¶ Roberti VVhitintoni L. Secunda grammaticę pars de ſyllabarũ quantitate, accẽtu, & variis metrorũ generibus. nuprime recẽſita, limatius polita, adiectis cõpluſculis, & nõnullis Calcographorum elimatis erratis.

BIBLIOTHECA BODLEIANA

¶ De ſyllaba, et eius quãtitate. ¶ De prima, media, & vltima ſyllaba cognoſcenda, ac cõmento & interpramẽto interliniari.
¶ De accentu ꝑm Diomedẽ grãmaticũ.
¶ De accentu apud recẽtiores magis obſeruato. ¶ De impedimẽtis accẽtus. ¶ De accẽtu græcarũ dictionũ in ta. & abuſione multorũ. ¶ Nebriſſenſis de accẽtu græcarũ & hebraicarum dictionũ cõtra Alexandrum. ¶ De arte punctuandi.
¶ De cõmate, colo, periodo, & parentheſi. ¶ De metro et eius accidentibus. ¶ De pedibus metrorũ ſimplicibus, duplicib⁹, & heteropticibus. ¶ De cæſura, ordine, menſura.
¶ De poſitione, figura, & appellatione metri. ¶ De carmine heroico hexametro. ¶ De varia eiuſdem poſitione.
¶ De vitio carminis heroici. ¶ De decoro carminis heroici.
¶ De elegiaco pentametro. ¶ De vitijs et decoro eiuſdem.
¶ De licentia poetica. ¶ De licẽtia immutandarũ ſyllabarũ, dictionũ, & orationũ. ¶ De comutatione vocabulor ꝙ ois partes
¶ De oĩgne metrorũ quo vſus eſt Horatius lyricus. ¶ De nobus metror & cor mucrorib⁹. ¶ De ꝓmiis quib⁹ vtik eccleſia & eorũ copoſitione & ſcãſione. ¶ De comœdia & tragœdia. De poetis comicis. ¶ De comœdiæ & tragœdiæ differẽtia.
¶ De metris quibus comici & tragici ſcripſerũt.
¶ De modulatione comœdiarũ Terentij.

Satis admirari nequeo/quidnam animi habeant nōnulli in hac tē-
porie grammatice professores: q̄ syllabarū quantitates/quo
nescio) abducti fastidio discipulis legere cōtemnāt. Quū tenī
grāmatica recte scribendi recteq; loquendi sit scientia: res pri-
ma et necessario amplectenda vidēt grāmatico: vel solutā/ vel
pedestri cōtionī lecturo. vt accentū/hoc est recte pulcreq; pro-
nūciandi peritiam) calleat. Cōperies q̄plurimos (apud nostra
tes p̄sertim) adolescentulos: d̄ Terentianas comœdias/ Horā
tianas historias. Tullianas officia. Vergilianā poesim. probe in
terpretari norint. At si quæras cuiusq; syllabæ quantitatē: detro vultu hærent
cogitabūdi/ tanq̄ incogniti et inaditū obstupescētes. audies etiā q̄plures bly
teros (qđ absurdius est) sacras (quas frequētat ecclesia) odas: insulsissime le
gere/ le
gēdo claudicare/ claudicando barbare/ et inepte pnūciare. At vnde id fiat nisi q̄ illi
asini bipedes (ture sic eos appellitē) numerosam orationē a solutā non discernant.
Culpa ne eorū dicām an potius suorū præceptorū: q̄ ordine præposteto/ consenta-
neū et efficacem discipulorū eruditendorū puertūt modū: tanq̄ extructores inertes
d̄ fundamentū edificij a tecto facere nituntur. Legūt aliis Ciceronis officia q̄ mora
lis philosophiæ argumenta scaturiunt. Alii vero euāgelia et Paulī epistolas/ quib⁹
pfunda theologiæ abyssus reconditur: ambiosi et audaces interpretātur: primus
q̄ prima grammatices rudimēta intelligāt. Expergiscimini igit vos grāmaticæ p-
fessores/ lethęo flumine sopiti: atq; nō minus vestro pudori/ q̄ discipulorū vt litati
mature cōsulite. Syllabarū quantitates vnde ad accentū cōmodius queāt discī-
pulis aperire: neq; ad accentū solū; verūetiā ad omnia carminū gña erit aditus.
Ne tam facile reiciatis illud qđ tā nouæ q̄ veteris legis scriptissimi et eruditissimi
viri obtulisse (vt alibi) cōplectitur vnus. Nonne carminū studiosi fuerūt sancti et
eruditi viri? Quid Hieremias in vetero sanctificatus testū? d̄ threnorū libri? eo carmi-
ne scripsit: quo gñe poematis (Hieronymo teste) apud græcos vsus est Simonides.
quid Job illustrissimus: d̄ magnā partē calamitatū heroico carmine decurrit. Audi
qđ habet psalmographus sm cor dñi electus. In hymnis confitemini illi. Nouæ le
gis (rite si scruteris) inuenies carmine qui delectati sunt Ambrosiū. Hieronymum.
Augustinū. vt manifestant sua opera cū multis aliis/ et q̄ poemata ediderunt sanc-
tissimi: vt Prudentiū. Prosperū. Joannem Damascenū. Colmū Hierosolymita-
nū. cū cæteris. vnde habemus sacros (quos ecclesia frequētat) hymnos et in illis ab iis
supra memoratis. Quid de summis philosophię cēlebs? Nōne Plato ille diuin⁹ (di-
cto Augustino teste) poemata edidit et tragœdias? Quid Empedocles? nonne phi-
losophus et poeta fuit? et tragœdias et Xerxes trāsitū carmine scripsit/ alios taceo.
Quod si ita tibi placeat: vt religiosiorē/ sanctiorē/ et sapientiorē te ipso superiorib⁹
tudices: poemata et ola carminū genera reijcias: vel si possis) explodas. Sin eos
bene et beate cēsuisse cogites: cū ipso poemata et carmina (si alterī pbata) euolues/
ames/ colas. At tandē nobis obijcies forte q̄ iusto curiosior hac in re tibi videar.
qđ ad hanc rē attulim⁹. Respondeo. Id qđ tui temporis et fastidij causas (forsan) ex
cutiet. Quos dā de hac re scripsisse cōperio: alios tamē iusto succinctius/ alios autē
qui plenius scripserūt/ nūc supuacaneos nūc cimeriis (vt aiunt) tenebris obscuriores.
Nunc ita ambigue. vt ignoret. quo vultus teneas mutantē protheа nodo. Quare
ipse mēcōmodis te et alios (modo placeat industria) eruare studui. Pedestri oratio-
ne hoc de syllabarū quātitate opusculū edidimus: eo q̄ soluta oratio plærisq; one
rosior cōprobatur q̄ vt puerorū ingeniola memoriter facile cōplectātur. habet enī
in se carmen. nescio qđ latētis energiæ: vt et facilius adipiscatur (experto loq;) et
tenatius/ duratiusq; inhæreat. Co fit (vt mea fert opinio) q̄ carmē certo pedū nu-
mero/ et debita rpis mensura cōplexū coartat ita: at facilius et delectabilius colle-
ctū/ memoriæ recōdi possit. Soluta vero oratio laxioris habenis/ quasi in liberio
ri campo vagis diffluit discursib⁹: ne mangusto memoriæ repositorio tā cōmo-
de: et tā facile cōtrahi et recludi queat. Postremo exactis his iam incubrationib⁹:
non deerūt perfrictæ frōtis obtrectatores supcilios/ q̄ has (vt alias) tentabūt. Po-
stica lanna adunco suspendere naso. Sentient tamē illi bilē mouent/ q̄ fœnū (vt bu-

habēt in cōmu: plustratis aliorū opuscul⁹ q̄dam fortuito minus vsitata ancupabūtur: accusantes hoc opusculū minus perfectū fore. At illud Hieronymianū respōsum sibi habeāt velim. Nulla mḡt tam sctā. tā insta. ꝛ diu ꝓuisa est cōstitutio: q̄ in futurū plurimos nō patiatur defectus/ꝛ q̄ aliqñ correctione nō egeat. Dictā igitur nō arrogās cū Augustino dico. Nō me pigebit si cubi erro dicere. quisq; ergo hæc audit vel legit: vbi pariter certus est/ pergat mecū. vbi errorē suū cognoscit redeat ad me. vbi mecū/ reuocet me. Sicq; liuore eiecto/ vnanimes cū charitatis zelo curramus ꝓ bravio. Et si q̄d in hoc opusculo ꝑgerēdo/ laudis ꝛ meriti ꝓmeruerim: illi detur qui vbi vult spirat/ et diuisiones gratiarum dilargitur/ cui sit honor et gloria. Amen.

De syllabarum quantitate.

Secūda pars grāmaticæ (vt sentit tā Sulpitius q̄ Sipōtinus) est syllaba. Et vt alij q̄dā sentiūt ꝓ cœdia q̄ latine accēt⁹ vt. Sed q̄n accēt⁹ (nisi prius ꝓspecta syllabarū quātitate) cognosci neq̄t: igit̄ syllabarū quantitatē ꝓus pstringere libet. Et q̄n ois q̄ a ratione suscipit de aliq̄ re institutio (vt de officijs ꝓmo cēluit Cicero) debet a diffinitione ꝓficisci: vt intelligat/ q̄d sit id de q̄ disputetur. idcirco ꝓmo q̄d syllaba sit diffinire haud dissentaneū visum est.

Diffinitio syllabæ.

Yllaba dicatur. quæ vnā aut plures tenet i se
Litterulas halitu / atq; tono / ꝓlata sub vno.
Quā spectant tēpus / nūerus sic litterularum/
Spiritus / accentus: testatur vt ille Perottus.

Syllaba est vox ĩrālis/ vnā vl plures ĩ se ĩras ꝙtinēs/ sub vno spiritu ꝛ vno accētu indistāter ꝓlata. Syllabæ accidūt. iiij. Tēs. nūer⁹ ĩrārū. spiritus. ꝛ accētus.

Diffinitio temporis.

Est tempus per quod metitur syllaba quæuis.
Syllaba quæ breuis est vnius dicitur esse
Temporis. & fertur tibi syllaba longa duorū
Quæ breuis aut longa est: cōmunis dicitur esse.

Tēpus est ꝑ qō cuiuslibet syllabæ mēsura cognoscit et quantitas. Tēpora sunt tria. Breue. lōgū. et cōmune. Omnis syllaba breuis vni⁹ est tēporis. lōga vero duorū est tēporū. quæ aūt breuis indifferēter aut lōga est/ vt communis.

De numero literarum.

Ad sex litterulas constabit syllaba ab vna.
Testes a simul ab sic abs crux trās simul & stirps.

Nūerus literarū accidit syllabæ. Nā syllaba ab vna ad sex literas cōstare pōt. vt A. ab. abs. crux. trans. et stirps.

Nūerus siue diuisio literarū.

Bina & viginti sunt nūc elementa latinis
Quinæ vocales. a. e. i. o. simul u. sunt.
Y ypsilon at græca est & mutuo sumpta latinis.
Græcis dūtaxat scribendis vocibus apta.
Præter vocales est cōsona littera quæuis.
Semiq; vocales sunt hæc. l. m. n. r. s. x. z.
Mutæ sunt nouem. b. c. d. f. g. k. p. q. t.

L.m.n.r.simul s.liquidas dic quinq; fuisse.
Quorũ dũtaxat nunc hæc/l.r.obtinet vsus.
H aspirandi nota fit sed littera nulla.

¶Et quoniã in literas(vnde syllaba cõflatur) incidimus priusq; vlterius progrediamur earundẽ diuisionẽ et potestatem dilucidare operepciũ visum est. Literæ aũt apũd latinos sunt duę r viginti. A.b.c.d.e.f.g.i.k.l.m.n.o.p.q.r.s.t.v.x.y.z. Quarũ q̃nq; sunt vocales.a.e.i.o.et u.y vero vocalis græca est r in græcis scribitur dictionibus vt Tityrus. Cæteras oẽs p̃ter vocales consonãtes dicimus/quarũ nouem sunt mutæ.b.c.d.f.g.k.p.q.t. Semiuocales sunt septẽ.l.m.n.r.s.x.z. Et ipsarũ duę sunt liquidæ.l.et r. Apud priscos tamẽ fuerũt q̃nq; l.m.n.r.et s.

I simul v cum sit vocali iuncta sequenti
Vel sibi principio vocis sit consona simplex
Simplicis in medio vocis sed quando locatur
Inter vocales i fertur consona duplex.
Talis & in quinto per cæsuram genitiui
Vel recti remanet/pronomen ei tamen aufer.
Compositi in medio simplex i consona habetur.

¶Iet v quando in principio dictionis aliis vocalibus vel sibi ipsis connectũt vnã cõficientes syllabã simplices sunt cõsonãtes: vt Iuno. vates. vinũ. vult. ius. iidem. Q̃n aũt i/in medio simplicis dictionis inter duas vocales posita cũ vocali sequẽti cõnectitur est dupler consonans: vt Troia. aio. meio. eius. cuius. Eadem etiam remanet in casibus deductis per cæsurã genitiui vel nominatiui. vocali sequẽti deiecta. vt Pompeius Pompei. Caius Cai. Ereipitur ei/dtũs pronois in quo vocalis est. in dictionibus vero cõpositis est simplex consonans. vt in reiicio.

X duplex/sic zita quod est simplex aliquando.

¶X et z dicũtur duplices consonãtes/q; duarũ cõsonantiũ vim habẽt et pro duabus ponũtur. x aũt p c et s ponitur. vt in axis qđ idẽ sonat qđ acis/z aũt pro duplici s: vt in græcizo/qđ idẽ ferme sonat qđ græcisso.

¶De spiritu.

Spiritus est duplex alter leuis/alter & asper.

Spiritus sunt duo. alter leuis/q̃ leui et molli sono enũciatur: vt qui in vocali desinit. vt da.mo.pio.præ. Alter est asper: qui aspero sono enũciatur. vt q̃ in duplici consonante desinit. vt crux.stirps.frons.

¶De prima syllaba cognoscenda.

Principio vocis quæ constat syllaba prima est
Octo modis quanta est istis quę noscitur apte.
Vocali præeunte aliam/sic & positura/
Compositura/diphthongo/sic præpositura/
Deriuato/exemplo/præcepto quoq; certo.

¶Prima syllaba ea dr/q̃ in principio dictionis pluriũ syllabarũ ponit. Cuius q̃ntitas octo modis cognoscitur. vocali ante vocalẽ. positione. q̃positione. derivatione. diphthongo. præpõne. exemplo. et regula.

¶De vocali ante vocalem.

Vocalem breuies/alia comitante latinis.
Græcis interdũ longa: interdũ breuiatur.

Ei longabis quintæ quando immediate
I præit: at breuis (vt fidei) si consona præsit.
Fio cum ductis produc: r/e/ni comitetur.
Eha Produces alia dius. varia ohe.

¶ Uocalis ante vocalē in latinis dictionibus semper corripitur. vt deus. Sed in græcis aliqñ pducitur. vt zoilus. Troilus. Troas. Aliqñ breuiat. vt iambꝰ. hyades/Zacchus. producitur etiam in ei quintæ declinationis: quādo i/immediate p̄cedit ei. vt in diei/speciei. qñ si cōsonans p̄sit/ei corripitur. vt in fidei/rei/spei. producitur in fio/et eius ductis: vt fiebam fiam: nisi qū r/sequitur e: tunc ei corripitur. vt in fierem/fieri: producitur etiam in eha. dius. aha. Variatur ohe. Persius. Auriculis quibus et dicas cute perditus ohe. Marti. Ohe iam satis est ohe libelle. phale. est.

Arbitrio breuis aut longus genitiuus in ius.
Alterius breuies. sed produc semper alius.

¶ In ijs genitiuis q̄ in ius exeunt/vocalis prior indifferēs est. Uirg. Illi mœstę rupērūt horrea messes. Idem alibi. Quis dadem illius noctē quis funera fandō. Idē alibi. Unius ab noram et furias Aiacis Oilei. In prosa tamē pducūtur semper. Alterius tantū corripitur. Et alius in gtō semper producitur.

¶De græcis dictionibus quæ vocalem ante vocalē breuiant & quæ ꝓducūt/cōes tam primis q̄ medijs syllabis regulas subiecimus.

¶De vocali ante vocalem in græcis & barbaris. quibus latini vtuntur.

Super a. breuiāt. sup e. aut i. barbara græca.

¶A in barbaris q̄ græcis dictionibꝰ corripit ante a. vt phisaares viri ꝓpriū. Nausicaa Alcinoi filia. Marti. Si mihi Nausicaæ patrios concederet hortos. Corripit etiā a ante e. vt Aello canis ꝓpriū. Ouidius in meta. Et cursu fortis Aello. Est etiā harpyiæ nomē in eodē li. Exterruit ales aello. Phaeton phœbi et Climene filius. Ouid. ij. meta. Danae Persei mater. Horat. car. Inclusam Danaen turris ahenea. Pasiphae Minois vxor. Propertius li. ij. Uobiscū Europe nec pha pasiphae. Aedō. auis est luscinia. Uirg. Quodq; leues cantu q̄ suauis cātat Aedon. Corripit etiā a ante i. vt Naim. vbi Sedulio. Cayster cū y græco. Nāl ijs libris vbicūq; dico i/corripi vl pduci. Intelligetā de y græco q̄ de i/latino. Sais nomen Wineris q̄ cuiusdā vibis. Propertius li. ij. Mercurioq; Sais fertur bœbæidos vndis.

Phisaares. Nausicaa. Aello. Phaeton. Danae. Pasiphae. Aedon. Naim. Cayster. Sais.

¶Exceptio.

ꝓpū virri.
nomē āgeli. i. iacob. ꝓpū virꝝ. ꝓpū āgeli
thear. ꝓpriū viri. vt Michael. Israel. Nataniael. Raphael.

Sed produc aer. Laertes. cuncta & in ael.

q taygeta vel te. mulieris nomē. regio. mulieris nomē.

Taygetus. ta & te. Lais vel Achaia Thais.

nymphæ
a Thracia. nomen. regio. vt pictai aulai gti vemdi.

Thraicius Nais Panchaia. clausa & in ai.

Aer. ¶ Excipiuntur a priori regula noīa/quæ producūtur. Aer. Lu. li. j. Aer et lōgi volūēt tirana labores. Lucre. li. iiij. p̄ y. ærem̄ ptulit dicēs. Expirāt aerē panaces

Laertes. absynthia tæ tra. hūc imitātur Stacon⁹ ⁊ alij. ¶ Laertes. tæ. Ulissis pater. Oui.

¶ Finita in ael. xiij. meta. Nā mihi Laertes pater est. ¶ Excipiuntur cuncta finita in ael. vt Michael. Raphael. Jsrael. Nathanael. Uale. Flaccus li. vj. argon auricorū. Hic et odoratus fragranti crine Michael. Dicit Nebrissensis oia in ael produci ppter Flacci authoritatē. q̄ ante tp̄a Hieronymi floruit inter illustres. Sedulius li. iij. Quia nō dormitat i æūm. qui regit Jsrael. neq; prorsus dormiet vnq̄. Prudēti⁹ in p̄lyco machia. Respectās victoriam ante/Jsrael rabiem. Arator semp vtitur synæresi. vt Jsrael dicta tenet. quæ in scāsione ionat. Jsrel dicta tenet. rarissime imiteris. Juuēcus etiā sic in hoc spondaico. Tum primū iusto cōcurrit Nathanaeli. Jdē. Jsraelitarū cumulatæ gloria gentis. Sidonius quoq; in eucharistico. Rapiēs quū tympana siccus Jsrael appensi p̄ concaua gurgitis iret. Per hæc deceptus est Philelphus i. ix. septimæ dicēs. Petrucci⁹ Michael Romanæ gloria Scnæ. Et desyderius Erasmus (teste Ninulta) i his sapphicis. Porro tu p̄mas tibi vendicato Carminis partes Michael beate. Proxime p̄mis Raphael canere. Sic plures nō paruæ doctrinæ viri. q̄ minime respuissent authoritatē elegātissimi Ualerij Flacci si animaduertissent. ¶ Annotatio.

Taygetus. ¶ Taygetus cū y. mōtis nomē. Luc. iiij. Celidiq; inculta iuuēntus Taygeti. Dicitur et Taygete. tes. ⁊ Taygeta. tæ. Agenoris filia ⁊ vna Pleiadum. Oui. iiij. fasto. Maian et Electran et Taygetenq; Joui. ¶ Taygetus.

Lais. Lais. idis. mulieris proprīū. Properti⁹. Nō ita cōplebāt ephyreæ Laidos ędes. Producit etiam

Achaia. Laius viri ppriū. ⁊ Laicus. ¶ Achaia. regio grēciæ. vñ achaicus et achaius. idis.

Thais. ⁊ achæus. ⁊ achiuus. Paris ad Helenam. Ah q̄ties dices q̄ pauper achaia nostra

Thraicius. est. ¶ Thais mulieris ppriū. Marti. li. iij. Thaida Quintus amat. ¶ Thraicius a Thracia. Boetius li. iij. Ode. xij. Uates Thraicius gemēs. Uersus est glyconic⁹ trimeter.

Nais. ¶ Nais. idis. nomē fluuij. etiā nymphæ: q̄ etiā Naias ōr. Uirg. Tibi cādida Nais.

Panchaia. ¶ Pāchaia regio Arabiæ. Uirg. ij. geor. Totaq; thuriferis Pāchaia pinguis arenis.

Oti ⁊ oti in ai. ¶ producuntur etiam antiqui genitiui in ai/siue latini/siue græci. vt animai. aulai. pictai.

Baal. Ista Baal Cain variata leges & Habraham.

¶ Baal variatur. quia priorem producit Prudētius. At Sedulius. Tunc coluere Baal: nūc elegere Barabbam. Baal est proprīū idolæ. i. deus muscarum. ¶ Cain ppriū. Uariatur apud Christianos Habraham. Arator li. ij. Deus inqt Habrahā finis est hexametri. Prudentius corripuit.

¶ A ante o & u.

Barbaricis græcis longa a super o. super uq;.

Laocoon. ¶ Barbara et græca producunt a ante o/et u. vt Aon. Laocoon. Amithaon. Wachaon. Chaon. Medymaon. Imaon. Parthaon. Lycaon. Laomedon. Testimonia

Lycaon. vulgo occurrūt. A ante u. vt Nicolaus: cōtra multos ineptulos. Nā venit a Laos. i.

Laomedon. pplus. vt ista. Wenelaus. Protheſilaus. Archelaus. q̄uis Guaguinus corripuit

Nicolaus. Esau. Capharnaum.

Wenelaus.

Esau.

Capharnauz.

¶ Exceptio.

canis nomen apud Oui. | proprīū viri. | p̄fusio rerū. | iuuenis amatus a Sappho poetide.

Aglaodos breuies. Gabaonq; Chaosq; Phaonq;

hippodamiæ p̄. | Uñ græci danai dicti. ppriū viri. | ppriū viri. | viri proprīū.

Oenomaus Danaus Talausq; Laodocus. adde

pictoris nomen. | i. p̄mā syllabā. | cuius scōa cor. in epīa Erus ad Leandrū. mulieris nomē. | i. scōam.

Aglaophon. produc sed Laodocen breuiabis.

Est Pharaon varium. regio sed Aonia curta.

¶ Pharaon variatur. Oratorib⁹ ij. Nec iam sua iura Pharaon Ægyptusq; tenet. Pharaon.
Ide n. Quem vinxerat ante Pharaon. Claud. ad Iacobū. Mergatur voluceres seu
Pharaonis equi. ¶ Aonia p hāmonia galliæ regione corripitur. Petrarcha li. j.
epl'arū. Prorima pulvereo strepit omnis Aonia campo. At Aonia ab Aon Aonis Aonia.
et Aonides producūtur. Ouid. Separat aonios actæis Phocis ab aruis.

¶ E ante a.

E Super a. simul u. producunt barbara græca.

¶ Barbara et græca producunt e ante a. vt Andreas / Eneas. Callio- Annotatio de
pea / Deiopea / Penelopea / Cytherea. et alia q̄ græce per ei diphthongon et diphthongo
scribuntur aut per ita / quam in e longam plærūq; vertimus. Virg. Orphi Calio- et ita in græcis
pea lino formosus Apollo. dictionibus.

Ae diphthongus & œ super a produc simul uq;.

¶ Ae diphthongus et Œ ante a semp producūtur. vt Aeacus / Aſtrę i. pę an. Cęa. Ae et Œ super a.
Phaeax / Sceae. Alphesib Œa propriū mulieris. Similiter producūtur super ū. vt
Alcaeus / Elyphacus / Matthacus. propria virorū. Oe. vt Melib Œus propriū viri.
¶ Œus gigas.

¶ Exceptio. E ante a, e, i, o, u, breue.

E super a græco breuies quarto / quod ab eus fit.

Interdūq; lego longū. at raro atq; licenter.

E breuis obliquis super i, simul o, super uq;.

¶ Actūs in ea abeus. e corripit. Ouidius. Thesea denoui. qui te dimittere nollet.
Interdū producitur: sed raro et licēter. Virg. iij. Eneī. Idomenea ducē desertæq; lit-
tora Cretę. Idē Eneid j. Ilionea petit dextra lęuaq; sereſtū. Hęc variatio accidit Græca lingua
(teste Seruio) q̄ græca lingua quintupler est. vtpote Aeolica. Ionica. Dorica. At- est quintuplex.
tica. cōis. qs tamen in solis inuē is. raro et parce est imitandū.

¶ E etiā in cęteris oblicis ante i o. et u. corripi legitur. Martia. flet Philomela ne E ante i o u. corripitur.
phas incestī Tereos et q̄ muta puella fuit / garrula fertur auis. Ouidius in Idin.
Strymonię matres Orpheon esse ratę. Horat. in car. ode. vj. Nec cursus duplices-
q; in are vlusei. Et ode. xxiiij. Quodsi Tot ictio blāchi Orpheo. Virgi Asdepiadę.
Sidoni ppontico. Talcat piritoūq; Theseumq; Phale. est.

montis et fon- artocrea et pane
tis propriū. et carne (a pye) troiani: ab Aeneas.

Albimeam breuies sic artocream Aeneadesq;

viri ppriū. north wynd. viri propriū. viri ppriū. ppria hispanię.

Cum Bareas Boreas Cleadas Broteas Baleares

philosophi a Cyane pos- philosophi
a plate. proprium. sessionum. proprium.

Bractea Carneades sic Cyaneusq; Cleanthes

forma vel naples. nearchus.
species. viri ppriū. a ponce. vt Neapolis. a nouis. phi propriū.

Idea sic Cyneas, lea, ducta neosq; Clearchus.

deus maris. viri propriū a ponces. Inous filius.

Oceanus Meleager sicq; leæna Learchus.

Rhea mr Remi et Romuli- ore pō. Virg. vij.
mulieris ppriū. Saturni vxor. oppidi nomē. locī indis aptī. oppidi nomē. Collis aurei ni
ipsa quē rhea
Adde Neæra Rhea Tegea, atq; theatra Theanū sacerdos,

Theano ns. ppriū mulieris. viri propriū.

Hisce thearus iunge Theano sicq; Nealces.

propria mulierum.
vt Dorothea Leucothea. vrbs. oppidi nomen.
Cum thea coniunctis. Tyrea addas atq; Reate.

De iſs quæ variantur.

a broode ſtrete. Laconiæ
E añ a va- i. varias. a daunſe. vrbe vel ſylua. pmõtoriũ.
rium. Cõmunes plateam choream Nemeam Maleamq;
an armyng ſwerde. a nemee es. vt Philelphus. vi. decatoſtichã. decadis. ix.
Rhompheam neneen. quidã iungũtq; leandrum,

E ante e, i, o, & u.

Elegitur ꝙ rarius producit. filius Priami. ppriũ fluuiſ.
Elobæus cum æ diphthongo viri ppriũ eſt. vt Nemee. es. vrbs et ſylua. Delphobus. Elpheus.
Breuis eſt ſuper e ſimul o. longa i ſuper uq;.
Andromaches pater. vnus indi cũ Iſrael. Colchorũ rex.
Eetion longa eſt. varia at Gedeon & Aeeta.
Aeeta. Aeeta eſt varium. Medea Jaſoni apud Ouidium. Accipit hoſpitio iuuenes æeta pelaſgos. Sed qz græci diphthongũ ante vocalem corripiunt. ideo prima i æeta nonnunqz corripitur. qõ rariſſime imitabimur. hypſipyle Jaſoni. Num hæc æ ſonide: ſed filia phaſis æete. Multi legunt per o. vt oeta. ſed Ninnia refragatur teſtimoniis. Virgilij. Ouidij. Valerij Flacci. ꝙ aliorum. Gedeon variatur. Sidonius. Firmaſti Gedeona tubis miſerte canoris. Baptiſta Mantuanus. Uelleraqz ꝙ ſiccos magni Gedeonis imbres.
Gedeon.

Exceptiones quę e producũt ante o.

Deois produc Eos ſic nata, lageos.
Deois. Nilus fluuius. Neptuni filius.
Lageos. vt gœon. Bœotus.
Actæon.
Aegæon. Ae, ſic diphthongon ſimul æ. quoties præit oq;.
Aeolus. Deois. oidis. ꝙ Proſerpina. Eos aurora. ſiue oriens. Unde Eous. a. ũ. producitis prima ꝙ ſecunda. Lageos vitis et herba quædã lepotaria. Et æ diphthongus añ o. vt Actæon viri ppriũ. Aegæon gigas. Aeolus ventorũ rex. Aeon græce, latine ætas. Saxonicus nomẽ vir. Saxomantia est terra diuinatio. Mæotis. otidis palus ſcythica. Saxonica opus Uergilianũ. Mæon ppriũ viri. Mæonia regio patria Homeri. vñ Mæonides ꝙ Mæonius. Pæon medic⁹ ꝙ pes metricus. Pæonia herba ꝙ regio. Oe ante o. vt Bœotia regio a Bœoto Neptuni filio. Ouidi. in meta. Mœonia faccondas Bœotiaqz illa vocato. Inepte igitur dixit Philelphus i. vii. quartæ. Tenine ſinens quantũ ſub ore Bœotia geſtit. Scribi ut rectiſſime cũ œ diphthongo in prima ſyllaba licet vulgus Boetia ſcribit. ꝙ Neſtor dicat habere œ in ſecunda ſyllaba. Et Saxonicus Ualla dicat trãſpoſiti. ſyllabis Bœotia dici. vt Cæſar dicim⁹ i græci ſo Cæſar. Teſtes ſunt doctiſſimi viri Hermolaus barbarus ꝙ Angelus politianus, quos ita inuenisse in vetuſtiſſimis codicibus ſcribit. Sic Raphaël Regi⁹. ꝙ Calepinus cũ multis aliis. Bœotia Cimbrorum rex. Hœmœoſie. Hœmœoteleuton figura. Oeos Atticæ populus.
Pœonia. Pœon. pœonia.
œ ante o.
Bœotia.
Annotatio.
Cęrt.
Cęr.
Bœotia.
Hœmœoſis.
Hœmœoteleuton. Oeos.

Exceptiones eorum quæ e ante i habẽt.

Dei ſis ꝙ variantur. mulieris nomen.
Nereis Aeneis variantur, curta Neipe.

Ae diphthongus & œ ſuper i/producta locatur.

Nereis ꝙ Eneis variant'ur. Oui. xiij. meta. Nereide vereor tua fulmine fæuior tra. In eodem. Diſcedũt placidiſq; natant Nereides vndis. Papinius. xij. the. Ut ue precor nec tu diuinam æneida tẽta. Oui. ij. triſtiũ. Sumpſerit æneidẽ: genitrix vbi prima requiret. ¶ De diphthongus ꝙ œ producuntur ante i. vt Cæyx cum p Alcyones maritus. œ: vt monotopœta. i. nomen fictio. vt balo. mugio. hinnio. ab anomatoe. i nomen ꝙ pœo. i. fingo. pœta. i. fictio. proſopopœta. i. perſonæ fictio. Proſopon perſonam dicimus.

Nereis
Eneis.
Cæyx.
Monotopœta
Proſopopœta

¶ Exceptio habentium e ante u.

Iuncta theos breuies, neos, & creos, atq; Creuſa.
Euneus euganeus coleus ſic culeus orpheus.

¶ E ante u corripiunt compoſita a theos. vt Dorotheus viri propriũ. a doron. i. donum: ꝙ theos deus. ſic Dorotheus. Entheus. i. deo plenus. Et tranſpoſitis partibus vt Theodorus. i. donũ dei. idem qũ Dorotheus. Timotheꝰ. i. honorans deũ. Theophylus. i. amans deũ. ꝙ cõpoſita cũ neos. i. nouus. Euneus ppriũ viri. i. noua bonitas. Euganeus. ab euganeæ montibus. ꝙ ſiqua alia. A creos. i. caro. vt pancreum. ꝙ ſi quid eſt aliud. Coleus pro t. ſticulo aut potius vagina teſtiũ. Culeus idem ſignificat. Orpheus truſſi labũ/protulit Virgilius i Culice. tanium non Orpheus hoſtrum. nomen poetæ.

Dorotheus
Entheus.
Theodorus.
Timotheus
Theophilus.
Euneus.
Euganeus.
Pancreum
Coleus
Culeus.
Orpheus

Et Zebedeus legitur ſic Zebedeuſq;.

Bap. Mantuanus. Tertia de natis tibi zebedee duobus. Juuencus. Illi zebedeũ genitorem in puppe relinquunt.

¶ Annotatio deriuatiorum in æus, in eius, oius, ous.

A græcis produc deriuata omnia ferme.
Quæ formant æus. ſimul eius, oius, ous.
Sed ſine diphthongo nõnulla in eus breuiabis.

¶ Deriuata plærũq; in æus a græca dictione per æ diphthongon ſcripta producũtur. vt ex Priciano colligimus. ꝙ ex frequẽti poetarũ lectione animaduertimꝰ vt a timo/dictione græca. i. honoro. æſtimo. iudico. Timæus proprii viri. A ptolemo. i. pugno Ptolemæus. Ab acta. i. littus Actæus. i. cretẽſis. Ab Achaia achæus. i. græcus. dicũtur et achaici et achiui. Agoras fori. hinc agoræus. i. nundinarius. Cretagregio. cretæus. Ida. idæus. Mytilene. mytilenæus. Phœbe ꝙ Phœbus. phœbæus. Manſolus mãſolæus. Phyrrhya. us. Pythagoras. pythagoræus. Cleanthes cleanthæus. Cadmus cadmæus. Leomedon laomedonteus. ꝙ alia innumera quæ apud poetas facile inuenias. de quorũ formatione alibi diximus. ¶ Deriuãtur ꝙ i eius producta. antepœnultima ꝙ pœnultima correpta. vt a Priamus priameius. Sthenelus ſthenelæus. Cybeleus. Phœbeus. Perſeus. Cadmeus. ꝙ ſiſta: vbi diphthongus ſolui. vt i elegeia. Calliopeia. diopeia. quæ (vt diximus) enunciantur p diphthongon. vt Calliopæa. Virg. Orphi Calliopæa lino formoſus Apollo. Oui. Flebilis indignos elegeia ſolue capillos. aduerte lector ne dicas elegia pœnultima correpta. nã ſemper pducitur. Idẽ. Quos inter vultu petulans elegia propinquat. duæ primæ ſyllabæ corripiuntur/pœnultima producta. nam ei diphthongus conuertitur in i/longum. vt diximus ſuperius. ¶ Sunt ꝙ dermata in oine. o producta: ꝙ i/correpta. vt a typhœus typhoeus. Virgil. Hate patrũ ſummi ꝙ tela typhoia tẽnis. acheiꝰ acheioꝰ. a troe troi ꝙ troicꝰ

Aeus.
Eius.
Annotatio de diphthongo reſoluto.
Elegeia.
Elegia.
Oius.

Virg. ſ. gæor. Poculaq; inuentis acheloia miſcuit vuis. Idē. Arma virū tabulæq; troia gaza per vndas. Troia poſſeſſiuū ſemp truſyllabū. ¶ Finita etiā in ous. vt a Manto conditore Mantuæ / mantous pœnul. pducta. a Latona latous. Argo argous. Arctos arctous. a Gela gelous. Myrthus myrthous. a Coos inſula / cuius prior corripitur Cous poſſeſſiuum / cuius prior producitur. Pro inſula. Papi. hunc ipſe Coo plaudēte phyletas. Pro poſſeſſiuo. Ouidius de arte. Si Uenerem Cous nunq; pinxiſſet Apelles.

Cinous. Mantous Latous Arctous. Gelous. Myrthous Cous.

¶Annotatio.

¶ Nōnulla dermata in eus / ſine diphthongo corripiūt pœnultimā. vt ab Hercules herculeus. hinc herculius. libreui. et herculanus. a Caucaſus caucaſeus. a Bactra bactreus. Irion trioneus cū aliis quæ tuo ipſius Marte inter legendū inuenias. Hæc de dermatis.

Herculeus. Herculanus. Caucaſeus Bactreus. Irioneus.

¶I ante a.e.o.u.

Super a / ſimul e / breuis eſt ſuper o. ſuper uq;.

¶I ante a corripitur. vt Helias. tpades. ¶ Ante e. vt Hieron. ¶ Ante o. vt Iole. ¶ Item ante u. vt Julius. Dirude / vel dipudes.

Annotatio de h. brēgis in ias.

¶I ante a corripitur in hebraicis dictionibus. vt Helias. omnia virorū propria (teſte Nebriſſenſi) in ias ex hebraeis ſumpta per iota. i. / correptū ſcribūtur Auſonius. Helias ſolido cū corpore ptransiuus æthera. Baptiſman. Helias ardenti cœlo petiſſe volatu. Iuuencus zacharias vitibus cui templi cura tuenti. Idem. Hic ab Arimathia nomen geſtabat Joſeph. Idē corripuit Hieremias / vt Baptiſta Ezechias. ſed prudentius pdurit Helias. hōmonyma in ias Alexander cū venerabili Beda pducti cēſent. Nec mirū. qui hi non ex græcorū ſcriptura. nō ex veterum poetarū ſcriptis. ſed Prudentio / Sedulio / Petro Riga. cæteriorū poetarū chriſtianorū libris grammaticā ſuam confirmauerunt. qui ſæpe in iſo errauerūt: vt patebit. Arator produxit Matthias. Ananias. Helias. Sidonius Helias produxit zacharias corripuit. Prudentius Goliae / cæteraq; ſimilia produxit. ¶ Sed hæc oia græca doctorū teſtimonio corripiuntur. qui per iota. i. / breue ſcribuntur. vt theologia. monarchia. ſymphonia. euphonia. orthographia. metrodia. comœdia. gigātomachia. aſtronomia. græometria. ſymmetria. agonia. athanaſia. epileptia. anaſtaſia. Categoria. chirurgia. dyſenteria. dyſuria. Mania. Melancholia. euphemia. phantaſia. euchariſtia. vitia. ſophia. philoſophia. cōtra Priſci. In accentib⁹ ſunt tamē qui diū libū negēt Priſciani. Urania quæ vraniæ ſæpius appellatur. nā qō ex Virg. in opuſculis affertur admodū debile eſt. quū ibi etiā ſeda cōtra olim poetarum vſum pducatur. cōtra primatiui naturā. Urania poli motus ſcrutatur et aſtra. Emendandus eſt hic locus librariorū incuria olim depraua⁹. ſic reſtituendus Niniuitæ iudicio. Uranieq; poli motus ſcrutatur. aſtra. Aut. Uranie cœli motus ſcrutatur. aſtra. Id patet ex pluribus poetis. Claudianus de conſulatu Theodoſij. Uranie redimita comas. Cui. v. ſallo. Excipit Uraniæ fecere ſilentia cuncti. Papi. viſ. the. Ipſa diu inſpectis lethum prædixerat aſtris. Uranie. Sic balactia. phlebotomia.

Annotatio de errore quorundam in his hebreis in iae.

Ia cor.

Mania.

Urania Uranie.

¶Annotatio de ijs quę i / ante a / producunt.

¶ Sunt quædā in ia q̄ producūtur: vt ea quæ græce per ita / literā ſcribūtur qnā in e / longā ſæpe p⁹ vertimus. vt per et diphthongon. vt ſunt iſta. Amphigenia. vbi nomē. Papi. iiij. the. Quos fertilis Amphigenia. finis eſt hexametri vſus. Aegialia vel ægialæa vel ægia. mulieris proprium. Priſcianus in periegeſi. Cōiugis inceſte p fraudes ęgialię. Alexandria ſiue Alexandręa. teſte Priſ. Propert. li. iij. Noxia Alexandria dotis ąpriſſima tellus. Antiochia vel chęa. teſte Heliodo. Aladia. i. innocentia. ſed rectius alabea. q̄ in e / vertitur. vt cytherea cythere. Et aliquā (ait Caleptinus) vertitur in i / longum. vt elegeia elegia. Angaria. teſte Nebriſſenſi. Animonia. Papi. the. vi. Aut cyrrham tauris aut mortalemq; ſuprinat. Ariſtocratia id eſt optimatum principatus. Argia mulieris proprium. Aſtydamia. hippodamia. mulieris nomen. Augias. proprium viri. teſte Torrellio. Anthia apud Lip-

Pi in i / longū.

ptum in Oppiano. Aethyia mergus. Alethia. i. veritas. Aoronia nomen oppidi.
Cyanæ æ. arũ. cũ y græco. insulæ in Ponto. hinc adiectiuũ Cyaneꝰ. a. ũ. vt Cya- Cyane varia.
nei montis. ¶ Cyane. es. cũ y/nympha et fons variatur. Cyprogenia. i Aphroge-
nia. i. venus. ¶ ia insula. Deidamia Pyrrhi mater. Dulia teste Nebrissensi. i. serui Elegia ꝓducta
tus hois. Diana variatur. dea venationis. ¶ Elegia nunꝯ corripitur. cõtra Leo- semꝑ pœnul.
nardũ veronensem interpretem Tibulli. pluresq; Nã apud Ouid. male legũt. vt cõ-
tra Tortellũ et Domitiũ sentio cũ Nestore. Flendus amor meus est: elegia flebile
carmẽ. vt dicũt ꝓpœnultimã corripi. ꝓductis contra olim veterũ cõsuetudinẽ ꝓma
et secunda: quas (vt peruersam saluẽt opinionẽ) dicũt variari. Et alibi apud Ouid. Energia.
dium esse Proceleumaticũ. Inter quas vultu petulans elegia vocatur. vbi volunt Epiphania.
prima producta, cæteras corripi. Uerissime profecto aiũt. modicũ errorẽ in ꝓnci- Elenchia
pio esse maximũ in fine. Siquidẽ ꝓpœnultimã ꝓduci ex eo manifestũ est. qõ gi æce Luminia
per ei diphthongõ scribitur. Martialis lj. v. Differ opus nec te facũdi scã na Ca- Hermenia.
tulli Detineat. cultis aut elegia comis. Sic produ. apud Ouidi. vbi ineptũ est ad Perihermuia
Proceleumaticũ refugiũ. Sta. j. Syl. Qui as inter / vultu petulans elegia prop in- Iasius
quat. Aliqñ tamen ei diphthongus resoluitur. sic legendũ est apud Ouidi. Fle- Iapetus.
bilis indignos elegeia solue capillos. ¶ Energia. teste Tortellio. efficacia. Epi- Iapetides.
phania. apparitio. Eulebia. Elenchia increpatio. Luminia benivolẽtia. Lugenia. te- Ilithyia.
ste Nebrissensi. Entelechia. hermenia. eodẽ teste. i. interpretatio. hinc perihei me- Ironia.
nias. i. de interpretatione. Hyperia. homœomeria. i. similitudo partiũ. Harpyia Iphigenia.
yi/græce cã diphthongũ habet. Iasion siue Iasius propriũ viri. Iapetꝰ Titani filiꝰ. Iastrimargia
Iapetionides promethꝰ. us vel Deucalion. vti sit Iapetiõ pũ na. prob. primitti- Laodamia.
uũ. Iapetides aũt viri, ꝓpriũ cor. Ouid. v. me. Tu quoq; Iapetide nõ hos adhibem- Langia.
dus ad vsus. Ilithyia cũ yi. diphthõgo est Dianæ nomẽ. Ouid. ir. me. Prępositã ti Lampia.
midis parentibus Ilithyiam. versus est spondaicus. Uirg. in Ciri. Pẽdere sa- Latria.
ua precor per flumina sacra Ilithyiæ. Ironia teste Tortellio. quasi prima ꝓpœ Litania.
nultima cũ ei diphthongo græce scribitur. Iphigenia mulieris propriũ. Hastri- Lemargia.
margia. pœnul. põ. nimia inglunies. Laodamio mulieris ꝓpriũ. sic quicqd eius- Lebadia.
dem deriuationis reperitur. Langia fons. Lampia vibs arcadiæ. Latria cultꝰ. Mantia.
Idolatria/idoloꝝ cultus. Ligia/etiã Ligea. mulieris ꝓpriũ. Litania nõ letania Magia.
. i. supplicatio. Lemargia. teste Calepi. inglunies. Lebadia vibs Bœotiæ. Man- Melanthia.
tia diuinatio. teste Tortel. ¶ Necromantia. cũ cæteris deductis. Magia mẽtio. Mœchia.
Melanthia Deucalionis et Pyrrhæ filia. Mœchia. teste Nestore. adulteriũ. Ni- Nicia.
cia vel nicea. vibs. Nicomedia vel Nicomedea. testibus Prisciano et Nebrissensi. Nicomedia.
Ophias gigas. Orithyia nymphæ nomẽ. Pædia. eruditio. institutioq; in bonas Ophias.
artes. teste Ualla. Peripheria. i. circũferentia. Peridia mulieris proprium. Phli- Pædia.
as proprium viri. Plias. adis. variatur. Priamides producitur cõtra naturã pri- Peripheria.
mitiui. Phthia regio et vibs Thessaliæ. Polymnia variatur. ꝓductio est melior. Peridia.
Prophetia. vaticiniũ. Rhetoria. pro arte rhetorica. Talia. vna musarũ. Thyias Phlias.
adis cũ yi/diphthongo. sacrificula Bacchi. Priamus. rex Troiæ. inde Priamides Phthia.
Væ Ninuita. Prophetia.
Rhetoria
Thyias.

¶ De ijs quæ variantur annotatio I. ante a.

I variũ retinẽt super a. quæ concomitantur

filia Atlantis.

Hæc academia sicq; Diana Polymnia Plias

viri propriũ. accidit synæresis.

Iunge & Iapetides. pater Iapetusq; promethei.

¶ Diana variatur. Macrobꝰ. j. saturnaliũ. vult esse latinũ. Ouid. iij. me. Iraphe- Diana.
retratæ fertur saciata Dianæ. Uirg. j. ænei. Exercet Diana choros quã mille se- Academia.
cutæ. ¶ Academia variatur. Claudianus. In latium spretis academia migrat Polymnia.
Athenis. Laurea Cicerobrutus. Atq; Academiæ celebratam nomine villã. Po- Plias.
lymnia vna musarũ/variatur. sed frequentius (teste Ninuita) corripitur. Plias/

adis. variatur. sed eodem tenore frequentior est productio. Virg. Arcturū pliadesq; hyades: geminosq; triones. Ouid. iiij. fast. Pliades incipiāt humeros reclinare paternos. Aliqñ diphthongus diuiditur. Virg. j. georg. Pleiadesq; hyades claraq; lycaonis arcton. Iapetides viri propriū prima corripit. Ouidius. Tu quoq; Iapetide non hos adhibendus ad vsus. Iapetus pater promethei. prima produ. Ouid. Quā satus Iapeto mistam fluuiālibus vndis.

Iapetides.

Iapetus.

¶ I ante e productum.

Produc pierides sic piera pierus adde.
Gabriel varies. potius breuiato Priene.

Priene.

Sidonius variat Priene in. j. panægyrico. Prienæ Bias qõ plus tibi turba malorum est. Idē in laudibus Narbonis. Et tu quē dederat Bias priene. Phal. est. vbi priene prima cor. et recte quidē nā græci cor. Prisciamus in perihegesi. Inter milesium currens lataq; prienem.

¶ I ante o productum.

I super on produc ternæ. breuia amphitrionem
Asterion. vel Ion. Chromion. sic carmenionq;
Certyonem. sic Deucalionem. Gerionem. des
Dedalion sic emathion. iunge Eetionq;
Eudymion. simul eurition. adde ethalionem.
Iasion. sic œnopion. cum mimalione.
Mo(q;)rion. protyon. vel hemeridionq; dionq;
Porphirion. sic socration. cum pygmalione.
Tangilion philisti(q;)on. variabis orion
Cum multis alijs nequeas quæ includere versu.

Melanchion. Aegion. Electryon. Sigalion.

Vt Melanchion viri proprium. Aegion nomē gigātis. Electryon. Hippotion. Sigalion proprium cū alijs q̄ poetarū poemata nō sunt ingressa.

I super on breuiant flexuræ græca secundæ.

¶ Græca secundæ in on quæ apud nos vertuntur in um, corripiuntur. vt Ilion.

¶ Alia exceptio. I ante o productum.

vna mu: sarum. proprium philosophi. .i. iuppiter. vñ dius. a. um.

Producas Clio sic Diogenes quoq; Dios
Et Dioclides sic hermiona & enyo

loci nomen. viri nomē. mare. nymphæ nomen.

Herios Iob. iunge Ionium quoq; Spio

Inachi filia a Ioue in vaccā conuersa.

viri nomen. regio. possessiuum.

Ionos varies vt ionia ionicus Io
Ionas. at potius longa Io Thiodamasq;

Ionia. Iones. Ionicus. Iopas.

¶ Nō solū pma syll. ab a. sed scōa harū dictionū Ionia. Iones (teste Priniita) varie antur. etiā Ionicus. et Ionos potiū viri. vide Ionia. Ouid. vj. Fasto. Nec latium norat quē pōet Ionia dines. Dic pma cor. scōa pdu. Lu. vj. li. Thessalius rector primus telluris Ionos. Horatius Ode. vj. libro. iij. Motus doceri. gaudet Ionicos. D actylic' alcaic'. Manilius et Ouid. in arte pdu. tuti' cor. Seruius dicit dios cor ripi. Cui refragatur Virg. georg. iij. Nec mihi tū mollis sub dio carpere somnos.

¶I ante u productum.

.i. diuus vel ꝑmiũ victoriæ. sanctus. vel brabium.

Longũ eſt Arius populus. diuſq; brauium.

arietis frons. ꝑmontoriũ. Perſarũ rex. metric⁹ pes: ex bicui ꝙ duabus lõgis. .i. imberbis. teſte Boudano. Dius.

Crium Darius Bacchius peſq; agenius.

.i. templũ. ab idoliũ. matula a ſimilitudine ſcaphæ dicta.

lapis.

Heliotropius iunge idolia ſcaphium

cõtra naturam ꝑmittuit chios. fluuius ſacer mulis. .i. Apollo.

Et poſſeſſiuũ chius ſic Hormiuſq; Lycius.

viri propriũ viri proprium.

Et gynæcium ſic Eu(q;)genius Orius

locus vbi vendũtur libri. vt bybliopolium.

Sic Orithius vel quæ coniuncta polium

vniuerſale hoſpitiũ. vt pandochium. theſſaliæ fluui⁹. locus vbi orphani alũtur. vt orphanotrophium.

Vel quæ dochium ſperchius iuncta trophium

Bacchius Arrius propria ſunt/ Chios inſula fertur.

Dant graphiũ Latij. græci dicuntq; graphium.

Et Lycius quidam dicunt alijq; Lycæus.

¶Arius cũ ſimplici r. eſt populus quidã. Arrius cum duplici rr. eſt ꝓpriũ viri. Catullus. Chõmoda dicebat ſi quando cõmoda vellet Dicere et hinſidias, Arrius inſidias. Sic Arrius hæretici nomen. ¶ Chius. a. ũ. poſſeſſiuũ producit priorẽ cõtra naturã ꝑmittuit Chios: quæ eſt inſula in mari ægæo. ¶ Lycius cũ y græco in prima ſyllaba. i. Apolle ſic dictus: a lyco .i. lupo. q; ſicut lupi pecor ſanguine ungunt ita ſol humorẽ ex haurit radijs. Quidã corripiũt i pœn. Lycius. ⁊ pdu. Lycæus per diphthongon. vt Epicurus et Epicuræus. ¶ Gynæ cũ locus ſecretior in ædibus vbi ſolæ mulieres conuerſantur. ¶ Polium. locus vbi aliq̃d vẽditur. pœn. pdu. cũ conſũctis. teſte Nebriſſenſi. q; græce cũ ei diphthõgo ſcribitur. vt bybliopoliũ: vbi libri vendũtur. ¶ Ichthyopoliũ vbi piſces vẽdũtur. ¶ Pharmacopolium. loc⁹ vbi pharmaca ⁊ medicinæ vendũtur. ſic Œnopoliũ. Thermopoliũ. ¶ Bacchius. pœn polium. pdu. pes metricus. de q̃ inferi⁹. Bacchi⁹. pœn. cor. ꝓpriũ viri. Flacc. li. ſaty. viij. Compoſitis mecum vitto Bacchius hic tuus. ¶ Heliotropius apud Priſcianum in perihegeſi. hic lapis heliotropi⁹ q̃ nomine vero. ¶ Scaphiũ. teſte Neſtore. q; per ei diphthongõ græce ſcribitur pœn. ꝓducitur. Scribitur etiã aliq̃n per iota. ⁊ ſic a latinis corripitur. Warti. li. rr. In ſcaphiũ mœchæ Sardanapalle tuæ. ¶ Dochium cum cõpoſitis produ. pœn. ⁊ teſte Nebriſſenſi. ſcribitur cum ei diphthõgo. Docheion. i. receptaculũ. Xenodochium. peregrinorũ hoſpitiũ ⁊ plura alia munimenta. ¶ Trophium. locus vbi aliq̃d educatur. pœn. ꝓpoſ. teſte Nebriſſenſi. q; per ei diphthongon ſcribitur. cũ cõpoſitis. vt Brephotrophium. eſt puerorũ hoſpitiũ. vbi infantes expoſiticij alũtur. ¶ Ichthyotrophiũ. vbi piſces alũtur. exꝓpiſcina apud Columellã legitur.

Arius. Arrius. Chius. Lycius. Gynæcium Polium Bybliopoliũ Ichthyopoliũ. Pharmacopolium. Bacchius. Heliotropius Scaphium. Dochium. Xenodochium Trophium. Brephotrophium. Ichthyotrophium.

¶O ante a. e. i. o. u.

O Græcis breuies vocali quaq; sequente.

¶ O ante quancũq; vocalem in græcis dictionibus corripit. Ante a. vt Oares. cuntas Cretæ. ab Oaro viro. ¶ Stoa. adiectũ a Stoo portu qđ in stoi obliquo stoicus. ꝛ stoicides deriuatis nũq; corripitur. ¶ Ante e. vt Cloe mulieris proprii. ¶ Ante i. vt Eubois. euboicus. ¶ Ante o. vt Laocoon. ¶ Ante u. vt Alcinous. Antinous. propria virorum.

Stoa. Cloe. Eubois. Laocoon. Alcinous. Antinous.

¶ O ante a productum.

Longa Oarion. Ioannes, sic quoq; troas.
Dant Aorion quidam. Siloa at variatur

¶ Oarion (teste Niniuita) pducit o ante a. Etym Nestoreũ. Aorion. ab aor qđ est ensis: qꝛ est ensifer. Catullus. Proximus hydrochoo fulguret Aorion. Spondaicꝰ versus. hydrochoo. i. aquario. Politianus nõ putat Aorion legendũ esse. sed Oarion. Tãta authorũ græcanicorũ est varietas. ecce. ¶ Orion est ppriũ viri. post mortem inter astra relati. Uariatur prima. sed productũ volũt per r / Urion quidã dicigtũs est Orionis. cuiꝰ pœnul. ꝛ ante pœnũ. variãtur etiã. Stati. vii. the. Atq; auro rude fulmen habent Orionis alti. Lucanus. j. Armatũq; auro circũspicit Orona. Spondaicꝰ est versus. Sic frequentissime inuenies pmã cor. Ouid. j. de arte. Pallidus in lyncen syluis errabat Orion. Uirg. j. ænei. Quũ subito assurgẽs fluctu nymbosus Orion. hora. in Epo. ode. xv. Dũ pecori lupus / ꝛ nautis infestus Orion. Nec verearis hoc nomẽ variare. vel in minimo carmine. ¶ Joannes propriũ viri. pes dispondaicus. qꝛ græce scribitur per o mega. quæ litera perpetuũ producitur / et scribitur sine aspiratione. Hæc Hermolaus barbarus in. vi. Plinii ca. xxvi. vbi reprehendit Sidoniũ: qui corripuit. ostenditq; eũ græcæ linguæ ignarũ. Nã dicit Eucharistico. Quo nũc vel ad nũc rejubet ire Joannes. cum quo errauerũt pmo Baptista. Sedulius. Arator. Petrarcha. Mantuanus. Philelphus. ꝛ plures. teste Niniuita. ¶ Troas / adis. Uirg. At procul in sola secretæ Troadis acta. ¶ Siloa a christianis variatur. Arator. Ille iacebat iners cui proxima mota Siloa. Sedulius li. iiij. Uoce momenti Accepta domini: Siloam venisset ad vndã.

Oarion. Aorion. Orion. Joannes. Troas. Siloa.

¶ O ante e productum.

Longat Aloides vel Aloeus iunge Typhoeus
Troes & Heroes. variatur prima q; Noe.

¶ Aloeus gigantis nomen. Luca. vi. Impius hanc prolẽ superis immisit Aloeus. ꝛ Aloides patronymicũ. filius Aloi. ¶ Typhoeus. gigãtis nomẽ. Uirg. Nate patris summi qui tela Typhoia temnis. Synæresis est i ei. ¶ Troes. troiani. Uirg. primo ænei. Troes r̃liquias Danaũ atq; imminitis Achilli. ¶ Heroes. viri clari / ꝛ quasi semidei: ob virtutem immortales. Uirg. in Buco. Delectos heroes et ipse videbitur illis. et si quæ sint talia. ¶ Noe viri nomen. a Aratore variatur secũda semper producta. Sedu. li. j. Nunc bonus Heliæ qui pernidus antea Noe.

Aloeus. Typhoeus. Troes. Heroes. Noe.

¶ O ante i productum.

Produc dinois Deois / iunge Lagois.
Troilus Oiclus Phoix sic Zoilus. addas
Casus obliquos / sic deriuataq; longis.
Stoicus. & trois. vel aloides mihi testes.

¶ O ante i producunt hæc Dinois. ancilla. per o mega. ¶ Deois. oidis. Proserpina. ¶ Lagois. piscis nomẽ. est etiã auis. ¶ Troilus. Priami regis filiꝰ. Oiclus. viri nomen. pro Centauro corripitur. vij. metꝝ. ¶ Phoix aut phoicus. auis. ¶ Zoilus

Deois. Dinois. Troilus. Oiclus. Phoix.

homeromastix.ꝛ pinde quiuis doctorū reprehensor/et aliorū virorū nomen. Martialis. zoilus ægrotat faciunt hanc stragula febrem. ¶ Producūtur obliqui in ois vt Troīs a tros. Minois a Minos. ppriū heroīs. ab heros. Et derivata e longis vt Aloides. aloīs patronymica ab Aloeī. ei/in i/lōgū versum. Tiphoīs. Minoius Troius. Troicus. heroicus. Stoicus. ꝛc. Zoilus. Troīs. Minois. heroīs. Aloides. Aloīs.

¶O ante u productum.

Longa Achelous. sicq; Pyrous. ducta & in ous.

¶O ante u. producitur. vt Achelous. dei ꝛ fluuii nomen. ¶ Pyrous cuiusdā heroīs nomen. vt dicit Nestor. Pyroīs (vt dictū est) solis equus. Cuius prima et secūda corripiuntur. Valerius Flaccus li. v. Et formidātem patrios Pyroenta dolores. Colu. xi. Nec seriꝰ ardor Sic micat rutilus Pyroīs aut ore coruſco. Ouid. ii. meta. Interea volucris Pyroīs eous ꝛ æthon. Vbi testibus prima et secūda corripiunt. sed in illo Ouidiano multi hallucinantur. Achelous. Pyrous. Pyroīs.

¶U ante vocales semper corripitur. vt suus sua sui.

Finis græcarum dictionū.

¶De positione.

Vocalem quoties comitatur consona bina
Immediate/aut vna duplex. geminata ve/eodē
Verbo/vocalem producit eam positura.

¶ Positio est quando in eadem dictione post vocalem duæ aut plures immediate sequūtur cōsonantes. vt carmen. castra. Aut vna duplex. vt axis. troīa. græcizo. aut geminata lra. vt addo. assum. possum. torris. agger: quæ oia p̄cedentē vocalē positione longam faciunt.

Diuersis verbis nonnunq̄ fit positura.
Consona quū simplex vocem finit præeuntem:
Et quæ subsequitur vocem simul incipit altra.

¶ Positio fit aliqñ in diuersis dictionibus. vt si vna dictio in cōsonantē desinat et sequens dictio a consonante incipiat: vt in illo Virgiliano. Ed quem tū Juno supplet ijs vocibus vsa est.

Quum post vocalem quæ natura breuis astat
Mutæ subiecta est liquida/hæc vocalis habetur
Communis. tamen hanc in prosa corripe semper.
Curtam producas. sed longa nequit breuiari.

¶ Quando post vocalem natura breuem liquida immediate post mutam sequit/vel in eadem/vel in diuersis dictionibus. præcedēs vocalis indifferēter pduci vel corripi potest. vt in illo Ouidiano heroidū. Jani patrem; famulumq; patris lucēq; timebam. Idem alibi Pistoiamq; guidon grauidamq; Amathunta metallo. Horatius in odis. Mercuri facunde nepos Atlantis. In prosa tamē hmōi vocalē natura breuē semper breuiare debemus. vt pharetra. cathedra. quoꝝ pœsi. breuiatur. Sed si natura longa sit vocalis breuiare nequit: vt aratrum. simulacrū. volucrum. febris. salubris. amatrix. ꝛ id genus alia.

¶Annotatiuncula.

¶Olim liquidæ etiam fuerūt. m. ꝛ n. sed rarę nūc. Virgi. li. ix. Quæ capta est alio nupta. Lacæna cygno. vbi cy/corripitur. Lucre. Nil tamē ēe signi mirras potuisse creari. vbi si/n signi corripitur. Horā. li. ij. car. ode. iiij. Vouit Aiacidis me

ne natũ. Forma captiuæ dominũ tecmessæ. Sapphicum est. vbi syllaba te / in tecmess. corripitur per mutã m. ¶ Solum fuit liquida. ꝙ sequesci in hoc versu Ennij apud Varronẽ li. iij. de lingua latina. Subulo finitimas ꝓpter astabat aquas vbi a in astabat corripitur: sed non imitanda sunt ista antiqua.

Vox si præcedens vocali desinat / atq;
Incipiat vocem comitantem cõsona bina,
Illam vocalem non producit positura,
Sed liquida illa sequẽs mutã / longat breuiat ve.

¶ Fit etiam positio / vt sentit Sulpitius) si præcedẽs dictio vocalem natura breuem desinat / ꝙ sequẽs dictio a duabus pluribus ve cõsonis incipiat: illo Virgiliano fretus. Tribulaq; trahaq; et iniquo pondere rastri. At huiusmodi vocalis (vt mea fert opinio) quæ natura est breuis: nõ per positionẽ istic produci dr: sed ꝓ liquidam quæ muta sequitur / cuius natura est (vt dictũ est) vocalẽ natura breuẽ reddere ancipitem. Nam si hmõi vocalẽ ꝓ positionẽ longã esse cõtenderes tũc sequeretur vt huiusmodi vocalis semper produci deberet. qđ erroneũ esse probat illud Virgilianũ. Terraq; tractusq; maris cœlũq; profundũ. in quo hæc dictio q ante hmõi iuncturas indifferenter et corripitur ꝙ producitur. At illud Virgilianũ te non decipiat ponite spes sibi quisq. sed hæc cõ angusta. videtis illud quoq; horatianum Linquimus insani rides pinia scribe. s. / eni in hmõi iũcturis liquescit ꝙ vim amittit: et vocalis præcedẽs indifferens est / per liquidam quæ mutæ subiecta est.

Principio vocis quando est x zita ve iunctum
Vocalem vocis fine haud longat præeuntis.

¶ Si dictio præcedens in vocalem desinat: et sequens dictio a duplici (quales x ꝙ z) incipiat: non fit positio. vt ꝓbat illud virgilianũ. Jam medio apparet fluctu nemorosa zazintos. Lucanus. Tales fatua canit tumidũ super æquora Xerses.

¶ De compositione.

Prima patris quanta est eadem sit compositiuo,
Quamuis vocalem mutet; modo cõsona perstet
A nubo tolle innuba pronuba. sic nihilumq;
i. circundatus. vt comitum.
A ni sic hilum. sic ambitus. dat itumq;
half in siepe.
Atq; comitia. de sopitus semisopitus
without leyuen. fermentũ. an hors leche in the water.
Azimus a zima. de fugo sanguisugam dic.
to swere depely. to forswere. ab agnosco. cognitus a cognosco.
Deierat a iuro sic peierat agnitus & cog.

Et dicus a dico. sed connubium variatur.

¶ Compositione cognoscitur prima syllaba. Nam cuiuscũq; quantitatis est syllaba in primitiuo / eiusdem erit in cõpositione: dũmodo eadem manet cõsonans. licet vocalem mutet. vt sicut quæro habet primã longã / diphthongo. ita et iniquiro mediam: quæ sine diphthongo scribitur. Et cado primã corripit / sic ꝙ occido eiº cõpositũ / mediam corripit. Sed hinc excipiuntur / cõposita qđã a nubo vt innubus

pronubus et connubiũ/qõ secundã cõmunẽ habet.similiter cõposita a dico.tertiæ in dicus terminata:vt fatidicus.et a iuro.vt deiero/peiero. A sopitus.vt semisopitus.Et cognitus.agnitus a notus.Et azimus a zima.sanguisuga a sugo.

locus vbi
duæ viæ
ꝓueniũt.

vt bisortus.bisacutus bivium. trivium.

Corripe bi bis tri.producat ni positura,

.i.duorum
annorũ. triũ annorũ.

Ijs primam produc binus/bimus quoq; trimus

.i.currus
duobus currus
equis tribus a bimus. a trimus.
a tria.iij. tractus. equis/ vt bimulus. trimulus.

Et trinus/bigæ/trigæ/genus id reliquisq;.

¶ Hæc aduerbia bis/bi/tri/in cõpositione corripiuntur.vt bisortus.bisacutus.bivium/trivium/biceps/triceps.Excipiuntur ea quibus accidit positio. vt bissenus bissyllaba/trissyllaba.producũtur etiã ista binus/trinus/trimus/bigæ/trigæ/et id genus reliqua.vt bimulus/trimulus/quadrimꝰ/quadrimulꝰ/quadrigæ/bijugæ/trijugæ/quadrijugæ.

Cũ pars cõpositæ prior(haud monosyllaba)vocis
Finit in i:breuis est i.ni quando positura
Producat.velut hæc tibicen vbiq; & ibidem.
I cunctis reliquis produces compositiuis
Casibus obliquis/quorum tantum i reperitur.
V similiq; modo breuiabunt hisce latini
Cõpositis:græci o breuiant simul atq; latini.

¶ Si prior pars dictionis cõpositæ(nõ monosyllaba)in i/pcẽs casus definit tunc illud i corripitur.ni obstet positio.Exempla de ijs q̃ corripiũt:vt omnipotẽs/clauiger/dapifer/ignipotus/auricomꝰ.Sed bijugus/trigæ/et quadrigæ(vt dictum est)pducũt et id genus alia. ij duplũ eni in longũ contrahunt.qõ et tibicen facit. Exempla de positione:vt semiscriptus.semistrates.falsigraphus.quanq; in hmõi dictionis cõpositæ est monosyllaba pducitur.vt in ijs/licet.scilz.diligo.diduco.si vomẽs. aurico quis.q hmõi.In oĩbus reliquis cõpositis quæ i in obliquis dũtaxat casibus/et nen libet.vtriq;.tãtidẽ.pleriq;.vsilia.Similiter i producit in his tibicen.vbiq;.et ibidẽ.bijugꝰ.bisugi. Similiter u/in hmõi cõpositis corripitur.vt puluerulẽtus.virulẽtus.quadrupes.cornupeta.Itidẽ o tã apud græcos.vt enophorũ.calcographꝰ.Christophoriꝰ.q̃ apud nos.vt sanguinolentus.vinolentus.cynosura.q hæc de cõpositis.

Omnipotẽs .i. q̃ola põt.clauiger/dapifer qui claues gerit.dapes fert.ignipotus/ignẽ gerit.q auricomus/auricomos. auricomis habet.

tibicẽ q tibijs canit.licet ire licet vl statim.

diduco diuidere vel separare

Annotatio.

I contra normam producit compositorum.
vt meridies.
Quod medius creat atq; dies.sed qđ quotus aut quot
quotidie. quotidianus
Conficit atq; dies:varies.necnon vbicũq;.

a moolehyll.
.i. terræ nimulus. propriũ viri. .s. terminationẽ.

Producunt gæolophus atq; theophilus. oq;

suis lepori=	interpretatur.	terræ mensor: the
no vnlo pe=	alba petra.	that teacheth
des habes.	loci nomen.	geometry.

Lagopus. leucopetra & gæometer apte.

he that kylleth	he that kylleth	perti centiã
his father.	his moder.	poeticam.

Meridies. Patricida lego sic matricida licenter.

Quotidie. ¶ Meridies cõpositum a medius et dies: sic meridio et meridior: cõtra naturã cõ
Quotidianus. positionis productũ vim fine prioris partis. Et quotidie a quotus: siue (vt alĩ sen=
tiunt) a quot et dies. et hinc quotidianus. Quod variatur tam in prima syllaba/
q̃ secunda. sed apud neotericos solos reperitur quotidianus produci in prima: t/
littera assumpta. et in secũda corripi. teste Ninnirta. vt apud Mantuanũ in vita di
ui Georgij. Et apud Catullum ad Manlium. Conjugis in culpa flagrauit quotti=
diana. Apud alios reperitur prima correpta / secũda pducta. Martial. x. Leuis
dies pace tu quotidiano. Idẽ li. ix. Cultus sidone non quotidiano Sidonius li. viij.
Hoc permit habitu meum memẽto Orpheã visere qui quotidianã. Sæua et robo=
Ubicũq. ra cornea q̃ fibras Mollit dulciloquia canorus arte. Omnes phale. sunt versus. et
Orpheũ per syn æresim est spondæus. ¶ Ubicũq. variatur. Claudi. in laudib⁹ Sti
liconis. Occurrant vbicunq; velis. Ouidi. meta. viij. Seruior vbicũq; est vni mea
Parricida. gaudia seruo. ¶ Parricida animis licenter Arator pdurit q̃ nulli veteres heroi=
corũ aut elegiacorũ auti sunt producere. vbi dixit. Parricida trahis. per duplex rr.
Similiter Ausonius. metri nergrauitate ran licentia. nescio. matricida produxit
Matricida in monostichis. Matricida Nero propriũ vim pertulit ensis. ¶ Patricida. vocabu
Parricida. lum a veteribus parũ vsurpatũ recte in hexametris et pentametris recipitur.
In parricida rr / geminat Horatius. li. iij. car. Ode. xxij. Telegoni iuga parricidæ.

¶ I vocalis & nõ cõsonãs græcis & hebræis.

Consona fit nunq̃ græcis I. sed nec hebræis.
Dices semper Iambus Ioannes & Iesus.

¶ I littera neq; in græcis neq; in hebraicis nominibus vnq̃ est consonans. sed vocalis
semper. testantibus Ninnirta. Georgio Valla. Antonio Nebrissensi. in q̃ regula mul=
ti per indoctos decepti sunt. vt Iambus trissyllaba dictio. sic Iesus. Iacobus qua=
drisyllaba. Ioannes. cẽ.

¶ De deriuatione.

Quanta patris prima est (si littera non varietur)
In deriuatis eadem plerisq; manebit
Hæc tamen a breuibus tollas quæ longa tenentur.

	lapsus rui=			
	na fortu=		a tyle or	
regio no=	na euen=		sciat.	
bilis. a fer=	tus omen.	.i. letitiæ	q̃ domos	
tilissima.	periculũ.	plenus.	tegat.	a syde.

Italiam casus iucundus tegula latus

		insula et	spacium	
mouable.		quædã	centum	malus lasciuus
mouet aptus.	all.	herba.	annorũ.	luxuriosus.

Mobilis & totus Sicelia sæcula nequam

ouium mepſtur. moyſture.
cheese. paſtor. .i. humor. yonger. quia a mę
lac ꝑſſum. .i. ouilio. liquidus. a fluentis. terris inclu=
ſęſant.

Caſeus opilio liquor cum iunior humor

.i. nutrimẽ=
tũ vel aliq̃d
qõ nos accẽ=
dit atq; ex: Cerer' ra a ſhare of
citat ad ali= verat'. i. a veyn. a plough.
q̃d agẽdũ. .i. nutrimentũ. furioſus. canalis. aratri.

Fomes fomentum ceritus venaq; vomer

instrumentum he that lo=
gentyll. quo aguntur quiremũ keth a ly=
.i. aliter. benignus. naues (an oore). agit. idem. tell a ſyde.

Seciſus humanus remus cum remige petus

mẽſura terre
ducẽtoriũ. i. xl.

to rebuke. ſtrenght. dedip. pedũ in lõgitu=
.i. vitio ali= robur. vel dine: & dimidij a ſtoole or ſeyte.
quid dare. potentia. mortalis. in latitudine. cathedra.

Vitupero vires feralis iugera ſedes

a ꝑpe of wyne.
ſeria. e. vas
.i. equus/bos/aſi= oblongum
nus/mulus/camel'. arctũq; op=
gnis ſtrũ laborẽ ni= ponũtur.
a reſnep. uant. augẽ a beſt) .x. etiã locis. .ix.

Rapaq; iumentum cum denus ſeria nonus

Mars bellꝰ
deus. Ioues cradels.
filius ex ſunt in quibus
an ape. a lãterne. Iunone. nettes. tacẽt infantes.

Simia laterna Gradiuus retia cunæ

propie cum dolore
ſiue indignatione
maiorem vocem ſupra modũ
emittere. interdũ ſamptuoſus
.i. ꝓceptio/ ſine affectu vehe= vel abiectus
vel norma. mẽter exclamare. iacens. .i. aliue ꝓſcini.

Regula vociferor profuſus Priamideſq;

pinguedo porci
cõterere/dila= aut ſuis extra=
niare/frãgere/ ctum ac denſa=
debilitare/mol= tum: ſue occiſa.
vi regio. legis. vocis. lificare. ang. (larde) macero to wey
ke or water ſyſ
ſhe. to make ſo
ge.

Caſibus obliquis rex lex vox/macero fumen

cõmodus/ꝓuenies. .i. ſtatuę aut ſcri=
vtilis/neceſſarius. ptus ſeu muſę.

Oportunus/Sicelides/alibi quoq; dicta.

¶ Derivatione cognoſcitur prima ſyllaba. Nã quãta eſt prima in primitiuo/tã;

ta etiã erit in deriuatiuo. vt amatur cuius prima corripitur sicut in amo vnde deriuatur: seruata tamẽ literatura. nã aliqñ mutatur literatura: vt in uo / qõ ab eo deriuatur. ⁊ tum mutatur quantitas. nã in bo prima producitur / in eo eius primi uo prima corripitur. Excipiuntur etiã hæc quæ sequũtur / qñcet a breuibus deriuentur: producũtur tamen in prima syllaba. Italiam ab Italo rege. casus a cado. iucundus a iuuo / tegula a tego. latus a tuli. mobilis a mouco. totus a tot. Sicelis a Siculo rege. secula a secando vel sequendo: vel potius a sane. vt vult Varro. nequam a nequeo. caseus a coacto. opilio ab ouc. liquor a liqueo. iuuior a iuuene. humor ab humo. fomes et fomentũ a foueo. cerritus a Cerere. vena a vento. vomer a vomendo. secus a secue. humanus ab humo. remus a remoueo. remige a remex. petus a petendo. vitupero a vitio. vires a vireo. feralis a ferendo: eo q mortẽ fert. iugera a iugo. sedes a sedeo. rapa a rapio. iumentũ a iuuo. Columella authore. decimus a decem. sertia a seorsum / ⁊ rursũ. nonus a nouẽ. simia a similando. laterna a latẽdo. gradiuus a gradu. vt docet Festus. rete a retineo. cuneꝰ a cuneis. quib⁹ similes sunt. regula a rego. opportunus ab ob / ⁊ portu. pfulus a pfũdo. Priamides a Priamo rege. rex a rego. lex a lego. vox a voco. macero a macer. lumen a lue. vociferor a voco: ⁊ (vt quidã putant) a voce. siculides a Siculo.

¶ Quæ a longis orta corripiuntur.

A patribus longis venientia corripiuntur.

a scoffer. est cuiꝰ sermo cũ risu aliqd incessit.

stable. qui potest vel natura aptus est duo stare. a hande.

est proprie index cuiuscũq operis. ponitur etiã pro munimento vel ornamẽto capitis.

a faute / or vyce. .i. crimen.

Ista dicax, stabilis, manus, & titulus / vitiumq;

acutꝰ solers ⁊ pscius futurorum.

.i. terte.

toswymme. frequentatiuũ a herde man. a no / nas.

a trype. .i. custos boũ.

.i. pingue intestinũ.

Atq; fagax, siquidem, nato sicq; bubulcus omasum

a thyghe. exterior pars subtendentice dicitur.

varices venę in cruribꝰ q̃ frequenter tumidę sunt ⁊ obtortę: a quibꝰ varicosus appellat q̃ tumidiores habet huiusmodi venas.

prisse. .i. insulsus. .i. prima. hatred.

Et fatuus, lotium, femur, acodium, varicosus,

est p qõ via datur vel rundũ flummis lacus maris ⁊ cuiuscũq aq̃ vel locꝰ propter brevitatẽ slomber. aquę trãsiri pot. somnus.

to slomber / or slepe. .i. inducere somnum.

a candell. .i. candela.

Fragor. a crashe or crack as a thonder.

Fragilis. brotill. Arista a neyle of the eyge of corne.

Dux ducis, atq; vadum, sopor, atq; soporo, lucerna

Curules sedes quibus magistratꝰ vehebãtur. anglice. a chare.

sontiꝰ qui ex arbore aut re alia cõfracta redditur.

caducũ debile et qõ facile transiri potest. .mis. tymes.

.mis. primus pars spicę.

Adde fragor, fragilis, quater, atq; quaternus, arista

meyle or floure.

an eye.

rayne.

pulvis minutissimus aridus.

Iunge farina, oculus, pluuia, atq; curulis, arena

frictilla vel cibus expultefact⁹: diminutiuū a poynt/or water. ab offa. ab absum. a sulpsse. thepapheed. signū anulū .i. qua māma illud qđ fit in diminutiuū. ęra literarū. Bigillum (a ſygnet/or ſeale)

Sic aqua, ofella, & abes, ligula, atq; mamilla, ſigillū.

ſocius in mēſa ſcutella vt in ſymbolis. vetula co q̄ multos habet annos. cumulus rei congeries in acutū elata. a ſparre/or daſter. trabe cui tectū impōnitur. Sodalis (a cōmenar ſelowe at table) Annus (an olde wyfe) Aceruꝰ (an hepe/or a tucke).

Atq; ſodalis, anus, vel aceruus, iunge tigillum

macula/culpa vel ſignū quod aliqđ notat. to tryumphe. .i. letatur. promeſſe. .i. incoctus. immaturus. Nota (a thefes or a hoice mayke).

His nota ſic vir ouat coniunge fides & acerbus

¶ Hæc aũt a longis corripiuntur. dicax a dico/is. ſtabilis a ſtabo verbo. manꝰ a mano/as. ſine manio. titulus a tutum. tutu. vitium a vito. ſagax a ſagio. ſiquidem a ſi et quidem. nato a nonas. bubulcus a bobus. omasum ab omo. fatuus a fatū. lotium a lotū. femur a fœmina. odiū ab odi. varicoſus a varix. dux a duco. vadū a vado is/vel vador aris. ſepor a ſepeto a ſepio verbo. lucerna a lucco. fragor a fragilis a frango. quater et quaternus a quattuor. ariſta ab areo. farina a farre. occultus ab occulo. pluuia a pluui præterito. curulis a currus ſiue curuo. arena ab areo. aqua ab æquo i. plano. ofella ab offa. abes a b absum. ligula a lingua. mamilla a mamma. ſigillum a ſigno. ſodalis a ſuadeo. annus ab annus. aceruus ab aggero. tigillus a tigno. nota a noſco. a quo noto as. vir a vi. ouat ab o/æ tātis interiectio ne. fides a fio/a dictum. acerbus ab acer.

¶ De diphthongo.

Cum vim ſeruantes vocalis ſyllaba iungit
Binas: diphthongus fertur/quæ longa tenetur
Vocalis comitans quã vult breuiare latinis
Aſt ediuerſo græcis producta locatur.

¶ Diphthongo cognoſcitur prima ſyllaba vt audio. euge. Eneas. fœnū. Nā vbi cunq; fuerit diphthongus: ibi longa in latinis dictionibꝰ eſt ſyllaba. Sed ſi vocalis ſequatur corripitur apud latinos. vt præter præ uſus. In græcis tamen producitur: vt in æacus æus et ægrius. Ouidius. Æacus Ægina genetricis nomine dixit. Lucanus. Purus in occaſum ſed purpurgatur ad ortus. Surgit. Surgite iam medio portans ægrimonia bibus. Diphthongus (vt diffinit Sulpitius) eſt cōglutinatio et conunctio duarū vocaliū in eadem ſyllaba vim ſuã ſeruantiū. Diphthōgi apud latinos ſunt quattuor. quarū duæ/au et eu ſcribūtur et pferūtur. Diphthōgi apud græcos (vt ſentit Terentius) ſunt octo. quas hic enumerare pergoga rēt. quare qui eas noſcere velit eundem Terentium legat. Eadē tamē ex iſo mutantur inter cum poetæ noſtri. videlicet ei et yi. Enim hæc ei. vtebant apud veteres ſcribebaſ pro i longo in dandi et ablatiuo pluralibꝰ. vt vicis locis. prouincijs. et in accuſatiuis pluralibus tertiæ declinationis/vbi ētus in is. desinit vigarius is. tres. omnes. hos patres. tris. omnis. primancis vtimur. et harpyias. Glosa. Iuuenis de quibus ſuperius. Apud veteres æ in ai mutabatur. vt aulai. aquai. terrai. qđ, sed tam exoleuit.

annotatio

¶ De præpoſitione.

Præpoſitura cadit vim quæ nebit compoſitiuo

Quanta fuit ſimplex.vocalis ni breuiarit
Hanc comitans:longat ve ſequens illam poſitura
Præpoſitas iacio iunctas longat poſitura.

¶ Præpoſitione cognoſcitur prima ſyllaba;ꝙ in enī præpō in cōpoſitione eandem quantitatē ſeruat quā in ſimplicitate.vt e/in ediſco:q̄ producitur tam in cōpoſitiōe q̄ ſimplicitate.ꝛ re in recubo q̄ corripitur tā cōpoſitione q̄ ſimplicitate. Sed aliquando vocalis ſequens facit hanc corripi:vt in deamo/præuſtus.ꝛ aliqñ producitur poſitione:vt in reſpondeo:producūtur etiā præpōnes cū iacio iunctæ;vt in adiicio/coniicio/ſubiicio/obiicio/iniicio.nam prior i eſt conſonans:ꝛ ſic fit poſitio. Ouidius. Adiice Troianæ ſuaſorem anthenora pacis. Virg. his germane malis oneras:atq; obiicis hoſti. Nā illud Lucani figuratū eſſe oportet. Cur obiicis magno tumulum manesq; vagantes.ꝛ illud Sillij. Arietat in primos obiicit immania membra.

E,de,præ,pro,ſe,ſemper ſi nulla ſequatur
Vocalis,debent longari præpoſitura.

¶ Hæ præpōnes e.de.præ.pro.ꝛ ſe.tam ſimplicia q̄ cōpoſita producūtur.vt edico depono.præfero.ſeparo. Niſi vocalis ſequatur.tunc enim corripiuntur.vt i deamo.dealbo.præire.proauus.ſeorſum.

¶ Di & pro,

Di,pro,producunt latij.breuiant quoq; græci:
Sed dirimo ſemper breuiabis ſicq; diſertus.

¶ Hæ præpōnes di.ꝛ.pro in latinis dictionibus pducūtur.vt diuulgo.diduco.pro proficio.ſed in dirimo ꝛ diſertus/di ſemper corripitur.teſtimonia facile occurrunt. In græcis di.ꝛ pro/corripiuntur.vt in diremi.digamma.prolepſis.prologus.prometheus.propontis.prophaſis.

¶ Annotatio,Pro breuis.

.i.longe/vel pculingiēs vel procula finibus ſuis vagans.			antiſtes pphanorū oraculoriq; interpres.	nepotis filius.
.i.profugus.	.i.pfugio.	.i.pfugo.	.i.ppheta.	.i.pronepos.

Pro breuis ante fugus/fugio/fugo/pheta/nepoſq;

crudelis/peſtilens pro.	.i.publice lego.		.i.feſtino quaſi ante pus	ppri imū. ponitur aliquando pro alio.	
.i.neptis filia.	.i.pteruus.	.i.phteor.	.i.pdico. profor.	.i.propero.	.i.profundus.

Sic neptis/teruus/fateor/fari/ peto/ fundus.

.i.irreligioſus non ſciūs/execratus/ſacrilegus:etiā appellatur qō ex religioſo vel ſacro in holmum conuertitur.ſi.	ex ſacro humanis vſibus pmiſcuū facere.	.i.procul dubio/vtiq; profacto.	ſubita vio ventorū cū pluuia:interdū elevatio fluctuum.	eſt q̄ hortus ſō rē puatā vt publice adminiſtrādam conceſſus erat.
.i.prophanus.	.i.prophano.	.i.profecto	.i procella.	.i.profluus

Et phanus/ phano/ ſic fecto/ cellaq;/feſtus

offspryngc. .i.liter
.i.genus. .i.petere. facere.
.i.ppago. .i.ppages. .i.pcio. .i.propercine. .i.proficiscor

Sic pago/ pages/ cio/percius/atq; ficiscor/

¶Pro cõmunis.

ppie poculũ
vt quis bibat
pia gustare/ supta modũ
& porrigere. exponere. .i.profectio.

Ijs pro cõmunis propino profundo profectus.
to putfro. to spekefor. propagas.

Propello sic procuro, verbumq; propago. propagonomẽ cor.pio.

¶Re præpositio inseparabilis.

Est re/breuis, ni quum producit eam positura,
A res sed produc refert. secus abbreuiabis.

¶Hæc pia positio Re/corripitur. vt redeo reduco. Nisi quando producet eã positio. vt in reddo reflo. Re iu refert quando cõponitur a res refert: producitur. sed alibi corripitur. Martl. Rustica sum perdix. quid refert. si sapor idem.

¶Annotatio.

Reiscit, aut reicit, prius i/quandoq; poetæ
.i.cõpositis.
Demunt. vt iacio reliquis. metri grauitate.

¶Re in reiscio cũ is duplici producitur positione: vt Nimirũ sentit. qr prius i/mittitur tanq; duplex consonans. nõ natura/sed authoritate. Virg. ga or.iij. Reiscere maculis infuscet vellera pullis. Idem Æneidos .xj. Reiciũt parmas et equos in mœnia verũt. Idem. His reiecti armis. Poetæ etiã aliqñ tollunt prius i/et recorripiunt metri grauitate. Papinius li.iiij. the. Tela manu reiectiq; canes in vulnus hiantes. Virg. in buco. Tityre pascentes a flumine reisce capellas. vbi recorripitur. est enim in quinto loco pes proceleumaticus. Eadẽ etiã variatio fit in aliis cõpositis a Jacio. Ouid. Adisce troianæ suasorem Athenor apacis. hic ad pducitur. qr i/pr' est consonans. quod i/sub tracto) corripit primã. Martialis li.x. Si quid nostra tuis adicit verbatio rebus. Similiter in aliis cõpositis. Juuena. satyr. xvj. Hunc abicit saxa digniũ veraq; charybdi. Ouid. in ponto. Turpe putas abici qñ sit miserandus amicus. Luca. li.viij. Cur obicis magno tumulũ manesq; vagãtes et sic de reliquis.

Cõposita a iacio variãt primam.

¶De exemplo.

Syllaba si quanta est dubites & regula desit/
Consulito authoris tu digna exempla probati.

¶Exemplo cognoscetur prima syllaba. si dubi cui nõ succurrit regula. ad authoriũ exẽpla confugias. vt si hẽ sit auctoris quãta sit prima huius dictionis nimirũ a consulas illud Horatianũ. Regale numisma Philippos. et ita eius quãtitatẽ inuenies

¶De præcepto siue regula.

Præterita elongant bisyllaba cuncta priorem.
Sed bibit atq; fidit scidit & stetit & dedit auferr

Cum tulit/in quibus & vocalis præuenit altræ.

¶ Præcepto siue regula cognoscitur prima syllaba. Nã omne præteritũ bisſyllabum producit priorem. vt vidi legi. hęc tamẽ primã corripiũt bibi fidi scidi dedi steti et tuli cũ omnia vocalem ante vocalem habentia. vt rui fui.

Præteritum primam geminans breuiabit vtramq;
Sed cædo & pedo cum aliis quibus est positura
Tollas/quæ breuiant primã elongantq; secundam.
Præteritis reliquis tanta est quoq; syllaba prima
Quanta est præsentis. tamen isthinc excipiuntur
Hæc genui posui potui simul atq; coegi
Reppulit & sic rettulit illis repperit addas.

¶ Omne præteritũ geminans primã syllabam vtrãq; corripit. vt pupugi. tutudi hinc tamẽ excipiũtur præterita a cædo et pedo. cũ aliis in quibus est positio. vt cecidi. pepedi. momordi. pependi/quæ primã syllabã corripiũt. producta secũda. In omnibus aliis præteritis tanta est prima præteriti/quãta est prima præsentis: his exceptis genui. posui. potui. & coegi/quorũ prima corripit. licet prima præsentis vnde nascũtur sit longa. similiter hæc reppuli. rettuli. reperi. quorũ prima positione producitur: licet prima præsentis vnde deducũtur sit brevis.

Prima in præsenti quanta est/ductis eadem sit
Littera si non mutetur/vel sit positura.
Primaq; preteritis quanta est/eadem sit in illis
Temporibus cunctis: quæ deducũtur ab illo
Ram. sem. rim. ro. se. sunt præterito quoq; ducta.
At de præsenti sunt tempora cætera cuncta.
Participans præsensq; gerundia dusq; futurũ.

¶ Annotandũ est q; quãta est prima præsentis/tanta erit in eius deductis: vt in amo cuius prima corripitur. ita idẽ in amabã. et aliis deductis. Sed si litera immutet/vel sit positio: hæc regula fallit. vt in reor cuius prima corripitur. tamen in rebar/eius deducta producitur. Similiter in edo/cuius prima corripitur. tamẽ si essem essẽs deducto pdu. positione. Aduertẽdũ est etiã quãta est prima præteriti/tãta erit in eius deductis. vt in legi/cuius prima pdu. sic et in legerã/legissem/& aliis deductis. Et in steti/cuius prima corripitur. ita et in steterã/stetissem/& reliquis deductis. Et hæc sunt dicta a præterito perfecto indicatiui. præteritũ plusq; perfectũ eiusdẽ modi: vt amauerã præteritũ perfectũ optatiui & cõiunctiui: vt amauerim. præteritũ plusq; perfectũ optatiui & cõiunctiui: vt amauissem. futurũ cõiunctiui: vt amauero præteritũ infinitiui: vt amauisse. Reliqua aũt tpa a præsenti deducũtur. similiter participia præsentis & posterioris futuri in dus. etiã gerũdia in di. do. & dũ.

¶ De supino.

Primã producunt bisſyllaba cuncta supina.
to can. to dawbe. to gyue. to fall. to shãde. to suffre.
Tolle supina queo/lino/ do/ ruo/ sto/ sino eoq;
to trowe. to call. to sowe or set.
Atq; reor/cieo/sero/ quæ primam breuiabunt.
Sed cunctis reliquis est syllaba prima supinis
Quanta est præteriti de quo deducta fuerunt.

¶ Omne supinũ bisſyllabũ producit priorẽ syllabã: vt lusum/lotũ. dẽptis istis. quibus

Ruo pprie cõcidere. aliqñ deiici/diruere/euertere/cõplanare/vel festinãter ire/siue ipcipo ferri/& sine cautela aliquẽ impetũ facere. nonnunq; impellere.

tum a queo.litū a'tino.datū a do.rutū a uo.statū a sto.situ a sino'.itū ab eo.ratū a reor.citū a cieo nā a cio quartæ p̄ducit/satū a sero q̄ omnia priorē corripiunt.sed cæterorū supinorū tanta est p̄ma/quāta p̄ma p̄teriti vñ nascūtur: vt amatū cuius p̄ma corripitur:vt in amaui vnde deducitur.

In ductis eadem remanebit prima supini
In rus participans/sic præteritumq; supino
Sunt deriuata & verbalia plæraq; cuncta.

¶ Obseruandū est:quāta est prima syllaba supini/tāta erit in cūcta deductis:vt in iturus cuius prima corripitur/vt in itū et simplici. excipitur ambitus participiū cū quibusdā alijs:in derivatione prius dictis.deducta a supino sunt ista. participiū p̄teriti et prioris futuri.similiter omnia ferme verbalia.

¶ De crementis.

vt amamus. vt volumus/possumus.

A medijs crescens producit/& u breuiabit.

vt dare. circūdabam. venūdabo. pessundarem.

Ex do fit da breuis cum primæ compositiuis.

vt amem⁹ amaremus ameris legemus legeris amatote docetote docemus. doceremus. doceris. audiemus. audieris. legitote. auditote.

E simul o medijs verbum producit vbiq;.

vt legeris vel legere imperatiuo p̄senti optatiuo tempore
præsenti indicatiui. legere. præsenti legerē.

Sed super r prius e breuis est in tempore quouis
coniugationis. p̄terito imperfecto cōiunctiui legerem.

Ternę prę̄senti imperfecto prę̄teritoq;
vt amauerā docuerā legeram audiuerā.amauerim docuerim/legerim. amauero docuero legero. vt amaberis/vel re.doceberis/vel re.

Et præ ram/rim/ro/beris & bere borq; futuro.

vt amauimus.legimus.docuimus.audiuimus. vt audimus.

Corripit i super m verbum medijs:nisi quartę
vt audirem audirer audire.

Tempore prę̄senti:at super r producit vbiq;
amaueritis docueritis legeritis audieritis legitis amabitis docebitis. vt petiui audiui cōiui.

Corripit i præt verbum medijs:super u/sed
vt auditis. vt audito audite.

Et.t.præsentis quarti flexus/sic to teq; longat

vt possimus velimus malimus nolimus
possitis. velitis. malitis. nolitis. nolite/molito.

I super m vel t possum/volo/nataq; longant.

¶ Annotatio.

¶ De crementis nolm dixim⁹ superius in declinatione nominū. Et de ijs inferūt⁹ suis locis dicetur in quantitate syllabarū.

¶ Sequūtur regulæ speciales de primis syllabis scdm ordinē literarū.

A Ntę b / fit breuis a/primis.producito ducta vt scabo scabellum. labo/as. .i.derivata.

A ante b.

Fabula ppie sermo vel cõfabulatio. vel res ad vtilitatẽ siue delectationẽ hoim cõficta

Flabellũ a fan. vt a for(to speke)fabar fabor fabilis fabula fabella(a tale). a flo: vt flabã flabo flabilis. i. ad flãdũ abilis. flabellum/quo vẽtilatio fit pro æstate ad refrigerãdũ corp. a no nas. ang (to swym)nabam nabo nabilis. vt stabã stabo. id est holm diuersoriũ/siue hospitiũ. vel ang. a racke.

A for flo no sto, pręter stabilis stabulumq;

a spotte. .i. ruina vel macula tracta ab oreo aut alio liqre. to stynke. .i. leuiter ac sensim descendere.

a hornet. qda vermis.

A longant cabro labes labor quoq; verbum.

scabbed/or scarbed.

a scabo vel scabies. ppriũ viri. ppriũ viri. oppidi ppriũ. ppriũ viri.

Scabidus/& Strabo sic Sabura Trabraca Sabus

.i. cibus: sed maxime qũ buita depascunt.

putridus et qui tabẽ patitur. .i. sanguis corruptus. .f. putrere/putrere/deficere tabefluere. ũ. in singulari. .f. morbus.

Tabidus & tabo: sic tabeo/ pabula/ tabes

viri proprium. viri ppriũ.

Trabigilus, Nabis, sabacius, anteq; dicta,

oppidi nomẽ. mulieris nomen. viri ppriũ. viri proprium.

Labicum varies Labica Labicus & Abei.

¶ A ante b in primis syllabis corripitur: vt scabo scabellũ labium. Excipe deducta a for fari: vt fabar/fabor/fabilis/fabula/fabella. Et a flo: vt flabã/flabo/flabilis/flabellũ. Et a no: vt nabam nabo nabilis. Et a sto/as. vt stabam stabo. præter stabilis et stabulum quæ a breuiant. Producuntur etiã cabio/labes et labor verbum. Tabidus/tabo/tabeo/tabes nomen/pabulũ/Strabo quando est proprium.

¶ Et ante a dicta: vt derivata quæ derivatione noscũtur. vt pabulor a pabulũ. tabesco a tabeo/es. tabefactus a tabes. tẽ. Quodsi alicubi æquissime lector iusto luc cinctiorem me iudices: ad superiora præcepta. i. generales regulas recurras velim. Nã brevitatis amator pro horatiano monitis. Quicqd percipies cito breuis vt cito dicta percipiant animi dociles teneantq; fideles. Nonulla hic et inferius præterco: quæ cum superiusfatis manifesta sunt/sæpe repetere superuacaneũ foret.

Annotatio.

incoctus vel immaturus. ppriũ viri. lenenes. boolde or well stomaked.

vt acerbus. Acer. macies.

A ante c, A. c. super breuies/pro forti longa sit acer

to calas a caldron. a stynge. to gagle as a goose. pertryche. proprium.

Cacabus, aculeus, sic cacabo, glacito, & Achar

A in primis.

denmarke. a dane. eloquentia. an engeyn. lene.

Dacia sic dacus facundia machina macer

to make le= a muddewall or
ne or wepke a wall with=
salt fysshe. out morter.

bownte homo de
legged. Thracia.

Macero maceries glacinia vacia thracus

proprium viri. proprium.

Glacilla. & sic Zacharias Racipalis adde

.i. disertus qui
facile fari et
ornate potest.

regio europe a Jepe.
.i. Thracia. latissima.

viri a flumine no=
me in Sicilia.
quædã auis. acidis.

Facundus thrace/sic Thracia/graculus acis

a breche.
indumẽti genus
pudẽda maxime
tegens.

vpolet floure.
gẽtilis de Thracia. flores nigri an arme.
thracie et thracyn. casibus. coloris. vt brachiũ. bracha.

Thrax simul obliquis vacinia, sic quibus aut b

brũdusinus
.i. mitiga= mitẽ ac nobilis tra=
re. i. uare placidũ gœdiarũ
peace. pacificare. facere. scriptor.
vr pacis. paco. placo. pacumus. a staffe. to please.

Aut p præsidet a, demas baculus placeoq;

distantia/in= est recreandi gra=
terualliũ/vel tia huc illuc de=
.i breuis. intercapedo. ambulo. to make cõuenaunt.
.i pactum facere.

Atq; brachus, spacium, spacior, coniunge pacisco.

latro in Italia
dẽtiã villas
incendebat:
quidã dicũt
fuisse seruum
Quadri regis. to stacker. promontoriũ Siciliæ.

Communis Cacus: iungas vacillo Pachynnus

¶ A ante d.

a trẽcher. .i. ri. s. wayes. a shallowe water.
vt quadro. quadra quadruuiũ. vadum. .i. Mercurius.

Ante d est breuis a, tamen hinc caducifer auser A ante d.

virga ꝑ ven=
ri qua pax
significatur. ppriũ viri. ppli apud Priscianũ
in perihegesi.

Et caduceus fadus sic Cadusiq;

tellus quã.
apud Pri. populus. proprium.

Gadilon & gladis gaditanus quoq; Dada

A in primis.

calamitas morbus. murder. | vbs in gadibus. | viri/canis/ ꝛ fluuij propriũ. | to trãſlate or to conduce. | inſula Oceani vltra bethicã hiſpaniam.

Et clades Gadir Ladon traducere Gades

curſor Alexãdri/velocißmus. | populi apud baptiſtã in exhortatione contra infideles. | dea oratorũ. | to ſhake.

Et Ladas quadi: ſuadela & radere iunge.

to wade. | to betake. a roote. | to coũſeyle. a geldynge.

Vadere cum trado radix ſic ſuadeo ſpadix.

viri proprium.

At varies Adam Gradiuus & Adria Adraſtus.

callidus verſutus. | vir de aphrica. vĕtus occidẽtalis.
angl. craftye vaſer. | apher. | Aphricus.

A ante f & ph. Aſi quãdo præeſt f/ corripe. phi quoq; produc.

¶Quidam ſcribunt afer ꝛ Africa cũ f. ſed vſitatius cum ph. Sapphus lapillus cũ duplici pp ſcribitur.

to do. | nomẽ mõtis. | via in naui ſic dicta: q in ea maxime quę res agi ſoleant. | ſimulacrũ/arma vſitata. angl. an ymage. | Lacedemoniorum rex. gidis.

A ante g. A præ g breuies, ni agea agalma vel Agis

aut ſepoltino vllo pedes habẽs. | a pancake.

idolum. | puer i nomẽ. lagopodis. | ab laganũ. | Aegypti rex.

Dagon cum Lagon lagopus lagana Lagus

frater hannibalis. | cotages/or ſhepe cootes. | ingeniosa incãtatrix.

Sagana vlſaga. a wytche or a wyſe woman. Ijs addas mago magalia ſagana ſaga.

præſentio id eſt futura anteſentire vl præſentire vel diuinare. .i. ante ſentire. | diuinatio vl pdictio vt plagio. | plagiũ. | .i. venditor. .i. præſentiũ. ſagorum. | wyſe ꝛ ware. .i. calliditas. inde ſagarius. ſagacitas.

Sagio cum natis, breuiato ſagumq; ſagaxq;

bellaria ſeu dulciaria q̃ ad ſecundam menſam apponũtur. | genus teſti q̃ ſcuto inſere tur. | cladeſ/ depulſio/ hatur. itĕ plũgatio/ ræte. | ſicura.

Tragemata. Produc tagitia & tragemata tragula tunges

error vt pote res vl flagrus vel icrepatiõe dignus. fumme ar= boũ paro a virga cuius diminutiuũ est flagellũ flagra.i.ũ.

a scabarthor .i.plorare sheythe. flere mote theca enfantiũ. a couerynge of a beade arbor opertoria lectoriũ. quædã. gladij. vt sague. flagritiũ.

Vagio vagina et sic stragula: vel quibus aut f

vic' paganus: hoc est vbi plures rusticanæ dom' ptũctæ sunt aliq̃ spatio remotæ ab vibe. vt pague. .i.villan'. paganus. vtraq; pars phylluræ vtroli. pagina. .i.caducũ debile q̃ quod facile .i.ardere. frangi potest.

Aut p præcedit/breuiato flagro fragilisque

.i.sonitus q̃ ex arbore aut re alia confra= cta redditur. a cracke or crashe. .i.reddere odorem. ræte rarius ad capiendũ ferae. a scourge. diminutiuũ de flagro.

Sic fragor atque fragro plaga rẽte vel ora flagellũ

q̃ ab aliquo alitur eũ nõ .i.nutrio vt alo. qui alit. alumnus. omne ani= mal vo= lans. quæ aues volant.

A breuies super l/produces ales & ala

A ante l.

Ales (a byrde/ or a nurse) Ala (a wynge) Alea (a dyce) balo. to blayte

.i.vna trũ furiarũ .i spiritus. to reke vp as a myste. .i.spirare. omnis ludus magna ex par= te in fortu= na varieta= te cõsistens. est ouiũ more clamo. a brethe. infernaliũ.

Halitus Alecto sic halat et alea balo,

flumen. piscis ma= rinus. genus est tormenti. angl' galentine. pliquamine.

Alia calonis balena balista vel halec

pars rotũda l facie l more mali (the bal of the cheke) arbor ma= liser a fere po= mifera. obscuritas et vmbra spissi= tudine aeris facta (derknes) en appia pomi species.

Hæc mala hæc malus caligo iungito malum

Lycaonis filia. Cãpaniæ oppidum. Cãpanię oppidum. mulieris nomen.

Calisto Aliphæ Calatia Dalida iunge

vnguentũ. vibe apud Baptiũ. hispaniæ prouincia. inde Laletanus.

Malobratum Halora sic Laletania iunge

piscis in Lippio. viri nomen. viri proprium. apud Iuue.

Phalarnam Salustius ac Aledius adde

aq̃ ilarit= ne et palã ta= tius diffusa. .i.magis volo. a des supbæ amplæq; vocantur. vagari errare tẽ tẽpire et quasi palis munire.

Martia. Gilli. a Papin' põ. pallatiũ cũ duo plicitl/vt pallatinus.

Palus li malo verbum palatia palo,

A in primis.

instrumentũ q̃ quod vinum defluit cũ calcatur vua. inquinatie/ sordes.

militesvagi. what maner.

Palantes qualis sic qualus qualea squalor

er Salentino Italiæ promontorio.

Et salentinus scalena & squaleo scalę

tunica prolõga v q̃ ligneũ ad talos descendẽs. hmõi suche. mẽ. anhele.

pœna par.

Talio cum talis talaris talea talus

pprie tribuere exhibere facere dicere pstituere tolere. mittere. oppidi nomen. apud Sullã.

.i. spiritus vel sacerdos Iouis. vt flamen.

A ante m. A super m produc. sed amo damus & Zama tolle

honger. edendi cupiditas. .i. nihil omnino. aliquãdo ponitur pro statim. viri ꝓpri nomen.

same idẽ qđ samos produ. a mantill. vestis lanea.

Et chilamys atq; fames thamos & tamen adde Camersq;

insula in ægeo mari circa Thraciã. altera est in eodẽ mari insula samos cõtra Ephesum sita. .i. incurvidus. vir nomen. vt amœnus. .i. indno. circũspecto. amicio. soror patris. amita.

Et samos atq; Lamus polysyllaba cũcta. nisi ista

paruũ lorũ qõ iaculo adnectitur vt longi⁹ iaci possit vel omnelis gamen. .i. flere dolere voce tristidore exprimere vel conqueri. .i. bractea sed bracteæ tenuiores sunt. lamĩnæ grossiores quales sunt ex quibus arma conficiuntur (a plate) ꝓpriũ viri.

Dameta amentum lamentor lamina iungas

Aphricæ oppidũ ferri inopis la bolans. deductũ ab amentũ noie. viri proprium. viri proprium.

Bamura amento Mamercus Mamuriusq;

ppli Campaniæ. a Mamurra oppido. viri proprii. Arator pdn. Iunicus cog. nomen vibis.

Et mamertini Mamirra, at Samaria accepit.

voce modulari/cãtare/ laudare/diuinare/pdicare/canore proferre/et cantando pronũciare. vt cano. appropiare condyt. canalis. amus p vetus la cetri. an arse.

A ante n. A super n breuies. pro podice longat at anus.

A in primis.

angl. shore
regula in- hered).
de canoni interdū p
c'. i. regu- antiquus
a rynge. laris. accipitur. albesco. ſœnerator.

Anulus & canon canus cum caneo danus

fluuius grandis q̄ germaniam
a hoore a r. acia ſeparat ꝛ p hungariā
mayſter. fluit tandem multis oſtiis in
hempe. mulier. .i. deccator. pontū ruit. alio nomine iſter.

Canabis & Dane cum ganeo Danubiuſq;

Danae cor. ſi-
lia Acriſij.
Ganeæ arum.
a Prudētio cor
ripitur.

veneretrilla: p̄m° introi-
grayn of corne. tio q̄ ſaturnū tuis vt p̄-
a porter. fere frugū ꝺ accepit ſocium mus in-
cui ianuæ cu- tritici hordei regni. hic ob greſſ° vt
ſtodia demā- farris ꝛ ſimi- prudentiā di- oſtiū p̄ſo wolle.
data eſt. lium. citur bifrons. ratum. .i. ianitū.

Ianitor & granum Ianus ſic ianua lana

tenera pilatio ꝺ
p̄prie ꝺ cū ali- adlanæ ſitudi-
q̄ ex integro q̄dē nē q̄is in ado-
ſed nō ſatis ſolido leſcentiū genis ꝛ
p minutiſſimas in pomis ꝺbuſ-
partes ſi tulat. .i. diſ inferi. dam cernit. .i. lana.

Mano cum manes lanugo lanitiumq;

homo paruæ
nimis ſtaturæ
cū dies clar° vt immanis paululūq; in-
eſt ab omine myghty. prata terram a chyriche.
bontnois. .i. iunctum. extens. facer. .i. templū.

Manesq; cum manis nanus phanus quoq; phanum

Nanus (an eſt
ex a dwarfe).

deus cui figura
ſacro. paſtoris. a qualis eſt. breed. .i. planitas.

Phano Pan Planus Panis ſic Planicieſq;

Prophano pol
luo.

mendax ſtultus
et qui in rebus
.i. integer natāc̄o ꝓtinatiuū a frog/or inanib° ſtudiū
incorruptus. tranco. de vaneo. a paddocke. collocat.

Et ianus trano vaneico ranaq; vanus.

Cōpoſita ſuno
tauim°. vt a ſa
notaneico. Ra-
nūculus a rana
ventus ab aphri-
ca flās ſeq; inter
auſtrum et alicꝫ de
vt apud. zephyrum. aphricū.

A ante p.

Eſt breuis a præ p. produc tamen Aphricus apher

ſupabū. ans
educatus imo
homo de fluuius derata et noxia gentiles de
Apulia. Theſſaliæ. voracitate. Capadocia.

Apulus Apidanus ſic crapula capadocesq;

Papula æ. est pustula ardẽs cuius ꝑma cor. Jñ papilla qꝫ sigt aliqñ mãmæ capitulũ.

mons est qui ab alpibus ꝓficiscens vniuersam Italiã vsqꝫ in Sicilã diuidit.

a capon. est gallus castratus.

hærba q̃dã. a butterflye/ a lapathes.

abutter flye/ or a tent.

Capo Apeninus cum lapathe papilioꝫ

Pape interiectionis prima cor. sicut apud pes. ang. a bee.

pater siue is qui puerũ alit.

.i. comedere quod tantum ad pueros ptinet.

.i. annus

.i. papas.

summus põtifex.

.i. papa.

.i. papo.

apud Lucanũ.

¶ Annotatio. Aliqñ dicũt pappus cũ duplici pp. sicut pappo ꝑ cibo. ag.

Papas/pus/ po/ pa/sic Sapis quũ fluuius sit

incolæ Paphagoniæ in minori Asia. inde transnecti in Italiam/ Venetidicti.

virinomẽ.

virinomen.

Sapphyrus Pappa puerorum cibus.

Paphagones ijs Papius & sic Papilus addas

Uappa vile vinũ vel vilis homo.

to be beten. .i. verberor.

a pasiep. smigma.

est quo vestes lauãt. græce vocatur

conchæ genus.

idem qꝫ rapa.

Vapulo cum rapa sapo saperdaqꝫ rapum

lapillus ꝑciosus.

prouincia vbi conditũ est Brũdusiũ.

.i. communis.

Saphyrus cum Papinius/sit Apulia at anceps

vt aqua. aquila.

vt qua qua. quaqꝫ. quaqꝫ.

A ante q. A q corripies. sed produc compositiua.

qui inspectis extis futura ꝑdicit: qui et extispex. vt aruspex.

a gotes berde. .i. pilꝰ capnꝰ pẽdẽs a mẽto capellarũ.

.i. torreri siccari siue torridũ ac siccum esse.

.i. siccus.

A ante r. Curta sit a super r. ni aruncus & aridus aret

vbs arũcorum.

oppidi nomen.

vbi terit frumẽtũ q̃ moribus capitis.

pro porculi. (a swyne stye). hara cũ h/cor. .i. altare.

viri nomen.

Arũcus cuius ꝑma corri. sunt populi Italiæ Quidã addũt arinca cũ i/pro y/be.

Arunca Arene sic area & ara vel Aruns

oppidũ Italiæ

nauiculæ species. baridos.

dere or scant. quod vili cõtrarium est.

riã et Jonia cui⁹ incolæ vocãtur caries.

prouincia in aslia minori iter Sirie et Jonia

beloued. amatus.

Barium item baris carus cum Caria charus

barris cum rr duplici.

populi sunt in Asia minori contra Rhodum.

angl. a flagge.

.i. darũ esse.

.i. lucidus.

genus hærbæ.

ficus species.

Clareo sic clarus carex sic carica cares

A in primis.

grãmatici nomen.
atis. fluuij nomẽ. viri nomen.

Carinas, iungas Claris, sed Carolus anceps.
.i. rex caldeorũ. vt faris. fare. flare. nare. stare. a do. as. .i. verbũ.

Darius, & verbũ crescens (præter dare) quo duis
terra sicca/sterilis & sabulosa. et minutissimos lapillos sigt.
.i. sciens/peritus doctus.
ab hic. hæc. hoc.

Glarea cum gnarus larex sic iarus & harum.
viri ppũi ac etiã fluuij in Italiæ lacus.
vibs Thessaliæ a qua Achilles dr Zstrũ fluentio. Iarissæus.
vetustissimũ Locrorũ oppidum.

Larius & Maris Larissa & narea Narix

¶ Larus est homo vilis ignobilis. Zt ẽ animal volatile (a coote) et eius primam sem Larus per cor. in. v. Odisseæ Homeri. licet indocti producant.

populi. viri nomen. mulieris nomen.
Larinas Laronius & Laronia iungas
insula in mari ægeo q̃ fuit Vlixis.
the noose parua insula thryllei. ægyptii.
.i. obœdio. a deo qui.

Naricia & nares Pharus cum pareo quarum
fewe or rarius fieri. scant.
ppie dr qui pedes obtortos habet. vel fluuius & viri nomen.

Quare & rarescо rarus varix quoq; varus.
homo de Arabia.
regio Asiæ maioris inter Judeã & ægyptũ. est alit triplex Arabia. .s. fœlix/petres et deserta.
lapillus pciosus coloris viridis.

Est cõmunis Arabs & Arabia iunge smaragdus.
est media pars orbis terræ.
Asia minor est pars Asiæ
seu q̃ fuit sub imperio romanorũ quæ hodie Turchia dr.
vt Asia.
Achaiæ. viri nomen.

A super s/breuis est. Asopus Asius auferA ante s.
semel apud Priscianũ producetur.

Asia longa palus. raro prouincia longa.
q̃ dicit se vesci re an sit palus vsq̃ q̃ vocetur Asia.

Vult Nebrissensis Asiam semper breuiari.

ducta ab Asia contra naturã primitiuũ q̃ tamen non negat corripi posse.

Asius elonges. sic asiacus simul asis.

A in primis.

grandis flumius
colchorũ. & ctã
vrbs. hinc Medea
filia regis colcho-
rũ: & Phasias et
.i. oscula phasianæ aues pars Nasones dicti
pudicorũ. illinc allatæ. capitis. bus nasis. idem qꝫ
vasum.

Basia cum phasis nasus naso quoq; vasa,
satyri nomen. viri nomen.

Et laserpitium Mnasillus Nasidienus.
viri pprium. viri nomen. mulieris pprium. Pasiphilus.

Nasica Nasidius sic Pasiphaeq; philusq;
viri nomen. viri proprium. viri pprium.

Thrasius & Thrasymachus, ijs Vasidius adde.
insula inter epprũ.
et brundusium. vt casus casens.

Sason sic proprium casellius anteq; dicta.

¶ Antea dicta. vt præterita bissyllaba. vt rasi a rado/suasi a suadeo: & supina bissyl-
laba. vt casum rasum sũasum & eorum derivata. vt suasor casus rasor. Item case-
us a coacto. cẽ.

wyse. a these. itis. a syde. a courte.
vt catus. latio. quater. latus. eris. blacke. ab atrũ.

A ante t.

A præt/breuies. hinc ater et atria demas

comœdiq; iocula- puer Cybeli dilectus.
rus et scurrilis. cũ y græco.
ynke or bletche.

Ac atramentum sic Atellana vel Atys
fuit oppi-
dũ oscorũ fuit vetus
icãpania vbs in cã.
vbi grãde pania turta
ãphitea- põtus spa-
trũ erat. ludes. vel clathrum. oppidi nomẽ. apud horatiũ.

Atella Atina & Clathrus sic Gnatia iunge

decretũ deoꝝ
natura volũ- a lateo cõtra vt quæ derivatione noscũ-
tas oraculũ naturã primi- tur. vt latus a latũ supino &
qõ dij fantur. tiui produ. natus latus staturus: & natura
mors. a lauterne. .i. extendo. a natu supino cũ aliis.

Fatum laterna & lato simul antea dicta

qui me- beneficiũ idem qõ
est ex qua mor est pœnadã gratulari
.i. mittis. aliquid accepti nũ cã vel velgau-
festinus. fit. a broder. beneficij. amicitia. dere.
vt maturus. mater. materia. frater. gratus. gratia. grator.

Et quibus in præsit simul r muta præeunte.

interpres filij cœliet
Latus/eris. cor. phœbi ppheta & Vestæ vel .i. amplus
Saturn⁹ prius mater. poeta. terræ. spatiosus.
dictũ pdũ. pri.

Latona & vates Saturnus mobile latus.

A in primis.

mons in vrbe Roma/vbi nūc palatiū summi pontificis & basilica sancti petri: dicta a vaticinis ibi datis olim.

quasi faticinor hoc est fata canere.

Quatinus p̄ i. quis. Quatenus p̄ e. i. quousq; & in quantum.

Vaticanus vaticinor sic quatinus adde.

piscis. viri ppriū. nauigiū latum. vel Stlatū. poetæ nomen.

Squatina Scatinius sic Stlata & Statius addas

Amphiarai vatis filio. flauius. serpens. Agamennon & Menelaus

Anceps Catillus Crathis natrix & Atrides

Marcellus/Sestius/et Baptista pius sentiūt statim a sto p̄ seuerāter æqualiter/p̄ducit. Sed a sisto p̄ dico mox corripi.

a plato. a strete.

Et statim. potius breuiato platona plateam

Statim.

cruell. mons. vt catholicus Isidonius licēter p̄duxit.

Et blatero vel atrox & Atlas, cata iungito nata.

vt anio. cauco. anus. vt auerto auersor. auello. autus.

A super u breuis est, a produc compositiuis

A ante u.

Auto licet ponas ab a præpōne & via: ḡ volās a via: q̄ volat⁹ scīri non p̄t. corripit tamen priorem.

.i. fulgere vel auricolor ēre reddere. .i. color auri.

vt clauis. clauus. flauco. flauus. onis. fabriger.

Et quibus l præit a/cum muta fauoq; rauus

p̄priū viri. p̄priū viri. viri proprium.

Sic Dauid Dauus gauisus & Auidienus

.i. Mars deus belli. .i. celer/industrius/habilis/diligens.

a malo verbo. i. magis volo. a hyppe. nauus.

Mauis cum mault Mauors nauis quoq; gnauus

quī se in nauigē da exercet. .i. nauta.

q̄dā auis quæ pūnas & carnes hz pedes.

.i. prauū facio. .i. malus puer⁹. .i. nauiter facio. .i. dulcis.

Nauita pauo prauo prauus nauigo suauis.

Uirg. xij. Illo quæratur conjunx Lauinia campo.
Ouid. iij. fastorū. Hanc tibi cur tradā pia causa Lauinia conjunx.
regis Latini filia. vñ Laumū oppidū. & Lauinus. a. ū.

Communem ponas Lauinia cum sibi natis.

E in primis.

vrbs palestinæ vel Judeæ vbiolim regia gaza. i. pecunia erat. pp'iũ viri. vt fàris. aris. gaza. Lazarus.

A añ x & z A super x & z, producuntur positura.

a cawdron. vas æneũ. vt leues. .i. frequẽs quẽter. vt creber. frequẽs crebro. mẽ q virt. people. Crebenus. plæbis.

E ante b. Præ b primis breuies / sed cũ duo consona ꝑsunt.

.i. pellis damæ. .i. obligatũ esse. a feuer / or ague.

E longa est præ b / sic nebris debeo febris

.i. Apollo q̃ Jouis q Latonæ filius fuit. talowe. ꝑscuum. .i. equus. materia quæ ex elephanti dentibus fit.

Ebosia & phœbus sebum. rhebus simul ebur

.i. infirmus quasi parum habilis. fluuius thraciæ ortũ habẽs ex undo mõte. fons q fluuius Neapolim. paters sanctorũ Jacobi q Joannis euangelistæ apostolorum inuentus.

Debilis ac Hebrus Sebetus Zebedeusq; nomẽ fluuij. Italiæ lacus. diphthongon.

Et debæ Rhebas Sebinus. scripta per œq;

vrbs. Thessaliæ palus. viri propriũ. ea. idos. Glaphyri filius.

Bœbius & bœbe bœbeis iungito bœbus

viri propriũ. viri propriũ. viri ꝑpriũ.

Oebalus & cœbus sic œbasus œbades adde

plæbei. .i. vulgus. plebi insulæ nõ lõge a Thyle. a clotte or turfe. ꝑpr'o sine diphthõgo. ꝑ loco cũ diphthõgo.

Plæbes Hæbudes plæbs plæbis. glæbaq; cæbes.

q̃ nimio potu alienat' ẽ mẽte. ponit et aliquãdo ꝑ pleno et abundãti. filia Junonis / pincerna Jouis añ Bany medẽ tanquã facta vr Hebe. bes. grãdios vrbs ægyptiab Usyride rege condita Thebæ arũ. vel thebebes. vrbs Bœotiæ. fuit q Oetæ or Herculis alia in Sicilia. .i. Diana.

Ebrius ac Hebe Thebe phœbe anteq; dicta.

¶ Annotatio.

¶ Ante dicta. vt ea q̃ derivatione noscũtur. vt a debeo debitũ debitor. tẽ. a debilio debilito q debilitas. Itẽ ea q̃ præpõne noscũtur. vt debello / ebibo / ebullio. Similiter q̃ cremẽto cognoscũtur. vt nebam. bo. bilis. flebã. bo. bilis. q hmõi.

E in primis.

.i.aliter. vñ speculamur.
vt secuis. specula. vt cæco.as.cæcutio. .i.tolle.

Ante c/est breuis e.cum natis cęcus at aufer

E ante c.

Prænestris cõditor. vnde Cæ= amnis q̃ Rhegynũ agrũ
cilioꝝ familia ⁊ Cæcilius a locrensi diuidit. Italiæ oppidũ.
et Cæcilia ppria. Cæcinos. Cæcinum.

Cęculus & quotquot diphthongon in æ vel in œ dant,

cuiuscũq; rei excrementũ. quiscũq; ex
cũ cõpositis. vt fæcula. plentefull. græcia.

Vt fæcis fæco fæcundus græcia græcus

vuæ dictæ q̃ Et iæci præte
pluscũq; cæteræ ritũ pð. supr.
fæcis afferũt.

Fæciniæ væcors sic sæcula Phęcasiusque

pecuniæ et hu= loca vbi matres fa
gum dispensator. adulter. milias cũ lanific.
.i.domus. inde œconomia. inde mœchia. .i.adulteror. bꝰ sedẽt. pfali mñ.

Oecus & œconomus mœchus mœchor simul œci

aduersarũ vt= fluuius. inde ab œcos cõpo. in
biũ nomen. œchalides. medijs videbit.

Oechalia Oechalius paroeciaq; œchadiusque

vniuersalis ⁊ ad totũ portic⁹ athe= lapill⁹ varius.
orbem pertinẽs. viri ppriũ. nienſis. pœciloꝝ.

Oecumenicus Oecinyres sic Pœcile losque

nympha vocalis/vł olearium vasculũ con=
soni repercussio. weyke. mulieris tra Sulpitium: teste
Echus in gtõ. siue imbecillis. propriũ. Nestore ex vij. odysseæ.

Echo imbecillus Lecania lecythus adde

v.meta.p au= insula i Rho=
gure a Perseo dan tostio.
interfecto. Stechadoꝝ. ppriũ viri. repositoriũ. vt bybliotheca.

Echion Stechas Mecœnas .thecaque iuncta

et secius ꝑdu. cõtra na=
vt mecũ. tecũ secũ. .s.præceps. præparo. turã primitiui/secas.

Et me te se cũ. prædicta & præpositura

declinationis. vt specula a spes. recula a res.

Securus quintæ sic diminuentia ducta

¶ Producũt e/ante c. hæc pronola mecum tecũ secum. et e de præ se in cõpositione prius dicta in præpositione.

to syt. arbor to deparre.
vt sedeo. cedrus. faciẽs cessi. tũc enicorripit.

E præ d breuies. produc cedo. nisi pro dic

E ante d.

vnde edonis idis
et edonus. viri propriũ. cytharœdi nomen.

Edon cum natis sic Gedippa Hedymelesque

E in primis,

ppñ apud
regio cuiꝰ Mãtuanũ
Icolæ me= a mediaco veneſica hærba apud
di dicũtur. fluuio. notiſſima. Virg. gæor.

Media medoaci Medea & medica iunge

diſſidium
viri ppriũ. plæbis. plenus ſeditione.

Iſtis Nedymnus, ſeditio ſeditioſus

hiſpaniæ ppñ
prope nouam
Carthaginem. apud Iuuencũ. vbi in riſſ. Strabonis.

Et Sedentani Pedania Pedaſus adde

bγſſγor a place/or
bγiγget. a leyte. apõ Baptiſ. viri propriũ.

Sedulus & ſedes zedorum Seduliuſq;

Ae & œ ante d.

Annotatio.

Ae præ d produc quod diphthongatur & œ, ceu

tam tem= mõs. vbs
plum q̃ Liciæ: a
domus Da dalono= faciens
viri propriũ. priuata. pduco. mẽ accepit. cecidi.

Aedilus & ædes ædo ſic Dædala cædo

captarum to hurtor
fœtus. or dγſ=
viri ppriũ. akydde. pleaſe. viri propriũ.

Dædalus ac hædus lædo ſic Dædalionq;

ppñ quidã vt pædagogus puerorum
galli æ. ductor vel cuſtos: cũ alijs.

Hædui & educta a pæs pædos pædia pædo.

¶ Producũtur deducta a pã. spã dos. vt pædagogiũ. i. ſeruitiũ atq; mancipium. Pædagiu. i. puerorũ habitatio. Pæderaſtes. i. inhoneſtus puerorũ amator. Pæderaſtia turpis puerorũ amor. Pã dotriba vl pædotribes. ludi literarij ꝓceptor. Pædaremus viri propriũ. quaſi puerorũ virtus. Pædomachia puerorum pugna. Pædor. i. ſqualor ꝛ queuis immũditia ſeu putor in animali. a pæs pædos. i. puer. qr pueri ſordibus plã rũq; iunt obnoxii. hinc pædiri ſordidi et obſoleti dicũtur hinc pædiculus ſeu pediculus. vermiculus in pueris notiſſimus. et Pædiculi populi dicuntur.

vt Phædromꝰ adoleſcẽs. i
Curgolione Plau. Phæ=
dria adoleſcens. in eum=
dẽ Terentij.
viri propriũ. viri propriũ. græce pulcher.

Phædymus & Phædron. Phædros de ſe quoq; ducta.

currus
ihrhæ= to ſwage. mulieris
viri propriũ. darius. as. propium. fax (a bronde)

Phædon cum rhæda ſædo ſic Thædia tæda

E in primis.

verynes. .t.fastidi ſ⁹ fylthy.
vt tædiū. tædulus. a.um. a fœdus.eris.

Tædet cum natis & fœdus fœdera fœdo
viri proprium.

Oedipus adiungas lædoria ſic ſua ducta.

¶ Sua ducta.nā a cædo cecidi deducitur Cædnus.a.ū. vt ſylua cædua. Cædis⁹ pprīū viri.apud Virg.ſt. Cæditius viri propriū. in xiij.ſatyr. Iuue. Cædes mors. Ab ædes.ædilis.ædifico.ædepol.æcastor.cē.ab hædus hædinus.hædulus.hæ dicalus. A lædo læsio læsus.pædo nomē ⁊ verbū cum alijs.

vt fero.ferus. vt defero.præfero.

F quoties ſequitur breuis e.ni compoſitiuis. E ante f.

a countre.
vt regio. vt segrego.dego a de ⁊ ago.

E breuies præ g.producunt compoſitiua E ante g.

to ſende in
embaſy/or
to bequethe.
viri nomen. gas.primę. inſulę.

Gregorius lego ac Egates hegaleoſq;
lawhill.
a lex legis. viri proprium. (a rule)cōtra pri⁹ mitiui naturā. equus perfe alatus.

Legitimus Phlegeus iſs regula Pegaſus addas
pprīū ⁊ appellatiuū. a tyle erſclat.
nomē viri ⁊ parnus rex. a tego. brutorū vibs.

Regulus & ſlege ſic tegula Rhegyon atq;

gigas. Theſeipater.
vt Aegeon. Aegeus.cē. grēce:capra latine.

Quæ diphthongantur.æx ægos compoſitiua.

¶ Compoſita ab Aex ægos græco vt ægonom⁹ captarū rector.ab Aex ægos.i.ca pra/⁊ nomos.i.lex. Aegoceros.i.capricornus. Aegloga.i.ſermo de captis ⁊ rēb⁹ paſtoralib⁹. Aegocephalus.auis eſt. Aegonomus captarū ductor. Aegolethron hæ ⁊ ba in ponto alba. Et cętera q̄ diphthongātur. vt Aegeus Theſei pater. Aege.es. vel Aegę plati nūero. vibs Cilicię. Aegea nomē duarū vibiū. vt ſcribit Ptoloſn. quarū vna in Emathia/alia in Mauritania. Aegæon nomē gigātis. Aegialeus Medeę frater. Aegialus littus. Aegeria nympha. Aegis.gidis. muniment⁹ pectoris ęneū cū gorgonis capite. Aegle nympha. Aegina Aſopi Boeotię regis filia. Aegimuros.inſula vltra Corſicā inſidioſa naufragijs. Aegyſthus Thyeſtis filius. Aegon nomen paſtoris. Aegoſ.porta Romę. Aegos Thracię fluuius. Aegopotomitę.eius fluuij accolę. Aegipanes ſunt mūdi leues caprinos pedes habētes vt ſyluani.fauni.⁊ ſatyri. Aeger ab ago p contrariū. inde ęgre ⁊ ęgreo.es.ęgroto Aegrimonia ęgritudo. Aegyptus.⁊ multa alia.

vt peleus.

E ſuper l/longant diſſyllaba:tolle ſed inde E ante l,

vibs et nomē appi hęderę
teſtudo vel fluuius riſus. diuiſ.the. ſpecies.
cithara. froſt. Sicilię. gelotos. papiuſ. helcios.

Hæc chelys atq; gelu Gela ſicq; gelos Helos helix

E in primis.

insula in Aegeo et Myrtoo mari Phœbo sacra. viri ppriũ. .i. mel cantus suauitas. vel melus.

Et delos addis Helops meli/iungas nata melosq;.

¶ Cõposita a meli græco cor. vt Melimela poma mustea siue dulcia ꝛ melitites pœnulti. pducta: genus potus ex melle et musto. Melicraton pœn. cor. Mulsum vinum coctũ cũ melle. Melicæris idis. ꝛ melicæria a cæra ꝛ melle nomẽ accepit morbus. q̃ humor in eo melli similis includitur. Melilotos herba. hony suckell. Melitonas vbi apes nutriuntur. Melisones ꝛ mellarij qui opus mellis exercent. angl. hony men. cũ alijs. Similiter cõposita a meloe. i. cantus. vt melœdia. i dulcis cantus. Melœdes p mellico dulcia carmina cantante. angl. a musycyon/or a synger. Melicus idem qõ melœdes.

ppli errabundi q̃ quondã Thessalia coluerũt. fluuius ppe Smyrnam. siue lelegæ. viri ppriũ. melis vel elis. rex Achaiæ. a myschefe.

His Lelegesq; melasq; melesq; Pelops scelus adde

vrbs apud Stra. ppis apud ꝓtiscianum in perihegesi. mulieris nomen.

Elona Elæus Electra ijs melanionq;

Et stelis atq; telon velut atq; velim velutiq;

better. vt melior. melius. obiectamẽta prouocãtia q̃ nobis vos abest. luptati sunt.

Et polysyllaba. tollas bælua deliciæq;

campi in inferno poetarum figmẽto amœnissimi vbi exercentur gnimæ bonorũ. .i. ciconia: ꝛ instrumẽtũ quo aqua hauritur. templum. angl. (a bucked)

Electrũ Elysium delubrum Celoniumq;

sol vnde heliotropium ꝛc. Phaetontis sorores. piscis quidam.

Helios Heliades sic Pelamys Heliodorus

mulieris nomen. fluuius Atticæ regionis.

Helizabeth variũ et Helisos. longa locabis

viri propriũ. nomẽ herbæ apõ Colu. vel melanthium. ouina pellis.

Melius et melanthion: ijs melotaq; iunge

pugna et vsũ de ostijs ipa i bello hostiũ cõgressio. fuit Arabiæ ab Aegypto. oppidũ sabinorũ. in quo natus erat Quichius. mons Thessaliæ. salij.

Prælia Pelusiũ Pelignum Pelion atque

E in primis.

ætoliæ ppli et
insulæ quædã. .i. spelunca. viri proprium.

Teleboæ spelæum iungas Teleboasq;.

viri propriũ. viri ppriũ. a cauc or a den.

Telebous sic Telecoon spelunca q; iunge

viri nomen. viri nomen. viri nomen.

Telegonus cũ Telemachus sic Telephus atq;

locus iuxta auentinum qui amat ita sol-
.i. pficio. mõtẽ Romæ quo velis licitus ne eo amore
viri nomen. græcũ. et ratibus vehebãtur. suo perfruatur.

Telemus & telo velabrum zelotypusq;

inde bælutius.

Ae simul œ quotquot retinent: vt bælua cœlum

mulieris

viri ppriũ. canis propriũ. viri ppriũ. nemen. to graue.

Cælius atq; Lælaps. sic Lælius Lælia cælo

mulieris

viri proprium. happy. nomẽ. populi.

Chœlius & fœlix sic chœlia cæliacq;.

to grone. a creico.
vt emo. gemo is. an encrease.

E super m breuies. crementum tollitur inde
Et ducta a demos. e. de. præ. se. quoq; iuncta.
Et quibus e solum præit m. dempto ast emo solo
Sic crescens verbum & bissyllaba nomina ternæ.
Hinc nem⁹ atq; memor femur atq; chremes themis aufer

E ante m.

¶ E ante m/producũt deducta a demos græco .i. populus. vt Demodoc⁹ Demophon demolcon demarchus demarchia Demosthenes Democritus Democles Demetrius. Similiter cõposita cũ e. de. præ. se. vt emitto. demitto. præmoneo. semoueo. Et in quibus e/solum præit m. vt emulor. Emauo oppidi nomen. emin⁹. i. a longe. solo emo dempto. quod cor. Et dictio crescens: tam verbũ. vt demus a domus demus a fleo nemus a neo. itemus a sto /& nomina bissyllaba: vt semen seminis a quo semino. thema thematis positio sine positum. Schema schematis. figura. Nemo. temo. cũ aliis præter ea excepta in litera.

musarũ mater.
.i. aufero. .i. postremo. .i. memoria.

Producas demo demũ sic Mnemosyneq;

to sa; le or rowe

viri ppriũ. an oore. with oores.

Phemius & remus sic remigo remigiumq;

nautic⁹ oppidum dimidium
q; remos gallię. in cõpone;
viri proprium. viri ppriũ. agit. r motum. solũ vtitur.

Remus fra'er Romuli cotri.

Remigius Rhemus remex Remi quoq; semi

Semen cum ductis cum diphthongo quoq; scripta

¶ Producuntur ducta a semen. vt semino. seminarium idē qđ semen ꝛ seminium idem Et seminarium est arbor de qua aliquid sumitur vt planterur. Sementis ipsa satio siue seminatio. Semento semen produco ꝛc. Et cōposita cū semi: qđ in quibusdam penitus i/perdit. vt in semunciā: sed non i omnibus. vt semiuir. semihomo. Producuntur multa diphthongo. vt ęmulus. æmulor. Aemilia sermonis lepiditas. Aemon proprium viri. Aemonia regio q̄ etiā Thessalia dr. Claemens proprium ꝛ appellatiuū. Cementum a cacdendo/olo rudior materia. qua edificia cōsurgūt. proprie cęsi lapides apti ad ędificandū. Dęmon. dęmoniacus. demoniacus. cacodęmōn ꝛc. Dęo. i. intelligo/scio. Hęmus mons Thracię. hęmia. i. anguis. vnde multa. vt hęmathites lapillus sanguinei coloris. Hęmorthois serpens. Hęmonia regio q̄ dicta est postea Thessalia. Hæmus vir proprium. Læmargia pœ. pdu. i. gluttones. vnde Laemargus. i. gulosus. habētia etiā Œ. vt cœmiterium a cœmaome. i sopio: quia ibi mortui dormire dicūtur. Fœminis a fœmen nō raro. anglice (a thyghe) hinc foeminalia (a nedder topse or breche). et effœmino. i. debilito, molliorem facio. Loemus i. Apollo. Phoemonoe. es. phœbi filia. Pœmenis canis nomen. Pœmenicus. i. pastoralis.

Aemilia. Aemon. Aemonia. Claemens. Caementū. Daemon. Daemus. Haema. Haemorthois. Haemonia. Laemargia. Cœmiterium Fœminis Foeminalia. Effoemino Loemus. Poemus.

forte vinum. vt temulentus.

Sed temetū variū cum deductis sibi ponas,

tudei nomen. Bellen. i. dea apū Martialē. belli/vel furor: vt denus. Menopius. bellicus. pro quis.

E ante n. Produc e super n, nisi Enyo & enim vel enipus,

feneſtrae dicūtur q̄ in eędibus sunt altę ampię altae minores. partim ad lucē reddēdā factae. furor/insania.

. i. intrinsec⁹. valde lōge omnino. quasi penitus intrare.

Et penitus penetro penes atque fenestra frenesis

quicqđ enilōge vsionis gratia recōditur ex eo quod non impromptu est sed intus ꝛ penitus habetur ꝛ locus ipse dicitur penus. idem. xenia quasi hospitalia hoc ad hospites missa vocabantur. dis priuati/quasi penes nos nati.

Et penus atque penu xenium coniunge penates

vibis nomen. Menœtii filius. apud Papinii. viri proprii.

Atque Menœtiades vel Enispæ & Enęsimus addas

vt bene. genus. tenus. senes. teneo. venio. senesco.

Et quibus e præeunt b g t vel s v. tamen aufer.

q̄ per funes discurrit ludēdo quasi funi ambulare.

a ser.

Benacus senus cum senio schœnobatesque.

fascia/vlapis albicans sub aquis in fasciae similitudinē. boni ominis gra munusculū. i. umbratio

mons Laconiae. a splen.

Tænarus & splenis cum tænia strænaque scæna

E in primis.

fortis celer vigilans: et ad res gerēdas ꝓpr⁹. .i. indagari quasi cirᵘ cūuenire. ferax et idem qꝫ tænia. .i. vendor. q̄ per eam venit sanguis/vel ꝓspectaculum sanguinis.

Strenuus & venor sic tena & vęneo vena.

Ae & œ anten.

Ducta meno atq; xenox, cū diphthongo quoq; scripta

Ae simul œ super n/diphthongo longa tenētur.

¶ Producunt e anten/cōpōsita a meno. i. maneo. vt Menęcrates Menelaus Menander Menalina Menecrates. Menetes Menalipp⁹ Menalippe Menalcas. ꝛc. ppria nota. Et compōsita a xenos. i. hospes tam prima q̄ media ꝙ habent. vt Xenodotus Xenophon Xenophanes Xenocrates Philoxenus Aristoxenus. ꝛc.

Ae et œ anten/producūtur diphthōgo. vt Aeneas viri nomē. cū deductis. Aenos laus. Aenus vrbs et fluuius. Aeni insula iuxta sinū Arabicū. Aenygma sermo obscurus. Aenygmaton propositor. Banacus lacus gallię cisalpinæ. Cænos. i. nouus et eius deducta q̄ multa sunt. vt Cænodoria noua gloria. Cænotaphiū nouū sepulchrū. Atq; ꝑ œ cœnos cōmunis est. ꝛ Cœnodoxia cōmunis gloria. Cenoe sine diphthongo inanis. hinc Cenodoxia inanis gloria. Cenotaphiū inane vel vacuū sepulchrū. Cæne vrbis nomē. vnde Cænites portus. et Cænaus Jupp̄iter. Chlæna vestis/quæ lena quoq; dr. At leno et lena spurcissimorum hominum appellationes diphthongo caret. Frænū a frangendo. vnde frænare et effrænus. Laneus. i. Bacchꝰ. Manas. adis. Baccha. a mænome. i. furere. Mæna. i. piscis Malus mons et vrbs Arcadiæ. Naias æ. et in ptali hæ Naiæ arū. ꝛ hæc Næna. orū. Scæna æ. inumbratio. hinc scenicus. proscenium. Tanarus. locꝰ Laconiæ vbi putabatur descensus ad inferos. Tænarū oppidi nomē. Tæna vel Taenia fascia et lapis albicās. etiā piscis. Tęnia ꝑaliter. i. oppidū. Vęneo id est vendor.

Ae anten.

¶ Oe anten. vt Cœnos cois. hinc cœna. vespertina refectio qđ multorū esset: et cœno. as. cū deductis. Cœnobiū vbi cōis vita ē. bios vita gr. Cœnobita. ꝑ œñ. lōga. in cœnobio viuēs. Cœnū. i. lutū. a coeno. i. inquino. Chœnix. icis. ꝛ chœnica. cae. cū ch. mensura quatuor sextariorꝫ. Fœnus. oris. i. vsufructus. ꝛ fœnero. ꝛ fœneror cū aliis ductis. Fœnū. i. herba arefacta. qđ sine cura fœnus ꝑbet. hinc fœnifer fœnisecꝰ fœnilecium fœnisecа. Fœniculū herba.

Oe anten.

¶ Œnia a municēdo. nā œ diphthongū pro u/veteres posuerūt. et contra. qm̄ ius pro murus lectū est.

Annotatio ꝑcipua. Oe pro u/ apud veteres.

Oenos. i. vinum. hinc multa sunt ducta. vt Oenophorū Oenopolium. Oeneus Aetolię rex. cū ductis. Oenides ꝑ Tydeo. Oenomaus Hippodamię pater: Elidis rex. Oenochonum Thessaliæ fluuius. Oenops viri ꝓprium. Oenopion. viri proprium. Oenone. es. mulieris ꝓprium. Oenotria italia. Oenotrij Itali. Oenotrus sabinorꝫ rex. Oenotrides insulæ. Pœne aduerbium. i. ferme. hinc pœnultimꝰ. Pœnuria caritas et parcitas pœnoris. quasi pœnus vicꝰ. Licet alij velint a pœne aduerbio: quasi pœne minus sit q̄ necesse est. Pœnula vestis. Pœnus. a. ū. Carthaginensis. Pœna pœnitet. et inde ducta. a punio. u/in œ versa. Phœnix auis vnica q̄ populꝰ. Phœnicia regio. Phœnix quoq; viri et arboris nomē. et color rubeus. vnde Phœniceus. a. um. Phœnix etiā fluuiꝰ est Thessaliæ. Phœnissa fœmina phœnitię. Schœnos cum ch aspirato post s. i. funis. Schœnobates funambulus Schœnoplocos funarius/seu restio. Schœnismos. id est terræ mensura continēs quinquaginta stadia. vt inquit Herodotꝰ li. ij. Schœnos oppidū Bœotię a Schœneo Atlantis patre nomen accepit. hinc Schœneis schœneidis Atlantis puella.

E in primis.

Schœnitis quidam amnis Arcadiæ. Schœnus locus in Bœotia: vbi vnguentū pessimū esse ꝺr. Hinc viliores meretriculas vocant Schœniculas.

monstrosum alal in Aethiopia a babylonijs adoratū. Androm: ꝑ pater.

vt ephebus. Ephesus.

E ante p. E præ p breuies, produc cepus quoq; Cepheus

Cepheni populi a Cepheo rege nominati. alyuer. hepatis.

Bœotiæ. viri ꝓpriū. fluuius. viri ꝓpriū.

Cepio Cephisus Cephenus & Ephitus hepar

regio q̄ Molossia/vl Chaonia dicitur. viri proprium.

viri ꝓpriū. vel Epirus. apud Virg. v.

Epytus Epiros ephęstion Epytidesq;

to crepe. vnde obrepo.

viri proprīū.

Epiola ephęstus Leponticus ephula repo

piscis cuius cruore atramētū fiebat. sæpe circūdo. talowe. ꝑsebum.

et scopulus. viri proprīū. ꝓpr nomē.

Sepia Tlepolemus sic Gepida sepio sepum

ꝓmontoriū Macedoniæ. septadis. mulieris proprīū. auis quæ altius sublimiusq; volat.

Sepias epiolus, epestia Sephora præpes

Repēs nomen corripitur apū Virgiliū. rij. et Ouiꝺ. j. fastoꝝ.

Seps sepis iungas præputia vel quoties s

Præsidet e, demas tamen hinc sepelire repensq;.

Quot cum diphthongo sunt scripta per æ simul œq;

¶ Cum diphthongo scribuntur Aepia vibs propinqua Pylo. Aepolus captariꝰ. Aepitus viri proprīū. Aepy cū y græco vbs quondā sub Nestoris ditione in mōtibus nā æpy sublimis est. æpis altus. Aepytus pastoris nomen. Cæpis pis. loci cuiusdam nomen. Cæpi præteritū. a capio. Cæpe neutrū: Cæpa æ. fœmininū a capitis magnitudine. an onyon. Sæpe aduerbiū. Sæpes. an hedge. Sæpire to compasse about. ¶ Oe ante p. Cœpi verbū defectiuū. ab antiquo cœpio idem quod incipio.

Petrarcha male cotripuit sequana populꝰ galliæ iurta Burgundiam.

.i. certe. an horse. vt alia multa. sequanicus.

E ante q. vt equidē. equus. necq. simulꝰ galliæ.

E breuis est præ q, sed Sequana Sequanus auferr

nomen pro ne aliquis.

vt nequitia. .i. frustra.

Nequam cum nato nequicq̄ iungito nequis

vt nequo. nequaq̄. nequorsum.

Et ne præiūctum cum quo quaq̄ quoq; quorsum

E inprimis.

vt equitas. æqualis. æquæ uue. æ.
æquor. mare. æquo as.
ab aqua.

Ae cum diphthongo producũt æquus & orta

Equicolus viri propriũ contri:
pitur apud Virg. vij. æneid.
pplus Tusciæ. viri propriũ. mõtes Sur:
rentini.

Aequicolus iungas sic Aequanus Aequana subdes.

.i. dñs. ppriũ viri.
vt herus. Eryr. lapillus.

Curta est e/super r. ni Beryllus quoq; clerus

hera pro dña corripitur.
p Iunone pdu.

E ante r.
Prudentius col. beryllus in Psico.

Berytus. sic Cerathus ceruſa vel Hera

oppidũ. viri propriũ.

Ductaq; Ceretũ Cherinthus iungito Ceryx

¶ Ab hera pro Iunone multa sunt deducta. vt heracles. i. hercules. vnde heraclæus. heraclæa Calpe. heracleæ. arũ. oppidũ protimum Neapolin. heraclæa: polis pluriũ vrbiũ nomen. heracleon herba quẽ hercules inuenisse dicitur. heracleota nux. heraclitus heraclides et heracleotes philosophorum propria.

vna Sibyllarũ. mulieris propriũ.
les in genitiuo. herus in gtõ.

Heros cum natis. sic Heriphilẽ simul Hero

mõtis Ar:
loci nomen. piscis. gumi nomẽ. viri nomen.

Herios meryx. sic Neris. Merioneſq;.

¶ Heros cum natis producuntur. vt herous. a. ũ. heroicus. herois. et heroine. herodotus herodes. Eriphyle sine aspiratione in principio: et cũ y græco in tertia. pro vrote Amphiarai corripit primã. Virg. vj. his Phædrã procrinq; locis mi Œstamq; Eriphylen.

duorũ oppi: .i. tardus
dorũ nomẽ. a. um. viri propriũ. mons Itachæ.

Neriton & ſerus Seranus Neritos atq;

Oceani & Te:
thyos filius ma: extrema
rinus deus. vt nereis. nerine. pars dici. viri propriũ.

Nereus & ducta hinc. ſerum sic Pheridamaſq;

Serũ p aqua lactis col.

ſera p clausu:
ra ianuæ.
angl. (a lock). a pype.

ſero aduer. in serotin⁹. corripitur. .v. vas. viri proprium.

Cum nato ſero. Sera yrbs & ſeria Tereus.

pplus Scy:
thiæ a Te:
ra vrbe. nympha.
hinc Cereus. us in gtõ. canis nomen. canis nomẽ apud Ouidiũ.

Ser ſeris Thero Theron sic Theridamaſq;

grauis/non locosus. quarundam a.um. vitiũ nomẽ.

Serius & Thera ac zerinthius ortaq; xeros.

¶ Xeros.i.siccus/quo in cõpositis vtimur: producitur. vt Xerolophus siccus tumulus. Xerolibya sicca Libya. Xerophagiũ siccorũ ciborũ comestio. Xerophthalmia sicca lippitudo: quũ nõ fluunt oculi. sed graueſcũt. Xeria emplastra: sicca. Hygrem plastra vocãtur liquida emplastra. Xeranipelina vestes.i. virides. Teste Hebrisſenſi.

E produc quoties præit v vel p. tamen ista

Tolle veru vereorq; verutum iunge verædus

Atq; Pheres iungas istisq; Phereq; Pherẽus.

¶ Producũtur etiã hãtia v aut p ante e. vt pero peronis. calceamentũ rusticũ hinc peronatus calceatus. Pero perusnymphę nomẽ. Pera.rę. sacculus. Uerona patria Catulli poetæ in Hispania. hinc veroneus et veronẽsis. Tollũtur hęc Pheres etis. viri ppriũ. Phere oppidũ. vnde Pheræus possessiuũ. Uereor timeo. Ueru a broche. Uerutum. Terẽdus cum æ diphthongo in sẽda syllaba. equus. hinc verędarius nuncius: qui equo vtitur. angl. a currar or a poste.

¶ Ae ante r.

Ae super r/produc diphthongon & œ velut ista

rubigo ęris

ęras. brasse. vel argenti. wer.

Aero vel æris ab æs sic nata ærugoq; cæra

ab ęro ȳbo grę-
co. & miseriã ligt.

hinc ęrũnosus. .i. gaudeo. populi. nomẽ vibis. idem.

Aeruna & chæro chæruſci Cærete Cære.

¶ Ab ęro.as. nascũtur subęro. obęro. ęrosus. ęrificiũ. ęruesco. Aeria insula. ęra.i. monetę nota. ęra.i loliũm: vñ ęrineus.i. loliaceus. Ab æs æris. aereus. aerarius. aerarium. Et à cęra multa. vt Caero.as. incęro. cęratura. cęreus. cęrotũ. cęratum. caerofoliũ. caerosus. caerum. Caerium. caeris. caeroma. Caerinthe.es. hærba. q̃ habet caeracmelle mistae saporem. Caeremoniae a caere. Veturiae oppido. teste Pompeio. et Caeres. etis. ppl's et incolae vibis Chaeretis. A chaero verbo graeco.i. gaudeo. Chaere salue. cũ ch aspirato. hinc Chaerebulus viri propriũ. quasi gaudens consulere. bule est pfiliũ. Chaeropolũ haerba. Chaerea adolescens Chaerestratus. Chaeremon. Chaerippus Chaerephon. sunt ppria virorũ. Chaerilia mulieris ppriũ. Chaeroma vibis nomen.

q̃ bonis defũcti

optio electio adhaeret. to stycke/
vel secta. an heyre ordeue. vt haeresco. haesito. hæruca. haerugo.

Hæresis & hæres sic hæreo cum sibi natis

to seke/or

to moone. enquyre. omnes fere. Protei filia

Męreo pro luget quæro plæriqueq; Mera

circulus

nomẽ fluuiſ. haerba. cœlestis. poetę nomen.

Serius & nærum sic sphæra & Chœrilus atq;

viri propriũ. viri propriũ. viri proprium.

Chœrades Mœris Chœrillus Mœricus adde

E in primis.

adoleſcens. vt liq̃t ex cõpoſitis antitheſis Egypti rex

Cteſiphon. protheſis ꝛc.

E ſuper ſ/produc. breuies theſis atq; Seſoſtris E ante ſ.

oppidũ. inde me-

a meſos graeco. i. medi⁹. i ola ꝓpoſita. viri ꝓpriũ. ſembriaci populi.

His meſo iunge chorus/ Veſaguſq; Meſembria ſubde

viri ꝓpriũ ꝛ mons

Ligurtae. viri ꝓpriũ. mons Cãpaniae.

Et Veſulus veſeris vel Ēſau. ancepſq; Veſeuus.

¶ Veſeuus vel veſiuius per ſyncopam appellatur: q veſuuius quadriſyllaba.

mõtis ꝓpriũ. nomẽ fluuiꝰ.

Ae cum diphthongo produc Aeſagius Aeſis Ae ante ſ.

ardor ſolis. hinc

poetae nomẽ. fluuiꝰ nomẽ. idem. arbor. aeſtuo/as.

Aeſchylus Aeſar ſic Aeſarus æſculus æſtus

nomen collis

in Roma. ꝓncipis grae-

potẽ⁹ exiliae. vibs Thraciae. corũ nomen. Phrami filiꝰ. Iaſonis pater.

Aeſquiæ Aeſyrmus Aeſymnus & Aeſacus Aeſon.

fabulator titubãs ꝯſras v t caeſar viri ꝓpriũ. Caeſo/onis.

orator. phrygius. ſonare neqt. caeſim. caeſo/onis ꝛc.

Aeſchines Aeſopus bleſus cæſus quoq; nata.

Deducta a caeſus/qđ a caedo ꝺicunt iſta. Caeſar Iulij agnomẽ. deinde olim imperatorũ. Caeſaries capillorũ decor. Caeſio abſciſſio. Caeſim aduerbium. Caeſura abſciſſio. Caeſaria nomẽ vibis. Caeſpes a turfe. Caeſpito titubo. Caeſtus pugilum arma. Ceſtus pro cingulo diphthongũ non agnoſcit.

color ãſi caelius. vt ãſitum. ãſito. fluuius Indiae.

Cæſius. & quæſo cum natis Meſolus adde

vel Œſippũ. oriũ ſtrꝰ. rex Lidiae ditiſſimꝰ. vibis nomen. Oe ante ſ.

Oeſypon & Crœſus coniungas Mœſia dictis.

vt meta. metior. oppidũ hiſpaniae. genꝰ arbor: eximij cãdoꝛ. E ante t.

Ante t/longa fit e. demas Betulũ betula arbor

nomen ciuitatis Dauid

hiſpaniae fluuiꝰ. dicta Euphrata. ꝓpriũ viri.

Et Betulus Bethleemq; Bethulia iũge Cethegus

fluuius in Ponto ꝓpriq̃ dã apõ. Liua. Creta ꝓ Ioue patria. cũ naſ Cretaeus ꝛ cretenſis producẽ ſur ſemper.

apud Vale. Flac. ſcutũ. pici in perſhe. aduer. viri proprium.

Et creta cũq; cetra cletabeni etiam atq; Etheocles

viri ꝓpriũ ꝛ gẽs

. i. mõs. vñ ethi- truculẽtiſſima.

cus. i. moralis. viri ꝓpriũ. viri ꝓpriũ. vel geteo. piſcis.

Sic ethos ac Ethemon Ethedus geta ſic eteliſq;

mare ab aqua-

rum fremitu. regio Italiae. tranſlatio.

ũ in ſingulari. vt Hetruria. .i. mẽſura. .i. trano. vt metaphora. methodus.

Et freta ſic heteros metros & meta cũ ſibi ductis

E in primis.

¶ Constituitur deducta ab heteros. vt heteroclitus. i. varia declinatio. heterocranea dolor capitis quũ caput inæqualiter dolet. Et a metros. i. mensura. vt metricus. quod ad metrũ ptinet. Metreta genus vasis. Metrodomus. i. mẽsuræ domũ Dimetrũ carmen duorũ metrorũ. trimetrũ. tetrametrũ. at mater. i. mater. producitur. vnde metropolis.

tosſ eyte.

pœnitẽtiæ dea. messui. viri ppriũ. viri ppriũ. metell.

Et Metanæa meto Metabusq; Metonq; metallum

fluuij nomen.

vel metaurũ. viri proprium. venefici nomen.

Atq; Metaurus iunge Metiscus sicq; Metyllus

backwarde.

aduerbiũ. to drede. drede. viri proprium.

Atq; retro metuo metopon metus atq; Metellus

Achillis mater.

vtbis nomen. cũ i. in sẽba syllaba.

Iunge Methone sic tetricus Thetis & tetra nata

¶ Tetricus mons sabinorũ asperrimus. hinc tetricus. a. ũ. p aspero tristi seuero Et composita a tetra. i. quattuor. vt tetrasyllabũ. i. quattuor syllabarũ. tetradoron quattuor palmarũ. tetrarcha qui quartam partẽ regni detinet. Tetragrammaton quattuor literarũ. Tetragonus quadrangularis.

anatũ est vocem ædere. vror Oceani.

auis nomẽ. suffruter. to quacke. cũ p. sed sæpe pdu.

Atq; tetrix tetralixq; tetrinnit. sed thetys anceps

olde. to aske ppriũ.

vt vetue. peto. petrus. petra.

E breuies quoties v vel p præsidet illi

qui oblique in altũ respicit. q̃
breuiter oculos versat.
pætus proprium q̃ appellatiuũ.

Hinc demas pætus prætor præter quoq; iuncta,

¶ Ae & œ diphthongi.

Ae ante t. Ae simul œ semper diphthongus longa locetur.

¶ Ae simul œ diphthonga ante t. vt ætas per syncopã. i. cuitas. Hinc æternus/æterno/Aether. i. aer vel suprema pars aeris. Aethiops Vulcani filius q̃ Aethiopiæ ppræfuit. Aethra mulieris proprium. Aethon solis equus. Aethalia insula in mari ligustico. Aetolia regio. Aetolus ppris. Aeta mons Thessaliæ. Cæteri. ræ. ra. ro in singulari. i. reliqui. Cæterũ pro sed coniunctio. Cætus magnus piscis. Dætor oris. viri proprium. Frætus. i. confisus. Gætulia regio Aphricæ. cuius incolæ getuli dicũtur. Lętor. aris. i. lętus sum. Lętus q̃ lętamen. q̃ ꝺcõ aliud hinc ducitur. Pętus proprium q̃ appellatiuum qui oblique oculos versat. Rætela nette/vel rætis ræticulum. rætiaculum. rætię. irræto. Tæter. tra. trum. i. malus/fœdus/insuauis.

Oe ante t. ¶ Oe ante t. vt Cœtus. i. conuentus congregatio. Cætus cũ ae prius annotatur. Cætæ in plurali idem qõ cætus. ¶ Cœten græci appellat thalamũ. Fœtus. ue. firmũ quartæ fructus vel sobolee. etiã adiectiuũ fœtus. a. ũ. plenus/grauidus. est Cœtosus. as fœtifico. i. fœtum facio. fœtuosus fœtu plenus. non dicas fœtosus. authore

Ninuita. Licet hieronymus dicat. Oues eoꝝ ſœtoſæ. Litera ſorte deprauatur.
Fœteo male oleo. Fœtidus olens male. Phœthynipopuli. Phœtychus viri pro-
prium. Lœtũ. i. mors a luo. teſte Apuleio. Priſcian⁹ credit latinũ eſſe ab antiquo Annotatio pul
leo les let. qꝝ mors omnia delet. ideo ſine diphthongo ſcribimus letũ. Varro a le- chra.
the. qõ obliuionem ducit. facit letham cũ th. Nec defuerũt qꝝ lætũ cũ æ diphthon-
go ſcriberent per Antiphraſin. q minime lætum ſit. hunc lætalio mortiferũ. Pœ-
tius viri proprium. Oeta Theſſaliæ mons.

pprũ viri. ſhorte or
vt Leumus. to make ſhort. breefe.

E ſuper u longa. demas breuiare breuiſq; E ante u.
lyght. lyght. mes. to lyfte vp.
Non grauis atq; leuis leuitas leuo iunge ſeuerus.

Æ ante u.

vroꝝ Adami
protoplaſti.

Æ produc ſuper u/quũ diphthongatur. vt Æuum
ætas. vnde to plane or ma- .i. ſinister.
æuiternus. ſmoothe. ke ſmoothe. ma. uum.
Æuum ſic læuis pro plano/læuigo læuus
hinc næuolus. mulieris
viri pprũ. corporis macula. proprũ. pprũ viri. a næuo macula.
Næuius & næuus ſic Næuia Næuolus atq;
viri pprũ. cum ſc. i. ſinister. vt ſæuio/is. ſæuitia. i. crudelis.
Scæuola ſic ſcæuus cum natis ſæuio ſæuus.

Æ & œ ante z.

nauale apud oſtia
populi. Tantali filiue. viri & vrbis nomẽ. Sari fluuij.
Æzani Æzanus produc Trœzen quoq; Rœſus
fluuius hiſpaniæ.
vt Iberus. Libya. æ. vel Libye. es.

Breuies primis præ b. ſed fibula longa eſt I ante b.
tempus bis male.
ab hyeme. viri pprũ. euis. ab eo. is.
Hybris & hybernus ſimul Ibicus ibis & ibo.
a gentyll man. deo vini. to deipuer. a pounde.
Pro ingenuo aut Bacchо liber, ſic libero libra
mons et fons
placẽtæ magneſiæ. mulieris nomẽ.
ſpecies. vel Libethris. viri proprũ. & Scribonia.
Libum Libethrus libo Scribonius atq;
q canit tibia placẽtæ a ſcio. aliqd a ſcrybe or
a ſhamell. ih rhicen. ſpecies. to wryte. qõ põtſcurl. ſecretary.
Tibia ſcriblita & ſcribo ſic ſcibile ſcriba
oppidi nomẽ ih tybure &
a hyſſynge. tyburtin⁹ & tyburi⁹. pprie. veſtigiũ ex ictu virgæ
vox ſerpentũ. tyburnus poſſeſſiuũ ꝛc. vel tribulũ. vel flagelli. (a wale)
Sibilus & Tybur cum natis tribula vibex

I in primis.

duplicis vitæ: ꝛ viri propriũ. breuissimũ virgultũ. angl. herbe. viri propriũ.

Vibius ijs iungas viburnum Vibidiusq;

Sedulius li. iiij. pducit. mons palestinæ. insula in Oceano.

Corripies potius Libanus. sit Hybernia at anceps.

to rubbe.

vt frico. as. viri propriũ. viri propriũ.

I ante c. Ante c fit breuis i. ni Bichus Cliciadesq;

mulieris nomẽ.

viri nomẽ. es. tosaye.

Et Cichus Cyce. dico dicis quoq; dica

quidã locꝰ in vibe. vt siculnus. sicedula cũ aliis multis. Dedali filius.

Ficeliæ & ficus cum natis Icarus Icon

Icon siue eon: latine effigies. imago. ꝛ statua. ex mẽbris ipsis a pictoribꝰ seu statuarijs expressa. hinc multa deducta. vt Iconismus. i. descriptio. ꝛc.

insula est in Icaro mari. i. pcutio. viri pprij. mons Atticæ ꝛ pater Penelopes. et Icarus.

Icaria ac ico. Licheus sic Icariotus

morbꝰ q̃ a mẽto vel liciũ latine. viri pp̃ij. mẽtagra ot.

Licion & Lychas lichen deductaq; nice.

Deducta a nice. i. victoria. vt Nicolaus: quasi pplꝰ victor. Nicao cui vinco figt. Nicander Nicanor Nicophanes Nicostratus Nicostrata ꝛc̃ holm ppria. Sic Nicopolis oppidi nomen. q̃si vrbs victoriæ. Nicomachus viri propriũ. Nicetcriũ victoriæ præmiũ.

picus auis. etiam est virinomen in eã auẽ versus. viri propriũ. a crome of breed. regio Italiæ. a ppe. auis garrula. a vynde.

Michylus & mica & Picenum picaq; picus

a knyfe or a henger. mẽsura ptinẽs vt sicubi sicũde. scrupula ser. ꝛ sicuti. ꝛc̃. arbor. vt specomorus.

Sicaq; sicilicus sicut sic nataq; sycos.

a ntõ spiculũ in singulari. an eyre of corne. viri propriũ. idem qõ spicus.

Spicula sic spicus Sicheus sic spicaq; spicum

insula est q̃ Sicania ꝛ Trinacria dr ꝛ græce Sicelia.

hinc sicelis. sicelides. a Sicilia possessium. viri propriũ.

Sicilia & nata (at siculus breuies) pducito Sicilia

Virg. iij. æneı. Sicano ptenta sinu iacet insula cõtra Plemyrium. Silli xiij. li. Eydera elysæis aderat gens sicana ꝛ vetus. Idẽ m eos. Illa miscebãt tyrios leuuatis sicana. Ouid. xiij. meta. Sicanis: tribue hęc excurrit in equora lingnis.

Sicania & sicanus variant primam atq; secundã

Atricæ intrico. extrico. ꝛba capilli aut res aliæ quibꝰ gallinarũ pes oppidi nomẽ. des involuũtur. fluuij nomẽ. Ticinum. tricarum. pprij viri.

Ticinus vel num, tricæ. Siconius adde

I In primis.

vrbs Cretæ. idem.
cæ. ces. vicesimus.

His Trica aut Trice/vice & tricesimus atq;
vigesimus. viceni. vt vicies.
trigesimus. triceni. tricies.

Gesimus & ceni.vel ies.vicus quoq; nata

¶ Nata a vicus.i.pagus vt platea sunt.vicinus propinquus. vicina.vicinia cœtus in eodem vico habitans.& vicinitas.& viculus diminutiuũ.

stella vt colle-
ctio stellarũ. Phrygiæ oppidũ. vrbs Cretæ.hinc cydo-
nius.aliquis illius vr-
bis.et cydonius & cydoni-
us.adis.patronymicũ.
vt idus. sydus. vel Cnidꝰ.hinc cnidiꝰ.a.ũ.

I præ d produc. Cnidos atq; Cydon tamen aufer I ante d.

Seruius errauit dicendo Cydon ppriũ produci. appellatiuũ corripi.sup Virgi.x. vbi dicit ppriorũ sylabas esse cões. in qua re (teste Priniuita) decipitur maxime.

viri. insula vna ex æolijs.
cũ y in scba. p ca sare ponitur.

Sed Cydon proprium varies.Didyme Didius breuiabis

viri ppriũ Apollo vtriq; gemina spec-
montes fœlicis interpraK tem sui numinis præferat
Arabiæ. otum. geminus. illuminãdo formãdoq; lumẽ. viri ppriũ.

Et Didymi Didymus Didymæus cum Didymaon

tã tertiæ q̃ q̃ntæ. vt fidiculæ.fidi-
a stryng.feyght. cen.fidicina. Italiæ oppidũ.
& ppriũ mulieris. & Fidius Iouis filius. vel fidenæ.arũ.

Atq; fides semper cum natis iunge fidena

vasis nomen. ĩ hydria vas aquæũ.& hydrope
liæ. viri propriũ. dropsy & hydra serpẽs.

Atq; fidelia.sed varies Guido. hydor quoq; græcũ

therfore. masculinũ pducit. es.vrbs Iudææ.huius Iudææ.

Ac ideo.neutrũ vel idem,vel Idume & Hydaspes

vel Mida.rex notissimꝰ
ob auriculas asininas. aptus. ppli Cãpaniæ.

Sic idioma Midas & idoneus & Sidicini

cõiunctio. to se. viri propriũ.

Atq; quidem rhidium video vel Idaimenus adde

Rhidiũ:vt mãt Domitius.ga ometriæ diuẽtionis vac.ab angusto fundo latitudinem extens.

V quibus i præit vt viduus simul antea dicta.

¶ Antea dicta cõposita a bi:vt bidẽs.tri.vt tridens.quę coniũguntur generali regula de pria pone.

vt triformis.bifrons.q̃ generali regula cognoscuntur.

I super f breuis est sed solum cõpositiuis. I ante f.

vt migro.i.ab vno loco ad aliũ discedo. & ruit propriũ.

I præ g breues. tamen hinc Digentia tolles I ante g.

coolde. to be atoolde. idem.

Cum natis fligo & frigus sic frigeo frigo

¶ Cõposita a fligo sunt affligo infligo. fligæ arũ. A frigeo: vt frigutio. frigero. Refrigero. frigil. frigutilla autẽ. vt alij sentiunt frunguilla. Frigit tamẽ pro erigit. testẽ Niniuita. Marcello cotripitur.

.i. cauda.

Frigutio fligæ: lingua arida phrigia. piga
est Troiæ pmõtorii. vt instigo (to pryche). vestigo (to seke out). capiæ sylvestris speties. piscis.
Sigæum stigo sata. pygargus quoq; trigon
decurio cubicularioũ. vt cõposita a di. vt digero.
Sigerius sic antea dicta. at strigilis anceps.
vt vigesimus. trigesimus.
Produc triginta & viginti his gesimus adde
Martialis. Amphora vigessis modius datur ære quaterno.
.i. viginti. idẽ qõ exhaustus vel macilentus.
Vigessis iungas strigosus sigalionq;.
Ionicæ vibs. vt Vlemus. the bre of the eye. serventis nomen. vel cylydrus.
I ante l. Longa sit I super l. tollas ciliũ atq; cylydros
regio Cilicia. quisq; de Cilicia. viri propriũ. instrumentũ rusticũ. angl. a roller.
Cum patre sicq; cilix. Cilianus iunge cylindrus
Cyrenaicorũ dux. in bello secũdo punico.
merry. feme. sine hilaris. viri ppriũ. Ilertæ.
Atq; filix ilaris Filimacius. addito Ilertes
loci nomen. ppriũ viri. ppriũ viri.
His addas Gilium Guilielmus sic Gilibertus
viri ppriũ. canis in Damone Virgil. Hercules est vibs hispaniæ. puer. canis nomẽ apud Ouidium.
Atq; Gilippus hylax & hylas & Ilerda & Hylactor.
Bœotiæ vibs. et pro gente formata.
Vrbs Hyle est varium. pro sylua longa sit Hyle.
¶ Hyle. es. pro Bœotiæ oppido variatur. Nã Nestissensi teste producitur apud Homerũ. Papi. Qui brevelittus Hyles. p sylua. Sarmatica gẽte pducitur. Valerius flaccus. Mouit. Hylæa supplex cũ gente Ityrem.

viri ppriũ. frumẽtũ quoddã. vibs nomẽ. viri ppriũ. fluuius Atticæ.
Iunge Milo miliumq; Lilæa Lilæus Ilissus
vibs a Nelo Nestoris patre cõdita. Siciliæ promontoriũ. vibs Aetoliæ
.i. crinis.
Et pilus atq; Pylos Lilybæũ iunge Pylene
possessiuum .i. pilos emitto.
qdã pplus. a pylo insula. inde expilo. rẽ.
Et philetæ pylius Pylades pilo, iunge Pylemon

I in primis.

vt Pilatus id est pilo armatus/ & cognomẽ nephandi Pontij.

romano.

Pro telo pilus pilum producito & atus
a ball.

Est pila sphæra breuis. sit longa at pyla columna.

viri proprũ. viri proprũ.

Adde philetus sicq; Piletus/ducta philosq;

¶ A philos. i. amicus: multa sunt deducta. vt philosophus amator sapiẽtiæ. philandros amans virũ. Philadelphus amator fratris. Philocalus amator boni. Philalethes veri amator. Phileutheros amator libertatis. Philoponus amator laboris. Philomela mulieris proprium. i. amatrix carminis siue melodiæ. Philoctetes tis. vel tæ. nomẽ Peantis filij. & herculis comitis. i. amoris possessor. cum multis aliis.

oppidũ Thessaliæ.

arũ. vibs. arum. ces. vel phylacea a phylace.

Adde Phylę atq; Pylę Phylace phylaceia iunge,

proprium apud arbor quã latini proprium viri.
custos. priscianũ. tiliam vocãt idem. philantis.

Atq; philax phileres philira atq; philura Philasq;

arbor quã salicẽ vocãt.

i. taceo. ang (an oseyarde).

arbor. vt stylus. sileo. siler.

Et tilia & quoties s/vel t. forte præesti.

sylua & mõs viguentũ aduerbium.
Lucaniæ. depilatoriũ. vel thule. i. certe.

Syla & psilotrum thyle sic scilicet auferi.

viri proprium. viri nomẽ. bacchi nutricis.

Et Sylo Tylis varies siloa Silenus

patronymicũ cõtra naturam primitiui.

Phylacides produc quãuis Phylace patre ductũ

¶ Thyle. es. est nomen duarũ insularũ. quarũ vna est in Occeano inter septentrionalem & occidentalem plagam. vltra Britanniã. In ea insula solstitio æstiuo nullas esse noctes Plinius tradit. et secundũ Nestorẽ scribitur tũ th/aspirato & y græco. sin Tortellium cũ i latino sine aspiratione Tile. Dicitur quoq; Thule. teste Nestore. vt cupressus pro cypressus. Mancinellus negat per y/scribi: quia græce habent ou. quam in u/longam vertimus. Ideo solũ per u/thule &. Virg. Tibi seruiat vltima Thule.

a flyster/or
a chowne.
vt trima. viri proprium dunge or mucke.

I super m longum. breuiato Dimas fimus atq; I ante m,

deus nuptiarũ.

Est Hymen varium/breuis est nimis ac Hymenæus

mens immortalis. proprium viri. idem. i. vna. herba notissima. thyme.

Atq; Mimas Simo siue Simon simul adde thymũq; Errat q dicunt thymus. teste Ninguita.

I in primis.

viri propriũ.
vt Timœtes. .i.hyemalis fluuius et oppidũ.
Et polysyllaba, Chimerinos sic Hymera tolle
nympha maris.
vel cymodocea. nympha maris. viri propriũ.
Cymodoce sic cymothoe cũ Mimalione.
nomẽ philo= viri proprium.
sophi. .i.honor dei.
fluuij et viri ppriũ. Timæus Timarchꝰ. Timagenes. Timotheꝰ. pœn. pũ.
Simethus varies, time producito nata
nomẽ rustici.
an ape. a she ape. in moreto Virgilij.
Simius a diungas ijs simia Similus adde.
castrũ siue
oppidũ ira=
an heere. flaxe. a lyne. Zeball. liæ vbi Pan
vt crinis. linum. linea. hærba. colebatur. ppriũ viri.
I ante n. I super n produc. Inula ac Inuus Ginus aufer
viri propriũ.
to anoynte or to dawbe. viri ppriũ. rex Assiriorũ. vibs Assiriorũ
Et lino vel linio Linus & Ninus adde Ninosq;
fluuius prope
vermis. Weniamam.
Niniuita sen= viri proprium. viri ppriũ. a mought. tinetis. tiniæ.
tit tineã semp Et Pynarus Tinarus tinea atq; tines tiniasq;
corripi ꝛ nõ va .i.cõposita cũ tri.
riari. viri nomẽ. vt trinodis/ to suffre. asshes. to threte.
cũ y greco ꝛ ch. trinoctius. rẽ. vt sino. cinis. minor. minæ.
Et Tynichus tri iuncta, aut s, c. vel n præeunte
.i.simplici ꝛ nõ to stowpe. a singulari
cũ alta lra. an heere. inde inclino. scriniũ.
Puro. nam crinis cum clino scrinia produc
Phrigiæ, cretẽsiũ mons q etiam
oppidũ. rex. Sinai saltẽ i gtõ
synadis. a bowle. ois. cum i latino. viri propriũ.
Et synas sinũ vas minos Sinaq; Minus.
to threten.
verbũ. possessiuũ. patronymicum.
collis bririæ viri ppriũ. as. a mineus. mineis mineidis.
Chinea sic Mineus mino mineius & eis.
populi apud
Priscianum.
Et minotaurus minęi. at hinulus anceps.
¶ Hinulus ceruorũ pullus. a foone. Variatur vt ostendit deductũ hinuleus. Pro=
pertius. Ataq; hinuli pellis totos operibat amantes. Horatius in odis. Vitas hi=
nuleo me similis chloe. asdepi. est. Valla scribit cũ h. licet alij sine. etiã cũ duplici nn.
quod alijs non placet.

¶ I ante p.

In in primis.

arbor dicta latine
a cip. ligustrum.

vt scyphus. cyper' cõtra Sulpi. a grypes hi gryres & gryphones. Iante p.

Ante p est breuis i. grypus gryps grypis at aufer.

Grypus per simplex p/malus aduncus. gryppos per duplex pp/sermo implicitus. Gryphi dicuntur nare curui. et vt Scilius sentit a nigmata sunt.

.i. robur.
viri ppriũm et pu=
fluuius siciliæ. græco. viri ppriũ. eliæ i virũ veriæ.

Hypates, Iphi ducta, vt sunt Iphitus Iphis.

¶ Deducta ab Iphi sunt multa. Iphigenia pæ ñ. prob. Iphianassa mulieris ps priũ. Iphinous viri ppriũ. Iphinoe mulieris ppriũ. Iphicus medica pducta. viri nomẽ. Iphilus viri propriũ. Iphiaes patronymicũ. Ouidi. v. tristiũ. Ansaq; in ac cẽsos Iphias ire rogoe. In quo errauit Petrarcha. Lvj. Aphricæ. Cernit Iphim etniuno consumptam bibliclas luctu.

nymphæ Dia= passerum est.
næ nomen. viri ppriũ. diminũ. a pipo gallinarũ est.

Et Niphe Rhipheus sic pipilo pipio pipo

fistula et plumbo per
a bäcken the montes põderis genus. quã aqua emittitur.
water syde. scyrpici. nomẽ viri. antõ scrypulũ. onte.

Ripa & Rhipæi sic Scipio scrypula sipho

Negat Nimius ta scrypulus di ci latine.

minorũ piæ= oppidũ. hinc Ni=
mium vel vela= colaus sipontinus.
men scænarũ sipũtie in gtõ. itis in gtõ. .i. cõdensio. nautæ primi nomen.

Syphanium Sipus stipes sic stypoq; Tiphis

linum vile qõ lini
cortici proximũ est. idem signt. cũ y græco.

Stypa & pro stupa. stips & stipis quoq; stypes

a stubble. to enquyre. wages or hyre. .i. breues.

A stipa stipula stipulorq; stipendia curtes.

¶ Dicimus stipes pitis. sunt tamẽ qui deriuẽt a stips. a y græco stypes scribunt. Stypa pro stupa y iu versa. Ualla vult pp geminare stryppa. p stippa hinc stypeus stuppeus. A stypa quæ priorem producit. deducũ tur stypula. calamus fru=menti qui demesso frumento remanet. Aliquando ea pars quæ continet spicam. Et hinc a stipæo q stipæ instar vtatur. siue q ea quoq; stipari soleãt rimæ sinteneriũt angl. (stubbull) Similiter Stipulor a stipa signt. pmitto siue pecuniã spẽdo Aliquando rogo. inde a stipulor consentio. A stype etiam stypendia æs militare seu præmiũ quod militibus datur. quæ omnia corripiuntur cõtra naturã primitiuorum. Annotatio.

collis prope gigas et im=
Capuam. petuosa vẽto=
tiphatorum. rũ rotatio. an adder. apud Prisciañ.

Tiphata & Tiphon sic vipera triphilis adde

hypocausta sunt.
vaporaria vbi sus
.i. simulator. pant' in thermis.
vt hypocrita. hypocaustũ. gigas idẽ cõ tiphon.

Ducta ab hypo breues semper, comunge Typhœus.

to be open or
to melt. liquor oris. nomen.
vt liqueo. liquo as cũ nat. to melte or dyssolue.

I ante q. I præ q breuis est. sed liquor liqueris auferet
toleue. hinc adiectiuũ liquetus. a. ũ.
a linquo. veneti æ sumus.

Præteritum liqui Liquetius & quibus est si
vt siquis. siqua. nã si diuisæ duæ sunt dictiones / si producitur.
præiuncta. at siquidem breuies quãdo vnica vox est
quando enim a liquor eris. veniũt, pduc̃t primã / quando a liqueo eripuit. Testimonia satis patent.

Sed liquidus varies sic liquẽs atq; liquesco.
¶ Liquidus variatur. Lucretius li. i. In saxis ac speluncis permanat aquarum liquidus humor &c. Idem in. iij. Crassaq; conueniũt liquidis & liquida crassis. Similiter liquesco. Persius. Tot tibi quũ in flammis iunicũ oment a liquescãt. Ouidius de ponto. Sic mea perpetuis liquescunt pectora curis. Itidem liquens participium. Virg. At quum liquentia mella. Idem. Camposq; liquentes.

a balke or forow. vna et cy:
vt lira pro sulco cladibus.
cum i / latino. miror. scyros. an harpe.

I ante r. I super r / longant dissyllaba. Ni lyra plectrum
a lira p sulco. deliro et delirpen. p du.
impudicæ a stalk of
mulier cu- vnguentũ. statuarij wodde.
læ nom̃. græcũ est. nomen. pyræ. a peyre tree.

Et Lyris atq; myron Myro vel pyra sic pyrus arbor
insula et vrbs.
raro in singulari. Siriæ. geñ aroma- loci nomen.
primus romanus. a peyre. vl tyros. tis et arbor. apũ Vale.

Et Quiris atq; pyrũ Tyrus atq; styrax tyra iunge
ppriũ viri. fluuij nomen. a vir.

Adde Tyresq; Tyrasq; viri. Tyrus variabis.
teste Linuuita.

Rectus & semper Syria abbreuiato Syrusq;
Iuuenalis semel iij satyr. dixit. Iam pridem in Tyberim Syrus defluxit orõtes. Et petrarcha dixit Syria mollis. Prorigat ipsa manum. Licet alij semper corripiant.

viri proprium.
vt Pyreneus.

I super r breuiant polysyllaba. tollito ducta
a keruer at table.
ẽt et chirotonios. mi-
chirono montis in grõ.
.i. man⁹. .i. ignis. a inntõ.

A chir. pyr. veluti pyraustę chironomonq;.

solus philelphus græcã derivationẽ
gowte i the hãde. secutus / aulus elt producere.

Sed solum chiragram semper breuiato latinus.

Composita a Chir.i.man⁹ et pyr.i.ignis sunt multa.vt chironomon ontis.quod ꝙ chironomos.mi.ōr est iis qui ad mensam edenda incidit certa lege.a chir.i man⁹ et nomos.lex.Aro hæc chironomia ōr. Chironomantia ex manū inspectione diuinatio.prorsus erronea.Cheir græce per ei diphthongon scribitur ideo producitur in compositis. Chirurgus siue chirurgicus medic⁹ vulnerari⁹. Chirurgia ars ipsa.Chirographus et chirographū.manus insertio.angr.(an obligacion)Chirotheca manuū vagina.Chirothesia manuū impositio.Chiron nomē medici.etiā centauri.Chitrapus instrumentū ferreū supra quod chitra.i.olla apud ignē collocatur. Chir.

¶ Cōposita a pyr.sunt multa.vt pyralignorū congeries.Pyramis.idis.moles in altum cōstructa in formā flammæ.ang.(a steple).Pyramus adolescēs q̄ Thisbes amore ardens/seipsum interemit.Pyralis pēnata bestiola magnitudine muscæ ex igne prouenit.ene.vnde nomē accepit.a quibusdā pyrausta appellatur.q̄ q̄ diu est in igne viuit:quū exalsit longiore paulum volatu tunc emoritur.Pyrous nomē est vnius ex equis solis/quasi ardens.sunt qui declinant pyrois entis.Pyrodes Cilicis filius.qui primus e silice ignem excussisse dicitur.Pyrotes lapillus.Pyragmon vnus Cyclopū.ab pyr.i.ignis.et agmonos incus.Pyrobolla malleus qō ignita pauciat.Pyrocroceus.ar.i.ignit⁹ coccus.auis nigra rostro ignei coloris.Pyrolabes instrumentū qō ignit⁹ capiat cū aliis multis.vt Pyroma.Pyrula.Pyræus Atheniensiū portus.Pyreicus pictor.Pyretus febris ab incendio dicta.Pyrethra herba medicinalis.quā vulgo diaconem appellant.adurens ꝙ medicans linguā Pyretrum etiam dicitur.Pyria vrbs insulæ Lesbi. Pyr.

inde Cyriac⁹ ꝙ Cyrin⁹ ppria noia.
.i.ppriꝰ authēticus et dñs. viri proprium.

Cyrios elonges cum ductis Myrionesq;

vrbs libyes.
ꝙ Cyrenæ.arum. hinc Cyrenia dicta
Aristei mater. cyrenes in genitiuo. est tota Libya.

Cyrene & mulier.sed Cyrene vrbs variatur.

prædo marin⁹. viri proprii.
nympha. a robber on see. quidā Perithous dicūt.

Liriope produc pirata ac Pirithousq;.

fons et mons musis sacer apud Corynthum.
montem hispaniæ. Pirene cū i/latino.
cū ꝙ gra co.a Pyrene puella.

Pyrenen montem varies.producito fontem.

stella in ore ca. an ekyll of sneuell hangynge
nis cœlestis. piscis Oppiano. at the nase.

Sirius est longum Sphirena & stiria turpis

vates theban⁹. idē. Armeniæ rex.

Tiresias vel Tiresia addas Tiridatesq;

.i.iudiciū.hinc
hypocrisis.
Pisæ.arū.ciuitas Thusciæ.in Pisani ppri. catacrisis.i.
malū iudiciū.
alal iubarū.p: catachrisis cū ch
ppriū nomē.i.aureū os. litritate defor est abusus.
hinc Chrysostom⁹. oppidū Arcadiæ. me nascit in
vt chrysos.i.aurū. Pisæ. germania.

I super s/produc. breuiato bisonq; crisisq; I ante s.

hærba hyſopi cũ γ g̃ r̃co
vehiculũ. vnde gẽtile a Friſia
ciſtarius rector. regione. fluuius. græcos hz ſſ duplex.

Et ciſium friſius iungatur Iſaurus hyſopus
fluui⁹ Galliæ in ciuitas pã: idem.
Rhodanũ fluens. viri nomẽ. phrygiæ orum. viri propriũ.

At Iſara. & Lyſias & Iſaurum & Iſaura & Iſalces
nomẽ oratoris græci. coniunctio. angl. except. viri propriũ.

Adde iſerus vel Iſocratis & niſi iunge Niſantes
to haue pyte/ hærba a Tyberio dilecta.
a wretche. or to rue. idem.

Et miſer & miſeret miſeror ſiſer & miſereri.
.i. natura. inde phyſic⁹ ppri i Aſia minoris naturalis nori quõdã potus confectus
pulmonis exulceratio. vel ptyſis. philoſoph⁹. ſolymi dicti. ex farina hordei. fluuius Picen.

Et phthiſis atq; phyſis Piſidæ ptiſana atq; Piſaurus
a ſiſymbriũ ſingulari. viri propriũ. fluuij nomen.

Adde ſiſymbria ſic Viſellius atq; Viſurgis.
vt ſcythia ſcytha. viritus. vita. vitis. mitis.

Iañt. correpta. It breuis. producr & v ſimul m præeunte.
cicadarũ eſt cantãtiũ vocẽ emitto. rex põti fuit. vibs in Leſbo iurta Metymnã. nũc eſt inſula dicta. nes. i mitylenæ. arũ.

Sed breuies mitilo Mithridates & Mitylene
dictio barbara q̃ ſigtur capitis ornamentũ. ppriũ paſtor. nũc Anglia br. nomen nymphæ.

Et mitra ſic Mitioq; Britannia. ſic Britomartis
¶ Lucretius in. vj. Nam quid Britannis cœlum differre putamus. alij corripiũt vt Britannicus.

Britannus varium. potius ſed corripiendũ

Rhitiũ et rhidiũ. idẽ ſunt.
vas lunari ſpecie quo vtun: tur græ ometri. a vyee. tabula luſoria quã græci pyrgũ vocant.
nomẽ medici. viri nomẽ.

Et Criton & Critias rhitium vitiumq; fritillus
cõtra naturã ẽmittiui vita. the yolke of the egge.
a glaſſe. a calfe. viri nomen.

Atq; vitrum vituluſq; Vitellius atq; vitellus
viri nomẽ. Arcadiæ fons.

Iañt. pẽ. Producas Bitus bitonia Clitoriuſq;
Arcadiæ fluuius.
a packe. onis. fluuius. viri propriũ.

Clitella & Cliton Clitis ſic Cliciadeſq;
mulieris nomen. fluui⁹ Vmbriæ piſcis i Lippio. Bacchus ipſe q̃ hymnus in eius honore cãtatus.

Clite & Clitumnus Citargi dithy(q;)rambos

In primis.

to make
ryche. ryche. viri nomẽ apũ Ouidiũ. nitor nomẽ. cotripit. verbũ (to laboure)

Dis ditis dito. Ditis proprium quoq; nitor

litẽ ago. to stryue or go mẽ apud to the lawe. Sidoniũ. fluuij nostruc mica cõtra ptitheleon ppriũ. pulueris auri mitti naturã. mẽ. pythius adiectiuũ. pytho. i. putredo. a ducta ab eo vt pyserpens. Pythias mulieris nomẽ.

Litigo Lithorius nitella ac Pythoq; python

leuis sputi irrotatio. viri nomen in fœminã vers. ons. viri propriũ. regio a Sithon onis. monte macedoniæ. vnde sithonius. a. ũ.

Pytisma & Scython Pithenor Sithoniamq;

frequẽtatiuũ a scio. to enquyre. mons Macedoniæ. sol/et gigas. græcæ literæ nomen. th. to tyde.

Et scitor Sithon Titan titilloq; thita.

scõa psona plurali. a burre. a glis. a lis. strysc. ab eo verbũ impsonale. a pooyn Jay.

Sim sitis glitis litis sic psitacus itur

philosophi nomẽ. de⁹ marin⁹. triticũ (wheyte)

Pythagoras Triton sic cum patre triticeusq;

pastor⁹ nomẽ. gen⁹ potionis ex hordeo. habet fm alicõs zythũ in ntõ. viri propriũ. vt scitus. a. ũ. a scio. citus a cio ẽs. tritũ a tero. hinc trituro tritura.

Tityrus & zythus Tithonus: & antea dicta.

De ijs quæ variant.

Bithynus est varium Bithynia bithynicusq;

Italus Italiam iungas criticus pituita.

Bithynia eadem est q̃ Bebrycia mygdonia pontus. prima recti⁹ pducitur. quã Iuuenalis corripuit. Petrarcha. i. Aphricæ secũdã corripuit. Manili⁹ li. iiij. Capadocũ Armeniæq; iugis Bithynia diues. Claudi. li. ij. in Eutrop. Thyni thraces erant q̃ nũc Bithynia fertur. Vale. flac. li. iiij. Aut Cererẽ lætũq; pecus nec palmite Bacchũ Bithynio Phrygio ve satũ. Iuue. saty. x. Donec Bithynio libeat iugulare tyranno. Idẽ satur. vij. Quanq; q capadoces faciãt equite sq; bithyni. Martialis. Iam te rẽm factã bithynice credo habere. Bithynus itaq; prima variat. Italia variatur. sic italus. sic italis. idis. Lucre. li. j. Italiã terrarũ oras a finib⁹ eius. Virg. Italiam fato. Ouidius. Grata q̃ italicis author potuisset equis. Virg. æneid. viij. hinc Augustus a genio italos in prælia cæsar. Hora. saty. vij. At græc⁹ posticq; est italo perfusus aceto. Criticus. i. iudicans sine argumento / a crino deliberor iudico: variatur. Hora. Ut critici dicũt. Iuue. saty. ij. Critice pelluces. Martial. li. viij. Aequalis liber est critice qui malus est. Pituita variat. Catullus ad Furiũ. At sudor abest: abest salina Mucusq; q mala pituita nasi. phaleu. sunt. vbi prima cũ pœnultima manifeste producũtur. Unde deprehẽditur eorũ error q putarũt pœnultimã semper corripi. Hora. epistola. j. Præcipue sanus nisi quũ pituita molesta est. Frustra recurrunt ad proceleumaticũ. In persio nũt est synæresis. vt sit pituita trisyllabũ. Somnia pituita qui purgatissima mittunt. Itaq; prima variatur. pœnultima semper producitur.

pegi italici nomen.

I super u producendum consona, tolle triuicus I ante u.

O in primis.

w. ere as. is. where as. in.
wayes mete. wapes mete.
snowe. .i. Dianam. vt bimũ. trimum.

Nix niuis & triuiam. bi tri quoq; compositiua.

O ante b.

CO ante b in primis.

a gogyn. piscis.
vt gobius. gobio.onis. vt probꝰ. globus. probũ.

Præ b produc. quibus at duo cõsona ꝑsunt

veru vel signũ
quo vtũtur .i. vehemẽs.
scriptores. a.ũ. an halfpeny. deꝰ somnioſũ.

Corripe, sic obelus sobarus obolusq; phobetor

.s. neoterici. viri propriũ. viri propriũ.

Et soboles, variant Tobias obexq; Robertus.

O ante c.

Ante c fit breuis o. Cocytus cocalus aufer

a coyfe as pes metricus
vocẽ cornicũ sergyaun. erbacchio
emittere. viri ppriũ. tes wepre. ¶ Iambo. cĩ natis.

Crocio Coceius focale & Dochimus ocys

¶ Focale a faucibus ꝺr. au in o versa. erat capitis tegmentũ ad aures demissum. quo recitaturi oratores vtebãtur delicatiores ¶ vale vdnari s. Est etiã focale (vt Calepinus dicit) ferrũ: quo ignite. crispantur crines. corripitq; primã. qꝛ a foco nomen habet.

lætus. mulier, nomẽ. piscis.

Cocalea & sic iocundus locustaq; voca

vnde oceanis vel
oceanitis. idis. quies (rest)
.i. citius. deus maris. citior. ab ocyũ.

Ocyus Oceanus simul ocyor ocya nata

viri nomẽ. hærba.
Chtonis cẽ- per eu di- ab ocymum
tauri filia. viri propriũ. phthongũ. ntõ singulari. viri propriũ.

Ocyroe Ocyalus sic Ocheus Ocyma & Ochus

piscis.
fluuij nomẽ. viri propriũ. oppidũ. oppidũ. porpes.

Ocyron Ochenius Phoce sic Phocea phoca

vt phoces populi sic
phocæ. i. phocenses.
phocaicus. phocaie.
phocides.
a cup or a draught.
regio. viri propriũ. a poculũ singulari. Aeaci filius.

Phocis cum natis Phoceus sic pocula Phocus

viri propriũ.
viri propriũ. a Socraces. insula.

Procyon vt cẽ tera græca a pro corripitur.

Procopius sic procæna & sic Socratis Oca

onis. ¶ lirna vel aliꝰ (tale or hyc).

Socration sic procerus vocis quoq; ducta.

O in primis.

Deducta a vox vocis sunt: vocula. vocalis. vocifero.
a meane.

vt codex. .i. ratio/ mẽsura. .i. nunc. aduer. propte de bono.

Ante d longa fit o. breuies modus & modo odorq; O ante d.

idẽ qõ odor. insula ꝛ vrbs munitissima. hatres. vt odium. socius in mentia. sodalis.

Sic odos atq; Rhodos, sic & polysyllaba: prẽter

viri propriũ. rex quidã Galliæ. circulus in quo duodecim signa monꝛtur. vel circulus animalis.

Clodius & Clodoneus, sic zodiacusq;

signa ꝛ oppidum Epiri. vt produco. prodeo.

Addas Dodonam longa & pro compositiua.

a colop. vt olella. viri ppriũ. Ofellius apud Hora. vt cõposita a pro: vt profero.

O super f breuies, tollas tamen antea dicta. O ante f

compello. vt cogo. augur hã: niualis. in dialogꝰ ꝛc. .i. sermo. mulieris nomen. gtũs a Phlox.

Ante g longa fit o. Bogus & logos & Phlogis aufer. O ante g.

peto vl quæro. precor. structo lignoꝝ ad cremãda viri propriũ. cadauera. in togat⁹. ꝛc. a gowne. mons apud Luca. s.

Atq; rogo Phlogius rogus & toga sic Vogesusq;

vestis matronalis.
vt stola contra Alexandrũ. genꝰ fungi. oppidũ Italiæ.

O super l breuies. boletus Bolaq; produc O ante l.

viri propriũ. ꝛ possessi: uũ a Bola. hinc dicolon tricolon. membrũ. .i. aliquẽ liquorẽ purgare. a streyner. las (to streyne)

Bolanus colon colum colo quoq; primæ

insulæ no= mel Ocea= no Indico. oppidum est græ= cię apud colidis. Papinũ panis luctatorũ. a coliphiũ singulari. a tonne. a dolium ntõ singu. magnitudo alꝭ cuius rei.

Et Colis Colos coliphia dolia moles

aleyse. a folium. quasi voligo. volitat eni hicpisc; extra aquã se efferens (a puffyn) bi etiã harba amara. ãdã herba a nõ et molpos. volo.

Folia loligo moly nolo oleagerq;

est velalo vl corpore mouert ad aliqd moliris. .i. sæculo priori. mẽsuræ nomẽ. apud Plinia. tintinabulum. a hacryng bell.

Molior ac olim molyros & olea nola

vrbs cretiæ talia insulæ Bœotiæ. vt os. nomen. viri ppriũ. viri proprium.

Olenus Olearos Polus proprium Oleniusq;

O in primis.

pisces nomen. a chylde. demissus fide.

Pholis cum proles prolixus solus & adde.

A proles proletarius. pro vili. rudi. trito. vulgariq. hinc proletarius. grāmaticus .i. indoctus grāmatista.

the sonne. to cōforte.

Sol solis solor solatia iungito soleis

oppidū Umbrie. mons

hmc spoletanus. Cilicie. vibs Bœotie.

Solennis sic Spoletum Tmolus quoq; Scolus

Legitur etiam Timolus pro Tmolus.

.i. como.

vt nomen. como. .i. bacchus. viri propriū. socius in itinere.

O ante m. Longa est o super m, Bromius Bromus & comes aufer.

stella crinita

proprium. proprium. proprium. vel cometa

Et chromis chromion chromus adde chromisq; cometes

a lord/or .i. cursus vel locus in

capillus mulieris. mayster. an house. to tame. quo curritur.

Como. i. coma producitur. Et coma sic dominus domus atq; domo dromos adde

canis rea-

viri proprii. mel & piscis. a dewe of mēsura antiqua

dromonis. adis. peme. quę cōtinens sextarios.

Et dromo iunge dromas glomus & gomor & glomerare.

nomen ciuitatis

vnius et pēt apo-

lis subuersis. apud xpianos. a man/or woman. .i similis.

Gomorra est varium. breuies homo sic homos orta

Deriuata ab homos græco .i. similis sunt multa. vt homogloſſos .i. similis linguæ. homœomeria .i. partiū similitudo. homonœa mulieris ppriū .i. cōcordia vel consensus.

portæ nomen.

mons Thessaliæ. idem. præstantissimi.

Sic Homole aut homoles. vel Homer omitto & omasū

.i. Numidia. vibs Ponti

fluuij nomē. & vbi Medea fer-

vt tomaculum & per sagæ nomē. tur fratrem se-

syncopam tomaculū. et numida. viri ppriū. cuisse. Japeti filius

a lyuer pyng podyng. nomadis. apud Virg. ix. vt Tmarius. phus clarus.

Nata tome atq; nomas Promul tomos atq; pmetheus

a dwarfe or a nirke.

.i. pigmæus. idem. teste Ninnita.

Pomilo pomilio sic pomilius variantur.

Tomus liber im- e stomacho

perfectus sine libri ejecto aliqd

particula abscissa. regina Mes- to vomer

teste Calderino. sagetarum. a stomack. or to spue. fluuij nomen.

Curta tomus Tomyris stomachus vomo fūge Vomanus,

tumor ærere corripitur a Iane.
scenos saniem a solo Sereno
a share. euomens. producitur.

Atq; vomer tomorus potius vomica abbreuiadis

dies i calendario.
the. ix. arũ.

O ante n.

O super n breuies. producnonus quoq; nonæ

mẽsuræ
viri ppriũ. nomen. tcilia.

Nonius & tonum Nonacria nona(q;)ginta

.i. circulus.
aliquãdo .i. nitor. .i. do. insula in ma-
cingulus. vt conor. dono. pono. ri ægæo.

Zona. quibus præeunt c. d. vel p. tolle Donysa

viri nomẽ. viri ppriũ. viri nomẽ Saturni sacra ppriũ.
cnis. æneï. ix. in. vij. Wart. in Lactantio. in Sil.

Atq; Conon Clonius Chronius Cronia adde Cronusq;

viri proprium. mulieris
vel dominus. nomen. .i. angulus. viri nomen.

Et donus ac Donace gonos atq; Ionas monos orta.

¶ Ducta a monos. i. solus sunt: monachus. monarcha solus princeps. monosyllaba. i. vnius syllabæ.

ryches. somnus.
vt opes. vt sopor. soporo. as.

Ante p / fit breuis o. sed dropax aufer & Opis

O ante p.

vibis nomẽ a Sophide Erycis
mulieris nomẽ. Syceani filia. poplar tree.

Quum nympha. Opoclope Psophis sic populus arbor

sonus est qui et buc-
Cheronis carum inflatio-
vror. anham. a popea ducũ. ne erumpit.

Popea & poples popeanũ quoq; stlopus

.i. dormire lapis est af-
facio. to cast per q̃m are- puellæ nomen .i. abũdãtia.
in sepe. nis soluitur. apud Ouidiũ. vt copia. scropha.

Sopio sic tophus propetides & quoties c /

sagittario-
cophos. i. surdus. rũ signũ. a rocke. vt artocopus.

Præsidet o. Tollas scopus hinc scopulus copos orta

calatoris vo- a basket / or
catissimi nomẽ. a cofer.
scopæ in gtõ .i. corbis.

Atq; Scopas cophinus. quædam simul antea dicta.

¶ Antea dicta. vt opilio contra primitiui naturã. Opportun⁹ cum pp tuplici. vt ista. poppima poppismus oppidũ opperior. ppago pro vite. pducitur. pposteris corripitur. et composita a pro in nullis. vt propugno propello proponio ppalo. propugnaculum. cẽ.

vt loquor. quoq; cõiũctio. cũ cõpositis vt vnoquoq;.

O ante q O præ q breuies, sextũ producito quoq;.

ventus qui caurus et argestes bz(north eest).

drosse of metelli. vt scoria. Idomenei pater. sine aspiratione.

O ante r. O super r breuis est. produc Borus quoq; corus.

sacerdoz ppũ. missile in Virgilius. ir. sagittarũ portus et mons Ciciliæ.

before. cũ eu diphthõ. modum. inde corycius. a. ũ.

Et coram Choreus, corytus corycus adde

nobilissimæ equæ nomẽ.

vel corythe. thes. lapis rubei colorẽ.

thæ. angl. corall. .i. potius.

Coritha, at variũ lego coralium mage longũ

Cum populũ signat semper breuiato Corallũ

ppriũ viri. ppriũ muliẽris.

vt Dorus. ẽ Doria. .i. lancea.

A doron produc. sed ducta dory breuiato.

¶ Composita a dozon græco. i. donũ vel palmus, pdu. vt Dorotheus. i. donum dei viri propriũ. Dorothea mulieris propriũ. Et a dory. i. lãcea corripiuntur. vt Doryphorus. i. lancifer. Dorycles nomẽ filij priami. ẽ interptari potest lanceæ glia. Dorylus vnus ex Centauris. Dorypetron hærba.

filia Oceani. Doridis. vibs Thraciæ. Neptuni filius. Wessenię oppidũ. an howre.

Doris Doriscus, Dorus sic Dorion hora

nympha apud viri ppriũ. Baptistã. instrumentũ siue tempus in quo horæ notãtur. viri nomen.

horoscopo/as. per astrũnosco Horus Dorous iungas horoscopus Horops

.i. fatuus. græcũ. insanio vl stulte ago. aris. fatuus ẽ naturali ẽdã stoliditate ẽ oris deformitate oblectat. .i. fatuus.

Moros cum natis seu moror morio morus

the mulbery tree or a hyndbery tree a mulbery or hyndbery or blackbery. euell to please. inde morosus. a mos moris.

Ac arbor morus fructus morum quoq; mores

vt morat⁹ (well manerd) moriger. morigero. regio Europæ. ifi noricus. a. ũ. vibs. viri nomẽ. .i. noricum. .i. fluis.

Cum natis Noris Norax sic Noricon ora

piscis. viri propriũm. ontis. vibs Epiri. ifi orithus. a. ũ. est vibs ætoliæ. inde oratio ẽ oratoras.

Orata Oromedon sic Orithos Oricos oro

viri nomen inter astra translati.
dicitur et Aozion.

Orion orionis variat primam atq; secundam

ppis apud Priscianum. arũ. hꝛrba. viri et vibis nomen. frenũ quod ori inferat. reæ. loci nomẽ.

Oritæ origanũ sic Oropus orea Phora

Boreæ coniunx filia Erichthei Athenarũ regis. a mouthe ora face. ab os. rex et lapis. britomarti nympha. viri propriũ apud Valeriũ Flaccũ. cũ eu diphthongo.

Orithyia oris Porus sic Phorea Phoreus

Apuliæ mons. .i. scabies. ꝺ Soractes. ſ. Italiæ oppidũ Arabiæ vibs. a ratte. græcũ. .i. cumulus

Psora & Soracte sorex sic Soraq; soros

sunt argumẽtationes cõnexæ quas vulgus de ꝓmo ad vltimũ vocãt. a chest/or abiect plate. viri propriũ.

Soritæ soræ. sic thorax Toraniusq;

viri nomen. vt gloria. gloris. floris. ros. rotis. roto. prora. lorum. ploro.

Voraptus. quoties l/& r/super oq; locatur.

ab hic hæc hoc. a quis qui.

Adiungas horum genitũ sic addito quorũ

vt psa cõtra Sulpitiũ. ppriũ hebræi. Moses. vibs Thusciæ cosarũ. .i. datio.

O super ſ/produc. breuiato Cosæq; Dosisq; O antẽ ſ.

viri ppriũ. fluuij nomẽ. sæ. fluuij nomẽ. vibs Aphricæ.

Adde Mosella Mosas Mosa: sed variato Cosira.

viri ppriũ. morbus. viri ppriũ. ppis quidã Asiæ.

Curta Osiusq; Nosos vel Osinius adde Mosini.

Sosia seruus comicus. pdu. Osiris vltidis. Jouis filius ex Niobe. inde rosens. bybliopolæ nomẽ.

Et rosa sic Sosius vel Osiris. pros quoq; ducta

Cõposita a pros sunt. pscœdia. accẽs. proscucha oratio q fit ad deũ vel locꝰ vbi mendici rogant. seruus comicus. .i. persona. inde prosopopo vbs arginoꝝ. pæta. i. ficta persona.

Sosia ꝑducas. breuiato Prosymna prosopon

quidam mango. Plutonis vxor

Atq; Posides. sed potius proserpina longa.

Proserpina variat. sed ꝑductio acceptabilior. Utrg. i græca. Nec repetita seq; arguit proserpina matrem. sic cæteri ꝑter hora. semel tibi. ti. car. ode. xiij. Quã pœne furiæ regna pserpinæ Et iudicatẽ vidimꝰ æacũ. vsus sunt Alcaici dactylici. Et ꝑter Senecã semel tibi Hercule furẽtẽ. vidisti Siculæ regna pserpinæ. Asclepiadici. ſ. pullabis. Posui corripit vt dirimꝰ priꝰ de ꝑteritis disputabo.

vt nota. quotus.

O ante t. Ante t/fit breuis o. sed quũ duo cõsona præsunt

vt Protogenes viri propriũ. appellatiuum pro

vna parca- rum. .i. primus. gñis primo. ptotomi.

Producvt cloto protos quoq; ducta. sed auferet

vir ddã int astra relatus de quo multa Bap. pr. viri ppriũ

vbs in sinu Tarentino. ouis.

crepitaculũ instrumentũ musicũ quo vtebantur Aegyptii in sacris. viri ppriũ.

Ista Crotus Broteas Croton & crotalumq; Crotopus

cum pro græco corripiuntur. cũ pro latino pducũtur nisi proteruus.

Atq; crotonius & cum pro iuncta antea dicta

Producas cote cotillus iungito cotes

arbor. nympha in arborẽ versa. vrna.

participio. cõtra pmitini naturã.

Lotos: sed lotium (licet a lotus) breuiatur

.i. saluator

auiculæ. bibo effuse. soteris.

Otides elonga poto photis quoq; soter

soteria. riæ. i. salus. soteria.

viri nomẽ. interpraet parc. in gentilino.

ouum. dona amico data/ quæ ipe p salute diis vouit.

Et Sotes Sotæ sit bis soteria totus

regio. a ꝓcul

a shepe. poetæ nomẽ. vincendo. lacesso. pudeus.

vt ouis. Ouidius. an egge. vt puincia. prouoco. prouidus. rẽ.

O ante u. O super u breuies. ouum & de pro sata tolle.

to be reed. a biere. to slyppe. for slyppy.

O ante b vt rubeo. rubus. cas. ꝓ prolastino.

præ b breuies. sed lubrico lubricus auferet

a pappe.

inde pubertas pubesco. idẽ quod pubes. rust. idẽ qõ pubes. rubigo. abundans firũ et mobile.

Pubes rubigo puber rubigus & huber

Pubes adolescentulus. xiiij. annorũ. etiam lanugo circa pudenda.

est species

gaudiũ quod voce ꝓ nõ vertitur exprimitur. inde deglubo corticem detraho. terna. fũgi. nã instrumentũ hic tuber tum certe corripit. donuni. corke.

Et subulco ꝓ ꝓpriũ ꝓduci. Subulum item glubo ac hoc tuber subula suber

an onie. to be wedded. a hardman.

apud Terentiũ. vt bubo. nubo. qui boues pascit.

Et cubus. quibus & b vel n præit, ab de bubulcus

¶ Pudentino corripuit primam in rubigonõ imitandus. in Plico. vbi dicit. Cẽ:

V in primis.

dere vagitus gladium nec tecta rubigo. ¶ huber producitur cū cōpositis. vt huber tas hubero et hubero. B iubilum iubilo. ¶ Tuber neutrius generis. pdu. primā. sed secus corripit. Martialis in Xenijs. Et vernæ tubera quæ tibi cū libycis. Et habentia b ante n ante u. vt bubo. nubo. Demuntur hinc ante dicta. vt innuba/pronuba: quorū media corripitur.

vaūtage gaynes. to wynne/ or get.

V præc produc. tamen inde lucrū lucror aufer — V ante c

cōposita. vt educo.

raro simplex. — viri proprium. — .CC.

Iunge duco primæq; Ducarius atq; duceni

viri propriū. — .CC. — a candell. — lacus Cāpaniæ.

Adde Lucretius atq; ducenta lucerna Lucrinus.

aliqui scribunt succerdā cū cc stercus fundū. — viri ppriū a luceres. vel Thusci. — tertia pars populi Romani distributa a Tacio et Romulo. sic appellati a Lucumone. siue lucerenses.

Subde sucerda Lucumo. sed luceres variatur.

a cuckowe. vt cuculus. — annit cornell. nucleus. — to kyll. trucido.

Corripe quū c/vel n/simul r/præit u. tamen aufer

vocē bubonis emitto. — Cāpaniæ oppidum. — pallorū vocē emittere. — oppidum.

Cucubo Nuceriam cucurit Luceriamq;.

vt rudus. — to pryute or stryke. cudo. — pudor est de turpiter actis erubescētia. Verecūdia de recte et honeste factis.

Ante d longa fit u. demas pudor & pudet inde. — V ante d.

Pudor aliquando pro honestate. aliquando pro virginitate accipitur. Ouidi. Rapinq; pudorem.

vt pudens pudicus/ pudicitia. rē. — L Cinnius. apud Gusō. — Ennij patria. cū modulo. — funis nauticus. arum. a gable.

Cum natis. rudinusq; rudis rudiæq; rudensq;

a stake. — to apply or studre. — oppidū Umbriæ studere. — Incrigratiane gotū ago. neutr. — cōtra naturā primitur rudo. as.

Atq; sudes studeo Tuder & tuditoq; trudesq; — trudes sunt gratæ ferratæ. quibus naues deprimere solent.

applicatio animi. — verbum. is. — viri proprium.

Et studium. at varies tam rudo q̄ Ludouicus.

¶ Annotatio cōtra Seruium.

¶ Seruius sentit rudo semp producit. sed fallitur. Tu propter authoritatē variare ne dubites. Virg. vij. Sera sub nocte rudentem. Ouidius. de arte. Vt rudit a scabie turpis asella mola. Persius. Findit Arcadiæ pecuaria rudere credas.

a tode. — reed.

V super f/produc, vt bufo rufus & vfeus. — V ante f.

V in primis.

a yoke. to sie. to chase. a chāpyon. a lytle fyst.
vt iugum. iugio. iugo. pugil. pugillus.

V ante g. V præ g longum. tamen i, p, vel f, præeunte.

domuncula vel casa.
a cotage.
a rugurium. .i. fructus. thryfty. vt frugifer/ frugalis. ꝛc.

Et ruguri breuia. at fruges frugi & sua nata

cōtra Sullū qui
male corripit. assiduus/cōtinuus. a iagerū. a dagger. a walnut.

Produc & iugis sic iugera pugio iuglans

pugillares dicūtur tabellæ
in quibus scribimus. vel pugillare.

Pugillar varia aut pugillaris quoq; lare.

ore tongue.

Vt quidam censent sic iuglans atq; bugloſſa.

.i. consilium. nomē fluuij.

V ante l. V super l breuies. ni bulæ Bulimeonq;

testiculus vel
sacculus (a stone
or a codde) author pria= .i. seruitus leaco a Dulicho
coleus idē. cor. pæorum. hominis. Triptolemi filio.

Culeus & culus dulia & Dulichiumq;

Culeus etiam est vter in quo sceleſtissimi clandebantur cum simia. serpente. ꝛ gallo. vt apud Iuuenalem.

piscis in Op=
piano. nomen viri.
nilidis. ꝛ adiectiuū. viri proprium.

Sic & iulis Iulius addis Iu(q;)lianus

contra Nestorē
Sulpitiumq;

idem quod po= ꝛ cæteros q̄ pullus cūll duplici. i. niger. insula in
lypus quod malecorti. Oceano.
primā corri. a flee. a chycken. a hen chycken. et thyle.

Pulypus & pulex pulus pulaſtraq; Thule

contra Sulpitiū. viri proprium.
chyckwede. humor terræ. Apollo. Polydamas idē. primā cor.

Pulegium vligo Vlius addas Pulydamaſq;

iuglandiū
soote. putamina. a cote. the ypertyan
vt fuligo. guliocę. mulus. aut nomē. a woman. inecient eth

F, g, vel m, præiens. fulica & mulier gula dentes.

Iunctura adde fulix pro fulica. Auienus in Arato. Et cum parua fulix tepido volat arua volatu. stagna sinens. ꝛc.

a fedder. benignus. moyſtnes.
vt pluma. humanus. humor. a sholder. lowly meke.

V ante m. V super m produc. breuies humeruſq; humiliſq;

V in primis.

pygmæus fœminin⁹.
brevis staturæ & pumilis
a dwarfe/ idem. idem.
the grounde. or an elfe. idem. & hoc le adiectiu⁹. pumilio.

Ac humus & pumilo, pumilus, pumilis, milioq;
an heype. a grauc. a nombre.
a sum. es. herba. vt cumulus. tumulus. numerus.

Et sumus atq; rumex. sic c, t, vel n, præeunte.
vbs Capuæ.
arū. potestas dei. viri propriū.

Sed produc Cumę numen Numacius atq;
tumor & morb⁹ I scro=
phis (a pocke) plen⁹ strumis. vinculi gen⁹.

Struma & strumosus nu mellam vincula iunge.
a cradell.
vt munio. cunae. arū. a conj.

V super n produc. tamen inde cuniculus auferV ante n.
derivatiū a cuneus. fluuius in
a cote. a wedge. vt cuneatū theatrū. Ausonio.

Et tunica & cuneus cuneatus iungito Druna
Cuneus instrumentū ad findendū ligna. & p trāslationē peditū multitudo in cunei formam redacta.
double bawdery. a lapwynge.
vt duplex. stupiū. vpupa.

Ante p fit breuis u. cupa & Cupennius auferV ante p.
Pupill⁹ a warde or chyld in noonage. Pupilla fœm. idē. Pupilla the bal of the ey.
a lytle
opilio idem. of late. chylde.
pastor ovium. aduer. pupus. pupilla. a rocke.
hurdes. a shepeharde. vt nuper. pupa. pupillus. rupes.

Et stupa vpilio. & quibus n. p. vel r, præit, absq;
a Rupilius. to prycke.
apud Politianū. viri propriū. a pungo.

His bupalus Rupuli pupugi de quo antea dixi.

¶ Pupus pupa. inde pupulus pupula diminutiua. sic iterū pupillus & pupilla q̄ ob paruitatē dicta est oculi particula. quæ omnia cū p simpliciter scribūtur. neq; illorū aliquod (teste Quintiliano) corripitur a fide dignis. Licet aliqui grāmatici dicāt pupillam variari. Similiter scrupus scrupeus scrupulus scrupulū semp producuntur a doctis. licet nōnulli neotericorum corripuerint.

¶ Annotatio pulchra.

¶ Dicim⁹ vpilio et opilio. Nā productionis gratia & poetæ nōnullī ea nola q̄ a græcis p ou/diphthongon scribūtur: verūtamen longū. vt pulydamas p polydamas. pulypus p polypus. ¶ Cupa vnico p. teste Nebrissensi olim dicebatur caupa. hinc caupo cauponis. vide Calepinum. ¶ Stupa cū p/simplici q̄ stlypa dicit. Supparus Iuppiter cum geminato pp.
cere or fur furis (a thefe)
thought. the court. viri optimi
vt curia. curia. furor. aris. mi nomē. Sabinorū oppidū.

V super r produc. Curius sed tolle Cureſq;V ante r.

V in primis.

pp'ip' aliter tantū,
populus. in gtō. ītius patriæ. media producta.

Inde cures q; curis. sunt Dalmatiæq; curetes.

prima producta.

Cures curetis. cretæ populus q; vocatur.

¶ Cures sabinorū oppidū. Persius. Diues arat Curibus quantū nō mulus obe-rat. & p̄aliter tantū declinatur. Cui aliq̄n imperabat T. Tatius. cures cures qui-rites dicebātur. Conuenerūt Romulus & Tatius in hanc sententiā: vt e duob' po-pulis vn' efficerēt: & Sabini Romā migrarēt. Roma q; nomē retineret. Sed Ro-mani & Sabini Quirites appellarēnt hinc ppls Cures. curis. Virg. ix. Tacioq; senī Curibusq; seueris. Et fm Ninnitā Cures Curetis prima cor. & media p̄ducta vnde Quirites pro Curetes. ppls sabinus. teste etiā Beroaldo. in illo Propertij. li-iij. Quid tum Roma fuit tubicen vicina Curetis. a curib' nō a curetis Jouis. Et Curetes curetū p̄ma cor. media pō dicūt ppli Dalmatiæ. Luca. iiij. li. Illic bella ci confisus gente Curetū. Et Cures Curet'. p Cretæ populis & Jouis sacerdotib' producit primā & mediā. Virg. iiij. gēor. Curetū sonitus crepitanti q; ære sacu-tæ. Marti. li. ix. Curetes terere Jouē crepitantibus armis. Stati' li. ij. Cres erat æriſonis curetū adductas ab antris. Ouid' meta. iij. Largoq; satos curetas ab imbri.

Lusitaniæ tādem q;
fluuius. mōtis p̄priū. durus. sedes et eborē.

Corripies Durius Duraton duria atq; curulis.

insanio ira era-gitor. anglice. to be wood. cū furore cō-cito. to ma-ke wood. insania. furiosus furore ple-nus. furibūdus. i. woodnes. vehemēter furis. fluuij nomē Ausō.

Et furo cum furio furor & fata. iunge Duranus.

¶ Curulis fœminini ḡnis. & curule neutrius ḡnis. per simp' err / est sedes ex eborē qua maiores magistratus vtebātur in curru. Horā. li. j. epl'arū. Cuilibet hic fa-ces dabit et ipietq; curule. Cui volet importun' ebur. Nā senatores q̄ curulem magi-stratū. hoc est in maiorē honorē gaſsissent. honoris gratia in curiā pedi solutierant in curru. in qua sella esset. supra quā considerant.

q̄ incerto pa-
gen' liquaminis ex pisce thynno. idē q; muria. a dozter tre saius est. mlawe a dostarde.

Et muria aut muries murio atq; nurus spuriusq;

vir p̄priū.
vtri nomen. is.

Istis iungantur muridus Turiusq; Thurisq;.

paruus puer. p puero.
vt puſio. onis. pusus. oppidū Italiæ. i. parui.

Vantes, V super s/longum. demas Frusino atq; pusillus

a rooner. to roone or wysper. a roonynge or
vt susurro. onis. susurro as. mulier s ppriū. wysperynge.

Nomen vel verbū q; susurro Susanna susurrus

si cū voce fūgat
cōuersari est.
si cū alio sermonem
habere. scarlet colour. a shrubbe.
vt vior. brutū. lusthū cū th. thestrynne. inde frutico. as.

Vante t, Ante t longa fit u, breuiato cutis q; frutex q;

V in primis.

mẽbrũ virile.non vt idocti carnes ouinæ. myre.
to cut or croppe/to thynke or iudge. mutonis. verbũ.

Pro cœnoq; lutum(varies muto)sed puto curtes

.i.purgar⁹.vñ putũ argẽtũ.
aduerbiũ. riued. rotten. in vteroq. wheder. ab ruo.is. p ſcanti.

Et puta iũge putus.putris & ſata.vter rutrũ vtiq;

Compoſita a putris iunt putreo putreſco putrefacio.rẽ.

loc⁹ cõceptionis
a welle. i mulierib⁹ tñ. vt vtilis ab vtor. to blabbe oute.
vt puteus. vterus. glutino a gluten. a futio.

Et polyſyllaba.ni ducta a longis.quoq; futit

vt futilis lin= guoſus.hoc futile vas. to ſwalowe. a glutio. accipitrũ genere. to leynde fœteo. a puteo. to ſtynke.

Cum natis glutit.ſic Buteo mutuo putet

to borowe. aris. Turnæ ſoror. næ. viri proprũ.

Mutuor addatur Luturna & Glutius atq;

nomẽ. viri proprium. to nourylſhe.

Mutuus(at variũ Rutilius)extraho nutrit

auis. a porpyn. idem. vt ſtruthio. riuulus in via Appia. viri proprũ apud Varti.

Struthius atq; thio.ſic Tutia Tutius adde

viri ꝓprũ.

His Tuticanus.quidam variant quoq; nutrit

Sulpitⁱ⁹ dicit nutrio ſemper ꝓduci. ſ. eſtor carpit ꝓpter authoritatẽ Claudiani dicentis. Sa penutrit ducitq; ſimul refouetq; leonẽ. Feſtoteni refellit Bœbeli⁹. cui aſtipulatur Ninnita et frequẽs authorũ teſtimoniũ ſic legens. Spenutrit.nõ ſæpe nutrit.

a grape. vt vua.

V ſuper u ſolum produc.ſed corripe ſemper V ante u.

Iuue.ſaty.ij. Arma ꝺd vltra. Littora Iuuerna ꝓmontorium ⁊ mõ captas. rayne. vt imo.as. pluuia. regio inter hyſpaniã ⁊ Britanniã.

Conſona quũ præeat. Iuuerna tollito ſolum.

¶ De media ſyllaba cognoſcenda.

Octa modis iſtis media eſt tibi ſyllaba nota,
Vocali ante aliam.diphthongo.ſic poſitura.
Exemplo authorum.cremento.compoſitura.
Et deriuato.ſic præcepto ſpeciali.

¶ Media ſyllaba dr es, q̃ poſita eſt inter primã et vltimã ſyllabã dictionis ꝙ quotcunq; ſyllabarũ.qua quidẽ octo modis cognoſcitur. Vocali ante vocalem. vigeſima Poſitione.vt columna. Diphthongo.vt laba ue. Exemplo authorũ. Cremẽto. Compoſitione.⁊ deriuatione.⁊ regula de quibus prius dictum.

A in medijs.

¶De cremento quanꝯ in declinatione tam noim ꝯ verbor. in promptu est inferius tamen sine loco memorabimus. Sed ad regulas speciales iam redeamus.

¶A in medijs ante cõsonantes.

ppli Arabiae. hempe.
vt arabes. canabis. veur° apulie peculiaris.

A ante b. Præ b medijs breuies. sed Atabulus aufer

dabilis. dabã.
bo. bar. bot. astó.

Crementa a primæ verbis. ni do. instabilisq;
viri proprijs. a chyppe are. tã ꝟbũ ꝯ interiectio.

Longa dolabella atq; dolabra. & semper amabo

Nomine vel verbo deducta per abulũ & abrũ.

¶A ante b in medijs corripitur: vt arabes. Producũt atabulus. ⁊ deducta cremẽto a verbis primae cõiugationis in abilis. vt amabilis. in bũdus: vt laetabũdus. in abam/in abo/in abar et abor. vt amabã. bo. amabar. bor. ni a do et sto. Producitur naturaliter dolabra. ⁊ eius diminutiuũ dolabella qõ in viri nomẽ abijt. Licet cũ o in scõa dolobella a vulgo dicatur. Iuue. saty. viij. Inde dolabella est. atq; hinc Antonius. Inde sacrilegus verres. producũtur naturaliter deducta in abulũ et abrũ siue a verbo siue a noie. vt venabulũ cum abula. acetabulũ. velut abrũ. candelabrũ. v labrũ ventilabrũ. testibus Aldo Mantio ⁊ Niniuita. Amabo semper siue verbũ siue interiectio producitur. licet scioli corripiũt. Mar. li. viij. Dic verũ mihi Marce dic amabo. Barabbas positione producitur.

vernacula lingua.

mery. moder tongue. byssy tongued.
vt alacer. vt vernaculus. vt dicaculus.

A ante c. Ante c/fit breuis a. finita sed aculus aufer

a parler. angry. .i. er herba. a cocke chycken. false.
Cœuaculũ. vt iracũdus. vt herbaceus. gallinacius. vt fallax.

Aculum & acundus simul aceus. acius axq;

fluuius ortũ habẽs er Pyreneo monte. fluuius gretiæ/⁊ macedonie vbs Calepin° scribit atax.

fallacis. ⁊ silla.

Obliquos. nisi quos dant barbara Athax simul Atrax

a cui° gtõ abacus formatur. insula Cræta. i. cãdida et regina ethiopũ olim dicta. parasiti cuiusdam nomen. genus aromatis et arbor vnde fluit.
vnguenti gen°. a cupboide.

Et dropax & abax Candaxq; coraxq; styraxq;

arbor quã latini tartũ vocant et est gen° hærbæ hederæ similis densis geniculatæ caulibus spinosæ fruticosæ ramis olentibus.
viri proprijs.

Pharnax: sic smilax quidã dicunt similaxq;

hærbã q̃ oim morborũ remedia pmit.
a fyre bronde. tit. teste plí. idẽ qđ styrax.

Istis iungatur fax sicq; panaxq; storaxq;

lapill° ex flumine rotũd° ad cochlearũ similitudinẽ. a draught. .i. merus. a. ũ.

Longaq; Bænacus cochlaca cloaca meracus

ibi genus ad cōcu-
andum stomachū.

vt etia mastace⁹ a mastaceū. | ex nucū genere. | lobūbro/as. arbor. | a shadowe place. as. | vmbrosus locus.

Et mustacea seu pistacium opaco et opacus,

viri proprīū. | Corcyræ populus. | apud Papi. | inde Phæacia regio. nomē patriæ a limax.

Fumacus phæax istis Limacaq; iungas

ppriū mulieris. | in Pimpæa ia. | viri proprīū. | viri ppriū.

Addas Laudace Pediacia Otaciliusq;

celeriter duco. | viri proprium. | teste Festo.

His Numacius hippacoq; petacius addas

duarū vrbiū nomen.

vehiculi genus quo lapides vehi- | quarum vna cit in Media. & | alia in Arabia. | a rafer.

Et sic tarracum sarraca nouacula subde,

pursiapnę. | hærba. | hærba. | possessus a Syracusæ. arū.

Paltinaca & portulaca syracusius q;

nisi apud Ausonium solum corripitur.

Esto Syracusæ varium, raro breuiandum.

Syracusæ. arū. vbs Siciliæ cū y græco variatur: sed ꝓductio frequentior. Silius. iiij. Ipsa Syracusæ patulos vbs inclyta muros. Ausoni⁹ de Syracusio & Catina. Cuius Catinam silicat aut quadruplices Syracusas: sed solus Ausonius corripuit. quare ꝓductio est tritior. Inde Syracusius. a. ū. qō antep Œnul. cōtra primitiuina tura cōcipit. Silius. xxiiij. Inde Syracusias castris circūdedit arces. Virg. i Buco. Prima Syracusio dignata est ludere versu. cōtra ꝓmitiuina naturā cu/corripitur. qō græce per ou diphthongon scribitur. Sed quū corripitur/potius scribit per o Syracosius. vt diximus de pulypus & polppus calcus et coleus. Illud annotandū qō Sacerdos censet. q; ou diphthongus græca in u longum latine vertitur. q; corripitur. n. s gratia aliqn in o micron. hoc est breue. Annotatio

troiani a duce æneā. philosophi. ppriū. | egregii scul- | vt æneades. | catneades. | a grashoppe. | ptolis nomen.

A ante d.

A prę d/breuies, sed tolle cicada ageladas,

to crape away. | to com vpon. | fluuius in Adriatico | vt abiado. | inuado. | mare fluuius. | vt wolfadus.

Composita a longis & Jader ppria in adus

Corripies eadem produc sexto sed eadem,

a strype or a buffet. | vt colaphus. | a diction hue.

A ante f.

A super f, vel phi vult simplicibus breuiari.

¶ Venaphrū est oppidū in Campania: vbi fiebat optimū oleum. Martialis de Tibure Campani fundani Baccha venaphri. cū ph. | cū ph.

Tolle Venaphranumq; Venaphrum iunge Carafa.

vt virago. Bethphage. auis hyberna. virinomen.

A ante g. Ante g longa fit a. tolle attagen Abdenagoq;

auis Ionia.

idem quod attagen vt attages gis. virinomen. nomen montis et oppidi. virtproprium.

Attagena Astyages Acragas simul Arpyagesq;

græcū. i. mutatio hinc hypalliage. nymphæ et mulieris nomē apud Mar. ppli scythici in Asia vitra Caspiū mare. arum. a grauer or kerner vel gr. i. sculptor.

Allaga sic Lalage sic massagetæ ac anaglyptes

aliquis nomen in Sicilia.

Nebrissensis cū t simplici patagia. at Calepin⁹ pattagia cū tt. Nimirū a cum n t. proverbium vel tritum dictum. ppli Scythiæ.

Pantagia ad (q;) agiū sic thyrsagetes apageq;

ppli ex Paphlagonia regione quæ est in ponto Asiæ qui in Italiam transierūt. mox Veneti dicti sunt.

vt paragoge synagoga pædagogus. i. ductio. vt pythagoras anaxagoras hermagoras athenagoras i. forū.

Wandragora hærbæ nomē et Andragoras corripiuntur

Paphlagones iungas vel agoge vel gora nata.

i. dolor. the goute in the hande. the goute in the fote. declinationis

Ex agria educta. vt chiragra et podagra. atq; secundæ

hærba q̄ crescit sp̄a in virgulta et in cauliem.

Nomina. vt asperagus sic vertagus aruiraguſq;

vt pamphagi dicūtur ppli æthiopiæ omnibus rebus vescentibus

plundū piscis. totū comedens. i. comesse.

Lucagus et pelagus sic pamphagus orta phaginq;

qui naui fracta bona amisit. asinus agrestis a wylde asse. naufragium.

Naufragus ac onager tanager sic naufragiumq;

qui quid densat aut p̄stringit.

p̄fectio vel p̄positio. a lopnyng togyder. ppie tamē de ea pars viscerū

cuius prima cor. de tabellarius vt de cōpages gis. vitul q̄ dicat. ang. tyndele a coagulū tō singulari.

Ex ago composita hęc compago coagula produc.

verborū circuitus. a circumstantice. a contagium. morbus qui ex contactu cōtrahitur. a contagyous sykenes contagio vel contages.

Iungas ambages contagia vel gio. vel ges.

admino. fauo rem fero. i. repugno. modo auxiliū modo voces

to gyue a voyce. to saye a gayne. quæ dantur in comitijs.

Suffragor sic refragor. suffragia at anceps.

A in medijs.

¶ Suffragiū variatur. Iuuena. Libera si dentur populo suffragia quis tam. Ouid. de nuce. Quid nisi suffragium nymbis ventisq; esse ferax deducitur a frango. teste Calepino. vt fragilis et fragor quorū prima corripitur.

alicbi de Italia vt italus. — .i. denominatiua. coralium. — a perser. tradictiua. vt generalis. — vt penetrale.

A breuies super l. ni ducta per alis & ale.

A ante l Claudiano vel geminant i corrollū producti onis gratia.

a belster. — fabulosus et garrul⁹ iactās virtutē: vel suam vel alienam. — viri proprium filij dauid regis.
vt alel alis. — cerulcal alis.

Al neutrū obliquis. a retalogus ac Abesalom

ciuitas palestinæ. i. Iudææ — nomē mulieris.
a quo ascolanitæ dicti populi. et nomen fontis.

Ascalon iungas. — Atalanta at variatur

a Cephalenia insula — viri proprium.
Ioni⁹ mar⁹ possessuū. — apud Sidoniū. — a pyppe ossa condyt.

Longa cephalenus — Caramalus iunge canalis.

agrestes casæ pastorum. — Rhodiani ꝯ Rhodū incolūt ab Ialysio.
a coyfe. — herculis amica. — shephardes cotes. ō vrbe est Rhodi.

Focale Omphale magalia Ialysijq;

¶ Focale a faucibus ꝺ. au in o longū versa: vt fit l suffoco et præfoco. Focale erat capitis tegmentum ad aures protendens. quo recitaturi oratores vtebātur declinationes et valetudinarii. angl. a coyfe. Focale a focus corripit primā. ang. a cryspynge tyron.

viri pprij. m — agrestes casæ.
messalinus. — shepehardes cootes.

Pharsalos vel lus. Messala mapalia iunge

Thessalia. — nisi apud Catullum. — socius in mensa.

(Pharsaliam breuies raro) sed longa sodalis

palus Arcadiæ cum p græco. — .i. solea. dicūtur chori calcei nunc olim genno calceamenti. — vitium⁹ Assyriorū rex luxuriosissime viuens.

addūt alij Sardaliotis insulā.

Iungas Stymphalus Sandalia — Sardanapalus.

¶ Annotatio.

¶ Abesalom dictio tetrasyllaba non absalon. interroga Caldæos græcos. et hebræos. cū e ante s. et m nō n. in fine. pœn. producta. dicit hoc cōtra Sulpitiū Nestor. Nō recte dixit Philelph⁹ l tertia secūdæ. pœnas absalon horrēdas dederat Dardiq; vocitant. Pharsalos oppidi nomen. Pharsalus viri nomē qui oppido nomē dedit. vnde Pharsalus/a/um. et Pharsalia. i. Thessalia. ola producūtur præter Pharsalia quod variatur sed rectius producitur. Luca. li. vj. Emathis æquoreī regnū Pharsalos Achillis. Ibidem. Extrec medijs potuit Pharsalia campis. Sic idem semper Ouidius. Ouidius. xv. meta. Obsessæ in cœnia pacem victa petent Mutinæ: pharsalia sentiet illum. Licet Catullus solus corripuit. Pharsaliam coeunt et Pharsala tecta frequentāt. Alij habent sine coniunctione Pharsalia tecta frequentant. hunc imitatus Petrarcha in secunda Aphricæ. Sit fas Pharsaliam post fluenta legi.

vt salamis cōtra Beb Cillū ꝯ — a showe. — in quo errauit Aratos. vt in alijs — vt calceamen. et inde calces mentū. ꝛc.
et producti in perhegesi.

A ante m. A super m breuies, produc verbalia in amen.

odor suauissim⁹ thymi odorem
referēs. Hoc mēdeba⁹. i sacrifi=
cijs. inde thymiateria. vasa odo
rum.

vt amam⁹. doceam⁹. legam⁹. audiam⁹. qō cor. atis

Et crescens verbū (prēter damus) at thymiama,

Crete oppidū.
¶ hærba. ang.
dytan. apud Babtistā. viri proprijū.

Produc dictamus mum, vel alama Philamon

scrutor et inuestigo. mtamino. maculo. fœdo.

Iunge examino sic in. vel contamino dictis.

A ante n, vt galbanū. lachanum. a spyder or a nedder coppe. vt titan.

A breuis est super n. sed aranea araneus, ex an

aut de Phasi
fluuio traducta. straunge.
sol vel gigas eo nole. a phasiaunde. .i. de exterj loc⁹. vopde.
titanis. vt phasianus. vt extrancus. inanis.

A ante n longa Obliquos tolle & ducta anus. & aneus, anis.

vt Romanus mons Gallie
Hispanus. vt Nicanor Garganus.

Et gentile simul propriumq; hominū atq; locorum

vt Aristophanes. Mopha= fons et nympha filia Menandri ex qua
nes poeta. Epiphanes. in fonte comicta. Miletus tulit hybrida.

A ante n bre, Ducta phanes breuies Cyane sic Cyanee adsit,

ficus albæ
pediculo mi= fluui⁹ Damas=
nutissimo ci in radicib⁹ fluuius est
viri proprijū. latissimæ. Libani. Thessaliæ.

Ananias arane ac Abana Apidanus cataneq;

canerī ge= promontorijū sine
villa secundo milliario nue dicitur. oppidū Siciliæ
ab Hierusalem. in ¶ Caranus a curuo situ litar. falx curua,
latere montis oliueti. viri proprijū. falcis. græcum.

Bethania & capaneus, Caranus Drepanū drepanosq;,

troian⁹ fili⁹ Iouis.
ex Electra. in= montes supra Patauiū
fluui⁹ in Italia ab de dardania Illiriam versus, inde
viri proprijū. Eridano solis filio. Troia. euganeus. a. ū.

Ceranus Eridanus sic Dardanus Euganei addas,

viri nomē ¶ hethyos
vbe Mediæ cōiux fuit. dicitur nomē fluuij
regionis. et mare. quod
siue Egbatanā ptali tīn. vniuersam circuli terrā. ppli germaniæ. in Scythia.

Echatana Occeanus sic marcomanes Hispanisq;,

mōs palestinæ. pplaq⁹ Pisciauū in
viri proprium. regionis. viri ppriū. pe. thegeū.

Manganus et Libanus Pytanus sic peutanei addes.

V in primis.

viri proprij. fluui⁹ galliæ fluuius Belgarũ in gallia.

Pausanias Rhodanus vel Sequana Sardanapalus

nomẽ oppidi. apud Silliũ. vna ex nouẽ musis.

Susana Tessimanus sic Vrania vraniusq;

Susa.æ.ꝛ susa orũ. metropolis Persidis et oppidũ.

ō: cœlum: q⁹ sit visui perituꝝ vt ait Ambrosius. insula in mari indico satis ampla inter ortũ occasumq; solis. vel na. interpretatur aduersarius quo nolẽ appellatus est diabolus.

Vranos addas Taprobane. sed longa sathanas.

dicta est Sicilia a sicanis ppris qui primi eam incoluisse ferũtur. ꝯ hispani sunt indigenæ. populus hispanus a fluuio Sicare dictus. interpretatur nobiscũ deus. nomen dei.

Sicaniam varies sic sicanus emanuelq;.

filius Dædali. vñ Japygia calabria dicta est.

a strype/or a buffet. vt alapa. catapulta. fluui⁹ Siciliæ. nomẽ. pygis.

Ante p fit breuis a. ni Anapus Iapis Iapyx

A ante p.

lyricen apud Ouidi. meta. fluuij nomen. cũ y græco. viri proprij.

Sic et Iapetides Cynapes & Caiaphas

viri proprij. vnde Mesapis fluuij nomen. apulia dicta. hortorũ deus olim deorũ quos gẽtilitas coluit fœdissimus.

Isapis sic Mesapus coniunge Priapus

vrbs Italiæ quasi noua vrbs. hærba fœnumosa marimã acrimoniã habẽs. mustarde. sinapi.

Adde Neapolis atq; sinape sinapis & api

cognomen Osyridis. a kynred. progenies. idẽ qꝫ Serapion.

Inde Serapion & prosapia subde Serapis.

vt Tanaquil mulieris nomẽ.

A ante q.

A præ q medijs breuies. demas tamen inde

Nequaq̃ & sexti casus fit testis vtraq;.

mery. vt hylaris. vel rus. a myistone. an alter. vt molaris. altare.

A ante r.

A super r breuies. produc sed in aris & are

vt singularis ꝛ singulare. denari⁹ (a peny). ꝛ possessiuũ a denus. stlataria dequid stlata est aduectũ. vt camariũ (a larder) ærariũ (a treser house) Stlata (a lyghter. gen⁹ neutrius).

Mobile vel fixum, sic arius, aria, ium q;.

vt balearicus a baleares. vt a cæsaris cæsarius.

Aricus ex ares, breuibus sed ducta notabis.

fusula a statione nauiū Aeneæ dicta. vt ait Plinius. bytter. .i. acerbus. a nyggarde. .i. tenax.

Aenariam varies, produc sed amarus auarus

vñ amaricin⁹. a. ū. hærba quæ maiorana ōr. viri propriū. nomen pueri in amaracū hærbam verti.

His & amaracus adde & Auaricus atq; Cynare

.i. amaritudo. to were bytter. oris. .i. amarū facio.

Sic & amarescо vel amaror amaricor adde

mons Euboiæ altissimus. viri propriū. cum diphthongo ei. frater Moysæ. viri propriū.

Et Longarenus sic Caphareus & Aaron

locus decollatorū. ꝙ dicit caluities totius capitis. viri nomē. pyleus phrygius mulierū persarū occiput tegens: angl. (burlettes). q̄ postea vsi sunt reges ꝙ sacerdotes. æ. fœminino. æ. masculinū.

Et Caluaria Hilarius atq; tiara tiaras

nomē auis apō Catullum. viri propriū. fluuij nomē.

His zodoara palara Pinarius adde Megarus

viri ppriū. apud Sidoniū. viri ppriū.

Macharius breuis ac Hilarion, longa sit aris

a spurre. vt calcar caris. locꝰ vbi boues stare ꝙsueuerūt. a bostar. Iulij cognomen. hinc tractum ad omnes imperatores.

Obliquis ex ar, cum bostare Cæsaris aufer

hærba est radicis odoratæ ad cynamomi similitudinē. a baccar. iubar proprie stella a q̄ ante solis ortum fulget. sæpe pro ipso splendore ponit. fruticis genus est in oriente similis letisco.

Baccaris & iubaris sic capparis asparis adde

fluuiꝰ galliæ ab Arar. pretiū quod ex lucis captat vt erogatio q̄ lucis fiebat. deorū potus a nectar. vt hamilcaris ppriū.

Ac Araris lucaris cum nectare barbara iunges.

viri ppriū. viri ppriū. vt Iasius. Damasus. cōtra Sulpitiū et alios. ægyptiorū rex. q̄ amat vel amatur. angl. a peramour ot lemman. hinc amasia fœminino.

A ante s. Eit breuis a super s, sed Amasis Amasius aufer

nomen cuiusdā astrologi. hærba ægyptio pro inhumidis nascēs. filius Aesonis fratris. equorū vel asinorum ductor.

Atq; Albunasar Colocasia Iason agaso

A in mediis.

Gymnasiū corripit a an. e. Martialis. Gymnasiū thermæ stadium est hac parte recede.

insulæ apud Pis. in perihegesi.

viri nomen. diphthong⁹ corripitur an vocalē. viri proprium.

Adde Caprasius & gymnasiæ atq; Naason

mone in Phocyde — viri proprium apud Macrū. — est pinguius ac crassius meteorum.

Parnasus iungas Orbasius adde & Omasum

viri proprium.

Sidicinorū dux. apud Baptistā. viri nomen.

Et Viridasius ac Pascasius atq; Eleaser.

¶ Annotatio.

¶ Sulpitius plurescq; dicūt hic propria cōta esse. In quo eos lōge errasse declarāt poetarū testimonia. Nā quæ dā semp corripiuntur. vt Iasius. Quīō ij de tristib⁹. In Cererem Iasius qui referatur erit quæ dā semp pducūtur. vt Iason. vis. me. Pelle moras tibi semper debebit Iason. Idem alibi. Quem nisi crudelem nō tangit Iasonis ætas.

vt barathrū (hell) vt palatum (the rofe of the mouthe)

Ante t fit breuis a. produc finita per atum — A ante t.

senatus collectiose — sylvatinatorū. alīqñ loc⁹ — palatim

potta lyric⁹. viri pprii. — vbi consultabāt. — cuiq; q̄d — vicatim

horatius. Bullatius. — the parliamēt hous. — ad sylvā. — amator. — pertinet — gregatim — agminatim.

Atius ac atus sic aticus ator & atim

vt Echates viri nomen.

Hyphates Scythiæ fluui⁹. viri proprii. viri proprium.

Ac ates. breuies tamen Antiphates Pelatesq;

idē q̄ lapa siue lappa (a burre). — idē q̄ sarmata. — Eurybates nomē viri ppīs Scythiæ. — Schenobates. i. funambulus. Zchnobates.

viri proprii. — a lapathe. i. a sarmates.

Et Zalathes cum lapathe sarmate nata batesq;

Nicostratus viri nomē q̄si victoriosus exercit⁹. Philostrat⁹

vt Socrates phi nomē. — viri nomen quasi amatoris exercitus interptat. — vt potestatis

Xenocrates phi nomen. — Callistratus viri nomē. — malestatis. — ab anas.

Hippocrates viri proprii.

Et cratos atq; stratos sic atis ab as. anates ni

Cretæ fluuius. viri proprii. viri proprii.

Produc Cerathus Bullatius adde & Aratus

antiq̄ vulneris vestigiū. viri proprii.

Atq; cicatrix Egates Curatius adde

regio. inde Croatipopuli. — viri proprii. — fluuij nomen apud Phocydes.

Iunge Croatia sic Egnatius ac Erymathus

thrpate vel hippatis oppidū Siciliæ.

oppidū Italiæ. — fluuius Siciliæ. — a plough.

Et Fabrateria ac Hypates semper aratrum

A in medijs.

frenũ acerrimũ. a rough bytte of a brydell.

prædo ma-rinus (a tã pilo armat' & infœliciſſimi Pontiſ nomẽ. robber on theſe)

Umbriæ oppidũ.

Adde lupatum Pilatus pirata Reate

mõtis nomẽ. collis prope Capuam. tes. orum. viri proprijũ. viri nomen apud Sidoniũ.

Leucate Tiphata Lutatius atq; Phabaton.

viri ppriũ apud Horatiũ.

palatium mons Romæ. & etiã domus imperatoria ampla & ſupba. angl. a palace. a palatiũ ſingulari.

locus Romæ in morem hemycycli extructus ad videndũ ſpectacula idoneus.

Et Pediatia iunge Palatia ſicq; theatrũ

a Palantia latini regis vxore adiectũ. vnde dicimus montem Palatinum ſuper quo extructa eſt Roma.

oppidi nomẽ. apud Silliũ.

virga virilis. a veratrũ. apud Paulinũ.

Adde palatinuſq; Theate veratra vaſatę

viri proprium.

deus paſtorũ. deus. i. Pan.

a faute. culpa vel crimen.

Atq; Trebatius & Tegeaticus atq; reatus.

viri proprijũ. vt Octauius.

regio. ꝑ Batauia.

vbs quæ Padua dicitur. pro Patauium.

A ante u. A ſuper u produc. Bataua at Patauium breuiabis

batauus. a. ũ. poſſeſſiuum a Batauia.

fluuius apud Auſoniũ.

inde tetanicus.

Et Durauus, verũ varies batauus tetauuſq;

Tetanus morbus eſt quũ muſculi ꝯfim ſpinam ſuntrigent ita vt ſe inflectere non poſſint, vt quum ceruix recta et immobilis intenditur.

De e in medijs ante cõſonãtes.

vt cerebrũ.

viri ꝑpriũ. apud Ouidiũ in Ibin.

viri proprijũ.

E ante b. E præ b medijs breuies, ſed Alebus Alebes

Apollo propter multitudinem ſagittarũ.

a deleo. es.

viri proprium. ſm Torrelliũ.

Longa Hecatebeletes delebilis atq; Chorebus.

adoleſcẽs quattuordecim annorum puberem incipies.

vbs Theſſaliæ. vt Perrhæbes.

cythar Œd'. am Œbalus.

& ſm Heſiodũ Coroebus. viri proprijũ.

Adde & ephebus eis diphthongon in ę ſimul œq;.

vt verecũdus. verecũdor. a breuib'. vt extrinſec'.

a quinq; & decẽ. ab hẽdeca & ſillaba quindecim. hẽdecaſyllabon.

E ante c. E præ c produc, ſed deriuata notentur.

.i. capillatus/vel sine tonsura comarũ.

viri propriũ. regis Iudæ.

mons ⁊ oppidũ vbi Cybele mater deorũ colebatur. vel thus.

Adde & acersecomes sic Ezechias Berecynthos

apud Ausoniũ.

phus ⁊ poeta et Syro insula tragicus q̃ phthisi .i. pediculari morbo interiit.

Et pherecles phereclus Pherecides sic Pherecrates

Quidã Romechiũ legit caulonaq; naricia mq;. Iacobus Bononiensis legit Rumentũ.

quicquid animum ad voluptates diuertit. wanton pucacyons

ipsa mater deorũ Cybele dicta.

viri nomen.

Romechium illecebrę Berecynthia Suffeciusq;

senecio diminutiũ a senex: bretiã herba q̃ vere canescit .i. tegulis ⁊ in muris nascitur caniculis rubicũdis. telle Hebrissensi.

phi moratissimi nomen Neronis preceptor.

vbis nomen. apud Baptistã.

viri propriũ.

Et Seneca Albunecar sene(sic)cio Telecoonq;

Sed per diphthongon quotquot sunt scripta notabis.

¶ Hæc per diphthongon pducũtur in medio. Chamæcyssue .i. hedera terrestris Gynæcia .i. bona dea/vel mater deorũ. Gynæcũ mulieris diuersorũ. Gynæconitis mulierũ cœnaculũ. Pyrrhichmes apud Nimut. ¶ Oeconomus vt dicit Cicero pœlõga .i. gubernatio/administratio/siue iurisdictio. Monœchus portus ⁊ statio q̃dã Ligurię. Meneccœnes filius Creontis. Parœcia .i. incolatus ⁊ vulgo dicũtur oĕs dom⁹/vnianimarũ passim subiectæ. Sit q̃ deducũt a para .i. iuxta/⁊ œcos .i. dom⁹. Sũt etiã q̃ a parochus parochia censẽt recte dici. Parœcus cõtubernalis q̃ nõ longe a me habitat. ⁊ sic̃ aliud ab œcos .i. domus. Solœcismus est impar litras a nostris dicta a vetustioribꝰ scribligo. ⁊ est impar et incõueniens cõpositura partiũ ofonis. Ita solœcissare corrupto sermone vti. ⁊ Solœci q̃ male loquuntur. Si œchõ cũ ch. ita dr. ita Antistæchõ positio ita ẽ p alia. vt stella p sedda. hoc Toicenomen viri. a chayre. viri ppriũ.

vt Diomedes. Lycomedes. cathedra. .i. sinita. Antimedon.

Ante d longa fit e. breuies hedra clausa medonq; E ante d.

mulieris nomen.

idẽ qõ Alcimedon. Alcimedes. vt Andromeda. virinomen.

Alcimedes vel de sic Andromede Celedonq;.

¶ Corripiunk cõposita ab hedra .i. sedes. vt cathedra .i. subsellium. Exhedra locꝰ spacioſus ita ſi triclinium: q̃ ita ſi ad occidẽtẽ versa esse solebat. Hiero. Si q̃s cœperit ægrotare/transferk ad exhedrã latiorẽ: ⁊ tãto sẽnũ ministerio cõfouek: vt nec delicias vt viũ nec matris ãrat affectũ. Synhedra. Similiter in medon delinẽtia. vt Alcimedon q̃ ⁊ Alcimedes bi viri ppriũ. Laomedon viri ppriũ. Erymedon cũ y/viri ⁊ fluuij nomẽ. Theromedon virinomẽ. Otomedo. ⁊ si q̃ sint alia in medon clausa.

Brutanorũ gallorũq; vehicula. nomẽ phi oppidi nomẽ. medicinomen.

ficedula autẽ q̃ ficu pascitur et vuis.

Essedum & Empedocles Lebedus sic Democedesq;

Iuue. Mergere ficedulas didicit nebulone parete Martii Cærtaq̃ pamlo in ficedula lũbo. Luca. Quũ tibi sacrato macedo seruak iantho Virg. Quippe macedo Macedo ⁊ den Insomnio hæc vilius ait misereri ẽpeamur. vbis græcię a Ioue filia dicta. macedonię regionis incola.

Ficedula & macedo variant. breuies Lacedęmon

E in medijs.

viri proprium
apud Terentiũ. viri proprium.

Iphimedia simul Menedemus Melchisedechq;

a remedy.
per Epocopen. insula vici-
hærbæ nomen. pro remediũ. na Troiæ. apud Statiũ. Siciliæ flumen.

Peucedanum remedium Tenedos veleda & Vagedrusa

arboris nomen. viri nomen.

Vnedo Zebedeus sed diphthongata notabis.

Diphthongata sunt ista. Caneḍiũ: q̃ fit ab æ des. Cinædus puer pathicꝰ. Venędus equus velocissimi cursus. quo vsi sunt maiores in venatione. Veredarius nũcius cursor. siue tabellarius equestris. ¶ Oe ante d. vt comœdia. tragœdia. psalmœdia. prosœdia. i. accentus. Hodœdocus latro et viarũ obsessor. obœdio. i. obtempero.

E ante f. E super f (vel phi potius) breuies, tamen aufer

Composita a longis: varies facio & fata fio.

¶ E ante f (vt dicũt) corripitur. sed difficulter inuenitur exemplũ. q̃ elephas per f male scribitur. Sed cõposita a longis producũtur. vt venificus venefica. qui q̃ venena cõficit: q̃ qui incantationibꝰ q̃ cæteris malis artibus vtitur. Veneficiũ: ipse actus venenãdi. Sed cõposita a facio q̃ fio ãsi infinita variantur. vt liquefacio liquefio. patefacio patefio. sic expergefacio. rarefacio. Tepefacio. Cui vsi me. Thura liquefactunt indutaq̃ comibus aurũ. Catullus. Dmentũ in flammis pinguem liquefaciens. Horat. ser. iij. In matris iugulo ferrũ repefecit acutũ. Catullus. Altate pefaciet pruina flumina cædes. Propertius. Nec sentis domi næ patehãt nocte fenestræ. q̃ sic de reliquis.

¶ De elegia siue elegeia prius dixi de i ante a.

miseria. hinc elegi versus. vt elegia. locus tricamerat⁹ in naui. tristega. College dicũtur duo eiusdẽ potestatis missi. vt collega. æ. collegarũ societas collegium.

Ante g fit breuis e. de longis ducta notabis.

E ante g.

loci proprii apud Virg. ii. Eneidos. locus in quo lucrates spectãtur. viri proprii.

Corripit Vcalegon. produc Symplega Cethegus

accusatio siue p̃dicamentũ. vnde categoriæ siue categoremata Aristotelis. i. p̃dicamenta. nautum fabricator.

Atq; categoria & naupegus sic soropegus

astutia vel gesta militaria vel consilia. arcis. terræ ambitus. viri proprii.

Adde strategema & perihegesis atq; Strategus

laus et solẽnitas. hinc panegyrici siue ḍb⁹ alicui ḍdlaudam⁹. viri ppri.

Symplegades insulae duae in Bosphoro. etiam scopuli. virinomen. vt cynegyris. panegyris. Craiegus.

Symplegas iungas sic diphthongata per ęq;.

E In medijs.

vt pyrgoteles
praxiteles. vt periscel. idis. crur. ornamẽtũ.
Aristoteles. Wenoscelis holes indicij
anyghtryngale. hungry. phidari nomẽ. singulis cruribus.
vt phitomela. famelicus. .i. finis. .i. crus.

E super l produc. sed nata telos scelos aufer E ante l.

qui studio quo-
dã ardet loẽm
an angell. rem: et nihil
.i. nuncius. perficit. viri proprium. ægregij sculptoris nomẽ.

Angelus ardelio sic Abimelech Ageladas

vbs in Auso. viri a flumi
viri nomẽ. viri nomẽ. mater deorũ. et Pruden. nomen.

Ampelus Ampelius Cybele ac Arelas Achelous

herba q̃dã.
a baphodell. sacerdos nomẽ gẽtis nomẽ.

Aphodelus Cybelus Auelis coniunge ameletis

Ixionis et Da- tonsoris nomẽ. viri proprium. dux
dæ filius. bacchus. apud Martialẽ. græcorũ apõ Troiã.

Cypselus ac Eleleus sic Eutrapelus Menelaus

oppidi nomẽ
apud Luca. gigãtis nomẽ. piscis. cõuenientia quæ dã.

Encheliæ Encheladus sic etelis entelechia

citharœdi nomẽ. deus somnioꝝ
locus qui- hedys. i. dulcis. idẽ Morpheus
dã Romæ. melos. i. cãtus. Apollo. Phobetor.

Ficeliæ Hedymeles Hecatebeletes Iceloscj

Helles mater veru græce q̃ cõfo-
vnde illa Ne- dimus mẽdas et
phelelas vr. canis nomẽ. errata librorũ. idem.

Et Nephele meneleus obelus iungas obeliscus

vnguentũ apud
bacchus ipse. canis nomẽ. bacchi mater. Martialem.

Nyctelius pterelas Semele sic marcelianũ

to bury. lucus a ma- viri nomen in
Ulyssis vxor. a sepelio. is. ter bacchi. cygnũ mutati. centauri nomẽ.

Penelope sepelit stimele Sthenelus Stipelusq;

a Sicelia.
sicelidis. herba mulieris nomen. mulieris nomen.

Sicelis ac ipachelus sic Thargeliam Thymeleq;

vestes virides. populi.

Et Zerampelinæ coniungas vindelicij;

¶ Diphthongo producitur æ ante l. vt Chamaelaea herba. Chamaeleon animal. parvus leo. animal est diuersa varietate ꝓpersum. vt pardus. Chamemaela herba nota ab odore graui. angl. a chamemell. omnia p ch scribũtur. vt dicit Nonius Wentyle. is. et mantael. et mantile est id quo manus absterguntur.

wylderness. hinc Artemisia herba.
vt academia. cremus sꝙ põ. artemidis. i. Diana. viri ꝓpriũ.

E produc super m, breuia Artemis Anchemolusq; E ante m.

I, ij.

E in medijs.

vēr⁹. at anæmos
cū æ diphthōgo ꝺr
eranguis. virinomen. regio. vñ aleman⁹.

Anemos Archemerus Alemánia crhysothemisq;

vicui⁹ pinguissim⁹ miles.
in palæstina. græcum. virinomen. rex ægypti.

Gethsemani pólemos Polemon sic & Ptolemęus

vt Triptolem⁹
vt Neoptolem⁹ virinomen.
virinomē. i. nou⁹ philoptolem⁹ virinomen.
miles. virinomē. virinomen. Ulyxi filius.

Deducta & Ptolemus, Solemus sic Telemachusq;

p synæresin frequēter
viri propriū est bisyllabū. sigt trāspadani vo: seminariū ꝓmū
apud Ouiꝺ. grane. magnū. vigēs. cāt capsam. vt ignis. aer. ⁊c.

Telemus & vehemens sic ploxemū & adde elementū

¶ Annotatio.

vt amemus. ⁊c.

Quę diphthongantur longa & crescentia verba

¶ Ae autem diphthongo pducitur. vt Achæmenes. primus Persarum rex. Unde persæ Achæmenidæ et Achæmenij dicuntur. Achæmenides comes Ulyssis. teste Tortellio. p æ diphthongon in sc̄a syllaba. non p i. Adræmon Thoantis pater. Calodæmon cacodæmon. Diadæma. Eudæmō ⁊ Eudæmonides. virorum ppria. Lacedæmonij cedæmonia. Palæmon viri ppriū. Pylæmenes cū y/virinomē. Talæmeneus virinomē. ¶ Oe aūm. parœmia. puerbiū. Proœmiū præfacio. Phylopœmon virinomen.

¶ Annotatio.

¶ Diastema græce. i. spaciū pducit e teste Pio et Calepino. Ideo (vt vterq; testatur) errauit Sidonius in epithalamio Polemij dicēs. Sic placidam paphien seruare diastem a quintū. Euphema mulieris nomē. interp̄tatur bona fama. scribit p ita græcū/qđ vertit apud nos in elongū. In quo errauit Sidonius in. j. panegyrico dicēs. Gaudeat Euphemia sydus dum ale parēt. Errat etiā poeta doctissim⁹ Baptista Mātuan⁹ in catharinaria dicēs. Fun⁹ Anastasiæ vidi euphemiæq; dolores. Eleemosyna hexasyllaba dictio est. cuius tertia syllaba pducit. decd Uemulanus aliiq; dicūt. scribitur eni tertia syllaba per ita græcū/et interp̄tatur miseri cordia. Uidemia pducit antep̄nultimā. Uirg. ij. gæor. Floret ager spumat plenis vindemia labris. sic cæteri. hinc Uindemiator et p syncopā videmator. Hora. dixit li. j. saty. vij. Uindemator ⁊ inuic⁹ quū sæpe viator. Ouiꝺ. detraxit aliam dicēs in fastis. At non effugit vindemitor hoc quoq; causam. Abstemius deducit ab abstineo et temetū: ideo qđā putāt variari. sed melius pducitur a cūctis. Academia semper pducitur. Erem⁹ sine aspiratione pducitur tm̄ cōtra Alexandrū Sulpitium et alios plurimos. scribitur eni in sc̄a per ita græcū/quod nos vertimus in elōgū. testis est Nestor. Errauit ergo Puꝺēti⁹ cū alijs. q̄ græcā orthographiā parui curātes corripuerūt.

nomē medici. ab agar deductū. a stranger.
vt Galenus. agarenus. vt aduenio. aduena. conuena.

E ante n. Longa est e super n: breuibus sed ducta notabis

viri ppriū. regio.
hebræū. cōtra Rigā ⁊ Petrar.

Et genos atq; sthenos, Asenech sic Armeniamq;

¶ Corripiuntur cõpoſita a genos græco. i. genus. veluti Diogenes nomẽ philoſophi. et Origenes viri nomẽ cõtra Rigã qui male ſcripſit in Luca. Scripſit Origenes qõ non tenebroſa fuerũt. Antigenes. Hermogenes. Protogenes virorũ ppria. Similiter ducta a ſthenos cũ th. i. robur. vt Demoſthenes orator dulcis. Boryſthenes cũ y. fluuius inſula et oppidũ vnde Boryſthenidæ ſcythæ. et boryſthenius et boryſthenis. idis. Sic Antiſthenes. Caliſthenes. Philiſthenes. virorũ ppria.

His xenos atq; menos tenus adde meneq; meneſq;

Et cõpoſita a Xenos i. hoſpes vel peregrinus. vt Philoxenes. i. hoſpitalis vir. Philoxena. hoſpitalis mulier. Philoxenia hoſpitalitas. Ariſtoxenus optimus hoſpes Axenus inhoſpitabilis. Polyxena cũ y græco filia Priami interptatur multorũ peregrina. Corripiũtur quoq; deducta a menos. vt Artaſmenes viri nomen Idaſmenus viri nomen. Miſſumenos. i. odio dignus et diſplicens. Orchomenus mons Theſſaliæ. vide Orchomenũ oppidũ et Orchomenon fluuij. Et a tenus. vt hactenus eatenus quatenus nullatenus. Et finita in mene. vt Nyctimene filia Nycteı conuerſa in noctuã ob inceſtũ cũ patre. Clymene phaetontis mater. Melpomene vna muſarum. Eurymenæ. arum cũ y apud Flaccum. Clazomenæ. arũ oppidi nomen in Ionia aſiatica. In menes. vt Achæmenes primus Perſarũ rex. Aſcamenes ſculptoris nomẽ. Antimenes philoſophi nomen Ariſtomenes viri nomen apud Marullum.

¶ Item corripitur Achęmenides viri propriũ.

vbis nomẽ apud Papi. in. iiij. Thebai.

viri nomẽ apud Mar.

regina Aegypti ſoror Ptolomęi et Cleopatrę. es.

Amphigenia ſimul Carmenion & Berenice

ppriũ mõtis et loci apud Vale. Flaccum libro. vj.

viri propriũ.

viri ppriũ.

oppidi nomen. idis.

Ambenus Abdenago Celeneus vel Berenicis

piſcis minimꝰ maximas naues ſiſtens. es.

furię infernales.

dur grecorũ. apud Virg.

Cromenon ac echene. ſic Eumenides Menelaus

furia infernalis. idis

viri nomẽ. xi. Aeneid.

arbor. vel hebanus.

mulierꝭ ppũ. viri ppriũ. helene. vxor.

Eumenis Eumenius. iungas hebanũ ac Hebenus, ne

a wytte/or a Jentyll man. a yõge perſon.

dyſpoſycyon.

viri propriũ.

Ingenuus iuuenis ſic ingenium Idomeneus

lapis pretioſus. apud Priſcianũ.

deꝰ nuptiarũ.

Aetoliæ vbis et alia Boeotiæ. inde oleneus a um.

Miritenes Hymenęus & Olenos Olenus atq;

nympha.

vicus.

cõditor Ormenij.

Corripiunt ḋc3 heleniũ fruticẽ. et berenius. Item eugeniꝰ.

Ormenis Ormeniũ ſic pœmenis Ormeniuſq;

virgo. vnde parthenice.

viri nomen.

viri paraſithæ nomen.

Parthenos Ochenius vel Parmeno parmenio ſic

viri.montis.et
fluuij nomen. .i.Neapolis. viri nomen apud Ausonũ.

Parthenius sic Parthenope Philopemenes adde
viri nomẽ cõuersi
romanorũ rex. viri nomẽ. in cygnũ. viri nomẽ in Pylade.

Porsena Telomeneus Stelenus sic Disameneſq;

¶ Hæc diphthongantur Amphisibæna serpens. Bolitæna piscis. Balæna marina bælna. Celæno harpyiarũ vna et etiã Pleiadũ. Celænæ.arũ.oppidũ Phrygiæ.bi et Celænasingulari. Diacæna diaconis fœmina. Encænia ꝛ qcqđ a cænos.i.nouus. Hyæna. Lacæna. Leæna. Mura na. Nazarænus. Parænesis admonitio. Apæneos. Proscæniũ. Phocæna piscis.

¶ Oe ante n.vt amœnus.i.hilaris. Amœnitas. Apœninus. vt vult Seruius: qꝛ a pœnis nomẽ habere putat Nestor et alij per geminũ nn. sine diphthongo Apeninus scribunt. Buthœnus cũ th.i.hercules. Camœna.i.musa. Calœnũ.i. vinũ optimũ. Lagœna mensuræ species. angl. a gallon. Et quicquid ab œnos. vt philœnos. et a cœnos.i.coitus. vt Epicœnũ.i.promiscuũ. et a schœnos.i.funis. vt oxyschœnos iuncus marinus. quasi acutus funis. Prothœnos.

viri proprium.
vt Telephus. elephas. fluuij nomẽ.

E ante p. Ante p fit breuis e. Aesepus sed demitur isthinc
viri nomen. viri nomen. centauri nomen.
Adde & Iosephus Asclepius atq; lycepes

¶ Ista producũtur diphthongo æ ante p. hyppæpa. orũ. cũ y græco Lydiæ vibs monti adiacens. ab hypo.i.sub: et æpos cacumen et vertex. Præpes a cratche. Palæpharus. Palæpolis. Palæpaphia. ꝛ similia. a palæ diu. et palæos vetus.

¶ Oe ante p. Hodœporicus viator. Hodœporicũ.i.itinerariũ. hoc cũ liber aliquod ꝛ ter describẽs. Synalœpha.i.cõpressio. Episynalœpha cõglutinatio duarũ syllabarum in vnã. quod in diphthongo et synæresi fieri solebat.

teste Sellio. aduerbia temporis.
vel tæ. vel tæ.

E ante q. E præ q breuia. vt diequarti vel diequinti.
viri proprijũ et ppriũ fluuij
ſanitor inferni. infernalis.
v: Cerberus. acheron.

E ante r. E super r breuies. hinc obliquos tamen aufer
a standyng pece/
spryngeof or a goblet. ale maculosum. suppositorijũ quo aluus
the yere a woman. crateris pantheris. purgat. angl. a clyster.
veris. mulieris. veira. veira. vt et clysterium.

Aver & mulier crater pãther quoq; clyster

¶ Macer igitur in hoc versu (Appositꝰ digitis aut intus clystere fusus) pœnultimã male corrupit.

scãsilis annoꝛler
teste Placẽtino ꝛ Nimmis. ꝛ pe dubioluz ꝛ septenario q: cris. vas in quo vinũ diluit. nis. neruꝰ a quo testiculus cris. pendet. pondus est quod in manibꝰ accipimꝰ ad saliendũ velotius.

Ac Erier climater luterq; cremaster & halter

E in medijs.

piſcis marin⁹ mirama: gnitudine. | .i. ſaluator: viri proprijū. | ſoteria.orū. dona amico data q̄ ipſe p ſalute diſſe vouit. ſalus. riae.

Phyſeter Ricimer ſoter ſoteria iunge.

eſt gen⁹ pōderis quidā ſo habet didragmata. cōtra Calepi. | gen⁹ ſerpētis venenati q̄ alio nole diplas ōr teris. | ppīe pōti ōr. et buzer. | ſignū ꝛ dicendi ſtylus. eris.

Atq; ſtater preſter Byzerq; character. & iſta

latine ōr acris aſper. immitis. graecū. | arteria.riae. arteria.orum. conceptaculum ſpiritus naturalis teſte Gellio. | poetae graeci inſignis nomē.

Abdera auſterus arteria Homerus acheras

inſula contra Craetam in quā aduecta Venus. | arbor eſt q̄ liguſtrū ōr etiam haerba. an hat.

Atq; galerus Cythere Cythera cyperus

¶ Eſt ꝛ Cythera vna ex cycladibus inſulis. Ouid. iij. meta. Vadit vbi feſtus facies da ad ſacra cytheron.

Venus a Cythera inſula cōtra Craetā. teſtibus Caelymo ꝛ Feſto. contra naturā primittit. | regio Hiſpaniae. | fluui⁹ Hiſpaniae intra Iberū fluuiū a rege eiuſdem q̄ p tota regione. | nominis.

(At Cytherea breuis) produc ſed Iberia Iberus

Virg. j. Aeneidos. Parce metu cytherea manent immota tuorū.

idem qō Iber⁹. Iberis. | equus caſtratus. a geldynge. | triū annoꝝ ꝛ ſpatium. | inſula inter Siciliam ꝛ Lyparim Vulcano ſacra vna ex Aeoliis.

Ac Iber & cantherius ac trieteris Hiera

inſtrumentū quo notae impōmuntur. ōr etiā quo fortiores bituminationes piceorū coquūtur. | breuiter acute falſeq; dictū.

rium. rium. rium.

Et finita rium caute. dicte quoq; flate.

in quo q̄s lauat. | ſacrum arcanum et occultū: qō vulgo enūciare non licet.

ōſi lauacrū hoc icellis ꝛ locis ſecretioribꝰ cōſtitui ſolet. | organū muſicū. a pſaltery. | a chyrche yerde.

rium. rium. rium rium.

Baptiſte. pſalte. cœmete. iungitō myſte.

victoriae praemiū. Nicetas ſcribit Calepinus. | officina vbi aliqd operarū. | vaſa odorū in quibus mercēdē tur. odores vt thymiamata. | ſolitudo ppīe nunc tamē vſurpat a quibuſdā p cœnobio. rium. rium. rium.

Nicete, ergaſte, thymiate ſicq; monaſte.

habitaculũ piratarũ est. vt scribit Ambro. rium.

est instrumentũ q̃ res põderãtur sine bilãcibus. a stando dicta.

Adde pirate. sic centeria, subde statera

vbs thyrrhenæ Hetruriæ. a Phalerũ ntõ.

talarie tunica duplici syndone vt inquit Piero. qua vsi sunt sacerdotes in ministerio tẽpli.

Atq; Phaleria iungas œnanthera poderis

pfectus nauis triremis.

attentio seu cõseruatio. ea pars animæ est/q̃ vitijs aduersatur & ad bonũ monet.

nauis triremis.

Iunge trierarchus syntereſisq; trieris.

vt seuerus. a. ũ. asseuero. as.
syncærus. a. ũ. perseuero. as.

Composita a longis diphthongo scriptaq; produc.

¶ Cõposita a longis. vt seuerus: quasi sequens verũ. grauis austerus. Hinc asseuero. as. i. affirmo. Perseuero persto. Syncerus purus/integer. Alij dicũt a cæra deduci. Tractũ ab eo qõ q̃ diuidere fructũ cõmunẽ alueorũ cũ socio volũt. simul cum cæra mel partiunt: quasi simul cũ cæra. Alij dicũt a carie duci. q̃si sine carie. i. corruptione. Eniuero pro certe ponũ.

¶ Hæc pducũt æ anter diphthongata. Arcæra currus vndiq; clausus. Arcæris securis ærea qua in sacrificijs vtebãtur sacerdotes. Aphæresis est abscissio vt est figura q̃ ab principio dictionis aufert. vt pone metũ p̃ depone. diæresis. i. diuisio: figura quũ diuiditur syllaba in duas partes. vt sylue trissyllabũ. Synæresis. i. cõtractio. Epaphæresis. Chimæra mõstrũ triformẽ habẽs tria capita. primũ leonis. secundũ capr̃ę. tertiũ draconis. fm̃ historiã mons est in Lycia. Citharon cum i latino viri et mõtis nomẽ. Megæra furiarũ vna. Machæra. i. gladius. Neæra mulieris nomen. Proceius altus. Syncerus integer. Phalereus viri nomen.

¶ Oe anter. vt pomœriũ. quasi post mœnium locus est intrã extraq; muros. vbi edificare non licet.

E ante s.

vbs.

vt Ephesus.

vt obesus. adesus. semesus.

E super s/breuies. sed compositiua notabis

vt pelopõnesus.
proconnesus.
chersonnesus. .i. insula.

vt vicesimus
triceſimus

centesimus
milleſimus.

Et ducta e nesos numeralia in esimus. adde

Laertes aũ .i. poculum.
Ulysses. a carchesiũ ntõ. .i. abusio.

His Arcesius & carchesia sic catachresis

Teren. Si sensero te dece hodie conarier q̃si diceret pugnam.

reticentia vt interceptus sermo. figura comica.

fluuius vbisq; nomẽ. eremus. inde anachorita. apud Vale. Flac. eremita.

Aposiopesisq; Caresus & Anachoresis

apud Niniuitã. vbis nomen apud Strabonẽ.

Adde diœcesisq; cinesias atq; Cabesus,

E in medijs.

dubitatio. et est fluuij & viri nomen.
apud Niniuitã. figura locutionis. apud Papi.

Ex (&) egesis item diaporesisq; Galesus

cœtus. concilij
vibis nomen. oppidum est. um. concio.
apũ Homerũ. iuxte Soudano. congregatio. ¶ saluator.

Eutresis iungasq; Genesa ecclesia Iesus

stat⁹ actionis ab eunte
otiũ spirantes dicti q; phoibãtis fluuius & mons
statuto tpe anni redeũt. mater. non longe ab
etesiæ. arum. in Pylade. Aema monte.

Iungito ete (q;) sias Epithesia sic & Halesus

oppidũ prope Py- fons apud Ptol. mons attice.
blam apud Sil. in periegesi. vel Lycabesus.

Addas Herbesos vel Halesinus ac Lycabesos

¶ disciplina.
Et a mathano græco
oppidũ Phrygiæ. apud Stillũ. viij. qũ est demonstro.

Lyrnesus iungas Ithacesius atq; mathesis

Ad disciplinã spectat geometria. musica. arithmetica. astrologia. ¶ demõstratiue discuntur. Phia ¶ logica nõ dicitur disciplinæ: qi plane per demonstrationẽ non discuntur: sed ratione quadam ¶ studij inuestigatione.

festa et ludi
mons Parn. magnæ deæ.

Addas Marpesus megalesia sicq; malesus

promontorij Ou- regio vibs et
chesti ciuitatis. promontorij. viri propij.

Et Mibalesos item Magnesis iunge Monesos

vnde myndesi⁹. viri propij.
vibs Siriæ. sæ. viri dari nomen.

Subbes Mindesosq; Monesses adde Menesis

costarũ dolor.
apud Niniuitã. Et pleuritis. idis. furor ¶ amentia.

Atq; Munesis item pleuresis subde phrenesis

attentio seu conseruatio
et est pars animæ q̃
vitijs aduersatur. viri propij. oppidi nomen est.

Et syntheresis Sperchesius adde & Opesos

mons apud Thebas. viri nomen. opus totij poetæ.

Theumesus iungas & Onesimus adde poesis

fluuius iuxta
Idam montem fluuius quẽ Orchon
cõtemplatio. apud Lucanũ. dicunt apud Lucanũ.

Atq; theoresis Telmesis sic Titaresus

apud priscũ.
in periegesi. in Ibide Ouidij. in ¶. Stillij.

Iungas termesusq; philesius atq; vagesus,

¶ Diphthongãtur ista. Anapæstus pes metricus. Anæsum hærba. Ancæsa vasa cælata: p circũcidendo fiãt. Clitemnæstra mulieris nomẽ. Diocæsarea a cæsare. vt Neocæsarea. Ephæstion viri nomẽ. Palæstra loc⁹ certãdi. Palæstrita q̃ exercet. Palæstina regio Syriæ. Masæsilij populi nomen in perthegesi Prisciani. ¶ Oe antes. Argiroesa vibo Aetoliæ.

cõsolator. .i. ẽsim a pede. pattio a peto. violentia.

vt paracletus. curetes. vt ait Ninniuita. vt pedetẽtim. impetus is. Impet⁹ tẽ.

E ante t

E præt produc. sed compositiua notentur.

loue. fulsomnes. carmen vnius metri.

vt pietas. sacietas. vt monometrũ. vt syntheton. i. cõpositũ.

Asyntheton figura quũ cõstitutiones omittũtur. vt veni vidi vici.

Deriuata in etas coniuncta metronq; thetonq;

¶ Paracletus. i consolator. olim doctorũ testimonio producit e ante t. nũc a paracleo. i. hortor rogo consolor. Bap. Mantuanus in agone Margaretæ dicit. Cui nomẽ paracletus erat descendere mansat. multi nescit corripiunt. quũ græci per ei diphthongon scribitur: quã nos in elongum vertim⁹. vt cytherea p cytherea. paracletus p paracletos. ¶ Nõnunq̃ (authore Scrulo) vertimus et in i longũ euphoniæ causa. vt Thalia pro Thaleia. Maluerunt tamen nostri paraclitus: vt idẽ sit sonus apud nos: qui fuit apud græcos. Et forte ptopter euphoniam. sic Agapitus dixerunt non Agapetus. vtut tamen est p Œ nultima pducetur tantum. Paradytus cũ y græco ỗt insignis vel infamis. nã para aliqñ sigt præter. Adytos famam. quid absurdius potest enunciari de spiritu sancto. q magis impium?

vt Aretalogus. i. laudes virtutẽ tũ. Aretusa nympha in suã tum alienã. fontem aut fluuiũ .i. incompositũ.

.i. virtus. sui nois versa. idẽ qõ asyntheton. apud Ninniuitam.

Ex arete ducta ac vel asyndetos argeneteſq;

eãnomẽ apõ Papi. the. exemplaris. pædagogi cuiusdam nomen. .i. sine cõmunitate. lapis cõtra ebrietatem valens. the ame. thyst.

Aschetos archetypus vel Acœnetus ac amethystus

Archetypum exemplum vetus ad cuius similitudinẽ conamur efficere. sic dicim⁹ Archetypus liber. archetypa epistola. archetypa vasa.

chrysendetũ. ti. dicitur vas aureũ vel in auro ligatum.

viri nomen. viri nomen. apud Martialẽ in fine. vi. viri nomen.

Calpetus Archetius chrysendeta sic Capetusq;

musca minutissima longis cruribus in capite habẽs rostrũ (a dogfle)

viri nomẽ apud Papi. nis. viri nomen. viri nomẽ apud Martialẽ.

Sic Chaletus cynetes Chremetaon Calpetianus

cæruleæ genus q̃ terræ suæ nomen habet. quã præcipue vsus fuisse Parthus tus. in. i. Strabonis.

pplis in perthe. apud Prisci. ostũ. .i. crætenses apud Silliũ. fœmina in mi pticẽ versa. apud Ouidiũ. iij.

Cercetij Eteretes sic Darcetis Eretria atq;

Andromac: ches pr̃ qui apud Cili: ciæ Thebas imperauit.

capulus quo mortui che: rũtur. a fe: rendo. angl. (a bere).

Iuppiter dictus a ferro siue ferto. apud Proper. iij.

idē qđ Arethusa. apud Ninuitam.

Eetion

feretrum fere (sic) trius atq; Erethusa

Apollo dictus a multitudine sagit: tarum. i. radiorũ. apud Suetoniũ.

morbus. apud Macrũ.

viri nomẽ apũ Homerũ.

Ac Hecatebeletes sic herpeta iunge Hicetaon

populi apud Sapti.

viri nomen pr̃ Promcx tei.

solis filia apud Proper. iij.

viri nomen apũ Vale. Flac.

Heluetij Iapetus sic Lampetieq; Hipetaon

hæresis. optio electio huic secta. dictio græca ab hæreomæ. i. opto vel tigo. no ab hgreo. ih hæretic⁹ q̃ secta tenet.

.i. macedo aliquis de Macedonia vel macera.

falco. accipiter siue nisus. p̃ gnæresin terra. sillabũ. Venetiæ oppidũ.

Hæreticus

macetes haliæetus Lucetia atq;

Iuppiter: q̃ lucẽ dat thasca ligua apud Virg. solu.

ppli Scythie. tarũ.

mulier vulgato corpore. angi. an hoore or harlot.

ppls Scythicus. vel massagera. æ.

Lucetius Magetæ meretrix sic massageteſq;

ab obstãdo mulier quæ præest partui. a πυλαωρὸς.

ppli apud ptolicianũ. imperiũ.

folis filius apũ Ouidiũ.

fontis nomẽ. hærba. apud Warr. j.

hærba. apud Serenũ.

Ob (q:) stetrix Oretæ Phaeton Nemeta & nepeta adde

qui pleuretim patitur. i. dolorẽ laterũ. ab apostemate vel ptisi.

phaetõtis soror apud Ouiũ. iij. ij.

apud Ninuitã. to perse thorowe.

Pleureticus Phaetusa Paræueticus penetroq;

a πυρετὸς.

hærba. pyretoty. flumius apud Ouiũ. flumius infernalis.

Cum pharetra pyretrũ sic Peucetius Phlegetonq;

viri nomen.

forte vinũ. inde temulẽt⁹ cui⁹

oppidũ Italiæ. vel potietia æ. orũ.

mulieris ppriũ. apud Warti.

Palpetus & Temetũ sic pometij Theletusa

Ninuita cẽset temetũ rectiꝰ pduci.

viri nomen. aliq; scribũt pe.

Sicilia a figura triquetri. i. tri: angulari.

q̃ patitur insplene.

quod sanũ et incolumen est.

Suffetius Triquetra & sic spleneticus vegetusq;

ppls Scythicꝰ

reco. fortifico. vegetũ facio.

aliqs et Venetia æ. i. venetia.

hæ venetiæ arũ. spaciũ triũ annorũ

Thyriagetes vegeto venetus pater & trieteris

Caley⁹ inꝰ scribit haiyetꝰ cũ y græco sine diphthongo. Ninuita haliæetus penta sillabũ. i. tetra: sillabũ. colligũ p̃ gnæresin.

stella veneris. montis nomen.
vesperus. idem. apud Luca. iiij. spacijs duoꝝ annoꝝ.

Vesper & hesper in us. sic Taygetus dieteris

q̄ naturalibus est desititutus virib⁹. a wall. vt paries.etis. a nuppe or a rain. aries arietis.

Est varium vietus: sed etis breuies ab ies. ni

Inquies vneasy.
requies rest. irrequiet⁹ vneasy. rycke. vilocuples etis. mulierꝭ nomē. Agnes etis. viri proprijū. Cheines etis.

Nata quies. longam per cætera vt es dabit etis.

¶ Hæc producūtur diphthongo. Agrætius viri nomē. Cynætha captæ nomen. Diæthus historic⁹. Diæta cœnādi loc⁹ et victus. et iudicij locus. nā diæteo est iudico: vt arbiter. Diætarij q̄ Diætæ seruiūt. Diætitæ. i. arbitri. Indocti putāt diætā vni⁹ diei iter. Melanchætes canis nomē. Menelæt⁹ aquilæ species. Niæth⁹ fluuij nomē. Panæti⁹ philosophus. Philætas poeta. Panætolijū Aetoliæ maximus mons tanꝫ totā cōtinēs Aetoliam.

¶ Oe ante t. Damœtas viri nomē. Menœtius viri nomen. vnde Menœtiades Oiœtes æ. viri nomen. Propœtides patronymicum. i. Melicatiō. Polypœthes Pirithoi filius. Timœtes Priami filius. Timœtas viri nomen.

vt parasceue. i. ꝓparatio. apud Niniuitam.

E ante u. E super u produc. tamē Isteuones breuiatur

¶ De vocali i ante consonantes.

vt delibutus cōtra multos.

I ante b. I Præ b breuies. bilis a quarta variatur.

mulieris nomē. canis nomē apud Ouidiū.

Vt dicunt quidam. Perrhibia Oribasus aufer.

¶ Annotatio.

grāmatica.

Aldus at vt sentit pœnultima quanta supini
Præ bilis & bundus verbali eadem remanebit.

¶ Cola in bilis et bundus a supinis formata (vt sentit Aldus) pœnultimā supini imitari debent. vt delebilis a delētū. scibilis a scitū. cupibilis a cupitū. petibilis a petitū. nobilis a notū. volubilis a volutū. solubilis a solutū. sitibūd⁹ a sititū. q̄ oia ꝓducūtur. Cōtra corripiūt terribilis a territū. moribūd⁹ a moritū. stabilis a statū.

a dawe. emitto voce by therote.
viri nomē ædes pua fœlicē facē. a cornice cornicis. a radice.
vt Epicur⁹. ædicula. oricalchū. vt fœlicito. cornicula. cornicor. radicitus.

I ante c. Ante c curta fit i. longis deducta notentur.

vt Henricus. Lodouicus.

Ducta a barbaricis producunt nomina in icus.

vt stoicus. troicus. cræticus. gallicus. vbicus

Corripiūt contra græcis ducta atq; latinis.

¶ Nola in ic⁹ a barbaris deducta (vt sentit Ninuita) Hia sunt plurima Gotorū vandalorū Germanorū et aliorū barbarorū nola apud veteres latinos vir repta vt Hēricus Ulricus Alaricus Lodericus Lodouicus Athanaric⁹ Rodoric⁹ Gildericus. ꝛc. q̄ nō min⁹ ꝓducēda sunt q̄ Jacobus Josephus Adam⁹ ꝛc. licet nōnulli male ausi sunt corripere. Quæ aūt a latinis aut græcis deducūt ꝓpa in ic⁹ corripiūt

Ideo male de omnibus intelligit Alexander. In propriis locis ponitur. vt Fredericus. Corripiuntur itaq; hæc et longe plura Milycus. melicus. rusticus. Mompychus. Ibychus. Euthycus. Autolicus. Stoicus. Urbicus. Dominic⁹. Getulicus. Anglicus. Gallicus. Germanic⁹. Scythicus. Atticus. Persic⁹. Getulic⁹. Pontic⁹. &c.

vt Philonicus. Stratonic⁹. Hipponicus. Polinices. ppria virorũ.
Thessalonica oppidum. Berenice vel berenicis. .i. victoria. q̃ aduersatur et est priuatiue. qui amat.

Deducta a nice producit inimicus amicus

amicor. aris.
inimicor. aris. apud Virgilium.
amicitia. viri proprium. .i. vestire.

Cum natis. Amycus breuiabis sic amicire.

a way doore. a back doore.
ca. et cum. ca. et cum. fluuius.

Producit anticus posticus iunge Caicus

Caici dicuntur germanici.

Anticus. a. um. Antica dicitur omnia ea quæ ante nos fuerũt. Postica quæ post nos futura sunt.

a place that the sonne hyneth vpon. locus sole gaudẽs.
to sonne or pursue in the sonne as fowles do. sole gaudere.
viri proprium. apud Varrõ.

Apricus sic apricor vel Apicius atq;

possessum ab aricia. vrbe Italiæ.
syluestris ficus nullo tempore maturescens.

Iungis Aricinus vel Aricia sic caprificus

Caprifici dicũtur caniculares dies.

dim. a canis.
q̃ syd⁹ cœleste. dim. a cutis. dim. a crat⁹. a cony.
vt canicula. cuticula. craticula. cuniculus. nouicius.

Nata canis cutis ac crates cuneusq; nouusq;

a coueriet.
parua teges. a lytle kaye.
tegeticula. clauicula. ppria Thasciæ.
to get out. to go on hoote a tric⁹ exeo. huntynge. extrico. meretricor.

Et teges clauis æquicolus & fata longis

Æquicolus viri ppriũ corripit prima. sed am producit apud Virgilium. ix.

a pysmyre. ot a naute.
a bolster or pyllowe. apud Ninuitã.
frutex est quã alij Silarũ vocant. folia habet rara maciphã. hæc tamẽ herba sola floret in pluuijs.

Formica embricus cerutical iungis erica.

febrẽ patior.
vt febricula dim. febricito. febriculosus. q̃ meretricula dimin.

Et ducta a febris fœliculus & meretricis

fluuius apud Pyladem.
vermicul⁹ rodẽs ventre: retinam vermis terren⁹.
oppidi nomen. a babburion. hinc labicus. a. ũ.

Atq; Grenicon lumbricus lorica Labicum

vngultũ hærbidum
ex cuius culmo exu-
dat succus roſidus
quẽ vocant laſer.
a laſerpitiũ ſingulari. viri proprijs iuſtiſſimi. mater Latini.

Laſerpicia ſic Mauricus iunge Marica.

veſtis genus.
qui matrẽ interimit. a multicijs ſingulari. brome.

Sic matricida & multicia ſubde myrica

a begger. viri et fluuij nomen.
to begge. mẽdicus. viri nomẽ. apud Horatiũ ſemel corripitur.

Mendico & dicus. Naſica Numicius atq;

.i. moleſtus. a peryll.
a petrio dictũ. puerile abuti. ꝓpericula. deus ethnicus.

Et petricoſus pædico pericla Palicus

terra rubei coloris
q̃ mmio prima hac mõi Sabinis q̃
legum titulis q̃ca- iſula urta Sicilia.
a louce. pita notabãtur. atq; ea vrbs. .i. cæſius.

Adde pediculus & rubrica Vſtica pudicus

ſiepe ot dropſy.
Cãpaniæ ppls. culoſus. thyriſty ot drye.

Atq; ſaticulus & ſomni ſiti (q;) culoſus

qui tibia canit. apud Auſoniũ. viri nomẽ apud Stilũ.

Tibicen iungas bellicanus atq; Vaicus.

vi dcdã in aliqua re eſt
mediũ vel inteſtinorũ
ligamẽtũ. ang. (an anyll)
a bledder. ꝓ vmbilic' ꝓſyncopã. apũ Stilũ. pagus Italiæ.

Veſica vmblicus Vepicus iunge triuicus

mulieris nomen. parua vitis.
teſte Laurẽtio. a vitis.

Cum Veronica iungas viticula dictis

herba pũgẽs a redimo. is. ii. vt diuerticulũ a diuerticdo (a corneli
et viens. vt redimiculũ. ot a turnpyke of a ſtrete ot wayt)
a nettle. cõiugatione. cõiugatione.

Vrtica & quartæ icula, ſed ternæ breuiabis

virga lanata in ſummi-
tate pilei. eſt etiã cha-
racter in ſummitate ſyllabæ. lines (a ſhete)
vt apex apicis (a tytle) lanes (a blanket)

Ex breuiabit icis, longat lodex tamen icis.

a poute/ot a baudes houſe.
fornix. icis.

Ix mas curtat icis, producunt hæc tamen icis

ſhebryde of a ſpike poume/
arabye. madder. ot ſylke web.

Phœnix cum ſandix ſpadix bombix quoq; Cyx

I in medijs.

quæ colit. faultus fortunatus.
vt cultrix.icis. fœlix fœlicis. nota sequitia ꝑ pœn gti cor.

Cætera cuncta per x longant icis. tamen aufer

fœmina ꝯpinsit. ꝯ virũ pelli-
cet ab vxo- a salowe tree. celer per-
re(an hoore) or a wyllowe. tre. nicious.

Hæc pistrix pellexq; salixq; filix quoq; pernix

reuyryngee. inde cõiectoris (to retagge or reuyle)
a cõtr vicis vel vitiũ. a.um.

Et conuicia. sed vaticanus variatur.

Vaticanus a vates ꝺi ꝺcꝺd ptinet ad vatẽ. vt vaticanus ager. vaticanus collis. vt (vt inquit Hellius) ꝙ ibi dari solebant vaticinia.

helpe. ꝺcꝺd recidet to kyll. idem. to consydre.
vt præsidiũ. bifidus. recidiuus. vt occido. trucido. consydero.

Ante d corripis i. longis deducta sed aufer I ante d

vt Pelides. Phoronides. Titides. Belides. Bacchides. Licurgides.

Ides mas & ab eus Belus Bacchusq; Licurgus.

deus amoris
cupiditas. tiede. lust or pleasure.
vt Cupido. formido. libido.

Ides producunt sic nomina ducta & in ido

abiti casus ab The-
seis. Phoroneis. ꝛc.
vt Priamides. Theseide. Phoronide. a Belis Belidis fœminino.

Cætera curta in ides plurali & belides adde.

vbe Iliæ a Wilcisse cõdita.
virinomen. .i timeo. vt Abyd⁹. hinc abyden⁹. a.ũ.

Longa at Aristides verbũ formido & Abydos

hinc acidalius. a.ũ. inertia/igna-
fons in Orchomeno uia. tedium. viri nomen.
Veneri sacer. vel acedia potius. in Pylade.

Iunge & Acidalus ijs vel acidia vel Polyphides

.i. Dauid rex a swalowe.
viri ppriũ apud tideum. hirunde.
Virg. in Coppa. ꝛc. onis.

Adsit Alybides Dauides adde chelidon

lapillus pretiosus ꝛ hær-
ba. angl. salendyne) philosophi
ꝛ regio ꝺcꝺ in perihegesi. nomen. poetæ nomen.

Adde chelidonia ac Euclides Eu(q;)ripides

Elegidia diminutiuũ ab elegia.

fulsomnes or weryned
apud Persiu⁹. to be wery of .i. satietas.
ab elegidiũ singulari. or to lothe. fastidium.

Sic elegidia vel fastidio iunge diumq;

ppria apud Petronianũ apud Ouidiũ in Ibin.
in Dionysio. ab Illo Isidio.

Et Posidæi iungas Isidius atq;

I in primis,

spadonis nomen. virinomen. virinomen.

Posides iungasq; Phasides vel Godofridus

ppñ apud Priscianũ in perihegesi.

poeta græcus.

Psophis psophidos Pherecydes iunge Nesidæ

vt meridies.pri-die.postridie.

virinomen.

authore Siminita. virinomen. teste Calepi.

Nata dies.subdes Vectidius atq; Laydes

metri causa cum t/duplici.

historici græci nomen. cum t/exili. ppñ apud Claudianũ.

Tucydides varies,sic quottidieq; Pisidæ

nomen angeli.

the daye sterre. a craftes man. arma ferens.

vt Lucifer. artifex. armifer.

I super f breuies(vt dixi)in compositiuis.

I affi f& ph

an hoose. to hoose. morbus ꝛ minutissimus furfur. a carter.

caliga.hinc caligo.as. vt corrigia cõtra Eratorẽ. vt porrigo.inis. vt auriga.æ auriga;ꝛ fbũ.

Ante g fit breuis i.tolle in go nomen & in ga,

to torment. to make colde. toset vpon. medicamentũ to make wery.

vt affligo. infrigido. instigo. extuta.

Et ducta a longis diapiganon atq; fatigo

a top of ony thynge. herba.

to be darke or blynde. a fastigiũ singulari. ab organũ singulari.

Caligo obscuror.fastigia origana iunge

a cart of.iiij.horses.

serpentis nomẽ. Italiæ ppñ quondã. of.iiij.wheles.

Salpiga adiungas.Læstrygones atq; quadrigæ

a steppe or the pytte of ony thynge.

tolle of custome. a vestigiũ singulari. to seke out. inuestigo.peruestigo.

Vectigal vestigia vestigo & sua nata.

Vroppygiũ apud Martialẽ in.iij.producit y.

idẽ qd oestrus] locus profugis a gadbeees. ad vitam tutandã.

cõsuete. corrupte. vt consilium. pestilens. etiã viri profugi, aligh templum. angl.sanctuary.

I super l curtum.produc sed asilus asilum

I ante l.

virinomen apud Virg.

ppñ. Asilas. regionis nomen. .i.sine labisa.

Adsit Asili.las.Pamphilia iunge & achilus.

nomẽ mulieris. Ausilena.

virinomen. viri ppñ.

Iunge Ausilenus vel Acilius allo(q;)phylus

I in mediſs.

ſerpens quadrupes
a conchyliũ ſiue cõchyle.is. ſuper Nilum. viri nomen.
Et conchylia ſic crocodilus Atilius adde

piſcis ſatis grãdis qui in Pado
inertia pinguiſcens ad mille alit:
Apollo quando libras cathenato hamo
apud Hora. capt⁹ nec niſi boũ iugis extract⁹.
Adde & Agyleus ſic attilus Creopylus
morbus quidã. mons hiſpaniæ.
Et condyloma ac cobylum. (anceps at Abyla)
in Lucretio. viri nomen.
Produc Incilo Lucilius ac Eriphyle
vibs Libyæ inde. viri propriũ
Maſſylus.a.um. Maſſylianus.
Et fœnilia ſic Maſſylia iunge Lianus
viri nomen.
vibs Narbonẽſis Galliæ. vibis nomẽ. inde Ouides patronymicũ.
Maſſiliam breuies.produco Petilia Oileus
regio in Iudea. mulieris nomen.
(Tute Galilæam varies) Manilia produc
viri propriũ. auis.
Sic Manilius atq; triphylis iunge trochilos
viri propriũ. a Seruilia. Turni mater.
Seruilius varium.produco Venilia.iunge
locus vbi boues.capri.equi
auis veſpertina vt ſeruilis.virilis. et ſues ſtabulantur.
a backe. patilis.hatilis.ſertilis. bouile.capile.equile.ſuile.
Veſpertilio.ſic finita per ilis & ile.
fluuiatilis.aquatilis
ſaxatilis.verſatilis.ꝛc. mulieris ruſticæ nomen.
Atilis at breuies ſic miſſile Theſtylis adde.
vt a fingo fictilis quod poteſt fin:
gi.tertilis.ſeſſilis.fragilis a vt a ſeruo ſeruilis.
frango.quod frangi poteſt a capio capilis.
ſcibilis a ſcio.qõ ſciri poteſt.ꝛc. a boue bouilis.
Curtat ilis ductum a verbo, de nomine longat,
.i.lautus/
liberalis. bowiȝ meke. lyke. lyke egall.
Dapſilis at breuies humilis ſimilis pariliſq;.
viri propriũ.
Produc cordilus, variabis Rutiliuſq;.
vt Theotimus dei honor.
Polytimus vir magni ho:
a godfader. a godmoder. teſte Politiano. noris.virorũ propria.
vt patrimus et matrimus cõtra multos. .i.honor.

I ante m.

Eſt breuis i ſuper m.producas ſed ſata time,

I in medijs,

hurt. ease. .i. munitio.
vt detrimentum. vt lenimen. munimen.

Finita in mentum verbalia quartæ & in imen

vt oblimo as. sublimis. climmo. vt Joachimus a Joachim.

Deducta & longis sic barbara adaucta per inus,

viri nomen apud
philosophi nomen. Papinium. viri nomen.

Sic Archimedes & Alimenus vel Alimon

di arti libellus in quo acta
quotidiana continentur,
oppidi nomẽ. vel ꝓpoti⁹ ephemeris.

Adde & arimathiã vel Ariminũ ephimeris atq;

fons et mulier.
in nono Stilij. ee. pinguis fertilis.

Assit Adrymachides & Amimone vel opimus

argumẽ ratiõis
vel pentemimeris species apud vt quadrimũ vinũ.
fm Ninuitam. dialecticos. .i. quattuor annoũ.

Et pentimemeris sic enthymema quadrimus

audiuimus. nescimus.

Et crementa prius dicta. ijs iungas epithima,

fatnes inwarde.
sagina. mulier magna ẽt semi: nympha
dea pony: marina.
a nyghtigale. a iourney or waye. robbery. micũ a heros. anereus
vt luscinia. itinerꝭ ab iter siue antiq itiner. vt rapina. Heroine. Nerine.

I ante n, I super n breuies. produc sed in ina vel ine,

¶ Exceptio,

¶ Apina næ.
oppidi nomẽ.
rude stal. res vilissimæ.
an asse. arũ.

Hinc asinam tollas apinæ, vel aporina iungas

instrumentũ quo
signũ dat hostibus in bello.
a trumpet. Siciliæ oppidũ.
vel Catine. es.

Buccina cum Catina casina & sic plantina subde

mulieris et vnius
gr̃arũ nomen. almoose. a thrashe.
vel Euphrosyna. misericordia. .i. mulier. ¶ fœmen. inis.

Euphrosyne ac eleemosynam sic fœmina bisq;

a fleshe a plate of ste: genus vestis.
a leype. hooke. leon. an enioyne. a gausapina.

Fiscina fuscina lamina machina gausapinamq;

I in medijs.

e dyssheet a lerfe or mater musarū.
oppidū. a platter. a scrolle. a memoria.

Cum Mutina patina / sic Pagina Mnemosyneq;

a fardell. mulieris nomen. Umbriæ oppidum.
pe literam. cum y græco. pers.

Sarcino sarcina sic Sophrosyna Sarsina iunge

insula in littore vxor Plutonis
vel statinæ arū telū quoddā. Cereris filia. vbs Aphricæ.

Cum statina sibina Proserpina Ruspina subdes

piscis. vestes virides.

Squatina cum trutina trutino zerampelinæq;

¶ Secunda exceptio.

vt Sabinus. Charinus. Lauinia. Altinū. Erpinū.

Propria produces & in inus in ina vel inum

¶ Demuntur inde.

mulieris nomen.
apud Flac. viri proprium. viri proprium.

Arsinoe Alcinous breuies simul Albinouanus

viri nomen. viri nomen. viri nomen.
apud Stilū. apud Warti. apud Iuue. viri nomen.

Cælinus Earinus sic Fuscinus Euxinus adde

viri proprium;
duplex Italiæ lac⁹ vbis nomen. apud Sidonū.
vnus Narsorū. lacus et mons apud Silium. .i. Gallicinus.
alter Volscorū. Hetruriæ. fulginia tantō. cinus.

Fucinus ac Cyminus sic Fulginiam quoq; Galli.

Italiæ oppidū
t illius oppo.
oppidi nomen apud Silliū. viri nomen. viri nomen.
apud Lucanū. onis. æneid. vi. apud Horā. in odis.

Iungis Arimi (q;) num Frusino Herminius Lycinusq;

vir. i gens gal-
lica: id vulgo mo-
viri proprium. rinensis dicitur. viri nomen. loci nomen.
apud Virg. Flac. apud Silliū. apud Silium. apud Warti. ii. iiij.

Gessominus Morinus iungas Hebrinus Matinessa

ppi quidā
regio viri nomen. apud Val. viri nomen.
apō War. ii. iiij. War. i remisso. lerū Flac. apud Horā.

Sardinia & Myrinus Torini sic Stertineusq;

mons asperrimus
in Sicilia: super
que t Tauromi-
num oppidū est. oppidi nomen. viri nomen.
teste Nestore. apō Ouid. vi. fasto. viri nomen.

Taurominum ac Vtinum sic Tarquinius Chorineus

I in medijs.

virotiū propria cū alijs.

Astinous simul Antinous sic Callinousq;.

¶Tertia exceptio.

piscis.dolphen or dog fysshe.

vt a delphin delphinis. phocyn phocynis.

Inis Producas genitum longo a recto vel in inis

vt Perusinus.Venusinus. vt bouinus.ouinus.

Inus ꝑdu. Possessiua simul/vel deriuata per inus.

¶Demuntur hinc.

Inus cor. Corripiunt sed inus gemmæ vnguenta atq; lapilli
Ducta coloribus aut ab odoribus a quoq; veste
Et quæ materiam designant arboris hærbę

antiquus.

pristinus. crastin⁹. diutin⁹. serotinus. hornotinus.

Pris.cras.atq; diu sero curtant tinus horno

.i.die post crastinum

a perendie.

.i.procul. inde perendino.as.

Protinus atq; perendinus ijs sic quatinus adde

circulus cœli qui capri-
cornum cõtingit in q̃ quũ
sol est brevissimi sunt dies.

.i.hyemalis.

Chimerinos therinos vel Aporinos hiccine iunge.

¶Corripiuntur nota in inus quæ fiunt a nominibus materiarũ vt vnguentorum. vt myrrhynus a myrrha.Lapillorũ.vt amethystinus ab amethysto.crystallin⁹ a crystallo.smaragdinus a smaragdo.sardinus a sardio.onychinus ab onyche.adamãtinus ab adamãte.A coloribus.vt spadicinus a spadice.hiacynthinus ab hiacyntho flore.sandicinus a sandice.Coccinus siue coccineus a cocco. Crocin⁹ a croceo.Glaucinus a glauco.prasinus a prasio græco qđ porrũ latine sigt color viridis Ab odoribus.vt amaricinus ab amaraco hærba vnguentaria.Lucre.li.iij. Denicq; amaricinũ fugitat siue et timet omne vnguentũ. hinc ortũ adagiũ. Nil cũ amaricino sui.Et q̃ signt materiã vel arborũ.vel florũ. vel hærbarum.vt amygdalin⁹ ab amygdalo.faginus a fago.oleaginus ab olea.Janthinus ab Jan græco.i.viola color violaceus.cædrinus a cædro.A vestibus.vt xerampelinus.xerãpelinę dicuntur vestes ad vsum matronarũ.xerãpelinus color q̃ inter coccinũ ⁊ muricem Bombicinus a bõbice.Byssinus a byssio.Chimerinos.i.hyemalis est vn⁹ ex circulis cœli qui Capricornũ cõtingit in quo quũ sol est: brevissimi sunt dies. Martialis li.ix.Si daret Autumnus mihi nomen Aporinos esset m. horrida si brumæ tempora chimerinos.Dicius ab æstivo therinos tibi mense vocarer.

¶Quarta exceptio.

an hall. a marshall.

vt triclinũ. .i.lectus. archytridinus. gladius persicus.

Deducta a cline produc & Acynacis inde

I in medijs.

vas in mensa escaria vbi pultem. aut iusculenti quid ponebant.

inde festin⁹. a. ū. to make hast.

vel catinus. accelero. a chymney.

Adde catinum sic festino caminus aginor

hærba ꝙ semē ꝙ pallorē parit. anglice. compu.

.i. impatientia.

currus britannicus. vel cuminū. piscis ptius dictū. furia infernalis.

Atq; couinus sicq; cyminum Echinus Erynis

qui alienas ædes habitat. ꝙ probri vlciscendi causa sic ds appellatur. anglice. an outlādyshe man.

inde opinto .i. puto. to thynke.

inopinus corruptum vel exangue mortis cinā carnē dicimus alalium quæ non sunt mactata.

Worthini dicūtur pedū. q tāch mortina caro sit. anglice (an angeryle.

Sic inquilinus vel opinor morti (q;) cinum

hærba quædā cuius radix fit præcipuus pastus hois. .i. potū trado vel præguste.

.i. prorsus. vtterly.

Addas omnino sic pastinaca propino

a quyshyn or pyllowe.

idem. puluinus.

pinguefacio. facere vēto make fat or fede.

tre cœlū ꝙ facet ventre cœlū versus. versus.

Puluinar vel nusq;, sagino supino supinus.

cāpanula a sono vocis. a sacrynge bell.

vas in quo sal reponitur. a salt cellar.

Telchines sic tintinabula iunge salinum.

Campaniæ oppidum. in Aliphan⁹.

viri nomen. vt Antiphus.

flouij proprie. vel Enipheus.

Ante p fit breuis i. produc Aliphę & Enipeus.

I ante p.

viri nomen. a Terentiano.

viri proprium. a Iuue. ⁊ Sedulio.

(Euripides Caiphas varies) coliphia produc.

obstipo. obstipus. a. ū. constipo condenso.

viri proprium. apud Luca. v.

vna Cycladum.

Deducta & stipo. Racipalis atq; Seriphos.

mare est inter Bœotiā ⁊ Eubœam. interpretatur irrequietus.

oppidum.

cōtra Seruiū ꝙ dicit variari.

Atq; manipulus Euripus coniunge Seriphum.

vt antiquus (oolde)

I præ q produc. sed compositiua notabis

I ante q

tegumentū vel folliculꝰ quo grana leguminū includūtur (a pese codde) Siliqua etiam est vigesima pars vnciæ: quarum ex conficiūt obolū.

prorsus/ omnino.

some body. quasi quis ds.

the remanēt. ꝺ relictus.

anglice (a myte)

verbum.

Sic vtiq; ac aliquis reliquus siliqua & siliquare.

I in primis.

dicũtur pauca q̃ relicta sunt (rema panca) arum.
er omni parte. on euery syde.
bothe. ab vterq; in omni loco.

Vndiq; relliquiæ. produc sed vtriq; & vbiq;.

regio vbi abundat helleborus hærba. vt Anticyra.
to syke. vt suspiro.
no mruevle. nimirum.

I anter I super r breuies, de longis ducta notabis.

vibe. teste Volaterrano. libro decimo.
virinomen.
ab Aegyranto. coquorũ princeps. cõtra quosdã q̃ corripiũt.

Aegyram produc sic archimagirus Abiron.

Valgius. Lac nucum butyrũq; nouũ cũ melle comedit. hũc sequuti sunt Macer & Serenꝰ. Egnatiꝰ. molliq; subacta butyro.
botter.

Producunt græci, variant latiq; butyrum.

deus ini Neptuni & Libyces filius.
poma punica siue granata ꝓprie dulcia.
pome garnarde.
apud Baptistã. ab apyrinũ ntõ singulari.

Busiris iungas almyria apyrina subdes

medicamẽtũ oculorũ. collyriũ ntõ singulari.
insula Dalmatiæ adiacẽs. vibs Aphricæ.
arbor; q̃ lignũ dicimus. vel cyperus de q̃ superius.

Et collyria sic Corcyra Cosira cypirus

filia æneiæ tholiæ regis herculis vxor.
Leucippi filia quã Pollux
corynthus. deperist. vibis nomen.

Deianira simul Cercyra Ilaira Camiros

dicimus Empyriũ cœlũ a pyr quod est ignis. Calepinꝰ dicit Empyreũ. teste Ninunta.
regio quæ Chaonia dicitur. vel Epiros.
Ludi quos Romulus Martio instituit in his ludis currere in martio campo equi solebant. angl. (ustynge/ or rennynge) orum.

(Empyrius varies) Epirus equiria longa

diminutiũ a manu dictum quicquid manu cõtineri possit. vt libellus August. gladiolus. ꝛc.
q̃sdã ex Epiro regione.
viri proprii.

Sic enchiridium sic epirota Lairus

parua insula nõ longe a Coo in ꝓptima vina.
a papyro Papyriꝰ cognomen viri. inde Papyrianus.
funcus vel charta in qua scribi solet.

Iungas Nisyrusq; Papyrius atq; papyrus

astrologi nomen
medici nomen. apud Ouid. de arte.
Ioue filius & Niobæ.
Osiris vel Oliridis.

Et Petorisis item Podalyrius adde & Osiris

lapillus ꝓciosus. a saphyre.
Chiron centaurus produxit secundam cõtra ꝓmatrum naturã.
quidã ꝓ Ilaira legũt.
Leucippi filia.

Sapphirus iungas Phillirius ac Thelaira

I in medijs.

Nimi vrot.
propriũ viri. idis. in Pylade.

Adde Rabirius atq; Semiramis atq; Ianira

nomen vrbis apud Oui. ſ. triſtiũ. nomen vrbis. populi quidam apud Priſcianũ in periheg.

Stantyram iungas necnon Tenthyra Vechires.

vt Acriſius viri nomen. vrbs Phocydis. lapis valẽs cõtra ebrietatem ſecundum Calepinum ſuet ſecundum alios amethyſtus.

Eſt breuis i ſuper ſ. produc Amphiſa amethyſus

fluuij nomen. vel ſus. pater æneæ. Chij promontorij. hinc aruiſius poſſeſſiuũ. vrbs Ponti. I ante ſ.

Amphryſos ſic Anchiſes Aruiſium Amiſon

pater Darij dict⁹ viri propriũ.
Dryopes filius. Nabucodonoſor. apud Bapti.

Amphryſus ſic Cambyſes Aloiſius adde

viri propriũ. inde Cariſianus. inſula in ægeo mari.

Iunge Cariſius ac aphrodiſius atq; Donyſa

fluuij nomẽ apũ Virg. v. æneï. a gaudeo. Bœotiæ fluui⁹. ſum lætus. ſunius Atticæ regionis.

Criniſus ſic Cephiſus gauiſus Heliſos

a. um. apud Stilli. viri propriũ. viri propriũ.

Sic Dionyſeus Dionyſius atq; Moyſes

viri ppriũ. Dido. onager adhuc paruus.

Iunge & Eliſæus vel Eliſa Laliſio ſubdes

mulieris propriũ.

(Heliſabeth varies) ſed producas Ialiſos

vt diuiſus a. ũ. diuiſio. diuiſum. diuiſor. locus amœniſſimus vltra lunarẽ circulum. mulieris nomen. apud Oui. vj. faſto.

Diuido ſic nata & paradiſus Ocriſia iunge.

Lariſa Aetoliæ vrbs / Lariſſa eſt Theſſaliæq;.

vt conditio. polymita cuius cõs ſyllabæ cor. diaconus. vt leuita.

I præt breuies. produc ſed ducta per ita I ante t.

virt nomen. ab auo. furioſus.
eremita. Therſites. ſunamitis. vt auritus. auitus. cerritus.

A græco. & tes tis: ſic nomine ducta per itus.

a ſuppono. a fingo.
vt ſuppoſititi⁹. fictitius. pyrites. rhonites. actites.

Titius a verbis ductum lapideſq; per ites.

Romanus. a cupio. laceſſo. audio. largior.
vt quiris quiritis. vt cupitũ. laceſſitum. auditum. largitũ.

Itis ab is longa eſt, ternæ quartæq; ſupina

ab inſero. ab adeo. ab ercio.
vt capit⁹. tur⁹. audit⁹. tur⁹. vt inſitū. aditū. excitum.

Itum cum ductis: curtis niſi ducta ſupinis
apareo. a tueor. a parturio. ab eſurio.

I cor. Et paritum tuitum ſic parturitum eſuritumq;
a fruor. a metior. a morior. ab orior.

Et fruitum metitū moriturus ſic oriturus
vt funditus. ſtirpitus. medullitus. radicitus. a blandior.

Sic per itus deducta aduerbia. blanditiæq;
laſciuia libidinoſa
illecebra. vt ſentit
a ſeruitū cōtra primatiui naturā. Aulus Gellius.

Seruitiū vel itus de ſeruo: nequitiamq;
propriū viri. quod caſu accidit.

De nequam. Alphita. de forte eſt fortuituſq;.
Neptuni vror: et
accipitur p mari. philoſophi nomē. herba venenifera.

I pro. Longa Amphitrite ſic Architas aconitum.
ab Aquitania. mulieris nomē. viri propriū.

Adde & aquitanus vel Amithone ac Agapitus
venus ipſa. nymphæ
vel Aphrodita. nomen. mulier nomē. ppli nomē.

Sic Aphrodite vel Alithyia Anitia Alites
phœniciæ vrbs. infernalis fluui⁹. puer quo ḡs abutit ſodomitice.

Berytus iungas cocytus ſic catamithus
Mercurij ex Venere filius
viri propriū. viri propriū. qui erat gemino ſexu.

Atq; Galeritus Caſtritius Hermophroditus
pharetra vel fm nobiliſſimæ oppidi nomen.
Nonū miſſile in equæ nomen. teſte Neſtore.
ſagittarū modū. vel corytha. cum y et th.

Corytus vel corythe: (at corythus breuiabis)
naues onerariæ quæ
i ſummo malo p ſigno viri propriū.
corbes habebant. apud Ouidiū in ibin.

Longa cotytaris & corbitæ vel Damaſithon
viri nomen.
mel ex arūdinibus. mulieris nomē. apud Ouid. viri nomen.

E(q;)boſita ſimul Gallita Eriſiton Eritus.
a larke.
auis criſtata. mulieris nomē. viri nomen.

Adde galeritam ac Haſbyte & Hyar(quoq;)bita
philoſophi nomē. viri nomē. terræ putor ex aquis ſulphuratis.

Sic Heraclitus Miſitius atq; mephitis,
apud Lippiū. Hiſpaniæ regio.

Atq; hamerochita ſic Luſitania iunge.

I in medijs.

Diane nomẽ: quis parturientib⁹ pest. — qũ molesto alio ꝛ nõ libẽter fit. — adulator ꝙ diuitũ mẽsas vẽtris gra sequtur. — et parasita ster pa. rasitor. a ris. verbũ

Ilithyia sic inuitus vel parasitus

.i. allecto. quicqd immolatũ idolo.

Atq; thomitanus, inuito ido(q;)lothytum.

euacuo. — instigo.

Irritat euacuans / irritans prouocat iras

ꝙ nutrit siue ꝙ habet curã infãtiũ ꝛ adultorũ.

ꝙcqd est nouũ. — a nutritum. — vide in paracletus. — Nutriti⁹ pater a foster fader

Adde nouitius & nutritius ac paraclitus,

sunt ꝓmia relata ex victoria: vt torques. — ppria apõ ꝓtis. arũ. — viri nomen. apud Ausoniũ.

Niceteria sic Oritæ vel Polygiton

Boreæ coniunx filia Erichthei Athenarũ regis. — viri proprium. — flegma. vide i ante et in primis.

Orithyia vel Pampitius & pituita,

habitudo corporis vel bona vel mala. et potius valetudo. — placentæ species. — viri nomen.

Iunge valitudo striblita Potitius istis,

homo solutis neruis. in. xiij. Silij. — stryken with the palsy.

Atq; veliternus: paralyticus at variatur

vt rediuiuus. — audiui cũ ductis. ꝛ similia.

Compositiua notes crementaq; vt antea dixi,

spatell. to twynke. — fluui⁹ apud eõcolos.

vt salina. connitco. — ꝙ sunt supra Tybur. vbis nomen.

I super u produc. ni Symbriuium Niniueq;. — I ante u.

O ante cõsonantes in medijs syllabis,

viri propriũ.

vt Aristobolus. bothe. ij. — two.

Præ b breuies. ambobus tolle duobus — O ante b.

ppria Italiæ. — ppriũ viri. ab Job. — ciuitas ægypti.

Et longobardi vel Iobus iunge Canobus

ad vnũ aliquẽ locũ et ad alterũ. — viri propriũ. ab Jacob.

to this place ꝛ that place. mẽsis anni.

Iunge & vtrobiq; ac october sic Iacobus,

a nego et ocyũ. a foco antiq; suffoco.

vt apocope cõtra Alexãdrũ: quia græce ẽ o micrõ. vt negocyũ.

Ante c fit breuis o. de longis ducta notabis, — O ante c.

Jodocus. Guinnocus. ꝛc.

Barbara ꝓducũt ocus propria, at breuiabunt.

vt Demodoc⁹, Laodocus. vt patrocinor. latrocinor. patrocinīū. latrocinīū.

Græca in ocus. produc clausa ocinor ociniumq;

in. xiiij. Sillij. viri nomen apud Philelphū

Atq; triochala sic istis Iannocius adde

liber quo iudeorū
exitus ab ægy-
pto describit. genus cāt⁹. .i. terrenus. sulphureus.
vt exodus. exodium. vt gæodes. Thiodes. .i. melodes vel dis.

O ante d. Ante d fit breuis o. ni græca educta per odes

Epodos pduci
tur teste nesto-
re cōtra Sulpi
tiū. nā græce p
o mega scribit

cōtrari⁹ cāt⁹. accentus Celtiberiæ. a keper.
palinodia. prosodia. oppidū. custodis.

Composita ac ode Botrodum iungito custos

vt custodia. æ. auis quædā oppidi nomen.
custodis. is. erodius. montis nomē Emoda. dæ.

Cum natis, erodio iusq; Emodus & oda,

viri proprīū viri proprīū.

Herodes herodion atq; Laodocus adde.

monticuli nomen ex
quo nascitur Himera. fluuij nomen. viri nomen.

Nebrodes sic Thermodon iungas vel Orodes.

O ante f. O super f breuies.

vt syllogismus. vt pædagogus. Isagoge.

O ante g. O breuies præ g. goge producito ducta

toure scoore. viri nomen.

Atq; toloſtobogi ac octoginta Bagogus.

vt Neapolis. vt bybliopola. pharmacopola medicamentor. vēditor.

O ante l. O super l breuies. produc greco sata pola

vnde capitolinus.
teste Niniuita. loc⁹ in vrbe vbi erat
vni⁹ mēbri. duorū mēbrorū. vnde ætolus. templum Iouis.
vt monocolon. dicolon. cē. regio. a capitoliū ntō.

Et colon, iungas Aetolia sic capitoli

simulacrum. terræ tumulus. vrbis nomen. viri nomen.

Idolum gæolophus atq; Cymolus Iollas

mylleri.
vrbis nomen in Italia. viri nomen mulieris nomen.

Et Mediolanum Mansolus sic Neobole

fluuius auriferis
Idolum per o sepulchrū Mansoli. arenis. viri nomen.
mega scribitur
in q̄ errauit Alexander Riga Arator & multi alij. teste Nestore.

Et mansoleum Pactolus iunge Phicolus

ventus. expecto. montis nomen.

Dic subsolanus Præstolor subde Timolus.

pinguedo in q̄
viri nomen. spacium septē dierū. arbor. renes tacet. .i. enunciatio.
vt Ptolomeus. hęc domus odis. vt amomū. abdomen. axioma.

O ante m. O super m breuies, neutri sed nomina produc.

virus ex equarũ inguinibus
defluens quo ꝛpe feruntur
in amoris furore.

breuiarũ ꝛ incisso vel compendium.
vt epitoma ꝛ epitome es. protomus.

Hippomanes breuia, sic Sodoma nata tomeq;.

Sodoma.æ. ꝛ Sobomũ.mi. ꝛ Sodoma.orũ. oppidũ fuit Judeæ. vnũ ex q̃nq; vrbibus submersis ꝓpter peccatũ contra naturam. vt legitur Genesi. xix.

nomẽ ab eucty. duoꝝ nom. viri propriũ.
vt agnomen. binomius.

viri propriũ.
vt Ephromus ab Efrom. Abesalom⁹ ab Absalon.

Produc a longis ducta, & barbara, anomalus adde

fuerũt Galliæ populi
cisalpini quorũ caput
vrbs Buria fuit.

montis nomẽ. arx Messeniæ vrbis.

Et Cenomani iungas vel Ithomus Ithome.

¶ Nmulta sentit cenomani potiꝰ producti q̃ recentiores variant. vt Guarinus q̃ corripit primã et secundã dicens. Aꝫ obloquentis Cenomani principis aulam.

terræ mensor
vel gæometer.

teste Bedœlio.

Istis coniungas gæometra sicq; Salome.

viri nomen.
vt Hieronymus. ꝓsona. lz a ꝓsono qõ cor. i. angulus.

i. vox.

O ante n,

O super n produc. vt gonos ducta q; phone.

¶ Producuntur deducta a gonos siue gonia angulũ signs. ꝛ phone. i. vox græca de ducta quæ per o megam scribũtur. teste Nonnio. vt trigonus. tetragonus. agonia. Marcus Manilius. li. i. Est quæ cunq; tamen dicunt signa trigona. A phonos siue phoneo. vt symphonia, euphonia, antiphona cõtra indoctos. Phone vox est. vñ antiphona vox est reciproca duobus choris alternatim canẽtibꝰ. Similiter cõcionor. ꝛ fit a concio. onis. ꝛ ꝓsona. lz persono verbum cotripiatur. Itẽ obsoniũ et proinde obsono vel obsonor contra Sulpi. ꝛ plures. Horatius. li. i. saty. Ola conducetis coemens obsonia nummis.

¶ Exceptio.

Antea dicta notes obliquis on simul oq;.

¶ Obliqui casus ducta ab on ꝛ o notentur: de quibus superius in nom declinatione diximus. Nam alij producuntur. alij corripiuntur.

¶ De correptis.

Ducta phone atq; phonos cędem signantia produc
Et deducta gony genus aut cum filius extat.

¶ Corripiuntur deriuata a phone vel phonos qñ sigt cædem. vt Tisiphone vna furiarũ. ab vltione mortis dicta. Nebophronos canis nomẽ interpretatur cerui occisor. Persephone. i. Proserpina. corripiunt etiã a gony. i. genꝰ vel filius. vt Chrysogonus. i. aureus filius. Antigonus aduersus vel cõtrarius filius.

Venetiarũ vicus. apud Martialẽ. Cadmi filia.

Corripies Aponus sic aphronitrum Autonoeq;

herba calidæ
mulieris nomẽ. virtutis.

mulier in anẽ
conuersa.

apũ Lucanũ. mugworte.

veneni genus.

Arsione abrotonum simul Alcyone atq; aconitum

O in medijs.

rhetoris nomen.

vīri nomē. 15. æneï. apud Martialē. ppīus apud Sidonīū. 15. panegy.

Atronius vel Apollonius sic Ballonotusq;

ciconia instrumen-

flumen in extre- gen^ficiparuæ. tum quo aqua
mis rhenotū. sīliquæ species. coctonotum. hauritur.

Axona cæronia & sic coctona celoniumq;

meretricis nomen.

apud Ausonīū. mulieris nomē. apud Martialem.

Atq; carantonius iunge Eurymone atq; Chione,

viri nomē. interp- mare quod vo-
tatur lis terræ. mulieris nomen. lunt ab Jo dici.

Adde & Ericthonius sic Hermione Ioniumq;

ppriū mulieris.

vibs in mari ægeo. apud Ouidiū.

Hermiona tamen produc. breuis Hilonome fit.

cōcentus vel mulieris
concordia. viri nomen. nomen. cōmune nomē ꝛ propriū.

Harmonia Ilioneus sic Ilione Harmonicusq;

viri nomen. apud

figuræ nomē. mulieris nomē. fluuij nomen. Ouidi. xiij.

Epimone Hesione sic Matrona Merionesq;

Metrona pro graui muliere producit o. pro fluuio corripit.

alba tabula in

dea stabulorū. mare qđ volunt vna Cycladū. qua scripta erāt
apud Apuleiū. ab Jo dici. vel Myconos. iudicū nomina.

Hippona & Ionium Mycone aut os: Leuconia adde

diuitiæ quæ ex
iniquitate col-
lectæ sunt. lanx ad ferendū obsonia.

syriū vocabulū. viri nomen. apud Nimiritam. apud Horatiū.

Mamona Mandonius manonix sic mazonomūq;

oppidū vel pos-

Atlantis vxor. tus Aegypti. regio.

Pleioneq; Paretoniū sic Pannoniam dic.

filia Phœbi, & prima
heroicum carmen
dea apud cecinisse dicitur.

viri propriū. Pudentiū. apud Papiniū.

Atq; Peletronius sic Typhona Phœmonoeq;.

regio græciæ. viri nomen.

Ioniam varies, Dionysius additur illi.

inde Agamemnonius

vt Agamennon Agamennonis.

Ex on & o curtum faciunt onis, hinc oniusq;

O in medijs.

macedonius. habitatores Macedoniæ. Macedones. lacedæmonius. Lacedæmones.

Propria multa hominũ gentiſq; loci velut iſta.

Briſtei filius a Diana in cer= uũ conuerſus. proprium viri de Theſſalia.

Arago & Actæon britonq; Eriſichton Alemon.

cytharœdus peritiſ= mus Jouis ⁊ An= thiopes filius. vibs in Bœotia ⁊ alia in phœ= nitia. fuit vir argiuus Melampi medici.

Agmon & Amphion ſimul Anthedon ac Amithaon

rex q̃dã ⁊ fõs in Aonia regione. Ulixis ⁊ Calipſonis filius. idẽ q; Thrax. .i. Biſtonius.

Aon ſic Auſon Biſton ſimul adſit Amaſon

populus Thraciæ iuxta he= brum. interp̃tatur peritus vel ſciens. regula. inde canonicus. i. regularis. viri nomen.

Cercyon & Cicones dæmon cum canone chaon

vibs Aſiæ vel bithy= niæ iuxta Boſphorum contra Bizantium. i. Cõſtantinopolim ſita. bonus vel fœlix vel bona anima.

Eſione eudęmon ſic Calcedon damaſiton

Jaſonis pater. malus mfœlix. vel mala anima. vibs in Laconia q̃ etiam Sparta dr.

Eſon dæmonium cacodæmon ſic Lacedęmon

fuit vnus ex ſocijs Cadmi primi regis Thebarũ ⁊ pf̃ Pan= thei regis q̃ ab eo dr Echionides. pater Solis et ſæpe ponitur pro ipſo ſole.

Edipodion Echion & Idmon ſic Hyperion

Phlegiæ filius qui Junonem attentauerat. rex Arcadiæ.

Gorgon & Ixion lęſtrygones atq; Lycaon

filius Eſonis fratris Pelei regis Theſſa= liæ. Cithoni filij Laomedõtis regis troia= ni filius. ppls Galliæ in prouincia Lugdunenſi.

Lichione & Iaſon Memnon ſic Lingones adde

proprij nomen. filius Eſculapij clarus medicus.

Mæon mygdonides ſic mygdoniuſq; Machaon

homerus ꝺr a Wæone rege qui eũ educauerat. vel a regione Wæonia. ꝑñ ꝙ Wæones dicitur.

ppls Aeginæ insulæ quos fabulãtur ex formicis ortos. nã mirmix græce formica dicitur.

Męonides iungas & etion Mirmidonesq;

fœminæ bacchantes. i. Bacchi sacra agentes a Wima mõte Asiæ. i. mimalones.

Iunge Mimalonides sic meriones vel ochion.

inde Macedonia. macedonis. inde Pæonia. pæonis. adiectiuum.

Et Macedo natum pęonq; paretoniusq;

fuit Erithei regis Atheniarũ filius.

Proserpina filia Jouis ꝙ Cereris.

Pannon Pandion partaon Persephoneq;

martini dei propriũ qui latine Portunus dicitur. grammaticę ætatis Quintiliani.

Atq; Palęmon item polydęmon sic Polyphemon

populus Galliæ inducatu Britanniæ Occeanũ. ppls Galliæ.

a saxum ꝺr quia sit durũ ꝙ validissimũ genus hominũ.

cytharœdꝰ Apollinis ꝙ Chionis filius.

Philemon.

Et rhedones senones cum saxonibusq;

sinuius qui Macedoniã a Thracia separat.

vestis tenuis.

Sithones ijs addas Strimon cũ Santone syndon.

filius Jouis ex Laodomia Bellerophontis filia.

Teutones & Turones Sarpedon: dat qđ & ontis

populus hispaniæ cerroconensis.

vna furiarum infernalium.

populus Germaniæ. nũc vnormacienses.

Vascones & sic Tisiphone: dic Vangionesq;

oppidũ in Aphrica.

mons Thraciæ.

Anceps o præ nis retinent hæc Sidon & Edon.

Jasonis pater.

propriũ nomẽ gigantis.

filiꝰ Neptuni ex Europa riale Minois filia.

His iungas Eson sic Aegęon vel Orion

oppidum in i. loquela. vt sermo. onis.

Assyria. Babylon. onis.

Actoli filius alius Sisyphi. Sinon. onis.

caprile est. i. locꝰ vbi capræ seruãt. ꝙ ppriũ pastoris. cuius cã ꝓ nomẽ Aegon. onis.

Damon. onis.

O finita vel on produces cætera ferme

Cętera si dubites doctorum carmina vises.

O in medijs.

vt Atropos vna Parcarũ. .i. homo. castrũ ægypti vbs.

O pre p breuies. antropos longa Conopus. O ante p.

fluuius Achaiæ. et Aeginæ pater. poetæ ppriũ. viri propriũ.

Aſopus iungas Aeſopus ſicq; Cleophas

viri propriũ. tentoriũ ſeu velũ vel papilio. angl. a tent.

in Lippio. apud Niniuitã. a ntõ Conopiũ.

Aulopus ſimul enopus conopia iunge

tertia pars mundi in qua

idẽ qõ conopiũ. apõ Niniuitã. ſumus nos. argiuorũ rex.

Et conopæũ tedropa Europa Crotopus

carnis comeſtor vel vorator.

q̃ carnes, vendit. vt creopilus. creophagus.

Adde creopolam, ſic cætera nata creoſq;

fluuij nomen. moth⁹ intereus nauta in delphinũ

apud Uale. Flaccũ. ab hydropsntõ. verſus a Bacchο.

Inopus ſic glaucopis vel hydropis Epopeus

apud Priſcianũ.

loci nomen. apud Niniuitã. cytharœdi nomẽ.

His Leucopetram iungas leucopis Iopas

vbs Cappadociæ. Sinopis dis. terra rubea. .i. ſilentiũ.

Adde Sinope cum ductis coniunge ſiope.

perſonæ fictio.

rupis nomen. pſona. inde pſopopœia. lapillus pretioſus.

Adde Metopon ſicq; proſopos iunge pyropus

Martialis. Hæc eſt illa tibi promiſſa Theophila cani.

Longa Theophilus atq; theophorus at breuianda,

in cõpoſitis. vt alloquor. præcoqua. poma. .i. alioquin.

O præ q breuies. ſed producas alioqui. O ante q.

to ſtrenght. mons in littore.

vt roboro as. pmõtoriũ. vt olor oloris. odor odoris. olorinus.

O ſuper r breuies, a longis ducta ſed auferr. O ante r.

a ſenator. a prætor. a ſonus. ab odor. ab ador.

ſenatorĩ⁹. prætorius. ſonorus. odorus. adoreus.

Orius ac orus deriuata oreus adde

vt Theodorus. Iſidorus.

polydorus. ꝛc. apud Luca.

.i. palmꝰ vt dorũ. anachorita. Enchorius. viri nomen.

Et ducta a doros, vel choros iunge Achoreus

mons Aſiæ minoris: eſt etiam

the mornyng. apud Niniuitã. vbis nomẽ. phryri filiꝰ. vñ Citoriũ oppidũ.

Aurora azorus vel Alorus iunge Citorus

viri nomen.

apud Niniuitã. in quinto Uale. apud Niniuitam.

Atq; Cucorus ſic Crotiorus & cytiſorus

apud phil elphũ apud Baptistam. viri nomen.

Et chrysoloras sic crepacorus iunge Diores.

a cyborijũ ntõ singulari. propriũ viri. mulieris nomen. ridis.

Adde cyboria. sicq; Lycoras subde Lycoris.

nymphæ nomẽ apũd Virg. iiij. geor. vibis nomen. adis. in ix. Strabonis. viri nomen.

Iunge Lycorias atq; Lycorica sicq; Lycoreus

sublimis suspensus.

apud Baptistã. ꝛ meteora oꝛ. liber quidã aristotelis.

Et leonora simul lymnoria sic meteorus.

mõtꝭ ꝛ viri nomẽ. autũnale tpo. viri nomen apud Lucanũ li. ij.

Sycomorus fatua ficus compositione noscitur. Adde Pelorus oporinos & Sertorius inde

cõtemplatio. speculatio. ædificia tribꝰ pinnis surgentia.

Iunge theoresisq; theorema atq; trichora

transformatio.

vt metamorphosis. immortalitas. viri nomen.

O ante s. O super s produc. tolle ambrosia Ambrosiusq;

dicitur mel ex arũdinibus. viri nomen apud Vale. Flac. vita minor. Neptunꝰ qui terrã concutit.

Ebosita Amboſius cynosura ac Ennosigæus.

hera syllaba cuiꝰ tertia pdu.

ꝛ ὄι munus datum ob dei amorẽ. angl. almose. Eppti fluuius. puellæ nomen.

Iunge eleemosynam, genosus sic pandrosos adde

insulæ nomen cõtra pestanum sinum. apud Silliũ. interpretatur memoria mater nouẽ musarũ. .i. monumentũ.

Leucosia & sic Mnemosyne sic mnemosynonq;

in vj. Strabonis.

Petorisis vel Pandosia addas meloboſisq;

sympoſiastes. i. cõpotor. archipoſiastes. .i. conuiuũ. cũ ductis. vt Sophrosyne. Euphrosyne vel na. letitia. vna de tribus gratijs.

Sympoſium sic ſophrosyne ſimul Euphrosyne addas

Siculensis.

viri propriũ. pio syracusius.

Theodoſius iungas subiunge syracoſiusq;.

¶ Theodosius cuius prima et scõa syllaba per synæresin in vnã longam cõcurrunt. hoc fecit Claudianus cõtra Rufinum. Quas cœlo Iuppiter arcet. Theodosius terris en aureus nascitur ætas.

pauimentum. lapideum. virorum propria. cõtra venena medicamẽtum.

vt aptoton. diptoton. lithostrotos. vt Herodotus. Eutodotus. antidotum.

O ante o. Ante t longa fit o, dotos orta potes breuiabis

O in medijs.

Potos græce .i. potus latine. Potes græce potor latine. Archipotes potatorum princeps. Hydropotes aquæ potator.
compotor. de cõpositione viri proprijs.
vt Sympotes. dixim' supius. vt Timotheus .i. timens deum.

In græcis: velut o. cunctis in compositiuis

viri nomen. Quib. xiij. hærba calida mugwort. loc' iuxta Caluariã apud Cipriani. stercorarius. teste Goudano.

Acrota & abrotanum sic Golgota coprotinusq;

populus quidam apud Sidonijs. viri proprijs. vetus australis.

Ballonotus sic Deiotarus sic Euronotusq;

abyttowe or a

viri nomen. apud Claudianũ. viri nomen. apud Vale. Flac. myre dromble. auis palustris.

Odotheus Sabotes & onocrotalus sociatur.

vt Lodouicus. Genouefa. Clodoueus.

O super u raro (nisi sit proprijs) breuiatur. O ante u.

V ante consonantes in medijs.

mournynge. Lucani patria.
vt lugubris. Corduba Hispania. tibicinæ mulieres.

V Præ b breuies. ambubaiæ tamẽ auferunt. V ante b.

deus ægyptiorũ.
vt solubilis. volubilis. annis. salutifer. in specie canis.

Lubilis a verbo: insuberq; saluber Anubis

apud Colu. copulatio maritalis.

Corruba adiungas varium sed connubiũ sit.

a hedgesparowe. swyfte. abyde.
vt sambucus. curruca. tam adiectiuũ & substantiuũ.

Ante c longa sit u. breuies volucer volucrisq;

alo (to bryng vp). manifesto. a clooke with a hood. V ante c.

Educo & enucleo coniungas bardocucullus

vt dispudet (to be asha-med). Repudiũ .i. ob rẽ.

a voute/or a shayle. pudẽdã recusatio. to rumme. to enforme.
vt testudo. contudi o contudo. crudo. crudio.

V præ d produc. ducta a breuibus tamen auferunt. V ante d.

in simplici enim nõ reperit. si vsq; est dictũ corripi: vt carnufex vetuste p carnifex.

V super f solum breuies in compositiuis V ante f.

a con et iugum.
vt lanugo. vt coniugium.

Ante g longa sit u: breuibus sed ducta notentur. V ante g.

Sinuata cẽlet sanguisugã pduci fm naturã primatiui: alij asserunt corripi cõtra primatiui naturam.
vt singulus (euery one) vt curriculis. contribulis. edulis.

V super l breuies: produc deducta per ulis V ante l.

¶ Producuntur cõpositã a bule græco .i. consiliũ. vt hæc ppria Chærobulus. Archibulus. Pasibulus. Thrasibulus. Cleobulus. Producũtur etiã cõpositã a dulos. i. seruus. vt Theodulus Philodulus. ppria. Heroduli sacrorũ ministri.

regio in Italia. to flatter. viri nomen.

Et bule. & dulos. & Apulia adulor Iulus

¶ Apulia nomen mulieris cũ p exili scribitur et corripit primã. Appulia cum pp duplici est regiũ Italiæ.

tuberculũ in gingiuis nascẽs a yonge springolde viri nomen. angl. a codde.

Iunge & adulescens & Amulius atq; parulis

populus.

aculeus paruus. regio Aphricæ. Betulus. idem qõ parulis.

Sic & æculeolus. Gætulia. us addito epulis

a wyne presse. quicquid alicui⁹ industria

prælũ vinariũ. apud Baptistã. lucrifactum est. dactylicũ carmen.

Torcular iungas Betulia sicq; peculium.

viri nomen. apud inuencũ.

Adde Tramulius. at zabulones est variatum.

vt legumen. argumentũ. vt a moneo monumentũ.

V ante m. V super m produc, sed nomina ducta secundæ

a noceo nocumentũ. a doceo.

A verbo in mentũ breuies veluti documentum

inobœdiens.

vt contumax. contumelia a tumeo. existimo. viri propriũ.

Et ducta a breuibus. sic autumo vel Columella

.i. sanus. oppidi nomẽ apud Silliũ. a goorde.

incolumis. sanitas. fluuij nomẽ apud Luca. li. ij. et cucumer.

Cum nato columen: sic Crustumium cucumisq;

viri propriũ.

teste Seruio. oppidi nomẽ. apud Ausoniũ.

hoc Crustumerũ et hi ri. rozũ. ouis. fructus vtilitas.

Crustumerum sic crustumeri. Lucumo emolumentũ

ppriũ viri et appellatiuũ: qui

post mortem patris natus est. pueri nomen apud Horatium

vel posthumius. verbũ inhonestũ. in exodo. syncresis in virtima.

Posthumus atq; mi⁹. sic irrumo Pactu(q;)meius

vt lacuna a podell or lake. mõtis fons ppriũ. apud Baptista.

V ante n. V super n longa est. breuis Albunea albunecarq;

populi nomen.

vt Cẽturipe oppidũ Siciliæ. apud Tibullũ.

V ante p. V præ p breuies. sed Arupinus tibi longa

a purse.

viri nomen. a marsupiũ singulari.

Est & Erigdupus. dictis marsupia iungas

ppũ Syriæ malefici. luxurio dicturio.

vt Ituræi. vt esurio. parturio. itẽ verba meditatiuæ formę.

V ante r. V super r produc, breuies tamen in rio verba

O in medijs.

luxuria pœnuria. luxuries. esuritio. .i. finista.

In ria siue ries. ritio. sic nomina clausa.

more senum multo fastidio vocē gallinæ pro primatiuo scateo.
suauissima quæq; degustare. emittere. qō est fontiū et hærbarū.

Deme ligurio sic cucurio iunge scaturit

Iuppit Anxur⁹ dice- dur qui centum mi=
ceb at apō cāpanos. ppli Gallíæ. litibus præest.
hinc Anxur oppidū. vbituriges. .i. curuus. onis.

Anxurus & Bituri camurus sic Centurioq;

qui decem mi= ppls de liguria. oppidum
litibus præest. a Ligur. Siciliæ.

Decurio Liguris sic Centurupe lemuruſq; A Ligur uris.
Liguria regio
Ligurin⁹ pro=
prium viri.

nuncius deorum.

Mercurius. masuri ac ab iusq; lemuria produc

viri nomē. oppidū apud
scarlet. viri nomen. onis. Sillium.

Purpura Palphurios breuies Saburo Satura adde

casa vel domūcula
hærba notissima impleo plenus pastoris.
sauorey. vrsatio. a satur. a tugurium.

Et saturęa simul saturo saturi tuguriq;

a gr;pe.
a vultur. vulturius. viri nomen.

Vulturis atq; rius. varium Mamurius extat

mulierū propria. regiuncula Sabinorū vbi
vt Meduſa. Creusa. erat horatij agellus.

V produc super s. sed Blandusiam breuiabis Vante s.

Italiæ oppidū. Italiæ oppidū. a Canusius possessiuū.

Brundusiū. Canusi vel ab um. iungas Canusinus

ppli apud cōtra primatiusnaturā.
a canusinus. Prisciānū. a perusia. æ.

Et Canusinatus sic Cadusij Perusinus

viri nomen. Ebusus.

Ac Ebusus proprium. variatur at insula dicta

possessiuū a Si= a Venusia Dauniorū
racusæ. arum. coloni a patria horatij.

Sicq; Syracusius Venusinus sic Hierusalem

ciuitas Siciliæ. viri propriū. idem.

Longa Syracusæ. breuies Volusus Volusi(q;)us

vt præputiū. cōfuto. refuto. cōtra multos. arbor (a seruys tree).

Ante t longa sit u, sed defruta & arbutus auſer Vante t.
Defrutū vinū
decoctū v ad
mediā partē.

.i. longus. Minuti⁹ ppriū. vetūs p ntō causa metri.

Et diuturnus item iungas ab ius Minutiq;

cōparatiuus a diu. cōpositū a diu.
apud Virg. in diris. a Prudentio

Longa diutius est sic lecta diutinus esto.

poetæ nomen. rayn.
vt pacuuius. pluuia.

V ante u. V ſuper u breuies exceptio nulla videtur.

¶ De vltimarũ ſyllabarũ quantitate.

Syllaba quæ conſtat vocis / fine vltima fertur
Quæ quanta eſt iſtis ſit nota modis tribus apte
Diphthongo / poſitura / præcepto quoq; certo

¶ Vltima ſyllaba ea dr q̃ terminatur dictio q̃uis ſyllabarũ: monoſyllabaq; ipſa qñ a ſe incipiunt finiuntq; inter vltimas ſyllabas numerãtur. Cognoſcit aũt vltima ſyllaba trib⁹ modis. diphthongo: vt muſæ. præpoſitione: vt fœlix / dicunt / Ecce. præcepto et regula: vt inferius dicemus. ¶

nihil aliud eſt negare q̃ dicere aliq̃d non eſſe. — qui fingit. — bonus nomiq̃ p bonitate accipitur. bona rerũ ſubſtãtia.

vt vltra. nega. citra. ama. — .i. cãtus carmina — vt muſa. poeta. ſcãna. bona. hectora.

A finita. Vocis fine ſit a, longum. ſed in a breuis omnis

proprie vrbs ſiue oppidũ vñ orti
ſiue oriundi ſum⁹ q; patria eis
olim parẽs ſit / aliq̃n patricia ipſa
ex qua orti ſum⁹ aq; impropriè.

vt vltra. vt ab hac patria. muſa. vt ænea. anchiſa.

Caſus: preterq̃ ſextos quintumq; creatum
anchiſæ et ve
neris filius capis filius.
ve æneas. anchiſes

Ex as es recto breuies: ita ſic quia iunge

puto. i. cogitare. opinari. ſcire. — .i. mina. vel libra. — ſtatuo emittere.
putari. — vt da. mus. ſta. na. ſta.

Antea poſtea ſic puta: ſed monoſyllaba longa

ſolemnis dies
cibus p anagnoſtinis. qñ dñs noſter
ſtratus. te ad vitam.
vt manna. paſca. — vt a. k.

Barbara cũ græcis ſic nomina litterularũ
Virg. Triginta magnos. Juvenalis. Quadragenta decia.
Sunt coia: ginta longa eſt: genta breuiſq;
vt. me. te. ſe. de. præ.

Vox quæ finit in e monoſyllaba longa tenetur
.i. ambo.
vt vterq; neq;.

Tolle q; pro & ſecum ſic iuncta: ne p an / veq; p vel

.i. mea cauſa.

vt tute. huiuſce. hiſce. vt meapte. tuapte. noſtrapte.

Et te ſe compoſitis breuies pteq; p præeunte.

vt domine. mare. cubile. ille. ſancte.

E finita.

Vox quæ finit in e (ſi non monoſyllaba) curta eſt.

vt huius muſæ. poetæ.

Diphthongo at produc primi flexus genitiuũ.

huic muſæ. poetæ. hæ muſæ. hi poetæ.

Singlarẽ & ternũ ſic pluralem quoq; rectum

vt o muſæ. poetæ. vt bone. ſancte.

Et quintũ: iungas iſtis muliebris in eq;

modo decore/

modo fortiter. amate. a docto. a recto.

vt pulchre/pulcherrime. vt ille. ipſe. iſte. vt docte. recte.

Cuncta adiectiua & pronomina: ductaq; terno

probe a probo. i. bene.

Caſu aduerbia quum formando e conficis ex o

Sed bene corripias ſemp/male iungitur illi.

vroi vliſſis. .i. diana.

vt penelope. phœbe.

Sunt finita per e ferme græca omnia longa

filius enichomachi. medici. grădis fuit huius parthor trăſi. filius agamẽ ceſ babylonẽ. filius fuit nonis regi et laertæ regis ithaci.

quædă pducũtur. vt Ariſtotele. Eufrate. ditemneſtrę.

Ni quintis ternæ & ſextis vt Oreſte & Vlixe

vt ab hoc die. meridie. ab hac ſpecie. glacie.

E quinti flexus ſexto producere debes

edendi cupiditas. a cõſumpcyon. vt hodie. pridie.

Sicq; fame tabe/cõiungas nata dieq;

.i. valde.

Sicq; fere ferme quare/aſt apprime breuis ſit.

vt doce. mane. aude. mone.

E longum donat ſemper modus imperialis.

.ſ. numero. in pſali corripitur docete. paſſiua eni corripiuntur vt docere.

Singlari/flexus actiua voce ſecundi

.ſ. flexus.

Sed caue ſiue vale (cum terni ſunt) breuiantur.

vt domini. illi. docti. bibi. audi.

Finalem produci, ſed cõmunia ſunto

I finita.

vt ſicubi. inibi.

Hæc mihi ibi tibi vbi ſibi ſic ſua compoſitiua.

vt huic amarilli. o amarilli.

I græcis terno quinto/& niſi cũ quaſi curtes.

vt do. ſto. ſio. no.

O finita. O ſemper longat vocis monoſyllaba fine

fluuiꝰ q̄p vror et
tiberi fuit vis martȝ. .i extollere
vt anio. nerio. virgo. magnifico.

O dat cõmunẽ vox non monoſyllaba quæuis

vt hȝuic dño/ab hȝoc dño. hȝuic falſo/ab hȝoc falſo.

O longat terno & ſexto flexura ſecunda.

.i. magis.
falſo. vero. impendio. .i. frequenter.

Ductaq; ab ijs aduerbia/ſed communia crebro
Sedulo ſero modo cito mutuo & ergo profecto

vt amando/docendo/legendo.

Sicq; gerunda per o/ſed produces ego raro.

vt Dido. Alecto. Erictho quædã venefica.

Græca per o magnum ſemper producta locabis.

vt genu. cornu. vt dic. duc.

V.c. V fine eſt longum veluti c. ſed breuiabis

mõ q̄ſq̄.
mylle. mõ c̄ꝑdiu.

M/b/d/g/ Lac nec cum donec fac/ſed pronomen hic anceps.

p/t. M/b/d/cum g/p/t/finales corripe ſemper

ꝑpue poſtulare
vt petit pro petiuit. haud aut. vt forent abeſt.

Syncopa ni quando diphthongus vel poſitura.

vt ahȝ vahȝ. vt ceruical. ſemel.

H/l. H fine eſt longum ſemper: tamen l breuiabis.

vt michael. grabuel.

Sed ſol nil produc/ſic barbara cuncta locabis.

vt titan. pean. .i. quin vel ſed.

N. N producetur finalis. corripe forſan

.i. deinde idẽ. .i. proinde
.i. verũtamen. vt dein. exin. proin.

Forſitan attamen an ſimul in cũ cõpoſitiuis.

vt nomen nominis.

Creſcentis geniti & quibus eſt pœnultima curta.

.i. vidine. .i. ſatione. .i. egone. .i. nemone.

Sic vidin atq; ſatin vel egon. nemon tamen anceps.

.i. mene. tene. .i. quibus. ſyllaba.

Men ten produces & quis pœnultima longa eſt

.i. declinationis. vt bellerophon. Synion.

On ternę breuies ontis vel onis genitiuo

propriũ viri.
vt Salomon.

Quod format, cõtra produces quod facit onis.

De vltimis syllabis.

vt Eneas. Laertes. Anchises. declinationis.

Quartus in an vel in en primę cois habetur.

vt cæsar. pater.

Finalis breuis r. sed produc quæ genitiuo — R finita.

	mediũ spatiam qđ est inter cœlũ et terram.	interdũ ponitur quẽadmodũ cœlũ.	cũ iuuenire incipiũt virgulta ꝙ frondes ac flores arborũ atq; hærbarum.

Eris formabunt aer æther & hiber ver.

ppriũ				
Cãre. viri.	triticũ.	Umbriæ.	simile.	vt impar. dispar.

Cur, Lar, far, Nar, fur, cor, par, sic a pare nata.

opus Homeri de ilio vel troiano bello.

vt maiestas. vt Ilias Iliados vel dis.

As fine est longum, breuies tamen omnia græca — As finita.

vt peliadas. troadas. hiadas.

Quæ dos dant genito. plurali as græcaq; quarto.

vt dies. fides. Libyes. vt atlantides. troades.

Es longa, at breuies ternæ pluralia græca. — Es finita.

cura/solicitudo/molestia.

vt aces subes cũ cæteris natis.

Inquies atq; penes/sic es verbũ et sibi iuncta.

qui pedes militat.

vt pedes peditis.

a knyght. a squyer. or a horsman.

eques equitis.

Crescentis geniti & quibus est pœnultima curta.

ouis mascula q: cornua gerit ꝙ frõtẽ ferit. ꝙ machina bellica.	opinio futurorum.	villorũ partes popli.	paries domorũ murus vibis lapideus ambitus.

Tolle fides aries res spes plæbes pariesq;

vincula pedum lignea.

deã frugũ.

the fyre tree.

vt compes. tripes.

Atq; Ceres abies & pes simul a pede nata.

vt lapis. legis. vt lis litis. samnis samnitis.

Is breuis, at produc genitum quod format in itis — Is finita

ppriæ arrib' pcipere aliqñ credere ꝙ pcipient parere vel fateri. vt audis.	instruere ornare ꝙ quasi muneribꝫ cõplere.	accipe. extrahere. metaphorice videre. aliqñ auide sumere. nõnũqꝫ cõfodere. vulnerare. defatigare. vacuare. hauris.	

Atq; velis verbum & quarti persona secunda.

de vniuersis 6t vt musis. bonis. omnis.

vbs in minori Asia. Trallis.

Præsentis singularis, pluralis quoq; casus.

De vltimis syllabis.

vt sis. vis. vt hic. huis. adsis. videsis.

Is fine elongant monosyllaba sic sua nata.

Sed breuis est is quis bis, sic mis tis geniti olim.

filia cœli & Uestæ vroi Neptuni.

ponitur etiã pro mari. ppriũ viri. ppriũ mulieris.

vt Thetys Thetyos Aris Arinis. Soteris Soterinis.

Græca per is produc quinto rectus quibus est par

Troiæ fluuius.

vt Simois Simoentis. Pyrois Pryoentis. risia.

Sed quæ dant entis genitiuo corripiuntur

insula in ægeo vna cõfusio elemẽtorũ. mons in insula Ithacha.

vt os ossis. flos floris. vt Ilios. Lemnos. chaos. Neritos.

Os finita Os fine est longum, cum græcis corripe os ossis

dea sapientiæ. gentile nomẽ

a Pallas. ex Arcadia. ppriũ mulieris.

vt Pallados. Arcados ab Arcas. Thaidos a Thais. voti effector. nõ potens

Græcorum & genitos, ijs addas compos & impos.

vt Androgeo. vnder inferni. Minos Minois.

Græca tamen genito quibus est o longa vel ois.

vir fortis semideus & plus ab homine habens. heroes.

Produci debent velut androgeos simul heros

vt tempus. vt mus. thus. pus. plus.

Vs finita Finalis breuis us, tamen est monosyllaba longa,

dea terræ/terra elementum.

vt tellus telluris. salus salutis.

Crescentis geniti & quibus est pœnultima curta

vt huius manus.

Et quarti flexus tam singlaris genitiuus

hæc manus. has manus. o manus.

Quam rectus quartus plurales sic quoq; quintus.

insula in Egæo mari sacra Veneri. vt Amathus amathũs, phi. Œdipus. podis. filius Laii regis Thebani & Iocastæ. fuit hõ nobilis filius Otrei fratris Hecubæ. ceus Phicũtis. Melãpus podis. amithaonis filius argiuus vates & medicus. Iz facit pãthus

Græcũ untis vel odis genito dans, sic quoq; Panthus.

¶ Finis quantitatis syllabarũ.

CVVHITINTONI ęditio cum interpretamẽto Franciſci nigri. Diomedes de accentu in pedeſtri oꝛone potius q̃ ſoluta obſeruanda.

ACcẽtus eſt acutꝰ, vel grauis, vl̃ inflexę oꝛonis elatio vocis vtẽtio vel inclinatio / aut inflexo ſono regens verba. Nã vt nulla vox ſine vocali: ita ſine accẽtu nulla eſt. ꝙ eſt accentus (vt quidã recte putauerũt) velut anima vocꝭ. Accentus dictus ab accanendo: ꝙ fit q̃ſi quidã cuiuſq; ſyllabæ cantꝰ: apud græcos igitur pſœdia dr. Accẽtus quidã faſtigia voces nerũt: q̃ p capitibꝰ lr̃arũ ponerẽt: alij tenores vel ſonos appellant: nõnulli cacumina retinere maluerũt. Sũt vero tres. Acutus. grauis. ꝙ (q̃ ex duobꝰ factꝰ eſt) circũflexus. Ex iſs acutꝰ l correptis ſemp: interdũ pductis ſyllabis verſat. Inflexus in iſs q̃ pducũtur. Grauis aũt p ſe nunq̃ cõſiſtere in vllo ꝛdo põt: ſed in his in quibꝰ inflexus eſt aut acutꝰ. Cæteras ſyllabas obtinet in græcis itaq; dictionibꝰ cũ acutꝰ tria loca teneat: vltimũ / pœnultimũ / et ãp pœnultimũ. Circũflexus aũt cũ q̃libet ſyllabarũ ſit dictio nõ tenebit niſi pœnultimũ locũ. Ois igit̃ pars oꝛonis hãc rõnẽ pnũciationis detinet. Ois vox monoſyllaba aliq̃d ſigñs ſi breuis eſt acuetur: vt mel. fel. ꝙ ſi poſitione lõga fuerit acutũ ſcilz tenorẽ habebit: vt ars. pars. pix. nix. Si aũt lõga natura fuerit flectẽt: vt lux. ſpes. floꝛ. ſol. mõꝛ. ſonꝰ. lis. Ois vero diſſyllaba priorẽ ſyllabã aut acuit aut flectit. Acuit vel cũ breuis eſt vtraq; vt citꝰ. latꝰ. erat. vl̃ cũ poſitione lõga eſt vtraq; vt ſolers: vel alterutra poſitione lõga dũ ve natura lõga ſit. vt põtꝰ. coꝛtis. Si vero priorſyllaba natura lõga / ꝙ ſequẽs breuis fuerit flectit̃ ꝓ: vt luna. Roma. In triſſyllabis aũt ꝙ tetraſyllabis: ꝙ de inceps ſcõa ſyllaba ab vltima ſp obſeruenda ſi hæc ſit natura lõga flectitur: vt romanꝰ. cetegꝰ. marinꝰ. criſpinꝰ. amicꝰ. ſabinꝰ. q̃rinꝰ. lectica. Si ꝛdo eadẽ poſitione longa p pœnultima poſitione fuerit acuetur. vt catulꝰ. metellus / marcellꝰ. Ita th̃ ſi poſitione lõga nõ ex muta ꝙ liq̃da fuerit nõ mutabit accentũ: vt latebꝛę / tenebꝛæ: ꝙ ſi nouiſſima natura lõga itẽq; p pœnultima poſitione lõga fiũt. p pœnultima th̃ acuet̃: nõ inflectetur ſic natura: vt Athenæ. thebæ. cunę tabellæ / feneſtræ. Sin aũt media aut nouiſſima breuis ſit / ꝓma ſeruabit acutum tenorẽ. vt Sergiꝰ / manliꝰ / aſſia / ſiſcina. Si oĉs tres ſyllabę longę fuerit media acuetur: vt romani legati põtores pnoia q̃ duplici modo declinant aũt corripiũt aut pducũt. vt illiꝰ / ipſiuꝰ. Sane græca ꝛdia græcis accẽtibꝰ efferimꝰ ſi iſdẽ lr̃is enũciemꝰ. in latinis: neq; acutꝰ accẽtꝰ l vltima ſyllaba pponi põt: niſi diſcretionis cauſa: vt l aduerbio pone l cõpoſitis dictionibꝰ vnꝰ accẽtꝰ eſt / nõ minꝰ vna pte oſonię: vt maleſanꝰ. Interea loci in peregrinis aũt ꝛdis ꝙ l barbaris noibꝰ maxime l interiectionibꝰ nulli certi ſunt. In iſs enim accentuũ lex certa eſſe nõ põt. quũ ſit abſurdũ a turbato tenoꝛe / exigere tenoꝛis rõnẽ accentuũ legẽ vel diſtinguẽdi ratio vt diſcerni nẽdi ambiguitates vel neceſſitas ſæpe cõturbat. Inuentunt q̃dã noia omonyma ꝛdis filia alia quoq; aduerbijs: de quibꝰ q̃d dici põt: niſi q; accẽtꝰ ſit arbiter diſcernẽs vtriuſq; ſigñi differẽtiã: ſicut parẽs a pareo / es. Participiũ porẽ pducit. vt in Virgiliano illo. Ibam q; ibat dicto parẽs. Iliq̃ eſt nomẽ ſigñs idem q̃ pater. et tunc priorẽ corripit. vt in illo Virgiliano. Salue ſancte parens. Idẽ intelligendum eſt de cæteris partibus orationis. Hæc th̃ huiſmodi facilꝰ ex metrica structura comprehenduntur. Hæc Diomedes de accentu.

De accentu vſitatiore & apud recẽtiores magis obſeruato.

ACcentus tonus eſt per quẽ fit ſyllaba quæuis
Cognita: quando acui debet / vel q̃n grauari.

Accẽtꝰ eſt tonus / ſonus / tenoꝛ / vel pnũciatio vnde q̃ntus ſyllaba cognoſcit: q̃ndo acui ꝙ eleuari: quando aũt grauari ꝙ deprimi debet.

Accentus triplex: fit acutus, vel grauis, inde
Eſt circũflexus: qui nũc fit rarus in vſu.

BIBLIOTECA · BODLEIANA · OXON.

Accēt⁹ est triplex. grauis/acut⁹/ꝛ circūflex⁹: ꝫ apō recētiores rarior est circūflex⁹.

Syllaba cum tendit sursum est accentus acutus.
Est grauis accentus sed syllaba pressa deorsum.
Fit circūflexus grauis in prima: sed in altum
Attollit mediam, postrema grauis recidit q;.

Acutus accēt⁹ dr cū syllaba sursum tēdit ꝛ eleuat. vt prima huius dictiōis dñs. Grauis aūt accētus est cū syllaba deorsum deprimitur ꝛ grauat. vt patet in media ꝛ vltima illius dictionis domin⁹. Circūflexus vero est quū prima deprimit media eleuatur: vltima aūt in grauē recidit vel deꝑmitur. vt in Romanus/amare.

¶Præcepta generalia de accentu.

Accentu effertur monosyllaba dictio acuto.
Sed dissyllaba vox leuat exacuendo priorem/
Et grauat accentu depresso posteriorem.
Si polysyllaba vox breuiauerit antesupremam/
Quæ præit hanc acues, sint depressæq; sequētes.
At polysyllaba vox cui fit pœnultima longa/
Ipsam tunc acuit: postremam deinde grauabit.

¶Generalia accēt⁹ ꝓcepta sunt tria. Primo. oīo dictio monosyllaba acuto accētu est proferēda. vt lux. est. sunt. Deinde oīo dictio dissyllaba acuto accētu ꝓrē syllabam eleuat/posteriorē vero depresso accētu deorsum grauat: vt cōstans. pater. pius. fœlix. Postremo: oīo dictio polysyllaba habēs ꝑnul. breuē acuit antep pœnultimā: depresso sequētib⁹ syllabis: vt audio. amauim⁹. lęticia. Oīo dictio polysyllaba habēs ꝑnul. longā/acuit eandē: depssa postrema: vt laudarunt. amaret facerdos. Dictio polysyllaba habēs ꝑnul. longā/ꝛ vltimā breuē ſm quosdā ꝑ pœnultima circūflectitur: vt in amare. romanus. ꝛ huius modi.

¶Pręcepta specialia de impedimētis veri accētus.

Accentum impediunt cōcisio/quæstio/voces
Encleticę/æquiuocatio/necnon compositura.

¶Impeditur verus accentus quattuor modis: ꝫ cōcisione. interrogatione. ꝑ voces encleticas/per ęquiuocationem/et compositionē.

Accentum vocis concisio seruat eandem.
Qualem seruaret si vox perfecta maneret.

¶Concisio naturalē ꝛ verū accentū impedit. Nā super quācūq; syllabā erat accētus in dictione integra sup eandē remanet in dictione cōcisa. Accidit aūt cōcisio in dictionibus apocatis: vt benefac' cui⁹ vltima acuit vt pœnultima in ei⁹ integro benefacē: idē accidit in vocatiuis apocopatis: quorū nti corripiuntur in antep pœnultima vt Virgilius Virgili. Mercurius Mercuri/ꝛ hmōdi tales vocatiui acuunt pœnultimā ęqualis breuem. Idē de cōcisis in as accidit: vt nostras. vestras. cuias. Arpinas. Reuēnas. quorū nti olim in atis desinebāt: vt nostratis. Idē etiā accidit (vt quidā sentiūt) in syncopatis: sed hoc in pedestri oratione potiꝰ attēditur ꝛ nisi dissyllabis tertię persone ęqualis contingit. vt fumat ꝓ fumauit. Virg. Aliū ꝛ omnis humo fumat neptunia Troia. In aliis enī syncopatis pœnultima est obseruāda: vt generalia ꝓcepta ꝓtius ostendunt.

Finali verbo clausæ quæ quærit acutum
Vox dabit accentum: vt nōne vides quid ago?

¶Interrogatio impedit naturalē ꝛ verū accentū: finalē enī dictionē orationis interrogatiuę acutissime breuis sine lōga fuerit. vt in illo Virgiliano. Nōne fuit satis tristes Amaryllidis iras/Atq; superba pati fastidia? Nōne Menalcę? Terentius. Hoccine est humanum factum? hoccine est officium patris?

Encleticæ voces postremam acui præeuntis
Vocis conficiunt/ipsæ accẽtuq; grauantur
Accentum seruant in compositis & eandem.
Ast in corruptis/cum vocalis variatur
Hanc legem amittunt.sunt hiccine deniq; testes.

Encleſis siue vocis encleticę naturalẽ accentũ impedũt. Nã facit vltimã ſyllabã dictiõis p̃cedẽtis acui q̃ grauari deberet/& illæ ipsæ grauãtur: vt dixitq; serioner tocouer. Encleticæ voces sunt tres dũtaxat: q; pto et/ne pto an/ve p vel. Eũdẽ accentũ seruãt in dictionib⁹ cõpositis quales sunt pla riq;-plærasq;-dsq; vnusquisq;. vterq;-vbiq;-et hmõi: & in his nõ sunt encleticæ voces/sed syllabicæ adiectiones. Cæterũ in corruptis cõpositis hãc potestatẽ amittũt: vt in his-hiccine.-isticcine.-illiccine.-vndiq;-deniq;-qõ quidẽ accidit ꝓpter corruptionẽ p̃cedẽtis vocalis. Nam hiccine cõponitur de hicce et ne: vnde si integra maneret: diceret hiccene: sed euphoniæ causa e/in i/mutatur. Similiter vndiq; cõponitur de vnde et q;.

Encleticæ voces iunctæ fini rationis
Quæ quærit:retinent accentũ semper acutũ.

¶ Encleticæ voces in fine orationis interrogatiue positæ/non grauãtur sed acuto accentu efferũtur: vt ecquis hic est paterne?

Cum vox quæ encletica est:dicas & itaq; & vtiq;
Syllaba cũ adiecta est harũ tunc prima acuetur.

¶ Itaq; et vtiq; duplici accẽtu efferũtur. Qñ enĩ itaq; sumit ꝓ et ita/tũc q; est vox encletica: et hæc syllaba ta acuit/et q; grauat. Similiter vtiq; cũ sumit ꝓ et vt: hæc syllaba ti acuitur & q; grauat. Sed aliqñ itaq; sumit ꝓ igitur/& vtiq; ꝓ certe: & tũc q; est syllabica adiectio: & acuuntur in prima eorũ syllaba.

Vt varium sensum dabit æquiuocatio vocis
Sic leuat accentum varie quandoq; grauatq;.

¶ Æquiuocatio interdum mutat eiusdẽ syllabæ accentũ: vt in hac dictione caligo. nã qñ est nomẽ p̃nultimã acuit: qñ vero verbũ ãnp̃nultimã acuit. Similiter in hac dictione decoro/as: qñ venit a decor p̃nultimã acuit: qñ a decꝰ antep̃nultimã acuit. & idem de multis alijs intelligendũ est q; in quantitate syllabarum facile dinoscantur.

Accentu exacuunt primã coniũcta:vel inde
Vt sentit Priscus q̃q̃ pœnultima longa est.

¶ Cõpositio interdũ naturalẽ accentũ impedit. Nã ola cõposita ab hoc aduerbio inde (vt sentit Priscianꝰ) antep̃nultimã habent acutã: & naturaliter (cũ p̃nultima sit longa) eã potiꝰ acui deberet. Enitũtur q̃dã affirmare cõposita a qñ/inꝰ/lõge/sursum/et hmõi silia accẽtu ꝓnũciari debere hac inspecta dũtaxat ratione esse inentes: videlz ne hmõi dictiones videãtur esse duæ partes: at q̃ delira est illa opinio. Nõne hmõi cõpositio accidit in alijs dictionib⁹: vt in describo. emigro. q̃ igit rõne acueret ãnp̃nultimã in illis supiamemoratis q̃ in his. Cæterũ cũ nulla auctoritate ꝓbata saltẽ/sua dicta ꝓfirmãt eorũ opinioni erroneæ haud assentiẽdũ cẽseo.

Accentum seruant in compositis facit & fit.
Qualem seruabant dum simplicitate manebãt
Compositum quando vocalẽ seruat eandem.

¶ Qñ huic ſbo facio vel fio (vt Prisciano placuit) integris manẽtib⁹ aliud ſbũ infinitũ ãn ea cõponitur nõ solũ ligtiones et cõiugationes integras in eis seruamus sed etiã accẽtꝰ: vt calefacio. cis. cit. tepefacio. cis. cit. & hmõi. In sẽa enĩ & tertia ꝑsona p̃nultima acuitꝰ q̃uis sint breues. Similiter calefio. fis. fit. tepefio. fis. fit. finales seruant accẽtus. In obꝰ alijs cõpositis p̃nultima syllaba est obseruanda: et hæc generalia præcepta cor⁹ accentus est moderãdus.

Cum post me te se positum nobis quoq; vobis
Cum voce encletica naturam seruat eandem
Post sextos quis qui finalis cum sit acutus.

¶ Hæc præpõ cũ vbi postponitur ablatiis horũ pronoim me/te/se/nobis/vobis cũ encletica dictione eandem naturã retinet. Nã vltimã dictionis præcedẽtis acuit et ea ipsa grauat: vt mecũ/tecũ/secũ/vobiscũ nobiscũ/ac si vnica esset dictio cũ pronoie præcedẽti. Cæterũ qñ hæc præpõ cũ postponitur ablatiis huius nois ds q̃ non seruat hanc naturã/sed finalis acuitur ipsa: vt quicũ/quæcũ/quacũ/quibuscũ. Author est Priscianus li. xiiij. vbi de præpositionibus meminit.

¶ Annotatio.

¶ Accedit etiã cuiusdã pceptũ satis probabile sit. nec ne/doctorũ pmitto iudicio/affirmãs oẽs græcas ⁊ barbaras dictiones in ia terminatas/in pœnultima pduci: et acuto accẽtu proferri debere hmõi quasi versiculos adducit.

Barbaricis græcis semper producitur ia.

Est breuis in nostris vt controuersia verbis.

¶ Paulo post infert. Itẽ quæ dã latina: vt rectoria/vicaria/abbathia/cãtharia/⁊ silia in pœnul. pducũtur ⁊ acuto accẽtu pferri debẽt. At ipse hmõi vocabula nõ latina imo barbara dicerẽ: nusq; eni apud probos authores reperiuntur hmõi. Inoleuit (nõ dubiũ) apud plæroscq; hmõi vsus/si non potiꝰ abusio est dicẽda: vt obrire cõtendãt hmõi græca/⁊ barbara in ia terminata q̃ authore ac (verius vt loquar) errore ducti/me latet: in pœnul. accẽtu acuto pferri debere. Cæterũ veritati (vt mea fert opinio) magis consentaneũ videret oppositũ. Nã pbatorũ pceptis ⁊ poetarũ carminibꝰ satis cõpertũ est/hmõi græca ⁊ barbara: nisi pauciorũbꝰ q̃ in syllabarũ quãtitate erplicuimus exceptis/in pœnul. corripi: hmõi et similiũ errorũ causas probe dilucidat pspicacissimus ille Seneca. Inter causas (inq̃t) malorũ nrorũ est: qꝺ ad erẽplar viuimꝰ: nec ratione cõponimur: ꝫ consuetudine mala abducimur. Quod si nulli facerent/nolimus imitari: quũ plures facere ceperint: quo frequẽtiꝰ quasi honestius dicimꝰ. Causas etiã humani erroris asserit philosophꝰ metaphysicæ scõo pcipuas esse: cõsuetudinẽ/⁊ populi testimoniũ. Roges fortassis quũ vsus quasi alter a lex (vt vulgo dr) apud plæroscq; adeo inoleuit: vt huic pcrare sit difficile/⁊ õsi laterẽ (vt ferũt) lauare q̃d ipse hac in re faciendũ cẽseo dicam qꝺ alij docti sentiunt. Quos accẽtꝰ admisit sctẽ eccliæ dignitas: siquidẽ inter ecclesiasticos legas/aut canas/eosdẽ imitãdos ⁊ obseruãdos dignũ durerꝰ. Nolit eni eccliæ dignitas grãmatices pceptis oino se subijci. Dit eni diuus Gregorius plogo moralium. Indignũ vehemẽter existimo paginã diuinã regulis grãmaticalibꝰ subdi. Cæterũ inter eruditos siquidẽ vel legas vel disputes: vtrũ ne erroneo/an potius probatorũ authoritati innitar sit pbabilius: tuo relinquo iudicio.

¶ Exempla authorũ de ijs quæ in ia efferũtur.

Bia.	Iuuenalis.	O Libya disiunge boues dum tubera mittas.
Cia.	Virgilius.	Qui se Bebrycia veniens de gente ferebat.
	Ouidius.	Ambraciam versusq; vident sub imagine sarum.
Dia.	Horatius.	Successit vetus his comœdia nõ sine multa laude.
Phia.	Virgilius.	Aeternũ sophiæ coniũctũ carmine nomen.
Sai.	Ouidius.	Venit odoratos elegyia nostra capillos.
Lia.	Virgilius.	Et simiũ vinclis iuuaret Chloalia ruptis.
Chia.	Horatius.	Inachia langues minus ac me.
Wia.		
Nia.	Virgilius.	Prouehitur pelago vicina ceraunia iurta.
Pia.	Horatius.	Optat ephyppia bospiger/optat arare caballus.
Ria.	Virgilius.	Est locus hesperiã grais cognole dicũt.
Sia.	Iuuenalis.	Occurris fronte obducta ceu Marsia victus.
Thia.	Propertius.	Cynthia prima suis miserũ me cœpit ocellis.

¶ Aelij Antonij Nebrissensis de accẽtu græcarum ebraicarũq; dictionũ cõtra Alexandrũ.

¶Alexander dogmatistes. i. q̄ sibi ipsi ⁊ illis q̄ modo in sua verba iurarunt p̄cepta quæ dā reliquis omnib⁹ in audita ꝓposuit: illud in primis tradit qō cātāt/laudāt amāt/et quasi oraculū quoddā Apollinis præ se ferūt. Dis (inquiunt) barbara vor nō declinata latine. accentū super extremū seruabit acutū. Credas ex eadē officina pdiisse: vnde alia hmōi p̄cepta q̄ sermonis latini reliquias funditꝰ euerterunt. Sed esto nescierit latine: q̄ sua ætate res literaria dormiebat: munḋ. i. nōne cum barbaris hoc est hebraicis dictionib⁹ p̄cepta dabat ⁊ oportuit hebræos consulere ijs de rebus: quarū ignoratione tenebatur/sed q̄ in Ꝟ alia res gesta est: nō erat illi copia hebraæi cuiusdā p̄ceptoris vnde illa disceret. q̄d reliquarū nationū asellos bipedes ita ne oportuit rationis habenas alteri ꝑmittere: vt quacūq; duceret sequerētur. Neq; enī ea authoritate fuit Alexāder qua Pithagoras: cuius discipuli satis magnā rebus dubijs ꝓbationē afferre putabātur: si ab illo se audisse dicerēt vnde emphaticon apud illos erat ipse dixit. Cū igitur illud sit simul oim grāmatt: eorū cōsensu receptū: dictiones peregrinas nisi literaturā mutauerint cū suo accētu: ad nos migrare oportere cōsulamus. Iam nō hebræos: quorū genus iustissimo quoddā dei iudicio: nō tamen sine magna ālīarū iactura extinctū est: sed vnū quemꝑ iam ex regeneratis nuper in xpō/ vel mediocriter hebraicæ linguæ peritū et cōperimus tertiū quodq; verbū apud illos: etiā ex ijs q̄ latinā declinationē admittere nō possunt: accētu acuto in pœnul. atq; etiā nōnūq̄ in tertia a fine ꝓferri debere. Itaq; quū dicimus Abel accētu in fine acuta nō græce ꝓferimus: q̄ apud illos in fine grauātur: nō latine: q̄ nullū latinū nomē nisi corruptū vltimā acuit: nō hebraice/q̄ illi primā accētu acuto ꝓferūt. Igitur nullo harū triū linguarū quib⁹ ecclesia vtitur: sed suo (hoc est ab ignorātia) nato: accentu isti pronūciant quū ꝓferēdum sit Abel accētu in prima. atq; pari ratione nō dicemus accentu acuto in fine abisai: sed accētu acuto in pœnul. vt in his sequētib⁹ abimelec/bersabe/carmaim cœleth/cassē/esau/ezel/eugadi/euphrata/gomer/iesabel/isboseth/miphiboseth/lameth/mathusale/ramatha/thamuata/iared/heber/iaphet/iuza/thamataim/ephraim/berzellai/issai/medai/hedrai/vlai/salu/eliezar/phares zarā/sophtim: ⁊ alia prope innumera quæ perperā ab ignaris huiꝰ linguæ atq; rationis literariæ ꝓferūtur. In tertia quoq; a fine cōplura ex hebræis nō declinatis enunciantur accētu acuto: vt ionathan osanna nabuchodonosor maheleleel. Atq; ex ijs etiā quæ declinantur: vt vrias. thobias: quæ in tertia a fine acuuntur.

¶Dictiones hebraicas latine declinatas accentū habere latinum.

Ex superiori regula cōsequēs illa est. oēs dictiones hebraicas si latina declinatione inflectāt: etiā accētus latini rationē seq̄ debere. Hæc præceptio ab oib⁹ in cōmune grāmaticis recepta est: atq; cōfessa: sed neq; diffitētur eā grāmatistæ: q̄quidē ipsi dicūt: si latine nō declinātur accentū habere acutū in fine: igitur ediuerso/si latine declinātur latinū accentū habeant oportet. At q̄ hæc p̄ceptio latissime patet: itaq; nō modo in hebraicis dictionib⁹. sed etiā in iis: q̄ in latinū sermonē ex græco venerūt. Sed de græcis in latinū cōuersis mox de hebraicis/ quā rationem apud nos obseruent pauca dicenda sunt: atq; illud in primis de quo iampridē cū oi barbaria dilaciati sumus. Nullū videlicet barbarū nomē posse inflecti: q̄ō terminatione declinabilē atq; accētū latinū nō habeat. Atq; ecōtrario si declinētur accentū quoq; habeant latinū necesse sit. Cū igitur Adam/Abraam /et hmōi neq; accētum: sed neq; latinā terminationē habeāt q̄ declinari possit /nulla ratione inflecti latine possunt. q̄ quidā ex nostris fecerūt atq; in obliq̄s Adæ/Abraæ /dicere non dubitarūt: sed q̄ recte ipsi viderint. Priscianꝰ libro. v. de octo partib⁹ in hæc verba p̄cipit. Nolo barbara indeclinabilia nō solū in am: sed etiam in alias quoq; terminationes nulla latina vel græca declinatione sunt moderāda: nisi transferātur in aliquam formam declinabilem: quod quidā historici fecerūt: vt Abraam (inquit) abraamus /ami. Idē quoq; refert Flauius Iosephus in pmo hebraicarū antiqtatū libro. Nolo inḋ ꝓpter scripturæ decorū grēci ad delectationē legētiū mutauerūt. Neq; enī ē gēris nr̄æ (inḋ) ⁊ hmōi formis vti: sed licet vnū quidē schema ⁊ finis nolim sit vnꝰ: vltimas tn nolim syllabas alit illi declināt. Noe itaq; apud eos noeus appellat. vt Abraam abraamꝰ: ⁊ si hæc forma in oi schemate custodit̄. hæc Ior:

tephi. Ba quēadmodū ꝙ pticipiū superiora manifeste ondeat: sub una terminatione nullo modo posse declinari: cū ꝙ nulla dictio latina nisi corrupta accentum habet in fine: tū ꝙ in am terminatum unū est tm̄ apud latinos idq; indeclinabile nequā: qđ ipm̄ argumento est illa quoq; indeclinabilia esse. Qđ si terminationem habent declinabilē accentū vero barbarum: hoc est in fine acutū nihilo plus declinari possunt: vt iuda/bala/dauid/ezras/israel: Quod si vspiam declinata reperis puta: iudæ/balæ/dauidis/ezræ israelis: tū ipsos obliquos/tū primam noim positionē accentu latino efferas oportet: vt bala/balæ. ezras/ezrę. accētu in pm̄a sicut musa/musæ. lucas/lucę. dauid accētu in pma dauidis i eadē: ad ppositionē bogud boguidis. qđ solū nomē ex terminatis in d/apud latinos declinat. Israel quoq; accentu in pœnultima sicut et michael. dicēte valerio Flacco in argonautica. Dicq; odorati flagranti crine Michael. Sed oia hmōi obliquos ideo pducūt: ꝙ a grēcis ꝙe/lōgū scribūtur. Quare si vspiā abraæ/iudæ/adæ/dauidis: ꝙ simulia legis. necesse est accētu latino efferas: atq; in recto abraas/adas/iudas: dauid accentu latino enūcies: aut nihil oino est totū hoc negotiū: quod grāmaticen appellamus.

¶ Noia hebraica ex græco traducta accentum latinum habere.

Quæ ho noia ex hebraeo sermone p grēcū/forma declinabili i latinū venere: si declinationē habēt græcā/accētu quoq; græco moderādas sūt. Quę si latina declinatiōe inflectunt: accēt⁹ quoq; latini regulā sequātur oportet. Nā cū latinę linguę illud sit ppriū: vt dictiōes integras in vltima syllaba nunq; acuat: aut circūflectāt: ꝛ i dictiōib⁹ dissyllabis primā: i polysyllabis ꝙ pœnulti. habēt lōgā/cādē acuāt: ꝙ vero breuē in tertiā a fine transferat accētū: grēci suā quandā rōnē sequētes ꝛ vltimas dictionū syllabas acuere vel circūflectere possunt ꝛ pœnultima exīte lōga accētū in antepœnultimā trāsferre. atq; ecōtrario: existēte breui i eadē accētū collocare. Cū itaq; noia in a/ꝛ in as/terminata i/iota ante a/habētia ꝙ apō illos breuis est in pœnultimā pferāt accētu acuto. Latini i antepœnultimā trāsferūt. propterea qđ (quēadmodū dixim⁹) latini sermōis regula nō patit: vt pœnulti. exīte breui accent⁹ in eadē collocet: ꝛ in tertiā a fine accent⁹ trāsferatur. Itaq; nō dicemus cū grēcis. Abdias/diæ. pœnultima acuta: qm̄ latinæ declinamus: sed abdias/abdię. accētu in antepœnultimā trāslato. Cadit etiā accēt⁹ in antepœnultima oim̄ hōz sequētiū. Azarias. Ezechias. Esaias. Hieremias. Jeconias. Josias Mathatias. Ozias. Osias. zacharias. Barachias. Thobias. Urias. tametsi hęc duo vltima etiā ratione hebraicæ literaturæ accētū habeāt in antepœnultimā: quēadmodū et maria: qđ nomē apud hebræos celebre doctissimus ꝙq; pœnultima breui posuit in carmine. Claudian⁹. pparat et mariæ pulchros: sed luce minores Eligit ornat⁹. Sedulī⁹ quoq; in paschali. Quis fuit ille nitor marię cū xp̄o ab alto Processit. Eadē quoq; ratio est noim̄ græcorū i/iota in pœnultima habētium aīa/finalē: vt sophia/philosophia/symphonia/phātasia/chirurgia/melancolia/categoria/vsia. et ab ode es. cōpolita: quod interptatur cantus: vt prosœdia/tragœdia/comœdia/psalmœdia/melœdia: et ab arche qđ est pncipat⁹: vt toparchia/manarchia/hierarchia/tetrarchia: et a logos qđ est sermo: vt theologia/astrologia/tropologia/ethimologia: et a graphe scriptura. vt orthographia chronographia/topographia. et a mache ches. vt gigātomachia/naumachia batrachomyomachia. et a nomos qđ ē lex: vt astronomia/chironomia/antinomia. Quæ vero apud illos per ei diphthōgō ante a scribūtur in eadē hoc est pœnultima habent accentum. itaq; hac ratione dicemus dulia/hyperdulia. Angaria non vt isti proferūt dulia et hyperdulia: angaria in tertia a fine: latria ꝛ idolatria: nō latria ꝛ idolatria in pœnultima. Sic ꝛ perhermenia/pędia/mœchia: accētu i pœnultima sunt enunciāda: eadē ratione zedochiū/orphanotrophiū/ichthiotrophiū et alia ppe innumera accētu in pœnultima proferri debent.

¶ De arte punctuandi.

¶ Punctus est sectio siue incisio: oratiōnē distinguēs intellectū et sphm̄ lectoris reficiēs. Pūcti sunt nouē. s. suspēsiuus/geminus punct⁹/cōma/colon/period⁹/interrogatiuus/exclamatiu⁹ seu admiratiu⁹/semipunctus siue nectiu⁹/ꝛ parēthesis.

¶ Suspēsiu⁹ pūct⁹ est simplex virgula ꝙ solet ꝙrtis gratia poni: anteq; sensus aliquis clausulæ haberi possit. vt mox.

¶ Seminus punctus est quo vtimur: vbi clausula maiorē quandā quietem habet: ꝙ tamē sensum imperfectū. vt mors/vltimus vitæ terminus:
¶ Cōma est pūct⁹ planus in superiori parte lineæ posit⁹/ vel inferiori cū virgula supernus elevata: vbi clausula videtur esse cōpleta ꝙ th̄ est imperfecta: vt mors/ vltim⁹ vitæ terminus: terribilis est his.
¶ Colon est pūctus plan⁹/ inferiori parte lineæ posit⁹. quo vtimur vbi sensus est pfect⁹: a toto tamē corpore abruptus: vt mors/vltimus vitæ terminus: terribilis est his. quorum cū vita omnia extinguuntur
¶ Periodus est pūctus planus/ q̄ ponit in fine clausulæ: qñ nō modo pfectus sens⁹ sed ipse sermo. vt qō sequitur/ cū de nouo inchoari videatur. ꝙ ponit in inferiori parte lineæ: virgula curua inferius circūflexa hoc mō: vt mors/vltimus vitæ terminus: terribilis est hierq̄ cū cū vita ola extinguūtur. nō his quoq; laus emori nō pōt.
¶ Interrogatiuus pūctus est q̄ interrogationē figūt: ꝙ ponit in superiori pte lineæ cū virgula elevata: vt. hic pietatis honos: sic nos in sceptra reponit?
¶ Exclamatiuus siue admiratiuus est q̄ admirationē cū exclamatione figūt. ꝙ ponitur in superiori pte lineæ cū virgula elevata sic. proh̄ dcū fidem: qd est contumelia si hæc nō est? adeon quenq; infœlicē? vt ego sum?
Semipūctus siue connectiuus est virgula q̄ in fine lineæ ponitur cū dictio imperfecta est cuius pars in sequentem lineā transit. et sic depingitur.
¶ Parēthesis est interpositio siue inclusio vnius clausulæ intra aliā qua e medio remota/ sensus tamen pstat integer ꝙ pfectus/ ꝙ duabus virgulis connexis (quasi semicirculis) cōcludi solet: hoc modo. Æneas (neq; enī patrius consistere mentē pas-sus amor) rapidū ad naues præmittit Achatem.

¶ De metris.

Est iunctura pedum numero finita modoq;
Metrum vel carmen: veluti finit Diomedes.

¶ Metrū siue carmē (vt Diomedes diffinit) est pedū iūctura nūero modoq; finita. Vel metrū est cōpositio pedū ordine statuto decurrēs modos/ positiōes/ sublationesq; pseruās: differt metrū a rithmo (vt idē asserit) q; metrū certa q̄litate ac nūero syllabarū tēporūq; finitur: certusq; pedū⁹ cōsistit ac claudit. Rithmus aūt tēporū ac syllabarū pedūq; cōgruentia in infinitū multiplicatur ac profluit.

¶ De metri accidentibus.

Ista decem spectant ad metrum. pes, locus, ordo,
Cæsura, ac mensura, & depositura, figura.
Appellatio vel nomen, species, genus adde.

¶ Metro accidūt decē: pes/ locus/ ordo/ cæsura/ mēsura/ depositio/ nomen siue appellatio/ figura/ genus/ et species.

¶ Diffinitio pedis.

Pes metri est in quo vel syllaba bina reposta
Vel plures: spacio certo cōprenditur apte.

¶ Pes (eiusdē testimonio) est duarū pluriūve syllabarū certo spacio comprehensio.

¶ Pedum numerus.

Viginti octo pedes metri sunt (teste Perotto)
Pyrrhicius, spondæus, vel iamb⁹, sicq; trochæus,
Dactylus, & tribrachus, anapestus, iūge molossum.
Amphimacrus, sic amphibrachus, bacchius, & anti
Bacchius, sic dispondæus, proceleumaticusq;,
Sic antipastusq;, diambus, vel choriambus/
Et ditrochæus/ maior sic & minor Ionicus pes.

Iſs pæon primus iungatur/ſicq; ſecundus
Et ternus, quartus. totidem iunges epitritos.

¶ Pedes metri (authore Perotto) ſunt octo ꝙ triginta numero: videlz Pyrrhici⁹/ſpõdæus/iãb⁹/trochæ⁹. Tribrach⁹/moloſſus/anapæſtus/dactyl⁹/amphibrachus/amphimacrus/bacchius/antibacchius/proceleumatic⁹/diſpõdæ⁹/diambus/ditrocheus/antipaſtus/choriambus/ionic⁹ maior/ionicus minor/epitrit⁹ pm⁹/epitritus ſecõs/epitritus tertius/epitritus quartus: pæon primus/pæon ſecund⁹. pæon tertius/pæon quartus.

¶ Pedum diuiſio.

Pedũ: alij ſimplices dicũtur/alij duplices/alij heteroplici. ſimplices pedes ſunt illi ꝙ ſine alter⁹ admixtione ſ⁹ ſu ꝯdiunt. Simplicũ: alij biſſyllabi/alij triſſyllabi.

¶ Simplices pedes biſſyllabi ſunt quattuor,
Pyrrhicius, ſpondæus, iambus, trocheus.
Pyrrhicium ex breuibus faciet biſſyllaba binis,
Spondæum ex binis faciet biſſyllaba longis.
Syllaba longa breui ſubiecta vocatur iambus.
Ex longa atq; breui pes dicitur eſſe trocheus.

¶ Pyrrhicus ꝙ ⁊ iamb⁹ dibrachus bibrevis vl ægæon græce dicit: cõſtat ex duab⁹ breuib⁹ tẽpor⁊ duor⁊: vt deus. ante eni breuis ꝯ lõga ſyllaba repta eſt: vt prius vnũ ꝯ duo. Ideo aũt pyrrhic⁹ dict⁹ eſt ppter pyrrhichã: qi breuẽ ſyllabã pterẽtes ſpm̃ arctiorẽ labris cocurrentib⁹ explicam⁹: q̃ cõpoſitio hmõi modulationis Pyrrhicæ cõuenit/vel a Pyrrho achillis filio/q̃ crebris ⁊ citis modulationib⁹ bis breuiter pminentẽ dyrpeũ genib⁹ incũbẽs ⁊ p hũc terrorẽ hoſtib⁹ immittẽs inferebat. Cũ ergo grad⁹ vult breuiter accedẽtis oſtẽtare mobilẽ decurſionẽ pyrrhicio pede cõmẽt⁹ eſt. Et ideo metrũ pyrrhicũ a pyrrho repertũ ⁊ illuſtratũ cognominauit: ſed ipſe pedũ mobilitate: q̃ tripudiãs ⁊ cineſias etiã cognominat⁹/vel qi pm⁹ victoria potitus/eo gñe metri laudat⁹ eſt. Uel a Gradiuo bellonæ filio: q̃ cũ p mõtes ⁊ difficulta collium cõcitato curſu capræ more viatores ſuperaret: quoties pdatoria vice graſſeretur: huic pedi/q̃ celeritate velocitatis tripudio mobilitatis acies flãmarum emularentur.

¶ Spõdæ⁹ huic cõtrarie: q̃ cõſtat ex duab⁹ lõgis/tẽpor⁊ q̃tuor: vt heros. ⁊ hẽ tres ſolutiones. ſoluitur eni in dactylũ/anapæſtũ/⁊ pceleumaticũ. Dictus eſt aũt ſpondæus apo tis ſpondis: hoc eſt a libatione vel ſacrificio. Nã in tẽplis ſpõdaica carmina cõponebat ne libãtes ſonũ abominoſæ vocis audirẽt/vel vt duab⁹ lõgis melodijs: quaſi dupl'icib⁹ ⁊ iugib⁹ vocib⁹ pipera deor⁊ volũtas firmaret. Uñ ⁊ Numa põpil⁹ diuina ſoluit⁹/hũc pedẽ pontificũ appellauit: cũ q; ſolebas minores ædes greſſib⁹ circulãtes indueret/ſpõdaico melo patrios placabat indigetes.

¶ Iãb⁹ dauninus vl gradiuus: verſu maledico habilis: ꝯſtat ex breui ⁊ lõga/tẽpor⁊ triũ: vt dices. dictus eſt aũt iãb⁹ para to iãbein: hoc eſt a cõtumelia: q̃ maledici hoc gñe carminis vtebãtur. Ut a Iãba puella q̃ turpiter hoc carmine lacerata atq; ol gñe cõuicijs affecta: laqo vita ſibi cõſciuit: vt a Iãba Niobes ancilla q̃ Cererẽ dolore raptæ pierpuã cruciatã: apudq; hertã ſuã in Attica hoſpitatã hoc carmine laudauit. Uel dr iãbus q̃ſi iãbos a triũphatore Libero: q̃ hoc carmine laudat⁹ eſt. Uel para to ballin tonton: hoc eſt a telijaculatiõe: vñ ⁊ Martidicat⁹ eſt q̃ cũ crebro pugnas iniret/telũ eũ clamore torq̃bat: vñ ⁊ breui ⁊ lõga ſyllaba cõſtat. Nã hi q̃ iaculant: breui accenſa in extẽſum pallam pterũtur: vt fortiori nitu telũ ꝓfirmẽt. Uñ et p ci⁊ puli hũc pedẽ Daunũ a duce Daunto appellarũt. Uñ ⁊ p⁹ aduersus filio Diomede bellu gerẽs gladiali pugna duos dimicare iſtituit: vt collato pede/aſſequẽte paulatim dextro/ſiniſtroq; ⁊ pgrediẽte ſiniſtro: breui ſucceſſu lõgo diſtẽtu/gradũ limi ⁊ vitauo firmaret: hãcq; gladiatriã pugnã appellauit gradiuo Martidicatã.

¶ Trochæ⁹/rotũd⁹/vel choriæus. ꝯſtat ex lõga ⁊ breui/tẽpor⁊ triũ: vt Roma. dict⁹ eſt ab trocha⁊ to apo to trochu: hoc eſt a rõne. nã et⁹ modulatio metror⁊ cõpoſitio aptior eſt q̃ rotatim et volubiliter incedũt. Ut q; ꝑm mulicos ocyorũ melo ex ro-

tæ situ ⁊ volubili modo rithmis aptus sit. Uel para to trochein: hoc est discursu: ꝙ metaphoram decurrentiū supne lapidum qui currere ambulāres cogebāt. Uel ꝙ currēte⁹ saltāte⁹q; circa aras in sacrificijs deorū hoc carmine vtebāt. Uel qi decursionibus aptus sit. Nam qui in bello labor: ant quotiēs amissos ordines reparāt ⁊ ex longo et diuerso ambitu: in breuem et arctū ordē coguntur. vñ aurīci hūc pedē tutilum appellauere/ꝙ cū acie⁹ constituerent ⁊ platis pedib⁹ vestigia sisterēt ecscuta brachijs ꝓtenderēt breuiter q; dextris succedētib⁹ pedibus vestigia sisterent: reductis manibus ingenti clamore: quæ vibrauerant tela tacitabant. Quidā aūt hunc pedem Mercurio dicatum volunt qui ꝑ cipiti festinatione/⁊ impetu longo in breuem gressum finire videtur.

¶ Simplices pedes trissyllabi octo.

Ex ternis longis debet constare molossus.

Ex breuibus ternis tribrachus pes dicitur esse.

Binis de breuibus constat longaq; anapæstus

Dactylus ex longa constat breuibusq; duabus.

¶ Tribrachus/tribrevis/brachisyllabus/pigmon/vel choreus: cōstat ex trib⁹ breuibus a ꝯb⁹ nomen accepit: tēporū trib⁹: vt helena. Dictus est choreus. eius enī cōpositio choreis conuenit.

¶ Molossus/vertūnus/extensipes/hippius/ vel cauius: ꝓstat ex tribus lōgis: temporū sex. vt Eneas. Dictus est aūt molossus: qi molossi ad bellū ꝓcedētes hui⁹ moderata cōpositione vtebātur. Uel qi hoc pede cōstabant odæ q̄ in tēplo Ioūis canebātur in memoriā Molossi filij Pyrrhi ⁊ Andromedes a quo festa Molossia dicta sunt. dictus est quoq; hippi⁹ apo tu hippu. hoc est ab equis: qi equi sūt ꝑ fugæ conuenientes apta compositione modulabantur.

¶ Anapæstus et antidactylus constat ex duab⁹ breuib⁹ ⁊ lōga tēporū quattuor: vt nebula. dictus aūt anapæstus recurrendo repercutiēs dactylū sono recipr oco obliquatur per antistrophen.

¶ Dactylus vel politicus constat ex lōga ⁊ duab⁹ breuib⁹: tēporū quattuor. vt Romulus. dict⁹ est aūt dactylus apo tu dactylu trāslatione fīcturarū. q̄ in digito sunt ꝙdā quæ modmodū in digito longiorē primū articulū: sequētes vero breuiores habemus: ita dactylus primā productā habet: sequentes vero breues. Uel a tractu digitorum qui ad exprimendam organi musici modulationem affectantur. Uel a dactylis idæis: qui exopis theæ in Ida o monte Cretæ manuum impressōe nati: Ioue custodiendo ne vagitu se parturi⁹ ꝓderet: ictus excogitato ghe clypeoꝝ æneis inter se concurrebant et tinnitu æris rithmica metra dactylici pedis compositione ꝑsonantes: infantis vocem celauere.

Amphimacrus binis longis mediaq; breui fit

Amphibrachus breuibus binis longa & media fit

Bacchius prima curta est longisq; duabus

Anti(q;)bacchius binis longis quoq; curta.

¶ Amphibrachus genus amphibrevis: vel colius cōstat ex breui ⁊ longa: ⁊ breui tēporū quattuor: vt carina. dictus est ab amphi ⁊ brachos. i. duab⁹ breuib⁹: quib⁹ ab vtraq; parte longa complectitur. dict⁹ est quoq; scolius: ꝙ scolios: cithare⁹ species accommodatus est.

¶ Amphimacrus/amphimar⁹/mēsalis/fescenn⁹/vel cretic⁹: ꝓstat ex lōga ⁊ breui ⁊ longa tēporū ḡnq; vtili⁹ erit. dict⁹ aūt amphimacrus: ꝙ brevis syllaba intra duas longas cōplectitur. dict⁹ est etiā cretic⁹: qi cretes saltātes ei⁹ rithmica cōpēne vtebātur. ¶ Bacchi⁹/Cenotrinus/tripodi⁹/saltāt⁹/vel ptamb⁹. ꝓstat ex breui ⁊ duabus lōgis tēporū ḡnq; vt Athenæ. dict⁹ aūt bacchius a Liberi bacchis: qa bacchā trib⁹ cōuenienter cōponebatur: vel qi dithyrambicorū carmē: qō in honore Dionysij ꝙ Bacchus baberi solebat: magna ex parte hmōi pedibus constabat.

¶ Palymbacchi⁹/latinus/saturnus/antibacchius/ꝓpontic⁹/vel thelelæus: ꝓstat ex duabus longis ⁊ breui tēporū ḡnq. dictus autem palymbacchius para to palinc. bacchion: qi illi contrarius sit.

Dactylus est positus, tu hanc bucolicen vocitabis.

¶ Bucolice est quū post quattuor pedes syllaba superat i partē orationis desinēte: vt. Non omnes arbusta iuuant humilesq; myricæ. vel quū in quarto pede dactylū ponimus partem orationis finientē: vt. Nos patriæ finemus et dulcia.

¶ Locus.

In versu primus, ternus, quintus, locus impar
Fertur. par quartus, sextus locus, atq; secūdus.

¶ Loca in versu: alia paria, alia vero imparia dicūtur. Imparia loca sunt: primus, tertius, & quintus. Paria autē sunt: secundus, quartus, & sextus. et sic deinceps.

¶ Ordo.

Est ordo membri cuiusuis dispositura.
Quattuor has cuius species dicas, monocolon atq;
Distrophon & dicolon, dicolon tetrastrophon addas.
Quartam dic speciem tricolon tetrastrophon esse.

¶ Ordo est membri cuiuslibet dispositio in versu: cuius species sunt quattuor. Nā earum: aliud est monocolon, aliud dicolon distrophon, aliud dicolon tetrastrophon, aliud tricolon tetrastrophon.

¶ Monocolon carmen.

Vnius generis carmen dicas monocolon esse.

¶ Monocolon carmen est illud qđ vbiq; est vniforme. vt prima ode Flacci ad Asclepiadeo carmine est cōpositā: vt. Mecœnas atauis edite regibus.

Distrophon & dicolon carmē generū esto duorū
Quādo post versum est replicatio quēq; secundū.

¶ Dicolon distrophon est illud carmen qđ duobus generibus versuū cōstat a scōo facta replicatione. quale est illud Horatianum.

Laudabunt alij claram Rhodon aut Mitylenē.
Aut Ephesum bimarisve Corinthi
Mœnia, vel Baccho Thebas. vel Apolline Delphos
Insignes, aut Thessela Tempe.

¶ Qđ carmen constat primo heroico. scōo phaliseo. tertio iterū heroico.

Binorum generum dicolon tetrastrophon esto
Quādo post quartū quenq; est replicatio versum.

¶ Dicolon tetrastrophon carmē est illud qđ duob⁹ generibus versuū constat post quartū quēq; versum facta replicatione. quale est illud Horatianū.

Iam satis terris niuis atq; diræ
Grandinis misit pater & rubente
Dextera sacras iaculatus arces
Terruit vrbem.

¶ Qđ metrū cōstat tribus primis sapphicis hēdecasyllabis. & quarto adonio dimetro ab eo facta replicatione iterum ad sapphicum.

Ternorum generum tricolon tetrastrophon esto
Quando post ternum quēq; est replicatio versum.

¶ Tricolon tetrastrophon est illud qđ trib⁹ gener b⁹ versuū cōstat: qū post quartum quenq; versum facta est replicatio: quale est illud Horatianū.

Quis multa gracilis te puer in rosa

Perfusis liquidis vrget odoribus
Grato Pyrrha sub antro
Cui flauam religas comam.

¶ Qđ metrum, constat duobus primis asclepiadeis. tertio pherecratio, quarto Glyconico ab eo facta replicatione, iterum ad asclepiadeos.

¶ Mensura.

Conueniens metri mensura pedũ numerus sit
Certis præceptis quem constituere poetæ.

¶ Mensura metri est debitus pedũ numerus: sm poetæ regulas ordinatus.

Mensurę species monometrum dic dimetrũq;
Tetrametrum trimetrũ sic pentametrũ hexametrũq;

¶ Mensura metri in sex partes est diuisa. Nã carminũ aliud est monometrũ, aliud dimetrũ, aliud trimetrũ, aliud tetrametrũ, aliud pentametrũ, aliud hexametrũ.

Vno quod constat pede carmen dic monometrũ.
Quod binis constat pedibus carmen dimetrum sit.
Qđ tribus ex pedib⁹ constat carmen trimetrũ dic.
Quattuor ex pedibus quod constat tetrametrũ sit.
Pentametrũ est carmen qđ quinq; pedes tenet in se.
Hexametrum carmen dic quod senis pedibus fit.

¶ Monometrum carmen est illud qđ vnico pede constat: vt illud ionicum a minore. Diomedes.

¶ Dimetrũ carmẽ est illud qđ duob⁹ pedibus cõstat: vt illud ionicũ a minore. Sapientes amor odit.

¶ Trimetrũ carmen est illud qđ tribus pedibus constat: vt illud dactylicum simotridium. Induc pallã serica.

¶ Tetrametrũ carmẽ est illud qđ ẽttuor pedibus cõstat: vt illud dactylicon alcmanicum. Ut decens cumulãs reliquas tibi.

¶ Pentametrũ carmẽ est illud qđ quinq; pedib⁹ constat: vt illud elegiacũ Ouidianum. Res est sollicita plena timoris amor.

¶ Hexametrũ carmen est illud qđ sex pedibus cõstat: vt illud heroicũ Virgilianũ. Nate mea vires mea magna potentia solus.

¶ Annotatio.

In metris iambis anapęstis siue trochæis
Quod binis constat pedibus dicas monometrum.
Quattuor ex pedibus cõstãs dimetrum quoq; fertur.
Ex senis constãs pedibus dicas trimetrumq;.
Tetrametrum fertur pedibus qđ conficis octo.

¶ Illud tamẽ admonẽdũ est q⁹ metra iambica, trochaica, & anapæstica duplicibus pedib⁹ apparant ascendũtq; viq; ad tetrametrũ. Ut monometrum iambicũ est qđ duob⁹ pedib⁹ cõstat: vt est illud iambicũ. Immo aliud qđ quattuor pedib⁹ constat dimetrũ: vt est illud iambicũ dimetrũ Flacci. Ennice ppugnacula. Trimetrũ ẽt illud qđ sex cõstat pedib⁹. Quale est illud iãbicũ trimetrũ. Ibis liburnis inter alta nauiũ. Tetrametrũ ẽt illud qđ octo pedibus cõficit, quo vtũtur comici.

¶ Depositio.

Carminis est finis cuiuslibet depositura
Quattuor hæ cuius species catalecticon atq;
Acatalecticon: hinc hyp & brachi (dehinc) cata iũgas.

¶Depositio metri est vniuscuiusq; carminis a desinẽti a:ẽ circa finẽ attẽdit. depositio metri est quadripertita. Nã carminũ aliud est catalecticon/aliud acatalecticõ aliud hypercatalecticon/aliud brachicatalecticon.

Syllaba cui defit carmen catalecticon esto.
Acatalecticon est fine id quod clauditur apto
Syllaba cui supereſt ſit hypercatalecticon illud.
Cui pes defuerit brachi(dic)catalecticon esse.

¶Catalecticon est illud qõ minus habet metricæ cõstitutionis. nã illi vna vñ syllaba deficit/quale est istud senariũ iambicũ trimetrum. Mea reuider in domo lacunar.

¶Acatalecticon est illud qõ apto et legitimo fine concluditur: integer singulorum metrorũ existẽs. Quale est illud Persianũ. Nec fonte labra prolui caballino.

¶Hypercatalecticon est illud qõ supra versus finẽ: vnã vel duas pluresue syllabas hz. ãle est illud heametrũ dactylicon. Aut dulcis musti Uulcano decoctꝰ humorẽ.

¶Brachicatalecticon carmẽ est illud: cui vt perfectũ sit deficit integer pes, quale est illud Aristophanij dimetrũ. venit optima Calliope.

¶Appellatio.

Ipsis vnde fuit metris ab origine prima
Impositum nomen: dicta appellatio metri.

¶Appellatio metri est qualitas: vnde ipsis metris a prima institutione nomẽ inditum fuit.

Metra acceperunt varie sua nomina: primo
A diis vel quibus hæc(vt Pythia)sacra fuerunt.
Siue(vt pyndaricũ)de authorũ nomine crebro.
Siue loco(velut attellanũ)quo canebãtur.
Siue a mensura: veluti dimetrum trimetrũq;.
Siue pedum structura vt dactylicũq; trochæum.
Nunc a fortuna hinc elegeia cõnica dicta.
A numero interdum velut hendecasyllaba cõstãt.

¶Appellatio metri in septẽ partes est diuisa: nã metra aut a diis ꝙb⁹ sunt dedicata appellãtur: vt pythiũ: qõ Apollini pythio est cõsecratũ. Aut ab inuẽtoribus et poetis frequẽter vtẽtibus. vt pyndaricũ a Pyndaro poeta. sapphicum a Sappho muliere lasciua. simonidium a Simonide poeta.
Aut a locis vbi cani consueuerãt. vt attellana ab Attellis oppido Italiæ.
Aut a mẽsura: vt monometrũ. dimetrũ. trimetrum.
Aut a pedũ structura: vt dactylicũ/trochaicũ.
Aut ab accidẽti fortuna: vt elegiaca ab amoũ miseria.
Aut a syllabarũ nũero: vt hendecasyllaba.

¶Figura.

Est excusatum vitium ratione figura
Ornatus causa/primo metri ve reperta.

Figura(vt inqt Sulpitius)est vitiũ ratione excusatũ/et ascribitur elegãtiæ: ornatus metri ve causa primo inuenta. Figurarũ: aliæ cõstructionis/aliæ locutionis/aliæ dictionis. figuræ dictiõis(nã alias hic ꝓtereo)sunt q̃ sub metaplasmo ꝓmẽt. Metaplasmus(vt diffinit Diomedes)est trãspositio q̃dã recti solutiq; sermonis in alterã speciem: metri et decoris causa figurata. Huius species sunt h. t: Prothesis. Aphæresis. Epẽthesis. Syncopa. Paragoge. Apocopa. Ectasis. Diastole. Synæresis. Diæresis. Ecthlipsis. Antithesis. Metathesis. Synalœpha.

Littera cum vocis capiti: vel syllaba detur

Prothesis est: tollens hęc fertur aphęresis esse.

¶ Prothesis est appositio litere vel syllabe principio dictionis. lrę: vt i illo Virgiliano. Turno gnatoq; patri: vbi gnato pro nato posuit. Syllabæ: vt alibi apud eũdẽ Cõcitũ teniit gradũ. vbi tetuli p tuli posuit. Huic contraria est aphęresis q̃ est ablatio lrę vl syllabæ a principio dictionis. lrę: vt i illo Virgiliano. Vela dabãt læti spumas salis ere ruebant. p eruebant. Syllabæ: vt alibi apud eundẽ. Mortalia temnitis arma. tẽnitis p cõtemnitis posuit.

Additur in medio vocis cum littera siue
Syllaba epẽthesis est/his priuãs syncopa fertur.

¶ Epẽthesis est additio lrę vel syllabæ in medio dictionis. litere: vt apũ Virg. Relliquias danaũ p reliquias posuit. syllabæ: vt apũ Horatiũ. Fingere cinctutis p cinctis. Huic cõtraria est Syncopa q̃ est subtractio litere vl syllabæ in medio dictionis. lrę: vt in illo Virg. audist curotas: p audiuit. Syllabæ: vt apũ eundem. Una boues q̃ deinde cadis onerarat aceste: pro onerauerat.

Littera cum fini vocis: vel syllaba detur
Est paragoga. sed hęc tollẽs apo(sit/copa dicta.

¶ Paragoge q̃ a quibusdã pparalepsis dr: est appositio lrę vl syllabe i fine dictionis: vt apud Virgilium. Alacres admittier orant: pro admitti. Huic cõtraria est apocopa q̃ est ablatio lrę vl syllabæ a fine dictiõis. l. ę: vt i illo Virg. Aut duri mileo vlixi: p vlixis. Syllabę: vt apũ Horatiũ ode. serta. culpa deterrere ingeni. p ingenij.

Syllaba quæ breuis est longam facit ecta(sis ipam
Systola productã contra facit abbreuiari.

¶ Ectasis q̃ et diastole dr: est extẽsio siue productio syllabæ q̃ natura est breuis. vt in illo Virgiliano. Italiã fato profugus. Huic contraria est systole q̃ syllabã natura longã breuiat: vt in illo Virgiliano. Obstupui steteruntq; comæ: vbi pœnultimã in steterunt cõtra naturã corripuit: sed hmõi licẽtiã vitare tãq; a scopulo debem⁹.

Syllaba de binis cõflata synæresis esse
Fertur: & in binas diuisa diæresis vna.

¶ Synæresis q̃ a quibusdã episynalœpha dr: est cõflatio siue conglutinatio duarũ syllabarũ in vnã. vt in illo Virgiliano. Fixerat aeripidẽ cerua: scãdendo pferendum est eripidem. Symphonesis q̃ et synæresis dici potest est cũ duę syllabæ scãdendo in vnã eocunt. Symphonesis in quinq; partes est diuisa. Prima cũ dictionem in vocalẽ vl m finientẽ: sequitur dictio a vocali incipiẽs: tunc eni illud m/cum vocali præeunte abiicitur: vt superi⁹ est dictũ. Secũda est: cũ in eadẽ dictione duę syllabæ longæ p vna lõga ponũtur: vt in illo heroico. Vniuus ob norã furias atacis olei. olli pnunciari debet. Tertia est quũ in eadẽ dictione duæ syllabæ breues p vna breui ponũtur: vt in illo heroico. Cornua velatarũ obuertim⁹ antẽnarũ. Quarta cũ in eadẽ dictione lõga et breuis syllaba p vna lõga ponuntur: vt in illo heroico. Fixerat aeripidẽ cerua. in scãsione eripedẽ pnũcies. Quinta cũ breuis a lõga syllaba/p lõga ponũtur: vt in illo heroico. Atria dependent lichni laquearib⁹ aureis. aureis scãdẽdo pnunciẽs: huic cõtraria est diæresis q̃ est dissolutio vni⁹ syllabæ in duas: vt in illo Virgiliano. Eulai i medio: p aulæ. Idẽ alibi. Ucst; picrai: p picte

¶ Annotatio.

I simul u quũ consona sita: diæresis illa
Ambo in vocales aliquando soluere possit.

¶ Jet v qñ sita sunt vt cõsonãtes: aliqñ in vocales solui possunt p diæresin: vt i illo Virgiliano. Arma virum tabulæq; et troia gaza p vn⁹ as. vbi troia trisyllabum protulit. Silr. vt in illo Ouidiano. Te quoq; nunc soluo persoluenda mihi.

Subtrahit ecthlipsis cum vocali præeunte
M/quandoq; incipit a vocali dictio sectans.

¶ Ecthlipsis est ellisio siue subtractio hui⁹ cõsonãtis m cũ pcedẽte vocali. Et hoc

quoties dictio in m/præcedente vocali desinit: et sequens dictio a vocali incipit: vt in illo Virgiliano. Littora multum ille et terris iactatus et alto: quod sic scãdi debet. Littora/multum/let ter/ris ia/ctatus et/alto.

Vocalem vocis de fine aufert synalœpha
Quando a vocali comitans vox incipiatur.

¶ Synalœpha est ablatio et cõpressio vocalis a fine dictionis quoties sequens dictio ab alia vocali incipit: vt apõ Horatiũ. Certat tergeminis tol. et heroib⁹

Cum postponatur quę ante esset littera/fertur
Esse metathesis: vt meleagre loco meleager.

¶ Metathesis est transpositio lĩæ præposteræ/cũ ea quæ præponi deberet postponitur: vt in illo Virgiliano. r. At tibi tymbre caput eusandius absoluit ensis Ouidius. Agnoscens in me frater meleagre sororem.

Dicitur antithesis/cum littera ponitur vna
Pro altra. quęq; potest antistechon bene dici.

¶ Antithesis est positio vnius literæ pro alia. quæ etiam antistechon dr: vt in illo Virgiliano. Olli pro illi: de cæteris memorabis infra.

¶ De generibus metrorũ inferius manifestabimus.

¶ Expositis iam syllabarũ quantitatibus: necnon earũ accentibus ac pũctuandi modo: q̃ tam absolutã q̃ pedestrem orationẽ pertinere videantur. Necnon metro et eius membris nũc ad diuersa metrorũ et carminũ genera iter est aggrediendũ Et primo de illo carminis gñe/qđ vsitatius et frequentius/grauius/et præstãtius inter cætera dicitur.

¶ Genus.

¶ Genus metri est terminus vnuocus multas sub se versuũ varietates continens specie differentes: quæ inferius cõplectũtur.

¶ Carmen heroicum hexametrũ.

Heroum hexametrum carmen loca sex tenet in se.
Dactylus exposcit quintum/spondæus sibi sextũ.
Hosq; locis reliquis cõmunes ponere possis.

¶ Heroicũ carmẽ hexametrũ dactylicũ: dictũ et olim pythiũ/ser loca siue sedes in se continet: et duobus (vt Sulpitio placuit) legitime pedibus cõficitur: scz dactylo et spondæo. His duobus pedibus aliqui loci sunt propij/alij aũt comunes. Quintum vero locũ dactylus/sextum spõdæus sibi vendicat. Reliqui aũt loci his pedibus sunt cõmunes. et sic scãditur siue modulatur carmen heroicũ. Arma virumq; cano troi/æ q̃/primus ab/oris. Heroicũ dr: qm poetarũ princeps Homerus. cæteriq; deinceps eũ secuti: heroũ (hoc est illustriũ virorum) gesta: hoc carminis genere scripserunt. dr etiã hexametrũ/q̃ ser locis siue sedibus patet. dr insuper dactylicum q̃ hoc præcipue cõstet pede. sicut a iambo iambicũ. Et ante Homeri ętatẽ pythiũ dicebatur: q̃ Apollinis pythij oracula hoc metro reddi cõsueuerãt. Uel q̃ Apollo cum pythona serpentem Delphis propter vltionẽ matris necasset: accol. a primũ in eius honorẽ hoc carmẽ cõtexuerũt. Exinde heroũ laudibus describendis aptissimum Quo gñe carminis præter cæteros ornatius vsi sunt poetæ latini. Lucretius. Ennius. Virgilius olim facile princeps. Naso. Horatius. Catullus. Properti⁹ Tibullus. Statius. Papinius. Iuuenalis. Ausonius. Martialis. Silius italicus. Et hi ex gentibus omnes. Exnostris vero christianis. Iuuencus. Arator. Prosper. Sedulius. Prudentius. Sidonius. Fortunatus Architrenius. Franciscus petrarcha. Baptista mãtuanus et Remaclus florentius. Iuscipit etiã hoc carmen alios pedes: sed rarius idq; poetica licentia/vt troche⁹ um/proceleumaticum/anapæstũ iambũ/tribrachũ: vt manifestant carmina sequentia.

¶ Carmen elegiacum pentametrum.

In se pentametrum carmẽ loca quinq; tenebit
Dactylus & spondæus cõmunes suntq; duobus
Primis: semipedem debes quibus addere longũ
(Vt vult Sulpitius) pentemimerim vocitatum
Dactylicos binos poscunt duo posteriora
Semipede adiecto: qui iunctus superiori
Semipedi: quinto spondæum conficit apte.

¶ Carmen elegiacum pentametrum (authore Diomede) est qõ hexametro versu pentametroq; admixtẽ positis ꝓficitur: vt illud Quidianũ. Hanc tua penelope lẽti tibi mittit vlixes. Nil mihi rescribas attamẽ ipse veni. Elegiacum (teste Perotto) hexametro ita cõnexũ est: vt nunq; sine eo positũ reperiatur: vñ quidã vnũ carmen illud esse voluerũt vndecim pedũ. Elegia dicta siue a lugẽdis mortuis. defunctorũ enim laudes hoc carmine describi cõsueuerãt. siue elegia dicta ab eleos græce hoc ẽ miseratione: qõ tyrrheni græciq; elegias illo carmine scriptitarũt: cui opinioni cõsentire videtur Horatius ad albium tibullum elegiarũ authorẽ scribens. ꝺ ab ea (qua dirim⁹ miseratione) elegos miserabiles dicit hoc modo. heu miserabiles decantes elegos. Idem in arte. Uersibus impariter iunctis querimonia primum. Post etiam inclusa est voti sentẽtia compos. de inuẽtore huius carminis dubitatur: vt idem asserit Horatius sic. Quis tñ exiguos elegos emiserit author. Grammatici certant et adhuc sub iudicelis est. Hoc tamẽ carminis ghẽ scripserũt apud Romanos. Propertius/Tibullus/et gallus imitati græcos: scz Callimachum et euphorionẽ. Cõtinet aũt hoc carmẽ q̃nq; loca in se ꝛ duobus pedibus (vt Sulpitio placuit) cõficitur. scz dactylo et spõdæo. recipit in primo et secõ loco indifferenter spondæũ vel dactylum. Deinde ꝓ pentemimerim: hoc est syllabã superantẽ/q̃ vel natura vel positione longa esse debet/deinde duos dactylos: postremo syllabam superantem longã vbiq; euem: q̃ cum semipede p̃cedente ꝓfectũ pedem efficit. Et sic scandi debet. Nil mihi/reseri/bas: attamen/ipse ve/ni.

¶ Annotationes

Carminis hexametri quinto quandoq; poetæ
Spondæũ ponũt: proceleumaticumq; licenter
Et pro spondæo sexto dant sæpe trochæum
Sed vetat heroo claudũ miscere trochæum
Sulpitius/cõmunis erit nãq; vltima semper
Syllaba sicq; docet Fabius/sic Tullius inquit.

¶ Illud non est prætereundum Spondæũ q̃nq; i quinto loco ꝓ dactylo a poetis licẽter vsurpari: vt apud Persium. Et costã lõgo subducimus appẽnino. Interdum etiã proceleumaticus in q̃nto ꝓ dactylo vsurpatur: vt apud Uirgiliũ. Tityre pascentes a flumine reticite capellas. Aliquando in sexto (vt quibusdam placet) ponitur trochæus ꝓ spõdæo/vt apũd Uirg. Laocoon ardẽs summo decurrit ab arce. Illud tñ vetat Sulpitius. Ultima enim syllaba semper est indifferens.

Ponitur interdum primo proceleumaticus pes
Et q̃is raro sibi vendicat hunc anapestus.

¶ Proceleumaticꝰ interdũ in primo loco ponitur apũd poetas: vt apud Lucretiũ. Tenui cauata oculi cauta tẽpora frigida pellis. Quem locum vendicat (licet raro) anapæstꝰ: vt apud Uirg. Fluuiorum rex eridanus terrasq; lacẽtes.

Carminis heroi terno quartoq; licenter
Ponit iambum vel tribrachum q̃nq; poeta.

¶ Nonnũq; in tertio et quarto loco iambum pedẽ et tribrachum (q̃uis licẽtiose) admittit poeta: vt illo Eneidos nono. Terga fatigamus hasta nec tarda senec-

ctus. Idē in quarto pede. Ostendēs artem pariter arcūq; sonantem.

S cum præiuncta vocali cędere fine
Debes: & sola a vocis sic fronte aliquando.

¶ S līa finalis cū p̄cedēte vocali aliqñ cæditi hexametro: vt Illo Virg. Inēse cō: ıssse viros et diceremei e ferro: scādēdo viret, pnūcies, p viros et. aliqñ etiā sola cæ: ditur: vt in illo Lucretiano. Arbor: ibꝰ veteres decidere falcibus ramos: scandēdo p̄ferēdū est falcibu ramos. Cā ditur nōnūq; a p̄ncipio dictionis: vt apō Tibullū. Opere at quicūq; legit viridiq; īmaragdos: scādendo pnūcies viridesq; maragdos: sed hmōi iūcturæ cū raræ fuer int prosus sunt vitandæ.

Carmen cum incipiat vel ab o/vocali alia ve.
Quæ per se vox est perfecta: & dictio sectans
Incipit a vocali/sit subtraxio nulla.

¶ Cū carmen hexametrū aut aliud qūis incipit ab o/vel alia vocali q̄ per se p̄fec: tā vocē et partē oratiōis cōficit et sequens dictio a vocali incipit: tunc nulla erit subtraxio aut elisio: vt apō Tibullū. O ego ne possem tales sentire dolores. et apō Ouidiū. O vtinam tandem lacedemona classe petebat.

V post s/q/g/si vocalis comitetur
Litterulæ perdit vim: testes lingua/aqua/suauis.

U post g/q/s/sequēte vocali liquescit vim līræ amittēs: vt in lingua/aqua/suauis: q̄ i scādendo duo syllabæ p̄ferūt. Virg. Muner a sunt lauriq; z suaue rubēs hyacinthꝰ

Js in scandendis vocalem cæde priorem.
Dij/deæ/dijs/ijs/sic ij/eæ/pluralis et ijdem.
Ijsdem/dehinc/deinceps/huic/& cui/deindeq; pinde
A desum ducta & vocali de comitante.

¶ Subtrahit poꝛ vocaliū īcāsione harū dictionū dij/deæ: dijs ijs. ij/eæ/et ijdē p̄ali ijsdem/dehinc/deinceps/cui/deinde/proinde: a deducta a desum q̄ties post de īmmediate seq̄tur vocal. Virg. Dij deæq; oēs studiū qbꝰ arua tueri. Idē aliꝑ Idē vēturos tollemꝰ in astra nepotes. Idē i bucolicis. Expertar tu deide iubeto certā myrtas. Lucanꝰ. Nō deest plato tenuꝰ vēditor auri. Juuenalis. Dehinc clamore pari peruritur z vice cœli. Horatius. Redde age q̄ deinceps risisti vibidinis dū.

In fine hexametri supereſt cū syllaba abundans
Carmē hypermetrum est: quæ syllaba cæsa/sequenti.
Cum versu semper scādēdo adiungitur apte
Semper hypermetrum vocalis fini etaut m.

¶ Aliqñ in fine carminis hexametri abundat syllaba: qđ vbi fit carmē dr hypme: trū. Et necesse est carmē illud vel in vocalē vel in m/līam terminari: et sequēs car: mē a vocali incipere: q syllaba in fine abūdans abscūsa scādendo capiti sequentis carminis annecti debet: vt in illo Virg. Aut dulcis vulcano miscet decoquit humo: rem. Et foliis vndam tepidi despumat aheni. Illa syllaba rem/in fine hexametri superans: cū principio sequentis carminis scandi debet. Aut dulcis vulcano multi decoqt humo Ret foliis vndam. ꝛc.

¶ De varia hexametri compositione.

¶ In hexametro cōponēdo sertuplex fm q̄sdā est varietas. hexametrū enī dactyli cū appellāt. q dactylo claudit. q̄le est illud. Præterea manibus vires et vba pōsti a. q et hypmetrū est. Sz aptꝰ hoc exēplū. Sydera pallida distinguūt facta terra luminis. Spōdaicū cū illud qđ exiolois spōdæis p̄stat: vt Romani mūrꝫ albani cinxerūt lōgā. Et dicūtur æ dīcporanea: cū oēs pedes vel dactylici vel spōdaici sunt sz spōdaicū fugiēdū est: q tāq; soluta oratio incedit. Cōmune siue periodicum: qđ alternis dactylis vel spōdæis p̄stat: vt Italiam fato profugus lauinaq; venit. Sapphicū qđ inter duos spōdæos q̄tuor habet dactylos: vt inferretq; deos latio

gen⁹ vnde latinū. Antimachiū: qđ bis post duos dactylos habet spōdæū: vt Ante fugā soboles si ḍs mihi parvulus aula. Absolutū qđ oēs partes oronis hz. vt est illud. Heu si tūc fleuitē rapuisset in æthera mauros. hæc et alia carminū diuersa genera tradūt aliqui. sed cū supuacaneū videtur omittimus.

¶ Heametri carminis vitia.

¶ Vitia hexametri carminis cotīq; noia operepretiū est iudicare. Laser putat Maulius Theodorus. Ego tm̄ iura cōgessi. Acephalū ōr qđ incipit a syllaba breui: vt. fluuiorū rex eridan⁹ cāposq; p oēs. Procephalū qđ i primo pede vltra quartum tempora habet: vt insulæ ionio in magno quas dira celeno. Lagarū seu larū cuius in medio vna aut plures syllabæ claudicant: vt Congredior sed sacra pater et cōcipe mecum. Truncatū qđ in pœnultimo claudicat: vt Mortē contēnunt laudato vulnere getæ. hæc et scazontes et cecades appellat Diomedes cuius libū tertium lege diligenter. Hypermetrū qđ vna syllaba abundat. vt Jactemur doceas ignari hominq; locorūq;. Grauidū qđ hz syllabā in medio superātē. aut qđ synæresim patitur: vt fixerit aeripidem ceruā hz aut erimanthi. Inane cuius syllaba in duas per diæresim scinditur: vt Accipe pōpei carmē deductū ab illo. Ex vna enim syllaba duæ fiunt. nā si lōga corripit ōr Systole. vt Obstupui steteruntq; comæ et vox faucibus hæsit. Si breuis producatur ectasis. Si duæ breues p vna longa vel duæ lōgæ p vna ponātur Synphonesis est. hac græci frequēter vtuntur. Spōdaicum qđ spōdæū hz in ūltō: vt Corpora velatarū obuertim⁹ antēnarū. Colossum seu colobū seu solutū. qđ prosa ōrone incedit. vt dono dicite dona volētib⁹ cū magnis diis. Asperum qđ horret iuncturis: vt Nisæ et spioq; thaliaq; cymodoceq;. Nec vero est ignorādū qđā ex his vitia tā hexametri q̄ cuiusuis carminis esse posse. Hyperhythmū in q̄ singuli pedes terminātur dictionē. vt carmē doctū semina simplex q̄ dere ne scit. Cacophona q̄ vocaliū assiduitate squalēt. vt Infernique lat⁹ ceteq; insula circes Item cū ab eadē p̄sonāte singulæ dictiones incipiūt: vt O tite tute tuti tibi tanta tyrānа tuliſti. Aequocū cui⁹ vltimæ sil'es sunt: vt Extiret mentes fratemas grata malis his. dūr et vicipitia si vltima ſba simplicis desināt. Et caudatā cū finis duorū in cōsonantes desinit dictiones. Hemistichiū qđ inceptū dūtaxat et semiplenū est. qualia sunt apud Maronē: vt huc cursus fuit. hęc Sulpitius.

¶ De carminis heroici decoro.

Carminis heroi si vis seruare decorum.
Pes nūq; debet rationis claudere partem
Ni forte in primo: pentemimeri comitante
Vel quarto: quintove: offendit turpe secundo.
Sed minus in terno: si illum monosyllaba claudat.

¶ Heroici hexametri decorū (vt ait Sulpitius) si apta pedū p̄meriōe et varietate seruabitur. Si pes nō terminet ptē ōronis / nisi forte in p̄mo loco: sequēte pēte mimeri. vt in illo Virgiliano. Ast ego q̄ diuū incedo regina iouisq; Et soror et cōiunx. Et nisi forte in quarto loco: vt. vela dabant lęti et spumas salis ere ruebant. Vel forte in ūltō. vt Musa mihi causas memora q̄ numine lęso. Illepidum est carmē p̄sa interclusa q; nimis: oratione succusans: et maxime si hōs pes partem orationis terminet vehementer offendit: vt Impulit in latus: et veuti velut agmine facto. Qđ fiet minus indecore in tertio si monosyllabā desinat et dictiones erīguæ sint: vt est illud Horatij. Nō vtor salium te vult nō filius omnes.

Heroum pulcrum est vox quod trissyllaba finit.
Illepidum est pēta aut qđ vox tetrasyllaba claudit
Gratius incedit quod vox bissyllaba complet.
Integra si fuerit vox quam ponis pede quinto.
Distortum est carmen quod vox monosyllaba finit.
Pulcrius at constat quod vox encletica claudit.

¶ Decorū est heroicū qđ trissyllabā desinit et fortius videt insurgere / quale est illū

Uirgilij. Urbs antiqua fuit tyrij tenuere coloni Carthago. Illepidū est carmē qđ in tetrasyllabā aut pentasyllabā desinit: vt est illud Uirgilij. Nulla venus mulicq animū flexere hymenęi. Et illud Martialis. Dis cęlareo cedit labor amphitea-tro. Satius est illud cārmen qđ in dissyllabā desinit/maxime si pes ąnus ex integra cōstet: vt est illud Uirg. Musa mihi causas memora quo numine lęso. Dissyllabā est carmē qđ in monosyllabam desinit. vt est illud Uirg. Eole nāq tibi diuū pater atq hominum rex. Pulcrius tamē incedit si monosyllaba enclitica fuerit: vt est illud Horatij. Scilz vtorem cum summa doteq fideq. Et genus et formā regina pecunia donat.

Dactylici insurgunt connexi quinq decore.
Quattuor interdum spondęi stantq venuste
Dactylus alternis spondæis itq decore.

¶ Insurgunt et fiunt canore quinq cōtinui dactyli: quale est illud Ennij. At tuba terribili sonitu procul ære canoro. Incedāt etiam cū decoro qttuor spondæi/si ipsa res exigat: vt est illud Uirgilij. Occultū inspires ignē/fallasq veneno. Sūt decorū est carmē cū dactylici pedes alternis vel interiectis spondæis tēperātur: vt est illud Uirg. Italiam fato profugus lauinaq venit.

Quū prędentis pendens sententia versus
Comma/colonve facit: versu cōclusa sequenti
Laudatur carmen quod fiet quando necesse
Est rem continuas/vehemēs vel suaue loquaris.

¶ Laudabile est carmen quū sententia suspensa in sequēti versu includitur/cōma siue colon efficiēs multorū carminū inter se implicatio: quā catenā appellāt plurimū mutuditatis habet in loco: vt quum opus sit vt rem cōtinuas/ vel vehemētia aut suauitate vtaris. Id qđ in carminib⁹ proxime præcedentibus ąspicere satis est in promtu.

¶De elegiaci carminis decoro.

Pentametrū pulchre debet cōcludere sensum
Præcipue ornatum/qđ vox bissyllaba claudit
Proximū & huic/penta aut qđ tetrasyllaba cōplet
Absurdum est/quod vox tris/vel monosyllaba finit.

¶ Decorū pentametrū elegiacū sensum debet condudere et ornatissimū est qđ in dissyllaba clauditur: vt est illud Ouidij. Hāc tua penelope lēto tibi mittit Ulixes. Nil mihi rescribas attramen ipse veni. Proximū huic est qđ in pētasyllabā aut tetrasyllabam desinit: vt est illud Maronis. Uide concretas per gramina fessa ruinas. Pendere aut olerū stare cacuminibus. Similiter illud eiusdem Maronis. Ui di pestano gaudere rosaria cultu. Et oriente nouo rosida lucifero. Absurdum est illud pentametrū qđ vox trissyllaba aut monosyllaba perficit: quale est illud. Communis paphiæ dea syderis et dea floris præcipit vnius muricis esse habitū. Similiter illud. Mecœnas atauis edite regibus.

¶Annotatio.

Litterulæ eiusdem/vocū similes quoq fines
Crebras vocales/versus vetat ipsa vetustas.

¶ Ut decorū carminis seruemus/eiusdē litęre aut syllabæ assiduitatē: crebras etiā vocaliū cōcursiones dissonātiā q/sibilationē magis etiā q in soluta oratione vitabimus. Permittitur tamē aliqñ/licet rarō) apud poetas hmōi iūctur æ: sed ignarate et licenter: vt est illud Ciceronis. O fortunatam natā me cōsule Romam. Et illud Ennij. O tite tute tati tibi tanta tyrannis tulisti. Et illud Ennij. Merentes flētes lachrymantes ac miserantes.

¶ Seruabim⁹ etiã (vt inqt Sulpitius) in carminib⁹ cõtexendis oẽm cultũ cũ latinitatis integritate: ꝯbis vtemur electis/nũc suauib⁹/nũc canoris: vt res postulat. Carmẽ figuris aspergem⁹: facilitate affectib⁹ aliqñ cõcinnabim⁹: fabulis historiis ꝙ rerũ doctrina locupletabim⁹ duritiã ꝙ verboꝝ nouitatẽ vitabim⁹: ꝙ qũ maxima virtus oratoris est (vt Lactãtius inqt) apte dicem⁹. Ambigue dicta ꝙ ornamẽta ambitiosa (vt monet Flaccus) refugiem⁹ a personarũ ꝙ rerũ decoro nõ deliberabim⁹. Interdũ copiam/interdũ breuitatẽ: nũc pinguem/nũc siccũ dicẽdi genꝰ/nũc maturũ et graue/nũc ardens erectũ ꝙ concitũ amabim⁹. Carmẽ deducẽdũ lætã intentaq; cura aggrediemur. Antea (si fieri poterit) vt lectiuncula: vel cõmemoratione illius carminis excitati. In fine etiã faciendo/scabem⁹ plæ pe caput rodemusq; vngues nõ de industria: sed cũ distractione intentiꝰ inuento qũ conabamur nobis quasi non cõsentientib⁹ pluteũ cedem⁹ stylũ sæpe vertem⁹ singulaq; diligẽter examinabimus ꝙ an lectione sint digna tenere censebim⁹. Amicoꝝ plãctaq; iudicio emẽdabimus. paucis cõtẽtt lectoribꝰ: ꝙ belle assentatorũ nõ admittemus. Luxuriantia cõpescemus/aspera leuigabimus/ꝙ carẽtia virtute tollem⁹. Libri æditionẽ nõ precipitabim⁹ ne eã pœnitentia subsequat: sed dabi vt nonũ i annũ castigabim⁹. Si qđ sũt emissum fuerit: præsertim in adolescẽtia alꝫ in iudiciũ cũ modestia reuocare ꝙ in suo gñe cõseruando corrigere. fecere id multi: fecit et ipse Cicero: qđ totos imitatus academicos. fecit ꝙ Martialis iã grãdior qđ mãt. Festinata prior decimi mihi cura libelli Elapsum manib⁹ nunc reuocabit op⁹. Nota leges quæ dã: sed lima rasa recẽti Pars noua maior erit lectori vtriq; fauẽ. Ad qõ etiã nos hortari videtur Priscianus qđ fatetur se q̃cunq; in suis aduerit errata: quoad viderit emẽdaturũ. Nã (vt Fabius inqt) supuacuus foret in studijs longior labor si nihil liceret melius inuenire pcritius. In versib⁹ etiã qdẽdis Lucilij ꝙ Crispini nimis cita ꝙ præceps extẽporalitas vitijs nõ vacat. Inqt enĩ Horatius. Carmẽ reprẽdite: qõ nõ multa dies ꝙ multa litura coercuit atq; perfectũ decies nõ castigauit ad vnguẽ. Laudabile erit carmẽ Euripidis maturitatẽ maronis mozã vsino more ꝙ Quintilij limam expertũ. Gloriantur tamen aliqui multa tam sibi carminis facilitatẽ/quasi virgula (vt aiunt, diuina furore quodã diuino pcti/vel a musis ipsis (tanq; olim Hesiodo fabulatur) sine studio sibi donatũ. Sed audiãt eundẽ Horatiũ. Natura fiat laudabile carmẽ an arte Quæsitũ est ego nec studiũ sine diuite vena. Nec rude qđ possit video ingeniũ alterius/sed altera poscit opem res/ꝙ cõiurat amice. Ad iũgatur ideo facili ꝙ extemporali ingenio matura diligẽtia. Addo etiam doctrinã. Nã vt idem flaccus ait. Scribendi recte sapere est principiũ ꝙ fons. multum etiã cũ imitatione exercitatio conferet.

¶ Annotatio.

¶ Quãq; ꝙ hæc de carminis decoro dixim⁹: nolim tñ ea a nobis sic dicta existimes vt hanc legẽ lemp ꝙ vbiq; quasi affectatã ꝙ nimis rigidã obseruare sis astrictꝰ. Nã peni poetarũ princeps Maro/medũ poetæ alij crebro hãc legẽ (vt in suis est pspicere monumẽtis) prætermisit. Nimirũ nã (vt idem inqt) Non omnia possum⁹ omes. Ille etiã insignis apud græcos Homerus hãc ꝙ hmoi oblitum fatetur. ꝙ flaccus. Quãq; bonus dormitat Homerus. Permittitur aũt præter hanc legẽ multa poeticalicẽtia: vt idẽ ait. Sunt delicta tñ quib⁹ ignouisse velim⁹. Nã neq; chorda sonũ reddit quẽ vult manus ꝙ mens. Nec semper feriet qcunq; minabit arcus. Quo magis tamẽ (vitato indecoro) ꝓpius decoro accedas: eo laudabilꝰ erit carmen minusq; offendet: vt idem ait. Verũ vbi plura nitent in carmine nõ ego paucis offendar maculis: quas aut incuria fudit. aut humana parum cauit natura: qđ ergo vt scriptor si peccat idẽ librarius vsq; quãuis est mouitus. venia caret: ꝙ cithara Œdꝰ ridetur chorda qñ semper obstrepit eadem. Illatiuus de hac re cognoscere libeat Horatiũ de arte poetica consulito.

¶ De licentia poetica.

¶ Carmina scribẽdi pmittitur nonnulla poetica licẽtia: sed hãc in re aduertendũ est: hmõi licentiã nõ vsq; adeo pretendi posse. Etsi liberũ sit scriptori literariæ artis deserere pcepta: ꝙ pro suo voto/vsq; ba trãsformare: vel vti vole inter se iũgere dictiones. Verũ qĩ grãmatico ꝙ oratori se disciplinis a magnis authoribꝰ traduntur ea negligere nõ decebit. Sũt enĩ cuiusq; artis res pcipuæ: quas licẽter p auctoris iudicio puari carnifex est. Imitabimur ergo celebres poetas: ꝙ in quibus illi ere

ad vitiũ cũ dignitate tñ sunt deferri: ſi illa incidere (niſi carminis cõmoditate aut ne ceſſitate cogamur) minus decet. Nã illud vitiũ memoria tenere debem⁹: vnãquãq; orationẽ auriũ iudicio examinari debere: hic ergo permiſſus ſiue licẽtia poetica in literis/ſyllabis/dictionib⁹ inuenitur. Nã ab his ſingulis fit a poetis cõtra ꝓcepta trãſgreſſio. In literis quidẽ vt ſuperius in figuris dixim⁹) adiectione/detractione/immutatione/tranſmutatione/peccatur. Additur nãq; in dictione litera cũ ꝓcedentẽ vocalẽ breuẽ facit longã: vt relliquiæ/relligio/redduco. Virg. Relliq⁹ damnaum. Horat. in epodis. Deus hæc fortaſſe benigna reducet in ſedẽ vitæ. Detrahitur nõnunq; literа. Virg. Etq; immitis Achilli. e/eni vitãdi ſibili cauſa detraxit. Immutatur: vt olli pro illi. Cũq; opus eſt longa ſyllaba r/in s/mutatur: vt honos/labos/arbos: p honor. labor. arbor. Trãſmutãtur: vt trucre/cuandre/meleagre: p teucer/euãder/meleager. Qõdeo fit/q; duplex i ſi no bus eſt terminatio nti. Dicimus Euandrus/teucrus. Virgilius in. vij. Tum pater Euandrus.

De licentia innouandarum ſyllabarũ.

Idem quoq; fit in ſyllabis. Nã dictioni (vt cõmodi⁹ quadret verſib⁹) ſyllaba adiũgitur: vt induperator/p imperator. mauortia p martia. vel ſubtrahitur: vt acceſtis pro acceſſiſtis. Virg. Acceſtis ſcopulos. Aut mutatur: vt caudicibus pro codicibus. Virg. in gæor. Caudicibus ſectis. Connixa pro enixa. Idem. Spem gregis ab ſilice in nuda connixa reliquit. Item cuantes pro ouantes. Idem in. vj. æneid. Illa chorum ſimilans cuantes orgia circum.

De innouandis dictionibus.

Dictiones quoq; additionẽ ſeu interpoſitionẽ alterius dictionis recipiũt: vt ſeptẽ ſubiecta trioni/p ſubiecta ſeptẽtrioni. Immutationẽ ſine innouationẽ: vt miſereſco p miſereor. horreſco pro horreo. vel diminutionẽ: vt puſillꝰ p paruus. Vel cõparationẽ: vt ſenior pro ſenex. triſtior pro triſtis. Virgi. Triſtior q; lachrymis. Vel deriuationẽ. Virg. Frõdea tecta pro frondoſa. Cõpoſitionẽ: vt belliger/thyrſiger. Quæ ſi in oratione quoq; ſoluta occurrũt in pedeſtri tamẽ licẽtius ꝓmittuntur. Sciendũ eſt etiã in dictionibus græcis licere vti genitiuo: vel ſuo vt latino quo ad metri commoditas exposcit. Virg. in. vj. æneid. In foribus lætum Androgeum/p androgei. Tranſmutari etiam a poetis ſolẽt dictiones interdum. Virgilius. Varia omnia circum.

De oratione.

Fit inſup nõnũq; ad orationẽ iuncta dictionis adiectio: q frequẽtib⁹ cõiectionib⁹ cõpacta: qõ græci polyſyntheton appellãt. Virg. Athamaſq; Thoaſq; Peliaſq; Neoptolemuſq; ꝓmuſq; Machaon. Idẽ alibi. Ore locuta eſt. qõ ꝓpleonaſmũ .i. accumulationẽ dix. Detrahitur ſiliter aliqñ oratio: qñ ellipſis vnius vbi deficit. Virg. Hæc ſecũ mente ne incepto deſiſtere victã. in prima oratione deeſt dixit: in ſecũda aũt decet. Aliqñ detrahitur dictio p aposiopeſin: ſiue (vt Cicero) reticentiã. Idẽ alibi. Quos ego: ſed prætat intelligitur punitã. Subtrahũtur aliqñ ꝓfectiones p dyraliton. Idẽ. Ite forte citi date flammã impellite remos. Trãſponitur aliqñ oratio p hyſteron protheron: qñ retrouerſo ordine profertur. Terẽ. Symbolum dedit collega nauis. Trãponitur etiã oratio cũ caſibus viceverſis reſiguratur: vt traderat fatis vltor vbi intelligitur. Trade rates ventis.

De cõmutatione vocabulorũ per omnes partes orationis.

Animaduertũtur ꝓteres poetæ vocabulis abuti: q aliud p oris partes orationis vocabulũ pro alio ponere. In nolle quidẽ. vt iuuenalis. Bacchanalia vrũt. i. bacchanaliter: hoc eſt furioſe et crapuloſe. Virg. in gæor. Armẽtaq; palces. ſole recto oriẽte: hoc eſt recte. Idẽ ii. gæor. vor apprima tenar. i. apprime. In iis olꝰ nomen p aduerbio ponitur. Ponitur etiã propriũ p appellatiuo. Ura. hauriat hũc oculis ignẽ crudelis ab alto dardanus. i. dardanus. de Enea enim loquitur q a Dardano rege troiano venit. Loco etiã ghs ſpecies ponit. Virg. in gæor. de equabus amoreferuẽtib⁹. Illas ducit amor trãs gargara tranſq; ſonantẽ Aſcanium. vbi gargara ꝓ quibuſdã mõtib⁹ poſuit: q Aſcaneũ ꝓ duſdã fluminib⁹. Inuentor etiã pro re inuenta ponitur. Virg. Cererẽq; canũtis expediunt. Cererẽ q̃ eſt deꝰ frugũ pro

pane posuit. Item equitē pro equo. Idē in gręc. Frena pelethronii Lapithę gyrosq; dedere. Impositi dorso atq; equitē docuere sub armis. Insultare solo. Equitē. i. equū. Nūerus certus pro incerto ponit. Idē. O terq; quaterq; beati. Nūerus singularis pro plurali. Idē. Pars in frusta secāt. Casus pro casu. Virgi. Currusq; volās dat lora secundo. Curru p currui. Fit etiā alteratio in verbis. Virgi. Hūc ego si potuī tantū sperare dolorē. sperare p timere posuit. Modus etiā pro modo ponit: vt iuuenis paratis ēp primū arma viri. i. ite et parate. Significatio pro sigtione. Virg. Proiecta aduerti. p aduertimur. Idē in gręc. Longiq; vigent ad littora fluctus. p vigentur. Item vna prępō p alia ponitur. Terren. Ecqt nos amas de fidicina hac. i. ppter hāc fidicinā. hęc et multa alia vsurpant poetę.

De omni gñe metrorū quo vsus est Horatius apd latinos inter poetas lyricos facile princeps.

Metrorū vndeuigintigenerib⁹ vsus est Horatius li. carminū quos odas inscribit. de quibus omnibus inferius dicemus.

Carmen asclepiadæū choriambicum.

Primū genus est carmē monocolon choriambicū asclepiadæū tetrametrū acatalecticon q̄ dī monocolon. i. vniforme: q; nulli est coniūctū. dī etiā asclepiadæū ab auctore asclepiade poeta lyrico. Et choriambicū a pede choriambo pdomināte. q̄ tetrametrū q; quattuor pedes cōtinet. Et acatalecticon: q; pfecto fine clausulā. Cōficitur aūt ex spondæo. duob⁹ choriābis. q̄ pyrrhicio. q̄ sic scādit. Mecœ/nas atauis/edite/regib⁹. Et fm Diomedē sic conficit. ex pōdæo. dactylo. et iura. q̄ duob⁹ dactylis sic scādit. Mecœ/nas ata/uis: edite/regib⁹. Hoc metro tres odas scripsit.

Mecœnas atauis edite regibus.
Exegi monumentum ære perennius.
Donarem pateras grataq; cōmodus.

Hoc metro scripsit Prudentius illum hymnū de accensione ignis.

Inuentor rutuli dux bone luminis.

Secundū est dicolon tetrastrophon: cōstans ex sapphico q̄ adonico.

Dactylicū sapphicū pētametrū hendecasyllabū.

Dactylicum adonicum dimetrū.

Sapphicū pentametrum hendecasyllabū cōficitur ex trochæo. spōdæo. dactylo. q̄ duobus trochęis. q̄ sic scanditur. Jām sa/tis ter/ris niuis/atq; dir/ę. Dimetrū vero est adonicū. cōstans ex dactylo q̄ spondęo vel trochęo. q̄ sic scanditur. Terrum/que bem. Hoc metro tres q̄ viginti odas scripsit.

Iam satis terris niuis atq; diræ.
Mercuri facunde nepos Atlantis.
Quem virum aut heros lyra vel acriq;.
Vile potabis modicis sabinum.
Integer vitæ scelerisq; purus.
Parcius iunctas quatiunt fenestras.
O Venus regina Gnidi Paphiq;.
Poscimus si quid vacui sub vmbra.
Persicos odi puer apparatus.
Nullus argento color est auaris.
Ne sit ancillæ tibi amor pudori.
Septimi Gades aditure mecum.
Vlla si iuris tibi peierati.

Rectius viues Licini neq; altum.
Ocyum diuos roga in patenti.
Martijs cælebs quid agam calendis.
Mercuri nam te docilis magistro.
Herculis ritu modo dictus o plæbs.
Faune nympharũ fugientũ amator.
Non vides quanto moueas periclo.
Montium custos nemorũq; virgo.
Impios spartæ retinentis omen.
Pyndarum quisquis studet emulari.
Diue quem proles niobæa magne.
Est mihi nouum superantis annum.
Phœbe syluarũq; potens Diana.

¶ Hoc metro etiã scripti sunt hymni quos frequentat ecclesia.

Hymni. Nocte surgentes vigilemus omnes.
Ecce iam noctis tenuatur vmbra.
Quod chorus vatum venerandus olim.
Vt queant laxis resonare fibris.
O sator rerum reparator æui.
Antra deserti teneris sub annis.
O nimis fœlix meritiq; cælsi.
Christe sanctorũ decus angelorum.
Virginis proles opifexq; matris.
Iste confessor domini sacratus.

¶ Illud notandum quod in secundo huius hymni versu dicendũ est hoc die ꝛ non hodie: qr primũ pedem oportet esse trochæũ: vt oĩs hæ prædictæ odæ manifestãt. O pater sancte mitis atq; pie.

¶ Ille hymnus pedes non seruat: qui hunc hymnũ scripsit syllabas tantũ seruare/ pedes vero minime curauit.

Tertiũ est dicolon distrophon: pstãs choriambico glyconico ꝛ asclepiadæo. sic.

¶ Glyconicum choriambicum.

¶ Glyconicũ choriambicũ trimetrũ cõstat spõdæo/choriambo/ꝛ pyrrhicio. flectẽdi tur. Sic te/diua potens/cypri. vel ꝑm alios. cõstat ex spondæo ꝛ duob⁹ dactylis flectendi tur. Sic te diua po/tens cypri. huic conũgitur asclepiadæũ choriambicum: ꝛ ẽ. dicolon distrophon. scripsit hoc metro odas duodecim.

Sic te diua potens Cypri.
Cum tu Lydia Telephi.
Mater sæua cupidinum.
Et thure & fidibus iuuat.
Donec gratus eram tibi.
Vxor pauperis Ibici.
Quantum distet ab Inacho.

Intactis opulentior.
Festo quid potius die.
Quo me bacche rapis tui.
Intermissa venus diu.
Quem tu Melpomene semel.

¶ Quartum est dicolon distrophon costans dactylico archilochio tetrametro hē decasyllabo archilochio.

¶ Dactylicum archilochium tetrametrū.

¶ Hendecasyllabū archilochium.

¶ Dactylicū archilochium conficitur ex q̄ttuor pedibus heroicis (ita q̄ quarto semper sit dactylicus pariter orationis finiens more bucolici) & ex tribus vltimis trochaicis. et sic canditur. Soluitur/acris hyemis grata vice/veris/& fauoni. Huic cōnectitur hendecasyllabū archilochiū/costans duob⁹ iambis/pitemimeri/& trib⁹ trochaīs: ita q̄ primus primo loco p iambo ponitur ipendæ ue. & sic scāditur. Trahunt/q̄ sic/cas: machi/næ ca/strinas. Scripsit hoc metro hanc odē solam.

Soluitur acris hyemis grata vice veris & fauoni.

¶ Quintum est tricolon tetrastrophon: pliās ex primis duobus versib⁹ choriābicis alcepiadæis: de q̄ metro supius est dictu. Tertius huius est pherecratius trimeter heroicus: q̄ costat ex tripedæo dactylo. & ipēdæo. sic scādit. Grato/Pyrrha sub/antro. Quartus huius est glyconicus de q̄ supius dictum. hoc metro septē odas scripsit.

Quis multa gracilis te puer in rosa.
O nauis referent in mare te noui.
Dianam tenerę dicite virgines.
Vites humileo me similis chloe.
O fons blandusiæ splendidior vitro.
Audiuere lite dij mea vita dij.
Quis fles asteriæ quas tibi candidi.

¶ Sextum est dicolon distrophon. Tres ex primi versus sunt asclepiadæi choriambicissime dactylici. Quartus glyconicus. de quibus superius est dictū. Scripsit hoc metro odas nouem.

Scriberis vario fortis & hostium.
Pastor cum traheret per freta manibus.
Quis desyderio sit pudor aut modus.
Albine doleas plus nimio memor.
Nolis longa ferę bella minantiæ.
Extremum Tanaim si biberes lyce.
Inclusam danaen turris & cura.
Diuis arte bonis optime romule.
Iam veris comites quę mare temperent.

¶ His duobus metris: videlicet Asclepiadæo & choriambico & glyconico scripsit diuinū hymnum de sanctis martiribus illum hymnum.

Sanctorum meritis inclyta gaudia.

¶ Est etiam alius hymnus de eucharistia.

Sacris solennijs iuncta sint gaudia.

¶ Quitamen hūc scripsit/pedū mensurā & metrorū naturā nō cum ꝑ: syllabarū tm

nūerō ſerua uit. ¶ Eſt etiā alius hymnus de aſſumptione diuæ virginis Mariæ.

O q̄ glorifica luce coruſcās.

¶ Uidetur hic hymnus aſclepiadæo carmine cōtextus: ſed cōtra illius metri naturā in poſtremo pede ponitur ſpondæus vel trochæus pro dactylo: q̄ hunc ſcripſit nullū ducem ſecutus vſus eſt monocolo tetraſtropho. hoc eſt quatuor verſib⁹ eiuſdē metri, inde poſt quartum replicatione facta.

¶ Dactylicum phaliſcum tetrametrum.

¶ Septimū eſt dicolon diſtrophon. Primus enī verſus eſt heroicus archilochius de quo ſuperius eſt dictū. Scōs phaliſcus dactylicus tetrameter acatalectic⁹: cōſtans ex quattuor pedib⁹ heroicis vel dactylicis vel ſpondaicis: vltim⁹ tñ ſemper ſpondæus erit. Tertius ſæpius dactylus. ſic ſcanditur.

Lauda/bunt ali/ſ cla/ram rhodon/aut Mithy/lenem.
Aut ephe/ſum bima/riſve co/rinthi.

¶ Scribit hoc metro quattuor odas.

Laudabūt aliſ claram rhodon aut Mithylenem.
Albus vt obſcuro detergit nubila cœlo
Te matris & terræ numeroq; carentis arenæ.
Quid tibi vis mulier nigris digniſſima barrhis.

¶ Choriambicum ariſtophanum monometrum.

Choriambicum alcaicum trimetrum.

¶ Octauum eſt dicolon diſtrophon. Prim⁹ verſus eſt choriābicus ariſtophanus/ cōſtāns choriambo ⁊ amphibracho: ſiue bacchio: ⁊ ſic ſcāditur. Lydia/ die per oēs. Sequens eſt choriambic⁹ alcaicus trimeter: cōſtāns epitrito ſcō: duob⁹ choriambis ⁊ amphibracho ſiue bacchio ⁊ ſic ſcāditur. Te deos o/ro ſybarim/ cur pperas/ amando. hoc metro hanc oden ſolam ſcripſit.

Lydia dic per omnes.
Te deos oro ſybarim cur properas amando.

¶ Dactylicum alcaicum trimetrum.

¶ Iambicū archilochiū trimetrū hypercatalecticon.

¶ Dactilicum pindaricum tetrametrum.

¶ Nonū eſt tricolon tetraſtrophon. p̄mi duo verſus ſunt dactylici alcaici trimetri catalectici. Cōſtant aūt duobus iambis/ vel ſpondæo ⁊ iambo/ cæſura/ ⁊ duobus dactylis. Tertius eſt archilochius dimeter hypercatalectic⁹ pſtāns ex p̄mo pede iābo vel ſpondæo/ ſcō iābo/ tertio ſpondæo/ quarto iambo vel pyrrhicio/ deinde ſyllaba abundāte. Quartus eſt pindaricus dactylicus tetrameter: cōſtans duobus dactylis ⁊ duobus ſpondæis. ⁊ ſic ſcanditur.

Vides/vt al/ta: ſtet niue/ candidum,
Sora/cte nec/ iam ſuſtine/ant onus,
Syluę/labo/rantes/gelu que.
Flumina/conſtite/rint a/cuto.

¶ Scripſit hoc metro triginta nouem odas.

Vides vt alta ſtet niue candidum,
O mātre pulcra filiæ pulcrior.
Velox amœnum ſæpe lucratilem,
Muſis amicus triſticiam & metus,
Natis in vſum lętitiæ ſtyphis.

Icti beatis non arabum inuides.
Quid dedicatum poscit Apollinem.
Parcus deorũ cultor & infrequens.
O diua gratũ quæ regis antium.
Nunc est bibendũ nũc pede libero.
Motum ex metello consule cinicum.
Aequam memento rebus in arduis.
Nudum subacta ferre iugum valet.
O sæpe mecum tempus in vltimum.
Non semper imbres nubibus hispidos.
Quid bellicosos cancabar & scythes.
Ille & ne fastote posuit die.
Heu heu fugaces posthume posthume.
Iam pauca aratro iugera regiæ.
Cur me querelis examinas tuis.
Bacchum in remotis carmina rupibus.
Non vsitata nec tenui ferar.
Odi prophanum vulgus & arceo.
Angustam amice pauperiem pati.
Descende cœlo & dic age tibia.
Iustum & tenacem propositi virum.
Cœlo tonantem credimus Iouem.
Delicto maiorum immeritos lues.
Eli vetusto nobilis ab lamo.
O nata mecum consule Maulio.
Cœlo supinas si tuleris manus.
Vix est puellis nuper idoneus.
Tyrrhena regum progenies.
Qualem ministrũ fulminis alitem.
Ne forte credas interituraq;.
Quæ cura patrũ quæ ve quiritium.
Phœbus volantem prælia me loqui.

¶ Alcaicum choriambicũ pentametrum.

¶ Decimũ est monocolon choriambicũ alcaicũ pentametrũ: ꝑstãs ex spõdæo/trĩ bus choriambis & pyrrhicio. Hoc metro tres odas scripsit. Ite scãditur.

Tu ne, quæsieris, scire nephas, quẽ mihi, quẽ tibi.
Nullam, varre sacra vitæ prius, seueris ar, borem.
O cru, delis adhuc, & veneris, muneribus, potens.

¶ Iambicum trimetrũ archilochium.

¶ Iambicum trimetrũ hipponactiũ catalecticon.

¶ Undecimũ est dicolon distrophon. Primꝰ ꝟ ius est iãbicꝰ archilochius dimeter acatalecticꝰ: cõstat enim amphim acro, & duobꝰ iambis siue alter utro spondæo. Sequẽs versus est iambicꝰ trimeter hipponactius catalecticꝰ. Cõstat aũt q̃q; iambis & syllaba superante. hoc metro solã vnã oden scripsit. quæ sic scanditur.

Non ebur neq; au/reum.
Mea/reui/det in/domo/lacu/nar.

¶ Sapphicum alcaicũ trimetrũ ionicum.

¶ Duodecimũ est monocolon carmẽ ionicũ sapphicũ a minori trimetrũ acatalecti con cõstans tribus ionicis a minori. hoc metro solã vnã oden scripsit. q̃ sic scandit.

Miseratum est/ne amori/dare ludum.

¶ Dactylicum archilochium dimetrum.

¶ Tertiũdecimũ est dicolon distrophon ꝓmus versus est heroicꝰ heramcter de q̃ supra dixim⁹. Secꝰ est dactylicus archilochiꝰ dimeter catalecticꝰ. Cõstãt duobꝰ dactylis & syllaba superante. hoc metro scripsit solã vnã oden. quæ sic scanditur.

Diffu/gere ni/ues rede/unt iam/gramina/cãpis.
Arbori/busq; co/mę.

¶ Iãbicũ hipponactiũ trimetrũ acatalecticon.

¶ Iãbicũ archilochiũ dimetrũ acatalecticon.

¶ Quartũdecimũ est dicolon distrophon. Primꝰ ꝟ sus est iãbicꝰ hipponactiꝰ trimeter acatalecticꝰ pcipue ornatꝰ est q̃ iux iambis ꝓstat sic scãduur. Bea/tus ille qui/procul/negotijs. Admittit th̃ q̃q; spondæũ in locis imparibꝰ. vt in illo. Lupis & a/gnis quã/to sor/tito ob/tigit. Sequẽs est iambicꝰ archilochiꝰ dimeter acatalecticus ꝓtãs quattuor iambis & ille apprime venustus: qualis est sequẽs. Magis / ve rhom/bus ant/stari. Recipit tamẽ in locis imparibus spõdæũ: vt in illo. Malax/ salu/bres cor/pori. hꝫ duobꝰ iambicis scripsit odas decem.

Ibis liburnis inter alta nauium.
Beatus ille qui procul negotijs.
Parẽtis olim si quis impia manu.
Lupis & agnis quanto sortito obtigit.
At o deorũ quicquid in cœlo regit.
Quid immerentes hospites vexas canis.
Quoquo cœlesti ruitis aut cur dexteris.
Rogare longam puditam te sęculo.
Quando repostũ cecubũ ad festas dapes.
Mala soluta nauis exit alite.

¶ Iãbici metri duo sunt ꝙdam: alterũ de quo dixim⁹ supra q̃ vsi sunt rectiores: alterũ apud vetustissimos comicos tragicos in vsu fuit: qõ testatur Horatiꝰ. hũc socci sumpsere pedẽ grãdesq; cothurni ꝓmulq; hoc carmine scribere cœpit Archilochꝰ. de quo idẽ. Archilochũ ꝓprio rabies armauit iambo. hunc archilocho licãbes claustra lacedæmoniue neobolen filiã despõsauit. qua postea negata: indignatꝰ Archilochꝰ in patrẽ & filiã iãbicis carminibꝰ ita mordaciter inuectꝰ est: vt pater impatiens cõtumeliarũ: morte iambos illius vitare studuit. Nã ad laqueũ cõfugit. scilꝫ suspẽdit. Uñ Qui in ibin. Tincta Lycãbæo sanguine tela gerã. Erat aũt Archilochus poeta parius. Iambicũ carmẽ est maledicũ: a iambimm qõ est maledicere. vt scribit Diomedes. Alij a tapto græce qõ est noceo. alij a rãbizo qõ apũ antiq̃s dicebat cõtumelior/ vitupero/violo. Jñ iãbographiꝰ q̃ iãbicis carminibꝰ scribit. apũ græcos ꝑcipue hui⁹ carminꝫ scriptores fuerũt Archilochꝰ & hipponax: apũ ro

manos aũt Lucillius et Catullus. Scribit Prisciamus veteres comicos ac tragicos latinos in iãbico ordine in locis indifferẽter posuisse omnes pedes: videlicet / iãbũ / tribrachũ / anapæstũ / dactylum / et spondæũ: sed vltimo loco iambũ vel pyrrhictũ solum. de quo latius paulo inferius dicemus.

¶ Iãbico archilochio dimetro de q̃ supius dixim⁹ scribuntur etiã (ꝯ scrã canit ecclesia) septuaginta decẽ hymni. In locis imparibus immiscẽt q̃nq; pyrrhici⁹ et trochæus cõtra illius metri legẽ. Et sunt monocoli tetrastrophi: et post quartũ quẽq; versum fit replicatio eiusdem metri: et sunt isti qui scandũtur sic.

Hymni.

O lux / bea / ta tri / nitas.
Conditor alme syderum.
Adesto sancta trinitas.
Aeterne rerũ conditor.
Magnę deus potentiæ.
Summę deus clæmẽtiæ.
Telluris ingens conditor.
Tu trinitatis vnitas.
Cœli deus sanctissime.
Deus creator omnium.
Lucis creator optime.
O satis rerum conditor.
Rector potens verax deus.
Rerum deus tenax vigor.
Audi benigne conditor.
Summe largitor præmij.
Christe redẽptor oim.
Consors paterni luminis.
A patre vnigenitus.
A solis ortus cardine.
Saluator mundi domine.
Te lucis ante terminũ.
Splendor paternæ gloriæ.
Plasmator hominis deus.
Primo dierum omniũ.
Rerum creator optime.
Ecce temp⁹ idoneum.
Tu christe nostrũ gaudiũ.
Veni redemptor gentiũ.
Verbũ supnũ pdiẽs a pre.
Vox clara ecce intonat.
Vexilla regis prodeũt.
Martyr dei qui vnicũ.

Iesu / quadra / gena / riæ.
Iesu saluator sæculi.
Iesu nostra redemptio.
Iã christus astra ascenderat.
Iesu saluator sæculi.
Iesu redemptor omnium.
Iesu corona virginum.
Nũc sancte nobis spiritus.
Veni creator spiritus.
O glorioſa fœmina.
Quẽ terra ponthus ęthera.
Aeterne rex altissime.
Christe qui lux es & dies.
Ex more docti mystico.
Ad cœnam agni prouidi.
Aurora lucis rutilat.
Sermone blãdo angelis.
Iam lucis orto sydere.
Somno refectis artubus.
Ales diei nuncius.
Clarum decus ieiunij.
Impleta gaudent viscera.
Exultent cœlũ laudibus.
Verbũ supernũ prodiẽs.
Iesu dulcis memoria.
Iesu amator clęmẽtiæ
Exultet cor pręcordijs
In Annæ puerperio.
Nox & tenebrę & nebula.
Lux ecce surgit aurea.
Aeterna cœli gloria.
Chorus nouæ Hierusalẽ.
Tu christe nostrũ gaudiũ.

Deus tuorum militũ. O nata lux de lumine.
Rex glorioſe martyrũ. Cœleſtis formam gloriæ.
Hoſtis herodes impie.

¶ Sũt etiã alij hymni q̃ iãbico hipponactio trimetro acatalectico monocolo decurrere videtur: ſed cõtra illi⁹ metri naturã recipiũt loc⁹ imparib⁹ aliq̃n trochæũ. imparib⁹ aũt ſpõdæũ vel pyrrhicũ. aliq̃n trochæũ: ſed q̃ eos ſcripſerũt ſyllabarũ nũero ſeruato pedũ legẽ nõ curabãt. ſic ſcãduntur. Annu/e chriſte/ſæ cuio/rũ do/mine. e ure/a iu/ce et/deco/re io/ſco.

¶ Trochaicũ dimetrũ alcinauæum acatalecticon.

¶ Alij p̃terea ſunt hymni q̃ trochaico dimetro alcinauæo acatalectico incedere vident. ſed q̃ eos ꝯdidit huius metri naturã neutiq̃ obſeruauit: immmo licet eni in oib⁹ locis tã ſpondæũ et iãbũ q̃ pyrrhicũ. ſynalœphã. et ecthliptin nõ admittit. Trochaicũ alcinauæũ dimetrũ acatalecticõ ꝓſtat ex quattuor trochæis: ſic ſcãdit. Quos vi/des ſe/dere/cæſo. hoc metro videñ hymni ꝓſcripti de beata Anna.

Hymni. In An/næ pu/erpe/rio. Fœlix/anna/træ a/itio.

¶ Trochaicũ dimetrũ catalecticon euripidæũ.

Trochaicũ dimetrũ catalecticõ euripidæũ conſtat ex trib⁹ trochæis et ſemipede hoc eſt ſyllaba ſuperãte. Trochaico alcinauæo (de q̃ dixim⁹) et hoc trochaico euripidæo hymni ſequẽtes videtur incedere: ſz q̃ eos ſcripſerũt (vt in aliis hymnis) nõ pedũ menſurã: ſed ſyllabarũ nũerũ (vt ſæpi⁹ diximus) obſeruãt. Confundũt eni altos pedes indifferenter nũc iambũ nũc ſpõdæũ nũc pyrrhicũ. ſic ſcandũtur.

Pange/lingua/glori/oſi. Præ/lii/um cer/ta/mi/nis.

¶ Et dicuntur dicoli diſtrophi verſus. quia poſt ſcõm quẽq; verſum fit replicatio. Primus verſus acatalecticus qui pfecto fine clauditur. Scõs eſt catalecticus cui in fine deeſt ſyllaba quæ pficeret carmẽ. hoc modo incedũt ſequẽtes.

Pange lingua glorioſi. Sancte dei preciose.
Corporis myſterium. Chriſti miles glorioſus.
O maria noli fiere. Fetũ matris glorioſi.
Collaudemus magdalene. Mundi ſalus affutura.
Eſtimauit hortulanum. Luſtra ſex qui iam peracta.
Urbs beata hieruſalem. Crux fidelis inter omnes.
Tibi chriſte ſplendor patris.

Hymni.

¶ Iambicũ dimetrũ anacreontiũ catalecticon.

Iãbicũ dimetrũ catalecticon anacreontiũ: cõſtat ex trib⁹ iãbis et ſyllaba: ſic ſcãditur. Præceps/amo/re ſe/no. hoc metro et trochaico dimetro alcinauæo acatalectico incedere videt ille hymnus. Cultor dei memẽto: et õ. dicolos tetraſtrophos: q̃ primi duo ꝟſus ſunt anacreontij iãbici: et duo poſteriores trochaici alcinauæi: ſz ſcã replicatione ſolo iãbico anacreontio p̃ quattuor ꝟſ⁹ vtitur. In replicationibus ſequẽtibus nullo ordine ſeruato, haec metra inuicem confundit: hoc modo ſcãdit.

Cultor/dei/memen/to. Te ſon/tis et/aua/ri.
Rorem/ſubiiſſe/ſanctum. Te ceſ/ſate/iuuo/natum.

Hymni. ¶ Trochaicũ dimetrũ Ithiphalicũ brachicatalecticõ.

Trochaicũ dimetrũ ithiphalicũ brachicatalecticõ: ꝛt illõ qõ ꝓſtat ex trib⁹ trochæis: vt. bacche/iunge/tigres. hoc metro hymni ſequẽtes ſunt ſcripti: q̃ ſic ſcãduntur.

Aue/maris/ſtella. Aue/mater/anna.

¶ Et ſunt monocoli tetraſtrophi: quia poſt quartũ quẽq; ꝟſum fit replicatio: haec de hymnis collegimus. ¶ De odis quas ſequẽti as appellat: qm pauce ac potius nulle debitã metri menſuram cõplectũtur: de ijs aliquid præcipere omittimus.

¶ Iambicum ſapphicum acatalecticon.

¶ Quintũ dectmũ eſt dicolõ diſtrophõ. Primus ꝟſus eſt hipponacti⁹ trimeter acatalecti⁹. de quo paulo ante diximus. hoc modo. pecti/nibꝰ me ſi/cui an/tea/iuuat. Scõs eſt ſapphic⁹ iambic⁹ dimeter acatalecti⁹: cõſtãs heroica pẽtry. imeri. q̃ttuor iãbis hoc modo ſcribere. Aſiaticos amo/re per/cuſſum/ grauj. hoc metro hãc odem ventax at ſcripſit. pecti nihil me ſicut antea iuuat.

¶ Iambicum archilochium heroicum.

¶ Sextūdecimū est dicolō distrophō. ꝑm⁹ versꝰ est heroicꝰ hoc mō. horrida / tēpestas cœ/lū cō/fraxit/q ignes. Sequēs est archilochius iābicꝰ heroicꝰ ꝓstās dimetro iābo/duob⁹ dactylis/cū ſyllaba superāte: vt pēteimimeri heroica. hoc mō scāditur. Niues/q̄ de/ducūt/iouē/nūc mar/mūc ſyluæ. Vbi diligenter attēdas vltimū dactylū: nūc ſyluæ /appīmelicēter esse positū. Nā ſyluę trisſyllabū fecit Horatius. Cū ꝑiſcianus. et post eū Tortellius affirmat. scripſit hoc metro vnā oden.

¶ horrida tempestas cœlum contraxit et imbres.

Septimūdecimū est dicolon distrophon. ꝑm⁹ ſtus est heroicus hoc modo. Mollis in/ertia/cur tā/tā dif/fuderit/imis. Scds iābicꝰ archilochius dimeter acatalecticus de quo supra dictum est. hoc modo scāditur. Obli/uio/nem sen/ſibus. Scripſit hoc metro duas odas.

Mollis inertia cur tantam diffuderit imis.

Nox erat et cœlo fulgebat luna ſereno.

¶ Duodeuigesimū est dicolō distrophon. ꝑimus versus est heroicꝰ hoc modo. altera iam/teri/tur bel/lis ci/uilibus/ætas. Alter iambicꝰ hipponactiꝰ trimeter acatalecticus de quo supra dictū est. hoc modo scāditur. Suis/et ip/ſa ro/ma vi/ribus ruit. scripſit hoc metro vnā duntaxat oden.

Altera iam teritur bellis ciuilibus ætas.

Undeuigesimū est monocolon cōstās iambico hipponactio trimetro acatalectico de quo diximus. hoc modo ſcanditur. Jā ſeſſa/cido/manꝰ/ſcientiæ. Hoc metro hanc ſolā oden scripſit.

Jam iam efficaci do manus ſcientiæ.

¶ habes iā cādide lector. de omni genere metrorū quo vſus est Horatius Flaccꝰ.

¶ De comœdia et tragœdia.

Comœdia (vt inqt Diomedes) est ꝓuate ciuilisq; fortunę ſine periculo vitæ ꝓꝑ. ē ſio: dicta apo ten comē. Come enī græco appellāt pagi. i. cōuenticula ruſticorū. ita inuētꝰ (vt agit Varro) attica circa vicos ire ſolita ē. q̄ cāſiꝰ ſui causa hoc genꝰ carminis ꝓnūciabat. Nā poſtq̄ athenas et agris cōmigratū est: et hi ludi cōſtituti sunt ſicut romæ cōpitalicij ad canēdū prodibant: et ab vrbana come: q̄ oda comœdia dicta est. ¶ De poetis comicis.

¶ Poetę ꝑmi comici fuerūt. Suſſario. Rullꝰ. et Magnes: hi veterē diſciplinę locum latorū. qdā minꝰ scite et venuſte ꝓnūciabāt. Scda ętate fuerūt Ariſtophanes. eupolis. et cratinꝰ. q̄ ꝓncipū vitia ſectati acerbiſſimās comœdias ꝓpoſuerūt. tertia ætas menādri pergnthiq; philomonis. q̄ oēm acerbitatē comœdię mitigauīt atq; multiplicia argumēta grēcę errorib⁹ ſecuti ſunt. Ab his romani fabulas trāſtulerūt. Et cōſtat apō illos ꝑmo latino ſermone comœdiā Liuiū andronicum ſcripſiſſe huic plautū et Terētiū ſubſecutos. Tragœdia (vt idē ait) est heroicę fortunæ in aduerſis ꝓpheſio. Tragœdia (vt q̄dam volūt) ꝺr a tragos q̄ est hirc⁹ q̄ ode. i. cāt⁹: q̄m olim authorib⁹ tragicis: tragos. i. hirc⁹ ꝑmiū cantus ꝓponebatur qui liberalib⁹ die feſto libero pr̄i ob hoc tm̄ immolabāt: q̄ (vt Varro) hirci depaſcūt vitem. vñ Horatius in arte poetica. Carmine q̄ tragico vilē certauit ob hircum. Mox etiā agreſtes nudauit. ſ. liſ putāt a fece: quā græci cōſū quidā trigō appellāt: tragœdiā notatā ꝑ mutationē l̄rārū i/videl⁹ in a: q̄m olim nōdū ꝓpoſitis a theſpide aut theſpi reptis: tales fabulas puncti ora fecibus agitabāt/vt rursum Horatius teſtatur. Ignotum tragicæ genꝰ inuenisse camenæ. ꝺr q̄ plaustris vexisse poemata theſpis/Quæ canerēt agerēt q; pūcti fecibus ora.

¶ De comœdiæ et tragœdiæ differētia.

¶ Comœdia q̄ tragœdia differūt: q̄m in tragœdia introducūt duces heroes reges. i comœdia hūiles atq; priuatę ꝓſonę. Jn illa luctꝰ/exilia/cædes. i hoc amores virginū raptꝰ. Deīn q̄ illa frequēter q̄ pēne ſp dant reb⁹ lętis exitꝰ triſtes q̄ libero rū fortunarūq; ꝓcū in per⁹ admiſſio: triſticia nāq; tragœdiæ ꝓpriū ē. Jō euripides petēte archilao rege vt de se tragœdiā scriberet. Abnuit q̄ ꝑcat⁹ ēne accideret archilao aliq̄d tragœdiæ ꝓpriū oſtēdēs nihil aliꝰ ē tragœdiā q; miſeriaꝝ ꝓphēſionē. ¶ De metris q̄ib⁹ comici et tragici ſcripſerūt.

Metro iābico ſcripſerūt tā comici q; tragici. vt teſtat ꝑiſcianus i opere ſuo de comicis ꝗſib⁹. Cū nō ſolū Terētius: ſed t̄ laut⁹ etiā Ennius Accius q; et Nonⁱ Pacuuiꝰ Turpiliusq; q̄ octo tā tragœdiæ q; comœdiæ latinæ veteres ſcriptores: eodē

metri mõ iambici sunt vsi: vt in oĩb⁹ locis indifferẽter ponerẽt q̃nq̃ pedes. s. iambũ anapæstũ dactylũ spõdæũ abiq̃ postremo loco vt iãbũ vt pyrrhiciũ oino posuisse inueniũtur. Vtor quoq̃dã abneg are: in Terẽtij comœdijs metra: vt ea q̃si arcana q̃dã: et ab oĩb⁹ doctis semota sibi solis esse cognita affirmare. Qõ vt vt imperitiæ vel arrogãtiæ vitiũ effugiam⁹: breuiter de supradictis metris authorũ testimoniũ et vetustissimorũ asseram⁹. Sciendũ est igitur q̃ iãbici versus vt monometri sunt duob⁹ pedib⁹ simplicib⁹ cõiuncti vt dimetri ex quattuor pedib⁹ vt trimetri ex sex: vel tetrametri ex octo. Nã pẽtametri ex decẽ. vel heptametri ex duodecim rarissime inueniunt. Ergo trimetris et tetrametris frequẽti⁹ vtũtur comici. Aliis vero raro: et in medio dispersis pnunciationis rithmicæ causa/et distinctionis. ideo aũt spõdæum vel dactylũ in secũdo loco vel quarto posuerunt/ quod inuenerunt etiam apud græcos vetustissimos (q̃uis tñ raro) fieri hoc idẽ: q̃q̃ s rarissime necessitate carminis vim cõsonãtis amittit apud comicos: hæc aũt frequentia dactyli et spondæi facit vt pene dissoluta pro pedestri similia esse videantur personarũ sermocinatio. Hæc Priscianus.

¶ Iambici metri (vt inq̃t Sipõtinus) duo sunt gña: alterum apõ vetustissimos comicos tragicosq̃ in vsu fuit. Quod testatur Horatius. hũc socci sumpsere pedem grandesq̃ cothurni. Primusq̃ hoc carmine scribere cœpit Archiloch⁹ de quo idẽ. Archilochum proprio rabies armauit iambo. altero aũt minores vsi sunt.

¶ Vet⁹ iãbicũ comicũ ac tragicũ dr: hoc aũt ppe purũ trimetrũ appellat suscipitq̃ tres pedes inuicẽ mutatos: iãbũ/pyrrhiciũ/et spondeũ. nec nisi raro apõ veteres in vsu fuit atq̃ vet⁹ iambicũ in sedibus imparibus: hoc est prima/tertia/et q̃nta/q̃nq̃ pedes scripsit. dactylũ spondæũ chorææũ siue trochæũ anapæstũ et a q̃nominat iambũ. in sedibus paribus hoc est ĩcõa et quarta anapæstũ chorææũ et iambũ. sexta sedes et si varie vsurpet: proprie tñ iambũ vel pyrrhicium requirit. Nouũ aũt in primo tertio q̃nto pede iambũ aut spondæũ recipit: in scõo quarto iambũ/ in sexto iambũ vel pyrrhiciũ. Illud diligenter animaduertendũ est metrũ ab eo pede ex q̃ præcipue cõstat vocari: neq̃ tñ eo solo pficit: sed alios pedes suscipe. Optimũ tñ ee iambũ qõ vno pedũ genere hoc est iambo a quo nominatur cõstat.

¶ De scansione metrorũ comicorũ.

¶ Cũ comici et tragici nũc mononietro iambico/nũc dimetro/nũc trimetro aut tetrametro vtuntur restat vt de eor⁹ scansione aliq̃d dicamus. Et primo de trimetro iambico hipponactio: quo primũ vsus est Terẽ. comicus in prologo andriæ sic.

¶ De trimetro iambico hipponactio.

¶ Poe. iambus. tacũ. iamb⁹ primani. dactylus. mad scri. spõdæus. bendap. spõdæus: pulit. pyrrhici⁹. in hoc iãbico trimetro multæ fiunt elisiones p synalœphã et ecthlipsim sicut et alibi quare in comicis scũdendis oportet hoc principiũ annotare diligens lector.

¶ De iãbo trimetro hipponactio et dimetro archilochio.

¶ Uos i/spõdæ⁹. ilæ cin/iambus. traffer/spondæ⁹. tabi/iambus. telo/pyrrhici⁹. sia iambus. Ades/iambus: dum pau. spondæus. eis te/spondæus. volo/iambus. vel pyrrhicius.

¶ De monometro iambico.

¶ Imma: trochæus/illud: iambus. Hoc aduertẽdũ est q̃ comici trochæũ loco iãbi iæpius admittunt: vt diximus.

¶ De tetrametro.

¶ Quid est/iamb⁹. quod ti/chorius: bi me/pyrrhicius: ars et/spõdæ⁹: fice pyrrhicius: hoc posi/spondæus: sit am/iambus: plius pyrrhicius.

¶ Illud annotãdum comicos nõ idẽ metrũ cõtinue seruare: sed nũc mononetrum. aut dimetrum: nunc vero trimetrũ aut tetrametrũ fin varios sermonis affectus.

¶ Londini in ædibus VVinãdi de VVorden vicesimo primo supra tesquimillesimũ nostræ salutis anno.

THE END OF

TITLE R. Whitin
secunda gra

AUTHOR Whittinton

LIBRARY Bodlei

LIBRARY REF. NO. Maso

ORDER NO. 10311

S.T.

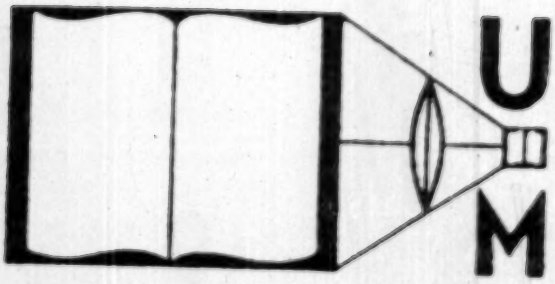

UNIVERSI

ANN ARBOR

rtoni L.

mmatice

n DATE 1521

lan

son · H. 3.

S.T.C. NO. 25515.

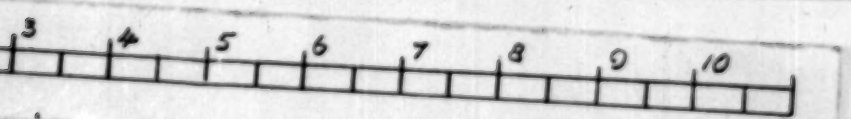

RSITY MICROFILMS

OR MICHIGAN